

گی دو موپاسان

هورلا

(کو چیرۆک)

و: حههه کهریم عارف

پښت

- ۱ - هورلا
- ۲ - چالاو
- ۳ - کلوشیت
- ۴ - مارکی دو فومرول
- ۵ - ئیبلیس
- ۶ - پاشایان
- ۷ - له بیشه یه کدا
- ۸ - مالباتیک
- ۹ - میوانخانه
- ۱۰ - ویل وینکار
- ۱۱ - خا هیرمه
- ۱۲ - سه یوان
- ۱۳ - وته یه ک دهر باره ی نووسه ر و به ره مه کانی
- ۱۴ - ژیانی گی دو موپاسان
- ۱۵ - ناوه رڼوکی به ره مه کانی موپاسان

چەند رۆژئىكى خوش و دەگمەنە! بەدرئىزابى دانى بەياني لەسەر سەوزە گيايەكەى ژيەر سەپپدارە زەلامەكەى بەرانبەر مالهەكەم، راکشام.

من ئەم خاكە و ژيانم لەویندەرم خوش دەوى، چونكە رەگ و ريشەم لەویندەرە، ريشەيەكى قوول و دلپەزير، كە پياو بە ئاخىكەوہ كە باب و باپيرانى لەویندەر هاتوونە دنيا، ژياون و مردوون، بەوہوہ كە خەلكەكەى بيري ليدەكەنەوہ، دەيخون، بە داب و نەريت، جوړى خواردنەوہ، بەقەولى خەلكين ئەویندەر، بەشيوازي جووتكاران، بەبوئى خاك وئاخ، گوندەكان و تەنانەت بەهەواكەشەوہ، گري دەدات.

خانووہكەم، كە تيايدا گەورە بووم، خوشدەوئيت. لە پەنجەرەكانىوہ رووبارى سين دەبينم كە چۆن دەروات. " سين " پان وگەورە بەدرئىزابى باخەكەم و بەپشت جادەكەى نزيكى مالهەكەما لە " روين " ەوہ بەرەو " ەوقەر " دەروات، پرە لەو كەشتيانەى پييدا تيدەپەرن، روين، لەولاترەوہ و كەوتووہتە دەستە چەپەوہ. شارئىكى گەورە بە شيروانيانى شينباوہوہ، لەسايەى منارانى زەنگدارى نووك تيژى بە ستايلى گوتيك و، لەسايەى منارانى بارىك يان پاندا راکشاوہ كە ەەرەموو منارەكان نيشانەى كانزايى كلئيساي گەورەيان بەسەرەوہيە و پرن لەو زەنگانەى كە دەمەوبەيانانى جوان، دەكەونە ليدان و تەنانەت دەنگدانە كانزايىهەكانى خوشيان كە جارئ بەرز و جارئ كزە بەگەل بايەكە دەخەن و دەيگەنە گويى من.

ئەم بەيانى، ەوا چەند خوشبووا!

دەورو بەرى سەعات يازدە، كاروانئىكى دوور ودرئىژى كەشتيان وكە يەدەكئيشيك پيشيان كەوتبوو كە وەكو مئيشيكي گەورە دەهاتە بەرچاو و دووكەئىكى چرى دەردەدا، بەبەر پەرژين و محەجەرەى مالهەكەما رەت دەبوو. دواى دوو كەشتى بچووكى دوو ئەستوونى ئىنگليزى، كە بەيداخە سوورەژانيان بەدەم باوہ دەشەكانەوہ، كەشتىەكى سى ئەستوونى گەورەى بەرازىلى سەراپا سى، كە زور پاك وخواوئ و بەبريق و باق بوو، تىپەرى. سلوم بو سەرنشینهكانى كرد. خوئشم نازانم چما ەيندەم لەزەت لە تەمەشاي ئەو كەشتىە بينى و لەگيانم خوشبوو.

۵/۱۲

چەند رۆژئىكە سووكە تايەكم ەيە. دەلئى نەخوشم يان بە گوتهيەكى دى: ەست بە خەمبارى و بيتاقەتى دەكەم. باشە ئەو فاكترە نەئى ئاميزانە چين كە خوشبەختى و متمانە بەخويى، ئيمەمانان دەگوړن بو خەم و پەژارە؟ دەلئى كە ەوا (ئوتموسفير)، ەماجى نەبينراو پرە لە ەيزين ناديار و نەناسراو و ئيمە بەناچارى ملمان داوہ كەلەگەلياندا بژين. من سەرپرئ لە شادمانى، بەوپەرى شادمانىوہ لەخە و رادەبم، ئەوہندە دلّم خوشە حەزدەكەم ەلەكەمە گورانى. چما؟ دەروم بو كەناراو، لەناكاوا دواى پياسەيەكى كورت، بەخەمبارى بو مال دەگەريمەوہ. وەك بلئى جوړە بەدبەختىەك لەمالەوہ چاوەروانم بكات. چما؟ ئايا ئەمە لەرزەى سەرمايە كە ختووكەى پيستهكەم دەدات، ئەعسابم دەهەژينى و روحم تاريك دەكات؟ ئايا شيوہى ەورەكان يان پوناكى رۆژ، پوناكى

ئەو شتانەى كە ئەوئندە جۆراو جۆرن و بە بەرچاوما دەپۆن، ئەندىشەيان ئالۆزاندووم؟ كى دەزانى؟ ئەوئى لە دەوروبەرى ئىمەيه، ھەموو ئەوشتانەى كە تەمەشايان دەكەين، بەلام نايان بينين، ھەموو ئەوشتانەى تەماسيان دەگەل دەكەين و ئىمە نايان ناسينەو، ھەموو ئەوشتانەى دەيانگرين و بەبى ئەوئى وادارى جوولەيان بکەين، ھەموو ئەو شتانەى پووبەپوومانن و جيايان ناکەينهو، كاريگەرى لەزگين و غافلگير و لەپاڤە نەھاتگان بەسەر ئىمەو، بەسەر جەستەى ئىمەو و لەرېگەى ئەوانەو بەسەر ھزر و بېر وتەناتە دلمانەو ھەيه.

پازى نەدەيدەنيەكان چەند قوولە! ئىمەمانان ناتوانين بەھەستين بى توانى خۆمان، ھەستيان پىبکەين، نەبە چاوەکانمان كە ناتوانن شتانى لەپادەبەدەر ورد و درشت، لە پادەبەدەر نزيك يان دوور و يان ئاكنجيانى ئەستيران و بوونەوئەرانى ناو دلۆپە ئاويك بدینن، و نەبە گوچكەکانمان كەبە ھەلەماندا دەبەن، چونكە لەرەى ھەوا، بەشيوەى دەنگ بۆ ئىمە دەگوازنەو. پەريانن كە ئەم پەرجوانە دروستدەكەن و ئەم لەرەيه دەگۆرن بۆ دەنگ و بەكۆمەكى ئەم شەكل گۆرکىيە، موزيقا، كە تەڤگەرى بىدەنگى تەبيعەتە ئاھەنگين دەكات، دەخوآقينييت... ئىمە ناتوانين ئەم رازە بەھەستى بۆنکردنى خۆمان، كەلە ھەستى بۆنکردنى سەگ لاوازترە و بەنيرۆى ھەستى چىزاييمان كە زۆر بەزەحمەت دەتوانى تەمەنى شەراب ديارى بكات، كە شەف بکەين.

ئاخ خۆزگە كۆمەليک ئەندامى ھەستەوئەرى دىكەمان ھەبوايه و بەمەيلى ئىمە پەرجوانى دىكەيان ئەنجام بدايە، ھەنگى دەمانتوانى زۆرشتى دەوروبەرى خۆمان كە شەف بکەين!

۵/۱۶

نەخۆشم، گومانى تيانبيە نەخۆشم. مانگى پىشوو چەند حالّم باش بو، عەلەم نەبوو! تام لىيە. تايەكى بى ئامان، يان بەگوتەيهكى دى، بيقەرارىيەكى لە تا خراتر كە روحم، ناخم وەكو جەستەم ئازار دەدات. ھەميشە ھەستىكى نەفرەت ئەنگيزم لەلا پەيدا دەبىت. ھەستى مەترسىيەك كە ھەرەشەم لىدەكات، ھەست كردن بە بەدبەختىەك كە دىتە رېگام يان مردنيك كە نزيك دەبىتەو، ھەستى پىشيبىنى يەك بەرلە پوودانى، كە بىگومان نيشانەى تووشبوون بە نەخۆشبيەكى ھىشتا نەناسراو، كە ريشە وپەگ لەخوين و گوشتى ئىنسان دا دادەكوتى.

۵/۱۸

چەند سالى لەمەپيش راويژم بە پزىشكەكەم كرد، چونكە بەھىچ جۆرى ناتوانم بخەوم. بۆى دەركەوت كە نەبزم تووند و خيرا لىدەدات. چاوانم ئەبلەق وئەعسابم ماندوو بوو. بەلام ھىچ نيشانەيهكى نەخۆشى مەترسیدارم نىيە. دەبى زوو زوو خۆ بشۆم و بورمىدى پوتاسيوم بخۆمەو.

۵/۲۵

ھىچ گۆرانىك پووى نەداو. حالّىكى زۆر سەيرم ھەيه. ھەرچى شەو نزيكتر دەبىتەو، جۆرە نيگەرانىيەكى بى ھۆ، سەراپام دادەگرىت. لەتووايه شەو ھەرەشەيهكى سەيرى، بۆمن، لەخۆدا حەشار داو. بلەز شىو دەخۆم. ئەوسا ھەولەدەم كتيبيك بخوينمەو، لى لە وشەكان تىناگەم. بەزەحمەت پىتەكان جياەكەمەو. ھەنگى لە حالىكا كە ترسيكى گۆنگ و لە مقاوہمەت نەھاتگ، ترس لە خەوتن و ترس لە تەختەخەو، ھىرشم بۆ دىنييت، بە دريژى و پانى ژوورى نشيمەنەكەما ديم و دەچم.

دهوروبه‌ری سه‌عات دوو بۆ ژووره‌که‌م ده‌رۆم، هه‌رکه وه‌ژوور ده‌که‌وم، بله‌ز ده‌رگا‌که داده‌خه‌م، به شیش دایده‌خه‌م. ده‌ترسم له‌چی؟... له‌مه‌پیش ترس له مه‌زه‌بما نه‌بوو. له‌هیچ شتی‌ک نه‌ده‌ترسام... کۆمه‌دییه‌کان ده‌که‌مه‌وه، ته‌مه‌شای ژیر ته‌خته خه‌وه‌که‌م ده‌که‌م. گوئی راده‌دیرم... گوئی هه‌له‌ده‌خه‌م... چیه‌؟... ئایا سه‌یر نییه که سووکه نه‌خۆشییه‌ک، خه‌له‌لیک له سوورانه‌وه‌ی خوینا، جوولانه‌وه‌ی ده‌ماریک، سووکه به‌ده‌هه‌رسییه‌ک، بی نه‌زمییه‌کی بچووک له کاری ئەندامیکی له‌ش، بتوانی شادترین مرۆف تووشی ماخۆلان بکات، بویرترین که‌س بکات به ترسنۆکتیرین که‌س؟ پاشان راده‌کشیم، وه‌کو ئەوه‌ی چاوه‌رێ جه‌لاد بم، به‌و ئاوايه چاوه‌روانی خه‌و ده‌که‌م. به‌ترسه‌وه چاو ده‌برمه‌ ریگای. دلم لی ده‌دات، زرانیه‌کانم ده‌له‌رزن، ئازام له‌ گه‌رمی لیفه‌کانا دووچاری له‌رزی‌ن ده‌بیته. سه‌ره‌نجام خه‌وم لی‌ده‌که‌وێت. وه‌کو ئەوه‌ی به‌هوی خۆم له‌ ئاویکا بخنکینم و به‌سه‌ر سه‌را خۆم هه‌لبده‌مه‌ گۆلاویکی مه‌ند و وه‌ستاوه‌وه. ئیدی وه‌کو جارن هاتنی ئەم خه‌وه‌ خیانه‌ت پیشه‌یه، که‌له‌نزی‌ک منه‌وه خوی مه‌لاس داوه، ده‌م دۆزیته‌وه، ده‌یه‌وی می‌شکم کۆنترۆل بکات، چاوانم به‌هستی و له‌ناوم به‌ری، ئاگام له‌خۆ نامینیت.

ده‌خه‌وم، موده‌تیکی درێژ، دوو سی سه‌عات، پاشان خه‌ونیک یا به‌گوته‌یه‌کی دی می‌ردز مه‌یه‌ک، کابوسیک خۆیم به‌سه‌ردا ده‌دا. چاک ده‌زانم که خه‌وتووم، به‌لام هه‌ست به‌ ر‌موزنه‌که ده‌که‌م، ده‌بیینم و هه‌ستده‌که‌م که که‌سیک لیم نزی‌ک ده‌بیته‌وه و چاوم تیده‌بریت، ده‌ستم لی‌ده‌دات، به‌ ته‌خته خه‌وه‌که‌ما سه‌رده‌که‌وی، چۆک له‌سه‌ر سینگم داده‌دات، ده‌ست ده‌نیته‌ بینم و ده‌یگوشیت.

من له‌ژیر پاله‌په‌ستوی هه‌مان هیزی به‌تره‌فدا، که ئیمه‌مانان له‌کاتی خه‌واندا گۆت ده‌کات، ده‌که‌ومه‌ په‌ل وپۆ هاویشتن. ده‌مه‌وی هاوار بکه‌م - ناتوانم، گه‌رکه‌م بجوولیم - ناتوانم، به‌ده‌م هه‌ول و ته‌قه‌لایه‌کی ترسناک و به‌ده‌م هانکه‌هانکه‌وه ده‌مه‌وی رابم و ئەو بوونه‌وه‌ره له‌خۆ دووربخه‌مه‌وه که خه‌ریکه له‌په‌ل وپۆم ده‌خات و خه‌فه‌م ده‌کات - ناتوانم.

له‌ناکاوا، که شه‌لالی ئاره‌قه بووم، له‌خه‌و راده‌په‌رم، مۆمیک داده‌گیرسینم. به‌ته‌نیام. دواي ئەم قه‌یرانه که هه‌موو شه‌ویک دووباره ده‌بیته‌وه، سه‌ره‌نجام تا شه‌به‌قی به‌یانی به‌ئارامی ده‌خه‌وم.

:٦/٢

حالم خراپتر بووه. نازانم چیه‌؟ بورمیده‌که هیچ فایده‌یه‌کی نه‌بوو، مه‌له و خۆشۆردنه‌که‌ش بی‌فایده‌یه. چه‌ند سه‌عاتی له‌مه‌پیش بۆئه‌وه‌ی به‌ده‌نی بی هه‌ستی خۆم ماندوو بکه‌م، پیاسه‌یه‌کی لی‌ره‌واری " رومار " م کرد، له هه‌وه‌لی را قه‌ناعه‌تم وابوو که هه‌وای تازه له‌شم سووک ده‌کات، هه‌وای پرله بۆن و به‌رامه‌ی گیا و پوو‌هک و گه‌لا، خوینی تازه ده‌زایه‌نیته ده‌ماره‌کانم و گوپ وتینیکی تازه به‌دلم ده‌به‌خشیت. ئیدی ریگای راوگام گرت به‌ر و پاشان له‌باریکه ریگایه‌کی نیو دوو ریزه دره‌ختی زۆر به‌رزه‌وه که له‌مه‌په‌ریکی که‌سک و چر و ته‌قربه‌ن تاریکی له‌نیوان من و ئاسماندا ئیجاد ده‌کرد، به‌ره‌و " بوی " ده‌چووم.

له‌ناکاوا له‌زرم لی‌هات. له‌رزی سه‌رما نه‌بوو، له‌رزی نیگه‌رانی و دل‌ه‌راوکی بوو. له‌حالی‌کا که‌له ته‌نیایی ناو لی‌ره‌واره‌که ده‌ترسام، پیم هه‌لگرت. به‌خوت و خۆرایي، له ته‌نیاییه قووله‌که‌ی خۆم هه‌راسان بووبووم. له‌ناکاوا وام هاته‌خه‌یال که که‌سیک تاقییم ده‌کات و ته‌واو لی‌مه‌وه نزی‌که، ریک پیی له‌شوین پیی من داده‌نیت. به‌تووندی ئاوړم دایه‌وه. به‌ته‌نیا بووم. جگه‌له راسته جاده باریکه خه‌یالییه‌که، که به‌راستی چۆل بوو، هیچی تر نه‌بوو. جاده‌که له‌دیوه‌که‌ی تره‌وه، له‌نه‌دیوی دا درێژ ده‌بووه‌وه و ئەمه‌م به‌لاوه ترسناک بوو.

چاوه كانم نوقاندن. چما؟ وهكو فرڤرۆكه له سهر يهك پاژنه ي پي، به تووندى وهرچه رخام. له زگ بوو بكه وم. چاوم كردنه وه. درهخته كان دهره قسين، زهوى ههلبهز ودابهزى ده كرد. ده بوا دانيشم. پاشان، ئاه، ئيدى نهمده زانى، له چ رڤگايه كه وه هاتووم. سهيره! حاله تيكي غه ريب بوو. ئيدى تيامابووم، له رڤگايه كه دهسته راستمه وه وه ده ركه وتم و گه ييمه وه ئه وجده يه كه له وينده ره وه بو ليره واره كه روي بووم.

٦/٣:

شه ويكي ترسناك بوو. ده بي بو چه ند ههفته يه كه ليره برۆم، بيگومان سه فهر يكي كورت، چاكم ده كاته وه. ده بو ژيمه وه.

٧/٢:

گه راومه ته وه. چاك بوومه ته وه. بوژاومه ته وه، سه فهر يكي خو ش بوو. چوومه لوتكه ي سن ميچل. تا ئيستا ئه وينده رم نه بينى بوو. " ئاقرانچ " بو رڤيو ارانى تازه ي وه كو من، له دوا سه عاته كانى رۆژا چ ديمه ن و به رجه وه نيكى جوانى هه يه! شار يكه له سهر شاخ يك رۆنرا وه. منيان بو باخ يكي گشتى ئه وسه رى شار رڤنما يى كرد، له سه رساميا حه په سام، هاوارم كرد. كه ندا ويكي گه ورم له به رچاو بوو و په نهان له چاوى من له نيوان دوو كه نارا، دوور له يه كدى له ته متوماندا ديار نه ده ما له نيو ئه م كه ندا وه گه وره زه ردبا وه دا، له ژير ئاسمانى زي رين و رونا كدا، قولله يه كى سه ير وتاريك و تيژ له نيو لمه كانه وه سه رى به رز كرد بو وه وه. خو ر به ره به ره ئاوا ده بوو. ئه م تا وي ره خه يال ئه نگيزه كه بينا يه كى خه ون ئاسا و خه يالى به سه ر لوتكه و زنا ره كه يه وه گير سا بو وه وه، له پانتايى ئاسودا كه هيشتا ده تگوت مه شخه لى دا گير سا وه، نه خش بو بوو.

كه سپيده ي به يانى دا، به ره و ئه و تا وي ره چووم. ئاوى ده ريا كه وه كو شه وى به رى، نزم بوو و تا تا زياتر نزيك ده بوومه وه، دي ره سه يره كه م باشتر ده بينى. دوا ي چه ند سه عات يك پيا ده ره وى گه ييمه گاشه به رديك كه ده رگاي حه وشى كل يسا يه كى گه وره بوو. له حال يكا كه به هه شتا و جا ده يه كى بار يكم ته ي كرد، خو م به جوا نترين خانووى گوت يكي دنيا دا، كه بو خودا دروست كر ابو، كرد.

دي ره كه له شار يكي گه وره ده چوو و پر بوو له هو لين نزم به ميچى گومه زى و را په وين سا پي ته به رز وستونانى بار يكه وه. چوومه ناو ئه م جه واه يره گه روه و به ردينه وه كه وه كو تو ر سووك ده هاته به رچاو. ده ورا وده ورى پر بوو له بورجين زه نگدار، به پلي كانانى پيچا و پيچه وه، كه له ئاسمانى شينى رۆژان و هاما جى تاريك و ره شى شه واندا له سه رانيكى سه ير ده چوون وه كو ئه وه ي له ترسى شتيكى خه يال ئيدا مووى سه ريان وا گرژ بو بوو، وه كو ده رزى له كلا وه كانيانه وه ده رچو بوون. يان له ئه هر يمه ن و جنوكان، جانه وه رانى خه يالى ويان گول ين سه ير ده چوون. بورجه كان به تاقى كه نده كارى به يه كه وه به سرا بوون.

كه گه ييمه سه ر لوتكه كه به و ره به نه م كه له گه لما بوو، گوت: " بابو، ئاخو ئيره ت چه ند به خو شى لي ده گوزه رى!" به رسقى دا يه وه: " قوربان، ئيره باى زوره"، ئيمه به دم ته مه شا كردنى شه پولى ده ريا كه وه كه به سه ر لمه لانه كه يا ده دا و وه كو زرى پولا يين دا يده پوشى، قسه مان ده گه ل يه كدا ده كرد.

ياروى ره به ن چيرۆكه كانى بو ده گيرامه وه، چيرۆكين كو و لو كالى، ئه فسانه و حيكايه تان.

یه کیك له م ئهفسانانه زور سهرنجی راکیشام. کتونشینان دهلین گوايه شهوان گوینان له دهنگی گفتوگوئیانه که له لم و لمه لانه که وه دی و ههروه ها له ژیر له لانه که وه دهنگی باعه باعی دوو بزنان دیت. ئه وانیه باوه پریان به مه نییه سوورن له سهر ئه وهی که ئه م دهنگانه هاواری مه لین ده ریاییه که له باعه باعی بزنان ده چیت. لی ماسیقانانی پیر سویند ده خون که له لمه لانه کانی نیوان دوو مرداودا وله ده ور به ری شاروچکه یه کی دووره ده ستا، شوانکاره یه کی پریان دیتوه که هه رگیز سهری له ژیر بالا پوشیکا په نهانه، نابینری، دوو بزنی به دو او ده که یه کیکیان به روخساری پیاوه و ئه ویتریان به روخساری ژنیکه. بزنه کان موویان سپییه و ماسیقانه کان، ئه وانیان له حالیکا که به زمانیکی نامه فهووم قسانیان کردووه، دیتووه که له ناکاوا ده ستیان له هاوارکردن هه لگرتووه و به هه موو توانای خوئیانه وه که وتوونه ته باعه باع.

به ره به نه که م گوت: " تو باوه ده که ی؟ " له بن لیوانه وه گوتی: " نازانم " من له سهری رویشتم: " ئه گه ره له م دنیا یه دا جگه له ئیمه بوونه وه رانی دی هه بوایه ن چون به دریزیایی روژگار که شف نه ده بوون و ئیمه مانان نه مانده بینن؟ " ئه و به رسقی دایه وه: " ئایا چاوی ئیمه مانان هه زاریه کی ئه وشتانه ی که هه ن ده بینن؟ بو نمونه ئه م بایه که گه وره ترین هیزی ته بیعه ته: به شه ران سهرنگون و بینایان ژیر و ژوور ده کات، دره ختان له ره گه وه هه لده که نی و تاشه به رد و تاویران ده شکینی و که شتیانی گه وره پیک داده ات، ئایا تا نها ئه و بایه ت دیتووه، که ویران ده کات، ده گفینی، ده خرۆشی؟ به لام ویرای ئه وه ش هه یه. "

له هه نه به ره ئه م لوژیکه ساده یه بیده نگ بووم. ئه م پیاوه یان له جومله ی زانایان بوو یان گه و جان. قسه که م بو نه سه لماند، به لام بیده نگ بووم. قسه کانی وی هه مان ئه و ئه ندیشه نه بوون که زرۆجار زهینی منیان مژوول ده کرد.

۷/۳:

زور خراپ خه وتم. له گینه ئه و تایه م بی که لیره باو و بلاوه، چونکه عاره بانچی یه که شم به ده ست هه مان نه خو شیه وه گیرۆده یه. دوینی له کاتی گه رانه و هدا هه ستم به ره نگزه ر دیه که ی کرد. لیم پرسی: " جان چیته؟ "

- قوربان! حالیکم هه یه، هه جمانم له بهر براوه. شه وانم وه کو ئه وه یه روژه کانم قووت بدن. له روژی رویشتنه که ی تووه ئه م حاله ته م لی پهیدا بووه.

ویرای ئه مه ش، حالی پیشخزمه ته کانی دی باشه، به لام من زور له م نه خو شیه ده ترسم.

۷/۴:

گومانی تیانییه نه خو شیه که م گرتووه. میردزمه و رموزه کانی جارن گه راونه ته وه. ئه مشه و، هه ستم کرد که سیک خوی به سه رما دابوو، لیوه کانی نابوو سهر لیوه کانم و ژیانمی ده مژی. به لی وه کو ئه وه بوو، لیوه کانی کردنی به گه رووما، ریک وه کو خوین مژیک. ئه وسا له سه رم لاکه وت و من بیدار بوومه وه. به راده یه ک تیک شکابووم، وره م روخابوو، وردوخاش بووبوو که نه مده توانی جووله بکه م.

۷/۵:

ئایا ئەقلەكەم لە دەست داوه؟ ئەو هی دویشه و بەسەر مندا هات، بەرادیهك غهریبه كه بیری لیدەكەمەوه خهریكه میشکم تیکدهچیت. وهکو چۆن هه موو عهسرانیك ده رگا به کلیل قفل ددهم، دویشه ویش هه مان کارم کردبوو. پاشان تینووم بوو. نیو پهرداخ ئاوم خواردهوه و بهرێکهوت سهیرم کرد پهرداخه شووشه که لیوانلیو پره له ئاو. دواى ئەوهی خه وتم و که وتمه دواى یه کیک له و خه ونه ترسناکه کانه وه و بۆماوهی دوو سهعاتی ته و او دوو چاری له رزیکى خراب بووم. پیاویک بیننه بهرچاوی خۆتان که خه وتوو، دهیانه وئى بیکوژن و کابرا به دهم ئازاری چه قۆیه که وه له سپیه لاکه کانی خویا، خه بهری ببیته وه. شه لالی خوینه و ناتوانی هه ناسه بدات! له حالى مه رگدایه و ئیدی هه ست به هیچ ناکات.

وهختایهک، ئاخری وه خۆهاتمه وه، دووباره تینووم بوو. مۆمیکم داگیرساند و چووم به کات ئه و میزه ی که شه ربه ئاوه کهم له سه ری دانا بوو. شه ربه کهم هه لگرت و خوارم کرده وه بۆ سه ر پهرداخه کهم. ئاوی لینه هات. شه ربه که خالی بوو! هه ر ته و او خالی بوو! هه وه لجا ر ه یچ حالى نه بووم. پاشان له ناکاوا هه لچوون و هه یه جانیکی ئه وه نده ترسناک له سه راپام نیشته که هه ستمکرد ده بی دانیشم یان بکه ومه سه ر کورسییه ک. دواى که میک ته کانم دا و خۆم راست کرده وه تا ده ور به رم بدینم و، دووباره دانیستم. له هه نبه ر پهرداخه شووشه بیگه رده که دا رۆنیشتم، له ترس و سه رسامیا ئاگام له خۆ نه بوو. به چاوانی ئه بله قه وه سه یری پهرداخه کهم ده کرد. ده تگوت ئاوه که یان خوارده بووه وه. کى خوارده بوویه وه؟ من؟ هه لبه ته جگه له من که سی دی نه بوو بیخواته وه. ئیدی خه وم زرابوو. زندووبووم به بی ئەوهی بزائم، هه مان ژیان و زندوویه تی هامزایان ونه پنی ئامیزی ئیمه ده خاته گومانه وه که دوو کهس هاوزه مان له به دهنی مه دا ده ژین یان رهنگه بوونه وه ریکی بیگانه، نه ناسراو، نه دیتراو و گیاندار هه یه، که وهختایهک رۆحی مه ده خه وئى، به دهنی مه، وهکو چۆن له بیداریدا به گوئی ئیمه ده کات، به وئاوایه له خه ودا به گوئی ئه و بوونه وه ره ی دی ده کات.

ئاه! کى ده توانی له م دلله راوکه ترسناکه ی من حالى بیت! چ که سیک له هه یه جان و هه لچوونی پیاویکی ساغ و سه لیم و به ئاو، بیدار و ئاقل ده گات که ئه و تۆزه ئاوه ی له سوراحیه شووشه که دا بوو، کاتی ئه و خه وتوو ه له خۆرا نه ماوه؟ تا به ره به یان، بیئه وه ی جورئته تی ته مه شاگردنی ته خته خه وه که مم هه بیت، له هه مان جیگادا مامه وه.

:۷/۶

شیت بووم، ئەمشه ویش هه موو ئاوی سوراحیه که میان خوارده وه ته وه، یا تو بلینی خۆم خوارده بمه وه!
به لام خۆم بووم؟ کى ده زانی؟ به لئى، خودایا! شیت ده بم. کى فریام ده که وئى، پرزگارم ده کات.

:۷/۱۰

کۆمه لیک نیشانه و به لگه ی بى چه ند وچوونم ده سته که وتوو. من شیتم. محه قه ق!
شه شی هه یقی هه وت، به ره له وه ی بخه وم، شه راب، شیر، ئاو، نان و تووه فه رنگیم له سه ر میزه که دانا، هه ره هه موویان خوارده - من خواردم - هه موو ئاوه که و تۆزى شیر. نه ده ستیان له شه رابه که دا بوو نه له شیلکه که. رۆژی هه وتی ۷/۷ هه مان ئه زموونم دووباره کرده وه و هه مان ئه نجامم وه رگرته وه. رۆژی ۷/۸ ئاو و شیرم دانه نا. ده ست له ه یچ شتیک نه درابوو. رۆژی ۷/۹ ته نیا ئاو شیرم له سه ر میزه که دانا، زۆر به دیقته سوراحیه کانم له قوماشی ناسکی سپیه وه پینچا و ده مه کانیانم به ست. ئه وسا ناکی قه له م ره ساسم له لیوه کان و ردین و ده سته کانم

ههلسوو و خه وتم. خه و بردميه وه و زور زوو له خه و راپه رپيم. له جيى خو نه جولابووم. ته نانه ت چه رچه فه كانيشم په له په لاوى نه بووبوون. به ره و ميزه كه ته كانم دا، پارچه كانى دهورى سوراحيه كان دهستيان تيوه نه درابوو. به ترس و له رزه وه داوه كانم پچراندن و هه موو ئاوه كه م خوارده وه و ئه وسا هه موو شيره كه شم خوارده وه. ئاه! خودايا!... هه ر ئيستا بو پارييس ده زقرمه وه.

۷/۱۲:

پارييس. له روراني رابردوودا ئه قلم له دهست دابوو. ئه گه ر مه سه له كه شه ورپوي و يان باندوري شه و گه ردى نه بيت، ئه وا به لاي كه مه وه، ده بي دوو چاري خه يالكي نه خوشانه بووبووم. به لام. به لام تا ئه م ساته، هيچ يه كيك له م رووداوانه، نايه نه راقه كردن. به هه رحال شيتاتيه كه ي من هاوسنوورى شيتي بوو و، ئه گه ر بيست و چوار سه عات له پارييسدا مابامه وه، كافي بوو تا بييمه وه دوخي ئاسايي خوم.

دويني، دواي گه ران و چهند ديداريك كه حال وهه وايه كي تازه و زندووي له روحما ئيجاد كرد، شه وم له شانوي فرانسزدا، به ته مه شاي شانونا مه يه كي ئه لكساندهر دوامى كوره وه به سه ر برد. زه يني هو شن و به هيزي ئه م نووسه ره، ته واو هيناميه وه تايم. بيگومان ته نيابي بو ميشكين چالاک مه ترسيداره. له ده ور به ري مه دا خه لكانيك هه ن كه كاتي ئيمه ده كه وينه ته نيابيه وه وبوشايي تا پويان ته ي ده كه ين، له فكران راده چن و قسان ده كه ن.

به شادمانيه كي زوره وه، له ريگاي بولقاره كانه وه بو ئوتيل گه راومه ته وه.

له ناو ئاپوراى خه لكه كه دا ريم ده كرد و به ده م ته وس و توانجه وه، بيرم له خه ون وخه يال و ترس و گومانه كانى هه فته ي رابردووي خوم ده كرده وه، چونكه وام خه يال كردبوو كه بوونه وه ريكي ناديدهنى ده گه ل منا وله ژير يه ك ميچ وسا پيته دا ده ژي. ميشكي ئيمه چهند بي توانايه، هه ركه شتيكي نامه فهم و گونگ رامن ده چله كيني، ئيدي سه ري دنياي ليديته وه يه ك و ده كه ويته هه له وه و گومرا ده بيت.

ئيدي له جياتي ئه وه ي په نا وه به ر ئه م وشه سادانه به رين كه: " نازانم چما ئه قلم له ده ست داوه " يه كسه ر بير له رازين ترسناك وه يزين ميتافيزيكي ده كه ينه وه.

۷/۱۴:

ياد وئاههنگي كوماربيه. به شه قامه كانا ده سوورپيمه وه. ري وره سم وئاههنگ و كه رنه قالي، ته قه ي خو شي و به يداخان، من وه كو منداليك شاد و كه يف خوشده كات. هه لبه ته ئه وپه ري گه وجاتيه كه له به روارپيكي دياريكراوا، به ده ستوورى حكومه ت ئاههنگ بگيرين و شاد ببين. خه لكي ميگه لن، ميگه لي گه مژه ونه زان. جاري زور گه وجانه به سه بر و هه دارن و جاري له راده به ده ر شو ر شگيرن. پييان ده لين: " ئاههنگ بگيرن، شادي بكن! " شادي ده كه ن.

پييان ده لين: " برؤن به گز دراوسيكه تاندا بچن " ده رؤن و به گز دراوسيكه ياندا ده چن. ده لين: " دهنگ به سه لته نه ت وپاشايه تي بدن " دهنگده دن. پاشان پييان ده لين: " دهنگ به كوماري بدن " و دهنگ به كوماري ده دن.

رابه راني خه لكيش گه مژهن، ئه وان له جياتي به دهنگ خه لكه وه بچن، په يره وي پره نسيپانيك ده كه ن كه ساويلكانه، نه زوك و هه لن. ئه وانه له م دنيايه دا كه متمان به هيچ شتيك ناكريت و ته نانه ت روناكيش خه ياله و دهنگيش ته نيا وه همه، به هه مان پره نسيپ، ياني هزرين هه لبارده، بي هيچ گوراننيك، حوكم راني خه لكاني دي ده كه ن.

دوینی کومه لیک شتی سهیرم بینی.

بو نانی ئیواره له مالی دۆتنامه کهم، مالی مه دام سابلی، که میرده کهی له لیمويزدا ههفتا وشهش راوچی له بهردهست بوو، دهعهوت کرابووم. دوو ژنی گهنجیش لهویندهر بوون. یهکیکیان میردی به دکتوریک به ناوی پران کردبوو ومیرده کهی سهیرگه رمی قسان بوو دهربارهی نهخوشیانی میشک ودهمار و ئه و ئه نجامه نا ئاساییانه بوو که له میانی تاقیکردنه وهکانی هیپنوتیزم و تهلقینکاریدا دهبینرین.

ماوهیهکی زور دهربارهی ئه و ئه نجامه سهیرانهی که زانایانی ئینگیزی و پزیشکانی قوتابخانهی نانسی به دهستیان هینابوو، قسهی کرد، دهربارهی کومه له دیاردهیهک که بهرهبه ره به رادهیهک عه جیب و باوهر نه کردنهی هاتنه بهرچاوم که به ناچاری، نه باوهری ره های خوم دهربری.

ئه و به رژدی دهیگوت که ئیمه له حالی که شف و دۆزینه وهی یهکیک له رازه هه ره گرینگهکانی ته بیعه تداین، یانی یهکیک له رازه هه ره گرینگهکان دهربارهی ئه م جیهانه، چونکه لهویندهر له هه سارهکانی دیدا ده بی دنیاين گرینگتری دیکه هه بن. له وهتای که ئینسان بیر دهکاته وه، له و زه مانه وه که توانیوهی تی بیرکردنه وهی خوی دهربریت و بینووسیت، هه سته دکات که دهگه ل رازیکی داخراو، نه کراوه دا دهژی که ئه ندامه هه سته وه رهکانی توانای که شفکردنی نییه و هه ولده دات به به ره که تی هوشی خوی به سه ر بی تواناییهکانی ئه ندامانی هه سته وه ری خویدا زال بییت. کاتی که ئه م هوشه هیشتا له قوناعی سه ره تاییدا بوو، حوزوری دیاردهین نه بینراو، نادیده نی، فۆرمین ترسناک و عه وامانهی له خو دهگرت؛ وه هم و خه یالی میتافیزیکی و باوی ناو خه لکی، ئه فسانهین روهانی سهیرگهردان، پهریان، جنۆکه، مردووانی گهراوه بو دنیا ی زندووان، داهینانی خه لکی مامناوهندی و گه و جترین خه لکه و به ره نجامی چالاکی بیپسانه وهی میشکانی ترساو له داهینانه. هیچ شتی که له م قسه یه ی قولتیر دروست تر نییه: "خودا ئینسانی له شیوهی خویدا دروستکردوه، به لام ئینسان ئه م وینه یه ی داوه ته پال خودا."

"به لام له نزیکه ی سه دهیهک له مه پیشه وه وا دیته بهرچاو که هه ست به شتیکی نوئ دهکریت. میسمیر (میسمیر: ۱۷۳۴ - ۱۸۱۵، پزیشکی ئه لمانی و دامه زرینه ری تیوری موگناتیسی حه یوانی، ئه و دوا ی زنجیره یهک لیکۆلینه وهی زانستی هیپنوتیزی که شفکرد و دۆزییه وه.) و هه ندیکی دی ئیمه یان خستوه ته سه ر رینگایه کی چاوه پروان نه کراو و به راستی له ماوهی چوار یان پینچ سالدا، ئه نجامی زور گه وره و سهیرمان به دهست هیناوه."

دۆتنامه کهم که هیشتا زور ناباوهر بوو پیده که نی. دکتور پران پیی گوت: "ده ته وی کارئ بکه م که خه وت لیکه ویت؟"

- به لی.

دۆتنامه کهم له سه ر قه نه فه یهک رۆنیشت و دکتور روه به روو چاوی له دور چاوانی بری. من له ناکاوا که میک په شوکام. دلم لپی دها، ئه و کم گیرابوو. مه دام "سابلی" م ده بینی که چاوهکانی قورس و لیوهکانی کرژ ده بوون. دوا ی ده خوله کیک خه وی پیندا که وت.

دکتور گوتی: "له پشتیه وه بوه سته."

من له پشت دۆتنامه که مه وه وه ستام. دکتور، کارتیکي دیداری به دهسته وه گرت و به کیژه مامه که می گوت: " ئەمه ئاوینه یه. چی تیا ده بینیت؟ "

دۆتنامه که م به رسقی دایه وه: " پسمامه که می تیا ده بینم. "

- باشه، چی ده کات؟
- سمیلی با ده دات.
- ئەدی ئیستا؟
- وینه کی له گیرفانی ده رهینا.
- وینه چی؟
- وینه خوی.

راست بوو و ئەم وینه یه م هه مان شه و له ئوتیل گرتبوو.

- باشه ئەو له وینه که دا چۆنه؟
- کلاویکی به دهسته وه یه و وه ستاوه.

به مجوره، ئەو له و کارته دا، له و کارته سپیه دا، وه کو ئەوه ی له ئاوینه بروانی، هه موو شتیکی ده بینی.

ژنانی گهنج، به ترس و له رزه وه ده یانگوت: " به سه! به سه! "

به لام دکتور فه رمانی دا: " تۆ سبه ی سه عات هه شت هه لده ستی. پاشان ده چی بو ئوتیل، بۆلای پسمامه که ت و تکای لیده که ی که له سه ر داوای می رده که تان، پینج هه زار فرانکت به قه رز بداتی. چونکه می رده که تان له سه فه ری ئاینده ی خۆیدا، داوای ئەوه ت لیده کات. "

ئه وسا دکتور بیداری کرده وه.

که بو ئوتیل ده گه رامه وه، بیرم له م حاله سهیره ده کرده وه، گومان، نه ک سه باره ت به راستی و ئەمه کداری دۆتنامه که م که وه کو خوشکیکی خۆم له مندالییه وه ده مناسی، به لکو ده رباره ی فیل و نیرهنگی ئیحتیمالی دکتور، هیرشی بو میشکم ده هینا. ئایا له و کاته دا که کارته که ی به دۆتنامه خه وتوه که م نیشانده دا، کارته که ی نه گۆری بوو به ئاوینه؟ سیحربازانی پیشه یی کارین له وهش سه یرتر ده که ن.

سه ره نجام گه رامه وه و خه وتم.

به لئ ئەو به یانییه، ده ور و به ری سه عات هه شت ونیو، خزمه تکاره که م بیداری کرده وه و گوتی: " مه دام سابلی ده یه وی قسه ت له گه ل بکات. "

به هه شتاو خۆم گۆری و پیشوازیم لیکرد.

دۆتنامه که م، زۆر په شیو و په ریشان، به چاوانی به قولاً چووه وه و بیئوه ی کلاوه که ی دابکه نیت، گوتی: " پسمامی ئازیزم داوایه کی گه وره م لیت هه یه. "

- چ داوایه ک دۆتنام؟

- زۆرم له بهر گرانه و، وێرای ئهوهش ناچارم كه پیت بلیم زۆرم پیتووست به پینج ههزار فرانكه.
- تو؟

- بهلی من یان راستیهكهی میردهكهه كه منی بۆ ئهم كاره پاسپاردوو.

به رادهیهك په شوکابووم كه به پچرپچری وهلامم دهادهوه و له خۆم دهپرسی: ئایا به راستی دکتۆر پران پیتی رانهبواردبووم و ئایا ئهمه نهخشهیهکی سارد و پیشوهخته ئامادهکراو نهبوو كه ههنووکه بهو وردییه ئهجام دهدرا؟ لی وهختایهك كه به وردی زهینم دایی، ههموو گومانهكانم رهوینهوه. ئهو له بهر دلله راوکیی خوی دهلهزی. دیمه نیکی به ئازار بوو و ههستم کرد گریان ئهوکی گرتوو.

من كه ئهوم زۆر به دهوله مهند دهزانی، گوتم: " چۆن؟ میردهكهت بهو پلهوپایه و پینگهیهوه، پینج ههزار فرانکی نییه؟ بیربکه رهوه! ئایا تو به راستی داوای ئهم پارهیه له من دهکهی؟ "

بۆ ساتیک وهکو ئهوهی بیربکاتهوه، راوهستا. ئهوسا بهرسقی دایهوه: " بهلی... بهلی... به راستمه. "

- خوی نامه ی بۆ نووسیویت.

ئهو دووباره كهوته گومانهوه وله فکران رۆچوو. ههستم به ماندوویهتی بیرکردنهوهی ئهو کرد. نهیدهزانی بۆچی دهبی پینج ههزار فرانک بۆ میردهکهی قهرز بکات. له بهر ئهوه په نای برده بهر درۆ وگوتی: ئهو نامه ی بۆ نویووم.

- ئه دی بۆ دوینی هیچت نهگوت؟

- ئهم به یانییه نامه که ی دامی.

- دهتوانی نامه که یم پی نیشاندهیت؟

- نا... نا... شتی تاییهتی تیدایه... چونکه زۆر شهخسی بوو سووتاندم.

- یانی میردهكهت دهیهوئ پاره قهرز بکات؟

ديسان كه میك سهلمیهوه و ئهوسا به ئارامی گوتی: " نازانم. "

به تووندی گوتم: " دۆتمامی ئازیزم! حالی حازر پینج ههزار فرانکم پی هه لئاسورپی. "

جۆره نالهیهکی به سوئی له سینهیهوه هاته دهری.

- ئاخ! ئاخ! تکات لیدهکهه. تکادهکهه بۆمی پهیدا بکه.

به هه لچوونهوه، وهکو یهکیک دوعا بکات ههردوو دهستی بهرزکردبوونهوه، ههستم به گۆرانی دهنگی کرد. له ژیر گوشاری ئهو فرمانه دا كه پیتی کرابوو، دهگریا و به هه لچوون و دهمه لالکیوه قسه ی دهکرد.

- ئاه! ئاه! تکادهکهه. تو نازانی له چ عه زاییکام... دهبی ئهمرۆ ئهو پارهیه پهیدا بکهه.

دلّم به حالی دهسووتا.

- پارهکهت به زووترین کات دهگاته دهست.

- ئوخەى سوپاس. سوپاس. تو چەند باشيت!

له سەرى رۆيشتەم: " ئايا له بىرتە، دوينى له مالى ئيوەدا چى روييدا؟ "

- بەلى.

- باشە له بىرتە كه دكتور پاران توى خەواند؟

- بەلى.

- زورچاكه. دەستوورى به تو دا كه ئەم بەيانىيە بىيت و پىنج هەزار فرانك له من قەرز بكەى. تو له م ساتەدا، ئەو تەلقينە جى بەجى دەكەيت.

كه ميك دەبىرهوه چوو و بەرسقى دايهوه: " لى ميتردهكه م ئەم پارەيهى له من داوا كر دووه. "

يهك سەعاتى تەواو دەگەلىا خەرىك بووم كه قەناعەتى پىبكه م، لى نەمتوانى قەناعەتى پىبكه م.

كاتى كه رۆيى، بەهەشتا و بۆلاى دكتور چووم.

دكتور كه دەيوست له مال وەدەربكەوى، بەدەم بزه پىكەنينەوه گوئى ليگرتەم. ئەوسا گوئى: " نەها باوەر دەكەيت؟ "

- بەلى، زوريش.

- برۆين بۆمالى دۆتمامەكەت!

دۆتمامەكەم، شەكەت و ماندوو، لەسەر قەنەفەيهك پراکشابوو. دكتور نەبزی گرت. نيگايەكى كرد و دەستىكى بۆچاوى برد كه ورده ورده له ژير هيزى له مقاوهمەت نەهانگى ئەم توانا ئەفسوون ئاميزەدا دادەخرا.

كاتى كه دۆتمامەكەم خەوى ليكەوت، دكتور گوئى:

" ميتردهكه ت ئيدى پىويستى بەم پىنج هەزار فرانكە نييه. بۆيه ئيدى ئەوه له بىر دەكەى كه له كورە مامەكەت پاراويتەوه تا ئەو پارەيهت بەقەرز بداتى و ئەگەر ئەو قسەيهك له و بارەيهوه بكات، تو تەقەى سەرت ديت و له مەبەستى تىناگەيت. "

ئەوسا، ئەوى بيدار كردهوه. من چهكيكم له گيرفانم دەرهيئا، " فەرموو، دۆتمامى ئازيزم. ئەمە ئەو شتەيه كه ئەم بەيانىيە داوات ليكردم. "

به رادهيهك حەپەساو و غافلگير بوو كه جورئەتم نەكرد له سەرى برۆم. ويپراى ئەمەش هەولمەدا يادگەى بيدار بكەمەوهو شتەكەى بىر بيئەوه، بەلام ئەو به تووندى نكۆلى دەكرد و تەنانەت گومانى ئەوهى دەكرد كه پىي رادهبويرم و گالتهى پىدەكەم و سەرهنجام لەزگ بوو توورە و زوير بىيت.

دەبى بۆمال بگەریمەوه، ئەم ئەزمونەم هينده بەلاوه سەير بوو كه دلّم گيرا و نەمتوانى خواردن بخۆم.

گهلیک له و که سانهی که ئەم بویه رهم بۆ گێراونه تهوه، گالته یان پیکردووم. نازانم چ بلیتم. عهقل دهلیت: له وهیه؟
دوورنییه؟

:۷/۲۱

شیوم له بورژیقال خوارد و پاشان تا شه و گاریکی درهنگ له هۆلی سه مادا مامه وه. ههلبه ته هه موو شتیکی په یوهسته به ژینگه و کۆر و مه جلیسی دهو روبه ری ئینسانه وه، ئینسان له ژینگه و دهو روبه ری خۆی به دهر نییه. بیرکردنه وه له میتافیزیکا له دورگه ی گرونویرا هیرشینیکی شیت بوو، ئەدی له کئیوی سنت میشیل چی؟ له هند چی؟ ئیمه، به جۆریکی ترسناک له ژیر باندۆر و کاریگه ری دهو روبه ری خۆمانداین. ههفته ی داها توو بۆمالی خۆم دهگه پیمه وه.

:۷/۳۰

دوینی بۆ ماله کهم گه پامه وه. رهوشه که باشه.

: ۸/۲

ههوا خۆش و دلگیره. به پۆژه وه سهیری رهوتی ئاوی روبراری سین دهکه م.

: ۸/۴

پیشخزمه ته کان، خزمهت گوزاره کان شه ریانه، شه ره که یان له سه ره ئه وهیه که که سیک شه وان په رداخه کان له ناو دۆلابه کاندایه شکینیت. خزمهتگوزاری ژووره که، ئاشپهزه که تاوانبار دهکات، ئاشپهزه که، جلشۆره که تاوانبار دهکات و جلشۆره که ههردووکیان تاوانبار دهکات. کێ که مته رخمه؟ سه ره نجام ئاشکرا ده بیت!

: ۸/۶

ئه مجاره یان شیت نیم. دیتم... به خۆم دیتم... ئیدی هیچ گومانیکم له لا نه ماوه... دیتم... دووباره ته نانهت نینۆکه کانیشم به ستوویه تی. ترس گه ییوه ته سه ره ئیسقانم... من دیتم... سه عات دوو له ژیر هه تاوه که دا، له نیو گولزاره که و له پارهی گولزاره خه زان زه ده که دا پیاسه م ده کرد... کاتی که ته مه شای چلیکم ده کرد که سن گولی جوانی پیوه بوو، دیتم. به راستی دیتم که له نزیکه من وه لقی یه کیک له گوله کان چه مییه وه.

دهتگوت دهستیکی نادیار چه ماندییه وه، پاشان شکا. دهتگوت هه مان دهست له لقه که ی کرده وه. ئه وسا گوله که بۆ حهوا بهرز بووه وه. دهتگوت دهستیکی گوله که ی بۆ ده می خۆی برد و گوله که له وینده ره له فهزایه کی روون و بیگه ردا له مۆله ق ما. په له یه کی سوور و ترسناک، ته واو ته نیا و بی جووله له سن شه قاوی مندا بوو. ئیدی خۆم دا به سه ره گوله که دا تا بیگرم. هیچم نه دۆزییه وه. دیار نه ما بوو. هه ستم به توور په ییه کی زۆر له خۆ کرد، چونکه نابی ئه و جۆره وه هم و خه یالاته له دهف مرۆقین به ئه قل و جدی چیبیت. به لام ئایا ئه مه وه هم و خه یال بوو؟ گه پامه وه تا چلی گوله که وه دۆزم، به لام شکابوو و له نیوان دوو گوله که ی دیدا دۆزییه وه.

به لی، به روحیه تیکی په ریشانه وه بۆمال گه پامه وه. به لام دلنیا م وه کو چۆن له سوپانه وه ی پۆژ و شه و دلنیا م، به و ئاویه دلنیا م که ئه و بوونه وه ره نادیار و نادیده نییه کی که شیر و ئاوه که ده خواته وه، له به رانه رما بوو. دهیتوانی جهسته کان بگری، جی گۆرکیان پیبکات! له ئه نجامدا ته بیعه تیکی مه تریالی هه یه. ته نانهت ئه گه ره به حه واسه کانی

ئىمەش نەيەتە درك كردن. ئەمە ھەمان ئەو بوونە وەرەيە كە وەكو من و دەگەل مندا لە ژىر يەك ساپىتە و بن مېچ دا دەژى.

: ۸ / ۷

باش خەوتم. ئەو ئاوى سوراھىيەكەى منى خوار دەو، بەلام لە خەوى نەكردم. لەخۆم دەپرسم ئايا شىتەم؟ ھەندىجار لە كاتى پىياسەى بەر ھەتاوا و بە درىژايى روبرەكە، گومان و درىژنگى ھىرش بۇ زەينم دىنن. نەك تەنيا ئەو گومانە گۆنگانەى تا ئىستا ھەمبوو، بەلكو گومانىن ناسك وئەبستراكت. من شىتەنم دىتوون. ھەندىكىانم دەناسىن كە پىشتەر ئاقل، بە ئاوەز وزىرەك بوون و تەنانەت سەبارەت بە ھەموو ديار دەكانى ژيان رۆشنىن بوون. تەنيا لە يەك شتدا ئاوارتە بوون. دەربارەى ھەموو شتىك، بە پرونى، بە ئارامى و بەقوولى قسەيان دەكرد، لى لە ناكاوا ھزرىان لە سنوورى شىتاتى نزيك دەبوو ھە و لەم ئوقيانووسە عەجىب و غەرىبەدا، پىر لە شەپۆلىن خرۆشاو، غوبار و باى تووندەدا كە " شىتى " پى دەلەين گرفتارى دەردى پەرىشانى دەبوون.

ئەگەر بە ھۆش و گۆش نەبوايەم، ئەگەر بە تەواوى ئاگام لە رەوش و بارودۆخى خۆم نەبوايە و بە پرونى شتەكانم شى نەكردباو، بىگومان خۆم بە شىت دەزانى. شىتى تەواو. من بە شىئەيەكى گشتى كەسىكى و ھەم زەدەى ھۆشيارم، ھامزادىكى نەناس لە مېشىكى مندا پەيدا بوو، يەككە لە و دياردانەى كە فېزىيولوجىستانى ئەمرو لە ھەولى سەلماندن و ناساندنىدان، كار لە نەزم و لۆژىكى ھزرى من دەكات. درزىكى قوول دەخاتە ھزرىنە منەو. ئەم دياردانە لە خەون و خەيالانىكا بەرجەستە دەبن، كە دەمانخاتە ناواقىعى ترين خەيالانى مېتازەمىنەو، بىئەو ھى تەعەجوب لە بوونيان بكەين. چونكە دەزگای واقىعەينى و ھىزىن كۆنترۆلكار خەوتوون، لە حالىكا كە دەزگای خەيال بىدارەو كار دەكات.

باشە، ناشىت يەككە لە دوگمە نادىدەنەكانى مېشىكى من لەكار كەوتبى؟ بەشەران دواى بوپەران، يادگەى ناوین تايبەتى يان كاران يان ژماران و يان بەروار و دىرۆكان لە دەست دەدەن. مەوزوعى بوونى ھەموو بەشەكانى زەين ئەمرو كە ھاتۆتە سەلماندن. كەواتە ئەم كارە چى تىايە كە دەزگای كۆنترۆلى ھەندىك لە ھەمە ناواقىعەيەكان لەم ساتەدا لە مېشىكى منا، لە كار كەوتبى.

بە دەم تەى كردنى كەناراو كەو، بىرم لە ھەموو ئەم شتانە دەكردەو. ھەتاو لە روبرەكەى دەدا و زەمىنى دلئەنگىز، نىگای منى لە عەشقى ژيان، عەشقى پەرسىلكان و گيا و پرووھكى كەنارەكە كە دەنگى لەرىنەو ھىان لەگوئىما زۆر خۆشبوو، پىر دەكرد.

و پىراى ئەمەش، ئەو نەخۆشپىيەى كە بۆم نايەتە وەسفر كردن، كارى تىدەكردم. ھەستم دەكرد كە لە پەل و پۆى دەخستم، لە جوولەى دەخستم و بەرەو پاشم دەبات. وەكو چۆن كاتى كە يەككە لە ئازىزانى نەخۆشمان بەتەنيا لە مالاو ھە جى دەھىلەين و جوورە ھەستىكمان لاچىدەبى كە رەنگە نەخۆشپىيەكە زۆرى بۇ بىنى و كەلكەلەى زوو گەرانەو ھەمان لەلا دروست دەبى، بەو ئاوايە پىويستم بە گەرانەو بوو، بەلى، بە دلئىايەو ھەبۆمال گەرامەو كە ھەوالىكى ناخۆش، نامەيەك يان تەگەرەيەك لە مالاو ھە چاوەرەوانمە. ھىچ ھەوالىك نەبوو و ئىدى لەم نىگەرانیەدا دەژيام كە نەبا دووبارە و ھەمەكان بەرۆكم بگرنەو ھە سەر ھەلبەدەنەو.

: ۸ / ۸

شه‌ویکی ناخوش و ترسناکم به سهربرد. هیج شتیکم لی ئاشکرا نابی، به‌لام من هه‌ستی پیده‌که‌م که زور لیمه‌وه نزیکه و ته‌مه‌شام ده‌کات، به‌سهرما زال ده‌بیت، کۆنترۆلم ده‌کات، هه‌رچه‌نده په‌نهان ده‌بیت، وه‌کو ئه‌وه‌یه به کۆمه‌کی دیارده‌یه‌کی میتافیزیکی، حوزوور و ئاماده‌یی نادیده‌نی و هه‌میشه‌یی خۆی بسه‌لمینیت.

: ۸ / ۹

هیج نییه، به‌لام من ده‌ترسم.

: ۸ / ۱۰

هیج هه‌والیک له‌گۆرئ نییه. سبه‌ی چی رووده‌دات؟

: ۸ / ۱۱

ديسان هیج هه‌والیک له‌ئارادا نییه. ئیدی ناتوانم به‌م ترس و دل‌ه‌راو‌کێیه‌وه، که بالی به‌سهر روحما کیشاوه، له‌ماله‌که‌ی خۆما بژیم. ده‌بی برۆم.

: ۸ / ۱۲

سه‌عات ده‌ی شه‌وه. به‌دریژایی رۆژه‌که ده‌مویست برۆم، لی نه‌متوانی. ده‌مویست ئه‌م جووله‌ ئازادیه‌خشه ساده و ئاسانه، و اتا ده‌رکه‌وتن له‌مالی و سواربوونی گالیسکه و رۆیشتن بۆ روین ئه‌نجام بده‌م، لی نه‌متوانی. بۆچی؟

: ۸ / ۱۳

وه‌ختایه‌ک که مرۆف دووچاری هه‌ندئ نه‌خۆشیان ده‌بیت، ده‌لیی هه‌موو هیژ وتوانا به‌ده‌نیه‌کانی تیکده‌شکین، هه‌موو توانا‌کانی له‌نیو ده‌چن و هه‌موو ماسولکه‌کانی خاوه‌نه‌وه، شل ده‌بنه‌وه. ئیسقانه‌کانی وه‌کو گۆشتی به‌ده‌ن نه‌رم و گۆشته‌که‌ی وه‌کو ئاو ده‌تویته‌وه: من ئه‌م حاله‌ته‌م له‌باره‌ زه‌ینییه‌که‌یدا، به‌شیوه‌یه‌کی غه‌ریب و ترسناک جه‌رباندوو. ئیدی هیج جورئه‌تیک، هیج ده‌سه‌لاتیکم به‌سهرخۆما نییه، ته‌نانه‌ت توانای هیج مه‌یل و ئاره‌زوویه‌کم نییه. ته‌نانه‌ت ناتوانم هیج شتیکم بوئ، به‌لام که‌سیک له‌جیاتی من ده‌یه‌وی و داوای ده‌کات و من به‌گویی ده‌که‌م.

: ۸ / ۱۴

له‌ده‌ست ده‌رچووم. که‌سیک روحی کۆنترۆل کردووم و حوکمی به‌سهردا ده‌کات. که‌سیک فه‌رمانی هه‌موو کاره‌کانم، هه‌موو جووله‌ و بیره‌کانم پیده‌دات. ئه‌سله‌ن هیج ده‌سه‌لاتیکم به‌سهر خۆما نییه. هیج نیم جگه‌ له‌کۆیله‌یه‌ک که‌له‌هه‌موو شتیکی ده‌ترسیت. ده‌مه‌وی له‌مال وه‌ده‌ربکه‌وم. ناتوانم. ئه‌و نایه‌وی و من حایر وحه‌په‌ساو، به‌ترس و له‌رزه‌وه، له‌سهر ئه‌و قه‌نه‌فه‌یه‌ی که‌ئو دایناوم، ده‌میتمه‌وه. من ته‌نیا ده‌مه‌وی هه‌ستم، له‌جیی خۆ پابم، وا خه‌یال بکه‌م که‌خۆم ئاغای خۆم. به‌لام ناتوانم، به‌کوریسییه‌که‌مه‌وه چه‌قیوم و کوریسیه‌که‌م به‌ئهرزه‌که‌وه نووساوه، ئیدی هیژ نییه‌ بتوانی من و کوریسیه‌که‌م بجوولینیت.

پاشان له ناکاوا ههستدهکه که دهبی و ناچارم برۆم بو بیشه، شلیک بچنم و بخۆم و دهپرۆم. شلیک دهچنم و دهخۆم. ئۆف خودایا، خودایا، ئایا ئەو خوییهکه؟ ئەگەر خوی نه جاتم بده! فریام بکهوه! پرهم بکه! بهخشایشی خۆتم پی رهوا ببینه! پرزگارم بکه! ئاخ له م رهنجه، له م عهزابه. چ ترسیکه!

: ۸/۱۵

دروست وهکو دۆتنامه بهلهنگازهکه م لینهاتوو، که لهکاتی وهرگرنتی پینچ ههزار فرانکه که له من، ئەفسوون بووبوو. ئەو ملی بو مهیلیکی بیگانه له بوونی خۆیدا ددها، وهکو پوویکی دی، روویکی میمل و دهسهلاتخوان. ئایا دنیا روو له کۆتاییه؟ بهلام ئەم نادیاره چییه، ئەم نه ناسه، ئەم ئاواره نه ناسراوه چییه که بهسهر منا زال بووه، منی کۆنترۆل کردوووه؟

به م پینیه، بوونه وهرانی نه بینراوه هه. باشه چما تا نها وهکو چۆن خویان به من نیشانداوه، خویان بو خه لکانی دی ئاشکرا نه کردوووه؟ تا نها شتیکم نه خویندوووه تهوه، که وهکو ئەوه بی که له ماله کهی منا پوویداوه. خۆزگه دهمتوانی ماله کهی خۆم به جی بیلم، برۆم، سهری خۆم هه لگرم، هه لیم و چیتر نه گه پریمه وه. بوخۆم نه جاتم ده بوو. به لام ناتوانم.

: ۸/۱۶

ئه مرۆ توانیم دوو سهعاتیک وهکو زندانییه که که به ریکهوت دهرگای زندانه که به کراوهی دهبینی، هه لیم. له ناکاوا ههستم به ئازادی کرد وئه و چه ند له منه وه دووربوو! فرمانم دا که یه کسه ر ئەسپه کان ئاماده بکه ن و بو روین چووم. ئاه، چه ند خۆشه پیاویکی گویرایه ل و ملکه چ ئەمر بکات، فرمانبات: " بو روین برۆن!"

بو کتبخانه چووم و تکام کرد که به ره مه مه مه زنه کهی دکتور " هیرمان هرستاس " م دهرباره ی ئاکنجیانی نه ناسی دنیای کۆن و تازه به ئەمانه ت بدهنی.

پاشان له ده می سواربوونی گالیسه که ده ویستم بلیم: " بو ویستگه ی قیتار دهرۆم " به لام هاوارم کرد - نه مگوت. هاوارم کرد - چتۆ هاواری! به دهنگی هینده به رز که هه موو ریپواره کان ئاوریان لیدامه وه. به لئ هاوارم کرد: " بو ماله وه. " له حالیکه له تاو دلله راوکی شیت بووبوو، به سهر دهسکی کورسییه که ما که وتم. ئەو منی پهیدا کردبووه وه و دووباره ئەفسوونی کردبووم.

: ۸/۱۷

ئاه! چ شهویک بوو! چ شهویک بوو! ویرای ئەمه ش وام ههست دهر کرد که ده بی خۆم سه رگه رم بکه م. تا سهعات یه کی شهوی کتیم خوینده وه. هیرمان هرستاس، دکتوری فهلسه فه و زانستین ئیلاهی، چیرۆکی سه ره له دان و پهیدا بوونی هه موو بوونه وهرانی نادیده نی و سه رگه ردانی دهوروبه ری ئینسان یان بینراوان له خه وای، نووسیوه. باسی نه ژاد وژینگه و مه لبه ند و توانای ئەو بوونه وهرانه ی کردوو، به لام هه یچ یه کیک له وانه ی که ئەو باسی کردوون، له و بوونه وهره ی که بووه به هاوونشینی من، ناچن. ده لئین که ئینسان له وه تایی که وتوووه ته بیر کردنه وه و هزرین، ههستی به بوونی بوونه وهریکی دیکه و زۆر له خۆی به هیتر له خۆی یان جیشینی خۆی له م جیهانه دا کردوو، هه رچه نده ههستی به نزیکه ئەو له خۆی کردوو؛ به لام نهیتوانیوه، په ی به ته بیعه تی ئەم ئاغایه به ریت،

بۆيە ئىنسان لە كىشماكىشى ترسى خۇيدا، ھەموو بوونەھەرانىكى خەيالى و تاپويى گۆنگى زادەى ترسى ئافراندوۋە.

بەلى، لە ھالىكا كە تا سەعات يەكى شەو كىتىم دەخوئىندەۋە، لە بەر پەنجەرەكەما كە كرابوۋە دانىشتبووم تا نەرمە شىبىي خۆش ھەنيە و سەرم فېنك بىكەتەۋە.

دنيا خۆش ونمسار بوو. جارائىش ئەو جۆرە شەوانەم پىخۆش بوو! ھەيف بە ئاسمانەۋە نەبوو. ستىران بە قولايى ئاسمانى تارىكەۋە، بە دەم تروسكە تروسكى لەرزۆكەۋە دەشنانەۋە. چ كەسانىك لەم جىھانە دەژىن؟ بە چ شىۋەيەك؟ چ بوونەھەرانىك؟ چ گىانەۋەران و ۋوھەكانىك لەو ستىرانەدا ھەن؟ ئەو كەسانەى كە لەو دنيا دوورە دەستانەدا بىر دەكەنەۋە، چ شتىك لە ئىمە زياتر دەزانن؟ چ توانايەكى لە مە زياتريان ھەيە؟ چ شتانىك دەبىنن كە ئىمە بە ھىچ جۆرىك نايان بىنن؟ ئايا پۆژى لە پۆژان يەكىك لەو شتانە لە ئاسمانى را نايەتە خوارى بۇ سەرزەۋى تا داگىرى بىكەت و بىخاتە ژىر پكىفى خۆيەۋە؟ پىك ۋەكو وايگىنگەكانى كۆن كە دەريايان دەدايە ژىرپاۋە تا مىللەتانى لاواز بىخەنە خزمەت و ژىر پكىفى خۆيانەۋە؟

ئىمە لە سەر ئەم خاكەدا كە لە نىۋ دلوپىك ئاۋدا خوساۋە، زۆر بى دەسەلات، زۆر نەزان و بچووكىن.

بە دەم ئەو خەيال و ئەندىشانەۋە، شىبىي فېنك ھەلدەمژى. سەرەنجام دواى خەويكى چل خولەكى، بىئەۋەى لە جىي خۆ بچوۋلىم، چاۋانم ھەلىنان. خۆشم نازانم بە ھۆى چ ھەيەجان و ھەلچوونىكەۋە لە خەو رابوۋبووم. لە ھەۋەلەۋە ھىچم نەبىنى، لى لە ناكاۋا وام ھاتە بەرچاۋ كە لاپەرەى ئەو كىتەبەى كە لە سەر مېزەكە كرابوۋەۋە، خۆبەخۆ ھەلدرايەۋە. ھىچ بايەك لە پەنجەرەكەۋە نەدەھاتە ژوورەۋە. ھەپەسام. دواى چل خولەكان بەچاۋى خۆم دىتم كە لاپەرەيەكى دى بە سەر لاپەرەكەى پىشۋودا ھەلدرايەۋە، پىك ۋەكو ئەۋەبوو كە قامكىك لاپەرەى كىتەبەكە ھەلداتەۋە.

كورسىيەكەم خالى بوو. خالى دەھاتە بەرچاۋ، لى بۆم دەركەوت كە لەۋىيە. لە جىگاكەى من پۆنىشتبوو كىتەبى دەخوئىندەۋە. بە تەكانىكى بوئىرانە، ۋەكو تەكان و پەلامارى ھەيوانىكى ھارپوژاۋ كە پەلامارى رامكەرەكەى خۆى بدات، بەنيازى گرتن و كوشتنى ئەو ھىرشم بۆبرد. لى كورسىيەكە، پىش ئەۋەى بىگەمى جىگاكەى خۆى گۆرى. مېزەكەم لەرىيەۋە و چراكەم كەوت و كوژايەۋە. پەنجەرەكە ۋەكو چۆن گاقى كە تاۋانبارىك غافلگىر دەبىت و بە تارىكى خۆى ھەلدەداتە دەرى، بەۋئاۋايە داخرا.

بەلى ئەو خۆى نەجات دابوۋ، ترسابوۋ، لەمن ترسابوۋ! بۆيە دەتوانم سبەى يان دواتر، يان پۆژى لە پۆژان بىخەمە بەينى قامكەكانم و بىدەم بە عارديدا و ھەپروون بە ھەپروونى بىكەم. ئايا ھەندىجاران سەگ و كسۆكانىش پەلامارى خاۋەنەكانيان نادەن و نايان گەزن؟

: ۸/۱۸

بە درىژايى پۆژ لە بىرى ئەۋدا بووم. ئا بەلى. خەرىكە گويپايەلى ئەو دەكەم، داۋاكانى ئەو جىبەجى دەكەم و خۆم خوار، بى ئىرادە و ملكەچى ئەو كردوۋە. ئەو زۆر لە من بەھىزترە، لى پۆژگارى دىت...

: ۸/۱۹

دەزانم... دەزانم... ھەموو شتىك دەزانم! ئەم بابەتەم تازە لە گۆقارى دنياى زانستدا خوئىندوۋەتەۋە:

" هه والیکى بالكیش له رپودوجانیرۆوه هاتوووه که گوايه جوړه شیتاتیه کی گیرۆ، وهکو ئه و شیتاتیه هه مه گیره ی که خه لکی ئه و روپای له سه ده کانی نافیندا ده گرت، حالى حازر له ئوستانی سانپاولودا بلاوه. ئاکنجیان سه رگه ردان، ماله کانیان چۆل کردوووه، شاره کانیان خالی و دهست له ژیان هه لده گرن و ده لاین که له لایه ن بوونه وهرانی نادیار ونه دیده نی وهکو شه قه ژیک (شه مشه مه کویره) که له کاتی خه و له سه ر ژیانى ئه وان و هه ندیجار له سه ر ئاو و شیرى به رماوه و بی که لکی ئه وان ده ژین و ده له وهرن، داگیر و ته سخیر کراون. "

" پرۆفیسور، دون پدرو هنریکز ده گه ل چه ندین پزیشکی زانادا بو ئوستانی سانپاولو چوووه تا له نزیکه وه ریشه و نمونه ی ئه م شیتاتیه سهیره شیبکاته وه و راپۆریک ده رباره ی هویه کانی ئه م نه خو شیه، که خه لکانی هه راسان کردوووه، بو ئیمپراتور ئاماده بکات. "

ئاه! ئاه! له بیرمه. ئه و که شتییه سی بورجه به رازیلییه ی که رۆژی 5/8 سالی رابردوو، له و به ری په نجه ره ی ماله که م له روبرای سین دا ده جوولا، وه بیر دینمه وه. جا چه ند جوان، سپی و شادی هین بوو. ئه و بوونه وه ره له ناو هه مان که شتیدا بوو. له هه مان شوینه وه ده هات که نه ژادی له وینده ر له دایک بووبوو و ئه و منی بینی. مال و خانوو سه په که شمی بینی و له که شتییه که وه خوی هه لدايه سه ر که ناراهه که. ئاه! خودایا!

هه نووکه ده زانم، دلنایم که سه لته نه تی ئینسان کوتایی هاتوووه. هه مان ئه و بوونه وه ره ی که یه که مین ترسی له نک خه لکین ساویکه دروستده کرد، هه مان جندۆکه یه که که شیشانی سه رگه ردان و نائارام ده ریان ده که ن و جادووگه ران له شه وانی تاریکدا ئیحزاریان ده که ن. هه مان ئه و بوونه وه رانه ن که هیشتا نه بینراون، به لام ههستی ئالۆزی ئه ربابانی فانی، هه رچی وینای سهیری ته بیعه ت هه یه، جندۆکان، روحان، فریشتان، په ری و دیوانیان داوه ته پال ئه وان. دواى هه ندیک مامه له ی سه ره تایی ده گه ل ئه م ترسه دا، خه لکانی هه ستیارت، به رپوونیه کی زیاتره وه هه ستیان به مه کرد.

مسمیر ههستی به مه کردبوو و پزیشکان له م ده ساله ی دوایدا به وردی ته بیعه تی توانای هیشتا پیاده نه کراوی ئه م دیارده یه یان که شفکرد. پزیشکان به م چه که ی ئه ربابی تازه باندۆر وزالی ئیراده و ویستی رازنāmیزیان به سه ر ئینسانیکه وه که وهکو کۆیله ی لی به سه ره هاتوووه جه رباندوووه. پزیشکان ئه م دیارده یه یان ناوناوه موگناتیزم، هیپنوتیزم و ته لقین. من سه ر له مه ده رناکه م، لی دیتووومه که ئه وان وهکو مندالانی لاسار گه مه یان به م توانا ترسناکه کردوووه! وای به حالی ما! وای به حالی ئینسان! ئه و هاتوووه. چی... چی ناوه؟ ئه و... وام دیته به رچاو که ناوی خوی ده لیت و من گویم له دهنگی نییه. ئاه... به لی... ئه و ناوی خوی به من ده لیت... گوئ ده گرم... تیناگه م... دووباره ی بکه ره وه... هورلا... گویم لیبوو... هورلا... خو یه تی... هورلا... هاتوووه!...

ئاه! گورگ مه ری خوارد، ذیر گامیشی هه لدری. ئینسان شیرى به ته ور کوشت. لی هورلا ده روات تا هه مان کار ده گه ل ئینساندا بکات که ئیمه ده گه ل ئه سپان و گا کئیومان کردوووه. هورلا ده روات تا ئینسان بکات به ئاله تی دهستی خوی، به خوبزه و خزمه کار، به مه یلی خوی هه لیسورینیت. وای به حالی مه!

ویزای ئه مه ش، حه یوان هه ندیجار یاخی ده بیت و خاوه نه که ی خوی ده کوژیت. منیش ده مه وی. ده توانم، به لام ده بی ئه و بناسم، بیگرم و بیدینم. زانایان یه ژن که چاوی حه یوانات له چاوی ئیمه جیان و وهکو ئیمه جه ستان فه رق ناکه ن و چاوی منیش ناتوانی ئه و ده عبا تازه یه ی که به سه رما زال بوو. بدینی.

چما؟ ئا، ههنوکه قسهکانی یاروی ربهنم وهبیر دینهوه: " ئایا چاوی مه ههزار یهکی ئهوهی ههیه، دهبینیت؟ بۆ نمونه ئهم بایهی له مه پ خۆمان که مه زنتین هیژی ته بیعهته، به شه ران سه رنگون و بینایان ویران دهکات، درهختان له رهگه وه هه لده کیشی. تاویره بهردان دهشکینیت وکه شتیانی زه به لاه به یه کدا ده دات. بایه ک که دهکوژیت، هه لدهکات، دهوهزی، دهجوولیت و دهخرۆشی. ئایا تا ئیستا ئه وه تان دیتووه؟ به لام ویرای ئه وهش ههیه! "

بیرم دهکردوه که چاوی من به و ئه ندازه یه بیتوانا و نوقسانه که ته نانهت جهسته یین ره قیش، که رهنگه وهکو شووشه شه فاف بن، نابینیت. ئه و سه هۆلبه ندانه ی که له سه ر ریگی من و له ئه رزه که دا که وتوو، من وهکو چۆن بالنده یه ک وهژووریک که وتبی و خوی به شووشه ی په نجه ره یه کدا ده دات و سه ری دهشکی و دهکه ویتته سه ر عاردی، به و ئاویه من به عاریدا ده دات. هه زاران شتی دی چا و فریو ده دن و به هه لایدا ده بن. که واته هیچ سه یر نییه ئه گه ر چاوی مه نه توانی ئه و جهسته تازه په یدا بووه، که پوناکی دیوار و در پیتیا ره تده بی، ببینیت.

بوونه وه ریکی تازه په یدا! بۆ نا؟ ده بوایه بیت! به چ لۆژیک و به لگه یه ک ئیمه دوا بوونه وه ر و کاینات بین؟

ئیمه به دروستی وهکو هه موو مه خلوقاتی پیش خۆمان، بۆمان دیاری نا کرین. نایان بینین. ته بیعه تی ئه و کامیلتر و به دهنی ناسکتر و په ره سه ندووتره له هی ئیمه مانان، ته بیعه ت و سه روشتی ئیمه به راده یه ک بیتوانا، نه ناسراو و پر له ئه ندامین پزیو و سه کرابه که وهکو گیا یان حه یوان، له سه ر هه و، پوهه ک و گوشت دهژی. میکانیزی حه یوانی که دهکه ویتته دوا ی نه خو شیان، مه سخ و شیبوونه وه و له ناوچوون، نه زمیکی باشی نییه و زۆر هه یچه. به دروستی کارناکات. زبر، بیتوانا، ته نیا سه کیچی بوونه وه ریکه که دهیتوانی هۆشمه ند و به شکۆ بیت. خه لکانی زانا، له دنیا دا زۆر که من. بۆچی یه کیک له ئیمه له و مه رزه تینه په ری که ئیمه له ده رکه وتن و په یدا بوونی بوونه وه رانی جیاوازی دی جیا ده کاته وه، تینه په ری؟

ئاخر بۆچی درهختانی دی، به گولین مه زنی گهش و بۆنداره وه له سه رزه مینانی دیکه دا نه بن؟ بۆچی ره گه زین دیکه ی وهک ئاگر، هه و، خاک و ئاو بوونیان نه بیت؟ بۆچی ئهم باوکانی به خیتو که ری بوونه وه ران ته نیا چوار دانه بن؟ مه گه ر چی ده بی؟ ئاخری چ دهقه ومی؟ بۆ چل، چوار سه د و چوار هه زار نه بن؟ ئیمه، هه موومان چه ند بچووک، چه ند به له نگاز و به دبه ختین. به بو ده لایی و ره زیلی هاتووینه دنیا وه، به وشکی و به ره قی دروست بووین. ئا، فیل و ئه سپی ئاوی چه ند بالکیشن! وشتر چه ند به هه یبه ت و به و یقاره!

په پوله ده لئی گولیکه و ده فریت. من په پوله یه ک له خه و ده بینم سه د هینده ی جیهان مه زنتره، باله کانی ناتوانم شیوه کانی، جوانیه که ی، رهنگ و جووله که ی دیاری بکه م، به لام ده بینم. له ئه ستیره یه که وه بۆ ئه ستیره یه کی دی ده روات و به دم فرینه وه، فینکی ده کاته وه و ئاکنجیانی ئاسمانان، سه رسام و شیفته، هایم و حه یران ته مه شای تیه په بوونی ئه و ده که ن.

ئیدی من چیم هه یه، ده سه لاتم چیه؟ ئه مه ئه وه، ئه و هورلا، که منی سنده کردوو و ئهم هزره شیتانانه یه ده خاته میتشکه وه. ئه و له ناخی مندایه و به ره به ره ده بی به پوحی من، من ئه و ده کوژم.

ئەو دەکوژم. دیتم. دویشەو لە پشت میزەکه دانیشتبوووم و وام دەنواند که زۆر بەجدی و دیقەت مژوولی نووسینم. دلایابوووم که دیت و بەرادیەک نزیکى منە، بە دەورو بەرما دەسورپیتەووە که دەتوانم نەک هەر ببیینم، بەلکو بشیگرم. سەرەنجام من هیزی ئینسانانى نائومیڤم هەبوو، دەستەکانم هەبوون، ئەژنۆکانم، سینگم، هەنیەم، ددانەکانم بۆ گاز گرتن، شکاندن، برین و پارچە پارچە کردنى ئەو، بە هەموو ئەندامەکانم که هەستیارییەکی نائاساییان پەیدا کردبوو، تەمەشای ئەوم دەکرد. دوو چرا و هەشت مۆم لە سەر موغەیرییەکه هەلکردبوو، وەک بلی دەمتوانی بەزەبرى روناکی زیاتر ئەو کەشف بکەم. تەختەخەووە کۆنەکەى ژوورەکەم لە هەنبەرما بوو، موغەیرییەکه لە دەستە راستا و دەرگایەک لە دەستە چەپا بوو که لە هەوڵەووە ماوہیەکی زۆر بەکراوہی هیشتبوو مەووە و پاشان بەدیقەت دامخستبوو. میز توالیتیک لە پشت سەر مەووە بوو که هەموو رۆژى بۆ تەراش و خۆگۆرین سوودم لیوہر دەگرت و عادیتم وابوو که هەر جارێ بە بەردەمیا رەت دەبووم، تەمەشای سەرپایى خۆم بکەم.

بەلێ، هەر بۆ ریگومکى وام نواند که خەریکی نووسینم. چونکە ئەویش بۆمن لە کەمینا بوو، تاقیبی دەکردم. لە ناکاوا هەستم کرد ئەو لە پشت مەووە و دەستاوہو لە سەر ووی شانەکان مەووە، نووسینەکەم دەخوینیتەووە. لەوئى بوو دەستی لە گویم دەدا.

هەستام، دەستم هەلگرت و هیندە بەز ئاوپم دایەووە که لەزگ بوو بکەوم. هەمیشە وینەکەم بەباشی لە ئاوینەکەدا دەبینرا، لى من خۆم لە ئاوینەکەدا نەدەبینی. ئاوینەکە، بەتال، رۆشن، قوول و نورانى بوو. وینەکەمى تیا دا نەدەبینرا. لى من بەرانبەر ئاوینەکە بووم و ئاوینە گەورەو روناکەکەم لە هەنبەر خۆدا دەبینی. بەچاوانى شیتانەووە تەمەشای ئەم دیمەنەم دەکرد و بە هیچ جۆرى جورئەتى چوونە پیشەوہم نەبوو. تەنانەت زاتى جوولە و تەکاندنام لە خۆدا نەدەبینی و هەستم دەکرد که ئەو لەویندەرە. ئەو که جەستە نەدیدەنیەکەى، نادیارەکەى، بووبوو مایەى ئەوہى وینەکەم لە ئاوینەکەدا دەر نەکەویت، منى لە هەر کاریک دەکرد. لیم بووبوو بە مووی لووت و لیم نەدەبووہووە. چەند دەترسام! لە ناکاوا لە ئاوینەکەدا، خۆم لە نیو مژ و دوومانیکى قوولاً بینى. وینەکەم دەتگوت لە پشت تووییەک ئاوەو دەبینرى و وام دەهاتە بەرچاو که ئەم ئاوە، بە ئارامى بە راست و بەچەپدا دادەخزى و سات بە سات وینەکەى من وردتر نیشان دەدات. لە دوا ساتەکانى کۆتایى مانگ گیران دەچوو. ئەو شتەى که خۆى لە من دەشاردەووە، لەوہ ناچوو سنوور و قەوارەییەکی رۆون و جیگیری هەبیت، بەلکو لەکەییەکی زەلال و رەخشان بوو که بەرەبەرە بەرەو روناکیوونەووە دەچوو.

سەرەنجام توانیم وەکو هەموو رۆژیک خۆم بە تەواوی بدینم. من ئەوم بینى. هیشتاش ئەو ترسەى که دەیلەرزاندم لە بوونما ماوہتەووە.

: ۸/۲۰

کوشتنى ئەو. لى چۆن؟ ئەویش لە حالیکە که ناتوانم ئەو بە دەست ببینم، دەستم بیگاتى. ژەهر؟ لى ئەو لەکاتى تیکەلکردنى ژەهرەکه بە ئاوەکه دەمبینى و لەلایەکی دیکەوہ ئایا ئەو ژەهرانەى ئیمە کاریان لە جەستەین نەدیدەنى دەکرد؟ بیگومان نا... نا... کەواتە دەبى چ بکەم؟...

: ۸/۲۱

ئاسنگه رېكم له " روين " هوه هيناوه تا كه تيبه بو په نجه ره كاني ژووره كه م بكات. هه ندى له ئوتيله تايبه تيه كاني پاريس، له ترسى دز كه تيبه له په نجه ره كاني قاتي خواره وه ده گرن. له لايه كى تر يشه وه پيويست به ده رگايه كى ئاسن هه يه. هه رچه نده به كابرايه كى تر سنوكم تيده گهن، به لام با هه روم تيبگهن، به لامه وه گرینگ نيبه.

۹/۱۰:

روين، ئوتيلى كنتينانتال، هه موو كاره كان ئه نجام دران. به لام ئايا ئه و مردووه؟ روحم له و شته ي ديومه، نيگه رانه.

به لى، دوينى ياروى ئاسنگه ر، ده رگا و كه تيبه كاني بو دانام. هه موو ده رگا كانم تا نيوه شه و، تا ئه و كاته ي هه وا سارد ده بيت، به كراوه ي هيشته وه. له ناكوا هه ستم كرد كه له وينده ره و جوړه شادي به ك و له راستيدا شادي به كى مه يله و شيتانه گرتى. به ئارامى هه ستم و ماوه يه كى زور، بو ريگومكى و بو ئه وه ي گومان نه كات، به راست وبه چه پا رويشتم. پاشان پيلا وه كانم داكند وبه خوينا ساردى نه عله كانم له پي كردن. پاشان په نجه ره كه تيبه داره كه م داخست وبه كاوه خو به ره ولاى ده رگا كه چووم. ده رگا كه شم داخست. گاڤى كه گه ييمه به ر په نجه ره كه ئه ويشم قفل دا و كليله كه م له گيرفانم نا. له ناكوا بو دم ده ركه وت كه ئه و له ده ورو به رما كه وتووه ته جم و جول. ئه ويش ده ترساو ئه مرى پيكر دم كه ده رگا كه بكه مه وه. ده بوايه به گوڤى بكه م، به لام به قسه م نه كرد. شانم دا به ده رگا كه وه و ريگه م دا تيبه پريت و چونكه بالام به رزه، سه رم ده گه ييه سه ر ده رانه كه. دلنيا بووم كه ناتوانى هه ليت و من ئه وم به تاقى ته نيا زندانى كردووه. چه ند شادي به كى گوره بوو. ئه وم ده ستيگر كرد! بو يه به په له پهل چووم بو نهومي خواره وه، بو هو لى ژير ژووره كه م. زه يتي دوو چرايه كه م به ته واوى رسته سه ر فره شه كه، موبيله كان و شوينه كاني ديكه و پاشان ئاگرم پيوه نا و پاش ئه وه ي كه ده رگا گه و ره كه ي چوونه ژووره وه م تووند داخست، خو م نه جات دا.

چووم تا له وسه رى باخه كه، له ناو كو مايه ك كاوكوتا بخه وم. ريگا كه چه ند دريژ ده هاته به رچاو. دريژ ئه م ما دريژ! هه موو شتيك تاريك، خاموش و كر وكپ بوو. ته نانه ت سروه بايه كيش نه ده هات. تاقه ئه ستيړه يه ك چييه، به ئاسمانه وه نه بوو. په له هه وريكي ناديار بالى به سه ر روحما كي شابوو و قورسى ده كرد.

ته مه شاي خانووه كه مم كرد و چاوه روان بووم. زه مان چه ند به خاوى ده روږي. ئيدى گومانم له لا په يدا بوو كه ئاگره كه خو به خو يان له لايه ن ئه وه وه كوژاوه ته وه و كوژينراوه ته وه كه له ناكوا يه كى له په نجه ره كاني نه ومى خواره وه له ژير گوشارى ئاگره كه دا شكا وگريكي گوره، سوور وزه رد و به رز به دريژايى ديواره سپيه كه دا به رز بو يه وه و تا شيروانيه كه بليسه ي سه ند. پوناكيه ك له نيو دره خته كانه وه، لق وپوپ وگه لاكانه وه دره وشايه وه و له رزه يه كى تر سناك هه موو شوينيكي گرته وه. بالندان بيدار بوونه وه و سه گيك كه وته وه رين. ده تگوت روژ بووه ته وه. دوو په نجه ره ي ديكه ش ته قين و نه ومى خواره وه ي ماله كه مم بينى كه وه كو شه راريكي تر سناك بليسه ي لي به رز ده بووه وه. به لام هاواريك، هاواريكي تر سناك، تيژ و ناخوش، يانى هاواري ژنيك، له تاريكي شه وه كه دا ده نگيدايه وه و هه ردوو ده رگاي ژووره كه ي ژير شيروانيه كه كرانه وه. من خزمه تگوزاره كاني خو م له بير كرد بوون، روخسارى شيتانه وباسكه كانيانم به دم هه لته كاندنه وه بينى! له كاتيكا كه له ترسا، هام ژ خو نه مابوو، به هه شتاو به ره و گوند چووم و هاوارم كرد: " يارمه تى. هاوار. ئاگر. ئاگر. "

له ریگادا تووشی خه لکانی بووم که به ره و ماله که ی من ده چوون وله گه ل نه واندا زهریمه وه. ماله که نها وه کو شه واته ک و ئیزنگیکی ترسناک، گه وره و سهیر وابوو که زهوی پووشن ده کرده وه و خه لکانی ده سووتاند. و نه وه... نه ویش، یانی زندانیی که ی من، بوونه وهره نوپه یداکه، ناغای تازه، هورلاش ده سووتا.

له ناکاوا شیروانی و جه مه لونه که به ته واوه تی به سهر دیواره کاندایا وخوا وگرکانی ناگر ده چوو به ناسماندا. له و دیوی هه موو په نجره کراوه کانه وه، کوپه یه کی پر له ناگرم ده بیینی و وام وینا ده کرد نه و له وی له ناو نه و ته نوورده دا مردووه...

" مردووه؟ په نگه؟... نه دی به دهنی؟ نایا نه و به دهنی که نور وپوناکی پیدا تیده په ری، به و نه وزارانه ی که ئیمه مانان ده کوژی، قابیلی کوشتن و نه مان بوو؟ "

باشه نه گهر نه مردبی چی؟ له گینه ته نیا پوژگار کار له م بوونه وهره نه دیدهنی و ترسناکه بکات. بوچی نه م به دهنه شه فاف و نه ناسراوه، نه م به دهنه روح ناسایه، له نه خووشیان، برینان، رزین و ههرهس و نه مانی ناوهخت نه ترسیت؟

مه رگی ناواده؟ هه موو ترسیکی ئینسان له م دیارده یه وه هه لده قولیت. که واته دوا ی ئینسان، هورلا. دوا ی نه و بوونه وهره ی که ده توانی له هه موو سه عاتیکا، له هه موو خوله کیکا و به هه رجوره بویه ریک بمریت، بوونه وهره یک هاتووه که نابی بمریت تا زه مانی که پوژ، سه عات و ده قیقه ی خوی دیت. چونکه گه بیوه ته سنووری خوی! چونکه پوژی ته واو بووه!...

نه... نه... بی هیچ چهند وچوونیک، بی هیچ گومانیک نه و نه مردووه... نه مردووه... که واته... که واته له م حاله دا چاری من ته نیا نه مه یه خوم بکوژم.

چالو

هۆی مردنهکه: " لیدان و زامان "

سهروکی دادگا دواى ئەو قسانه " لیوپولدرونار " ی موبیلهساز و فرۆشی، بانگ کرده شوینی شایهدهکان.

شایهده ئەسلیهکانیش، واته خانم فیلامیشی بیوهژنی کوژراوهکه و، لويس لادوروی کریکاری دارتاش وجان دوردانی مسگەر له ملاو ئەولایهوه وهستاوون.

هاوسهری بکوژهکه، بهجلکی سهراپا رهشهوه لهلایهوه دانیشتبوو. ژنیکی کورتهبالای، ناحهز بوو، دهتگوت مهیمونه و جلکی ژنانهیان لهبهر کردوو.

رونار (لیوپولد) بهمجوره دهستی بهگیڕانهوهی ئەو کارهساته کرد: " جهنابی قازی، سویند دهخۆم، ئەمه کارهساتیکه که من له ههوهلهوه یهکهمین قوربانی ئەم کارهساته بووم! پروداوهکان بهخۆیان هاواردهکن؛ گهواهی ددهن. من پیاویکی ئابروومهند و به شهخسیهتم. پیاوی کار وکاسبیم. شازده ساله له ههمان شهقامدا کاردهکه، کههستهی ناومال دهفرۆشم، دهرودراوسی دهناسن، پیاویکی خوشهویستم، تهنانهت ژنه دهرگاوانهکەش که کهسیکی دهمدمیه، ئەو شایهدهیهم بۆ دهدات. من چهزم له کارکردن و پاره پهیدا کردن وکوژدنهوهیه. کهیفم بهخهلکانی به ئەدهب و رابواردنی ئاساییه، که نها ئەمهه له دهست داوه و ههلبهته قیروسیا لهمه! من له سهر ریزگرتنی خۆم بهردهوام دهیم.

بهلێ پینج دانه ساله هاوسهرهکهم و، که لیڤه ئامادهیه، من پوژانی یهک شههمه دهچینه پواسی و پوژهکهمان لهویندهر دهبهینه سهر و ههوایهک دهگورین. چهزمان له راوه ماسییه، زورمان چهز لهو کارهیه، وهکو مندال لهوی خۆمان بهو کارهوه دهخافلینین. راستت دهوی " مهیلی " ئەم مهیل و خووهی لهلای من دروستکرد. ئەم بهد رهسهنه. جا ئەم ژنه شهڕئهنگیزه، سهبریکم لی بگره بزانه چون بوئی دسهلمینم که لهم کارهساتهدا ههموو خهتایهکه له ئەستوی ئەودایه.

من کابرایهکی بیوهیم، له رای دوو عانهدا خراپه ناکهم. بهلام ئەو! ههر مهپرسه، تهمهشای روالهتی مهکه، راسته وردیله و بچووکه، بهلام ئامانی نییه، له هیچ خراپهیهک ناپرنگیتهوه، نکۆلی لهوه ناکهم که زیرهکه، سهری له کاروباران دهردهچیت ودهیزانیت، و ئەمه بۆ بابایهکی بازرگانی وهکو من گرینگه. بهلام دهربارهی کهسیتی و تهبیعهتی ئەو برۆ قسه لهگهڵ خهلكیدا بکهن! تهنانهت لهگهڵ ئەو کارهکه و دهرگاوانهشدا قسه بکهن، که حالی حازر کار بۆمن دهکات. ئەو پیتان دهلێت که ئەم ژنهی من چون ههمیشه گلهیی له نهرمکیشی و ملایمی من دهکرد، ئیرادی لیدهگرتم و دهیگوت: " ئەگەر من له جیاتی توبام نهمدههیشت ئەمه بکهن، نهمدههیشت ئەوه بکهن." چهزهرتی قازی! له سهر قسهی ئەو و به هۆی هاندان و دندهانی ئەوهوه، بهکیمانی مانگی سی جارن، شهڕه مستانم کردوو... "

خانم رونار، خۆی له قسهکانی ئەو ههلقورتاند وگوتی: " بۆ خۆت ههر بلێ، چیت به دهما دیت بیلی. ئەوهی له دوایا پیدهکهنی، زورتر پیدهکهنی. "

ئاغای رونار، روویکرده ئەو و ساویلکانه گوتی: " ههق به تو نییه ومن دهتوانم دژ به تو شایهدی بدهم... "

پاشان دووباره له ههنبر قازی (سهروکی دادگا) وهستا:

" دهی باشه تهواوی دهکهه. بهلی ئیمه هه موو شهویکی شه مومان بو پواسی دهچووین. تا سپیده خهریکی راهماسی دهبووین. ئیدی خوومان بهمهوه گرتبوو و لیمان بووبوو به عادهت. ئهه هاوینه، سی سالیکی دهبی که چالوویکی قولم دوزیوهتهوه که قولییهکهی ههشت پی یا ده پیمان ده بیته که به راستی کونه ماسییه که له و گورهی و ئیدی بو بابایهکی ماسیقان نیعمهت بوو. هه زهتهی قازی ئهه چالاه، کهس پی نه زانی بوو، من به کریستوفر کولومبسی ئهه چالاه دهژمیردرام. هه مووان بهمهیان ده زانی و کهس نکولی لینه ده کرد. دهیانگوت: " ئهه شوینه، شوینی کاک رونا ره. " کهس بو ئه ویندهر نه ده هات. نامهوی له عه له یی کهس بدویم، ته نانهت ئاغای " پلومو " ش که دزیکی له زه بر بوو، ههقی به سه ر ئه وینده ره وه نه بوو.

ئیدی وهکو خاوهن مال، به دلنیا ییه وه بو ئهه شوینهی خو م دهرویشتم. هه رکه ده بوو به شه مومان، ده گهل ژنه که ما سواری " دالیلا " ده بووین. دالیلا به له میکی نه رویجی بوو که وهستا " فورنز " بو ی دروست کردووم، به له میکی سوو که له ی ئه مینه... سواری دالیلا ده بووین و چه شه مان ئاماده ده کرد و له گهل خو مانمان ده برد و هه رخوم ئاماده م ده کرد و به راستی له م کاره دا مه علان بووم و هه موو هاوړتیان ئه مه باش ده زانن. رهنگه بپرسیت چون چه شه م ئاماده ده کرد؟ ناتوانم وه لامی ئه مهت بده مه وه. ئهه بابه ته په یوه ندی به و بویه ره وه نییه. ئه مه رازی منه. پتر له دووسه د کهس ئه وه یان لی پرسووم.

ئه وانه بو ئه وهی قسه م لیده ربینن، جو ره ها کرمی بچووک و گوشتی مار ماسییان بو ده هینام، به لام ئایا ماسییان به و شتانه وه ده هاتن؟ ئهه، به لی، ته نانهت بهر مستانیان ده دام تا له و سره م حالی بین. ته نیا ژنه که م ئهه و رازه ده زانیت، ئه ویش وهکو من هه رگیز ئهه و رازه نادرکینیت، مه گه ر وانیه مه یلی؟... "

قازی قسه که ی پیبری: - خیرا که بچو سه ر ئه سلی مه سه له که!

یاروی تومه تبار له سه ری پوی: " باشه، دهچمه وه سه ری. دهچمه وه سه ری. به لی، پوژی شه ممه، هه ژده ی مانگی ته مووز، سواری قیتاری سه عات پینج و بیست و پینج خوله ک بووین، پینش شیو چووین تا وهکو هه موو شه موانیک چه شه کان بخه ینه ئاوه که وه. پیده چوو که ش و هه وا خو ش بیته. به " مه یلی " م گوت: " سبه ی حه شر ده که یین " و ئه ویش به رسقی دایه وه: " بیگومان! " هه رگیز به و جو ره قسانمان ده گهل یه کدیدا نه کرد بوو.

سه ره نجام شیومان خوارد. زور که یف خو شبووم و هه ستم به تینوویه تی ده کرد. جا تینوویه تی چ کاریک به به شه ر ناکات. به " مه یلی " م گوت: " مه یلی، هه واکه ی خو شه، خو زیا ده کرا شوو شه یه ک له و مه عجون ی بیخه ویه بخو یینه وه. " ئه مه جو ره شه راییک بوو که ئیمه ئهه و ناوه مان لینابوو، بو یه ئهه و ناوه مان لینابوو چونکه ئه گه ر زورت لی خوارد باوه، له جیاتی خه وی لیخستبای، خه وی ده زپاندیت.

ئهه و به رسقی دایه وه: " ده توانی به دلی خو ت بکه یته، لی دیسان نه خو ش ده که ویت و سبه ینی زوو خه به رت نابیته وه له خه و ده میتی. "

قسه که ی ئهه و ده رچوو، ئهه و که سیکی به ئاوه ن، به پاریز و دوور بین بوو. من دان به وه دا ده نه م. و پرای ئه وه ش به خو م نه وه ستام و شوو شه که م هه مووی خوارد وه، ئیدی هه موو شته کان له مه وه ده سته ی پیکرد.

ئیدی خەوم زرا، تا سەعات دووی دوای نیوہشەو خەوم لێنەکەوت و پاشان خەویکی وەھام لێکەوت کہ نەعرەتە و ھاواری فریشتە ی رۆژی پەسلانیش نەیدەتوانی بیدارم بکاتەوہ.

بەکورتیەکە ی ھاوسەرەکەم سەعات شەش بیداری کردمەوہ. لە تەختەخەوہکەم راپەریم. بە ھەلەداوان پانتۆلەکەم لەبەر کرد و چاکەتی دەریاوانیم لەبەر کرد، بلەز دەم وچاوم شۆرد و خیرا سواری دالیلا بووین. دوای ماوہیەکی کہم گەیشتینە چالاوہکە، سەیرم کرد داگیریان کردوہ. حەزرەتی قازی! ھەرگیز لە ماوہی ئەم سێ سالیەدا شتی وا رۆوی نەدابوو. تووشی حالەتیکی وەھابووم کہ لە تۆوايە بەبەرچاوی خۆمەوہ گیرفانم دەبرن. ژنەکەم دنە ی دەدام و دەیگوت: " ھە ی کەودەن، ئەمەش بەزمی مەعجونی بیخەوی! باشە، ھە ی بەد مەست. ئەمەت پێخۆشە؟ " ھیچ نەدەگوت. ھەق بەو بوو. یەکسەر لە نزیکی ئەو شوینە رامگرت تا فریای باقی ماسییەکان بکەوم و ئی ئەمە خوايە بەلکو کابرا چیدی راونەکات و ملی رینگای خۆی بگریت و بروت.

کابرایەکی رپوہلە ی کورتنەبالا بوو، جلیکی کەتانی سپی لەبەر وکلایکی سپی حەسیری لە سەربوو، ھاوسەرەکەشی لەگەلدا بوو. ژنیکی قەلەو بوو، لە پشت ئەوہوہ رۆنیشتبوو و ئاوریشم دۆزی دەکرد.

وہختایەک ھاوسەرەکە ی ئەو کابرایە ئیمە ی بینی کہ لە قەراخ چالاوہکە وەستابووین، لە بن لیوانەوہ پێی گوتین:

- ھیچ جینیەکی دی لە سەر روبرەکە نییە؟

ژنەکە ی من بە توورپەیی بەرسفی دایەوہ:- خەلکانی بەتەربیت و ئەتەکت زان، بەر لەوہی شوینی خەلکانی دی داگیربەکن، پرسیاریک دەکەن.

چونکہ حەزم لە کیشە و ئاریشە نەبوو بە ھاوسەرەکەم گوت:

- بیدەنگ بە مەیلی! وازیان لێبێنە با کاری خۆیان بکەن!

پاشان " دالیلا " مان لە ژیر دار بیبەکان راگرت و دابەزین. من و مەیلی، بە دوو قۆلی لە تەنیشت ئەوانەوہ کەوتینە راوہماسی. جەنابی قازی، پێویستە لێرەدا بکەومە باسی وردەکاریبەکان! ھەمووی چەند خولەکیکی پینەچوو کہ دوو سێ جار قولای پێ دراوسیکەمان لە ئاوہکەدا نقوم بوو. ماسییەکیان گرت ئەمما ماسی، بە ئەندازە ی رانی ئەسپیک دەبوو، رەنگە تۆزی گەورەتر یان بچووکتەر بووبی، بەلام تەقریبەن ھەمان ئەندازە دەبوو. دلم بە تووندی لێی دەدا. ئارەقەم کردبووہوہ. مەیلی پێی گوتم: " بینیت ھە ی بەد مەست؟ "

لەو کاتەدا ئاغای " برو " بەقال و دووکاندارەکە ی پواسی، کہ لە کاری راوکردن بە تۆرانداتازەکار بوو، بە لەم بەلاماندا بووری و ھاواریکرد: " چییە جەنابی رونار، شوینەکەیان داگیر کردوویت؟ "

بەرسقم دایەوہ: " بەلی ئاغای برو، ئیدی دنیا بیئەشە، خەلکی بی تەربییەتیشی تیاہ. "

کابرای کورتنەبالا کہ لە نزیکی ئیمەوہ بوو، خۆی لەگیلی دا، وەکو ئەوہی گویی لە ھیچ نەبووبی، لی ژنەکە ی، ھەمان ژنە قەلەوہکە کہ بە ئەندازە ی یەک مانگا دەبوو، بەخۆی نەوہستا. "

حەزرەتی قازی جاریکی دی قسەکە ی پێبیری: " ئاگات لە قسەکانت بی، تۆ بی ریزی بە خاتوو فیلامیشی بیوہژن کہ لێرە ئامادە ی، دەکەیت. "

رونار تەوازی بۆ ھینایەوہ: " ببورە، ببورە... ھەلچوو بووم. "

" به لئ، هه مووی چاره کیکێ دی نه بووری که ئه و پیاوه که تان پۆشه کورته بنه یه، ماسییه که ی گه وره ی دیکه ی گرت و پاشان و یه کسه ر یه کیکێ دیکه ی گرت و، نه خیر دوا ی پینچ خوله ک یه کیکێ دیکه شی گرت. خه ریک بو له داخا بگرم و هه ستم ده کرد که مه دام رونا ر له توور په ییدا قولپ ده دا. به رده وام سه رزه نشتی ده کردم: " ئه! نه گبه ت! نابینی دزیت لیده کات، ماسییه کانی تو ده دزیت... تۆش زه قه ی چاوت دیت، نه ک ماسی، قورباقه ش ناگریت، هه ره یچ ناگریت، هیچی هیچ... "

من له دلی خودا ده مگوت: " تومهن، به بی ئه وه به خو بزانه مام به خیتو ده کرد. ده ی تا نیوه رۆ چاوه نو ر ده که م تا ئه م راوچیه ساخته چیه، ده روات بو ناخواردن، هه نگی ده چمه جیگا که ی خوم. جه نابی قازی! ئاخه ئیمه هه موو یه ک شه ممه یه ک له ناو به له مه که ی خومان، له ناو " دالیلا " دا فراقین ده خوین، هه موو خواردنیکمان ده گه ل خودا دیتا.

" ئۆخه ی که نیوه رۆ هات، ئه و ساخته چیه فروجیکێ له رۆژنامه یه که وه پینچابوو. له کاتی ناخواردن و به ده م ناخواردنه وه ماسییه کی گه وره ی دیکه ی راوکرد!

من و " مه یلی " ش، نانیکێ شه ومه نه مان به قامکان ده بری و به نه به دلی و به بی مه یلی ده مانخوارد.

پاشان بو ئه وه ی خواردنه که هه رس بکه م، ده ستم کرد به گو قار خویندنه وه، هه موو یه ک شه مموانیک وه کو ئه و رۆژه، له که ناروا ده که دا، له ژیر سیبه ری دار و دره خته کاند، گو قاری " جیل بلاس " م ده خویندنه وه. یه ک شه مموان و تاریکی " کولومبین " ی بلاو ده کرده وه. کولومبین، هه موو یه ک شه ممه یه ک و تاریک له گو قاری " جیل بلاس " دا ده نووسیت و بلاو ده کاته وه. ئیدی مه دام رونا ر به وه توور په ده کرد که گوایه کولومبین ده ناسم. هه له به ته ئه مه راست نه بوو، فشه م ده کرد. من نه ئه و ژنه م ده ناسی و نه دیتبووم. کیشه یه ک نییه، چ قه ییدییه؟ گرینگ ئه وه یه بابه تی زورچاک ده نووسیت و بو ئافره تیک زور ئازایانه یه. به راستی به دلمه، خوشم ده وئ. به و شیوه یه هاوسه ره که م توور په ده کرد و ده م جولاند. به لام ئه و وه کو هه میشه یه کسه ر توور په بوو، بویه خیرا بیده نگ بووم.

له م ساته دا، له وه بری رۆخانه که وه، ئه م دوو شایه ته ی له مه ر خومان، واتا لادور و دوردان هاتن. هه ر به سیمادا یه کمان ده ناسی.

کابرای کورته بنه دووباره دهستی به راوکردن کرده وه، ئیدی ماسی له سه ر ماسی ده گرت، له داخا ئازای ئه ندامم ده له رزی. ژنه که ی گوتی:

- چه ند شوینیکێ چاکه، ئیدی هه موو جارێ بو ئیره دیین " دیزیریه! " .

ترسم لینیشت، مه دام رونا رش لیکدا لیکدا ده یگوت: " تو پیاو نیت، خوینی مریشک له ده ماره کانتدایه. "

له ناکاوا گوتم: " چه زده که م لیره برۆین، تا گه و جایه تیه کم نه کردوه. "

که چی ئه و په یتا په یتا گالی ده دام و ده یجولاند: " تو پیاو نیت. " ئیستا که هه له تا جیگای ئه و بگریته وه، هه لدییی، که بی غیره تی! "

زۆرم له بهر گران بوو، وێرایی ئه وهش خۆم له گیلی دا. لێ ئه و پیاوه ماسییه کی " ئه برمیس " ی گرت که تا ئه و کاته ماسی وه هام نه بینی بوو. له م کاته دا ژنه که م به دهنگی بهرز که وته خوته و بۆله: ئه مانه به دزی ماسی دینه ژماردن. ئیمه مه سره فمان کردوو و چه شه مان خستۆته ئاوه که وه و ئه وان به ره که ی ده بهن. به لای که مه وه پێویسته مه سره فه که مان بده نه وه. "

ههنگی نۆبه تی ژنه قه له وه که هات که بلێت: " ئه وه له گه ل ئیمه ته خانم؟ "

سه ره نجام که وتنه شه ره جنیو، زۆر به تووندی که وتنه ده مه بۆله، به راده یه ک که ئه م دوو شایه ده ی له مه ر ئیمه که له که ناره که ی ئه و به ره وه بوون، ده ستیان به هاوار کرد:

" ئه های که می ئارام بن! ئیوه نایه لێن میرده کانتان ماسی راوبکه ن. "

راستتان ده وی، کابرای وردیله ی کورته بنه ومن وه کو دوو کوته ره دار، له جیی خۆ ره ق راوه ستابووین و ته مه شای ئاوه که مان ده کرد و له تو وایه قسه کانی ئه وان بایه و به لای گویمانا ده روات. واقمان و پ ما بوو. وێرایی ئه وهش گویمان لیبوو که ده یانگوت: " تو درۆزنی، تو بی شه ره فی. تو میملی. "

له ناکاوا، ده نگیک له پشتمه وه بهرز بووه وه. ئاورم دایه وه. ژنه قه له وه که په لاماری هاوسه ره که ی منی دا و به چه تره که ی که وته ویزه ی. دوو جه زره به ی گه یانده مه یلی، لێ مه یلی تووره بوو، په لاماری دا، دهستی نایه قژی ژنه قه له وه که و بگره کویت دیشی، خستیه گریان.

ئه گهر مه سه له که به دهستی من بوايه، لیم ده گه ران چی به یه کدی ده که ن، بیکه ن. پیاو نابی خۆی تیکه لی شه ری ژنان بکه ن. لێ کابرای کورته بنه ی که تان پۆش، وه کو شه یتان له جیی خۆی راپه ری و ویستی په لاماری هاوسه ره که م بدات. من گوتم: " نا برادر کاری وامه که!" لێ فایده ی نه بوو، بۆی چووم، بۆکسیکم خێوانده که پووی و یه کیکم سره وانده زگی. هه ردوو باسکی بهرز کردنه وه، ئه وسا لاقی هه لپری و به پشتا که وته ناو ئاوه که وه، ریک که وته چالاوه که وه.

جه نابی قازی ئه گهر فریا بکه و تمایه، هه ر ئه و کاته له ئاوه که م ده ر دینایه وه، به لام ژنه ی قه له و ده رفه تی هینابوو و لیکدا لیکدا له مه یلی دها. ده زانم که نه ده بوو له و کاته دا که کابرا خه ریک بوو ده خنکا من له خه می نه جاتدانی مه یلی دا بم، به لام ته سه ورم نه ده کرد که کابرا بخنکی. له دلی خۆدا ده مگوت: " په نگه ئاوه که ساردی بکاته وه! " بۆیه به هه شتاو رۆیشتم و ژنه کانم لیکدی کردنه وه. وێرایی ئه وهش کو مه لیک نقورچ و نینوک و گازم بهرکه وت. په ح که ژنیکی دپ و شپنده بوو! به کورته یه که ی پینچ خوله ک، ده خوله کی خایاند تا ئه و جووته ژنه لاساره م هیور کرده وه، وهختایه ک سه رم وهرگیرا، پیاوی تاین له هیه چ شوینیکه وه دیار نه بوو. ئاوی روبره که وه کو ده ریاچه یه ک مه ند بوو و دوو پیاوه که ی دی له دووره وه هاواریان ده کرد: " فریای بکه وه، له ئاوه که ی ده ربینه!"

خۆی ده بوايه ئه و کاره م بکر دایه، به لام من مه له م نه ده زانی و فرم به نقوموانییه وه نه بوو. سه ره نجام پاسه وانانی به نداوه که و دوو زه لامی دی به خۆ و چه تالیکه وه هاتن، نزیکه ی چاره که سه عاتیک گه ران تا دۆزیان وه، که وتبووه بنی چالاوه که وه، له قولایی هه شت پیندا دۆزیان وه. کابرای کورته بنه له ویدا دۆزرایه وه.

ئه وه ی گوتم خیلافی نییه، ئه وه حال و حیکایه ته که بوو، سویند ده خۆم، به شه ره فم بی گوناخم، هیه چ خه تایه کم نییه. "

که شایه دهکان، هه مان قسه کانی ئه ویان دووپات کرده وه، دادگاییه که دوایی هات و کابرای تومه تباری ته بری کرد.

۱۸۸۶/۱۱/۹

كلوشيت

باشه ئەمە سەير نىيە كە ھەندى بىرەوھەرى كۆن لە ناخماندا بنەنەوھەو ھەر دەمىنن ھەرگىز لە بىرمان ناچنەوھە؟

ئەم بىرەوھەرىيەى دەگىرەمەو، زۆر كۆنە، ھىندە كۆنە كە خۆيشم نازانم چۆن بەم زندوويەتتە لەزەين و يادگەما ماوھتەوھ. لەوساوە ھىندەم بويەر و ماجەراى خەمناك و ترسناك و سەير دیتوھ كە پىم سەيرە چۆن، سىما و پوخسارى داىكە " كلوشيت " م وھكو خۆى لە بىرى ماوھ، پوژ نىيە، تاقە يەك پوژ نىيە، كە پوخسارى داىكە كلوشيت وھكو ئەوسا، كە من تەمەنم ھەر دە دواز دە سال دەبووم، نەيەتەوھ بەرچاوم.

ئەم ژنە خەيات بوو، ھەفتەى يەكجار، ھەموو سى شەممەيەك، بۆ پىنە وپەرۆ و دورىنەوھى جلكىن ژىرەوھ بۆمالى ئىمە دەھات. داك و بابم لە يەككىك لەو خانووە ھەوارگەبىيانەدا دەژيان كە پىيان دەگوتن كۆشكى ئاغاىانە، چەند خانوويەكى كۆنى سەر بە جەمەلۆنى قوچ ھەبوو، كە ھەريەكەيان چوار پىنج كىلگە و مەزراى لە دەور بوو. چەند سەد مەترىك لەولاترەوھ گوندىكى گەرە ھەبوو، گوندى چى! شارۆچكەيەك بوو بۆ خۆى، ئەم گونە لە دەورى كلىسايەكى خشتى سوورا، كە لە كۆنيا و، بە تىپەربوونى پوژگار رەش بووبووھە، خپ بووبووھە. ئىدى داىكە كلوشيت، ھەموو سى شەممەيەك لە نيوان سەعات شەش ونيو وھوتى بەيانىا دەھات و يەكسەر دەچووھ ژوورى خەياتتەكە و دەستى بەكار دەكرد.

كلوشيت، ژنىكى درىژداھۆل بوو، پوخسارى ريشن يان با بلىم تووكن بوو. ئەلھەقى ردىنىكى سەير و نائاسايى پوخسارى داپوشى بوو، لە تۆپەلە داويكى خەيالى، يان قۆپەنە موويەكى تىك ئالو دەچوو كە كەسىكى شىت، لە پوخسارى پانى ئەم ژنەى پواندبى، ژنى چى، پولىسىك بوو بە تەنوورە و جلكى ژنانەوھ! ئىدى مووى دنيا لە سەر لووتى و بەرلووتى و چەناگە و گۆناكانى روابوو، برۆكانى چر وپەيوەست، درىژ وكەوھى رەنگ، دەتگوت سميئە و بەھەلە لەوى روابوو.

لاقى دەلەنگى، ھەلبەت نەك وھكو شەلىكى ئاسايى، بەلكو رىكردنەكەى زياتر لە لەنگەرگرتنى كەشتى دەچوو. وھختايەك كە قورسايى كەلەشە زەلام و رەق و تەقەكەى دەخستە سەر ئەژنۆى، دەتگوت خۆى ساز دەكات تاخۆى ھەلبداتە سەر پىلىكى گەرە، ئەوجا دادەھاتەوھ وھكو ئەوھى بکەوئتە چالىكەوھە بە عارديدا رۆبچىت.

رىكردنەكەى، جوولە و ھەلچوونى لەھى و لافاوى وھبىر دىنايەوھ. كە دەلەنگى، كلاوھ سىپەكەى، كە ھەمىشە لە سەرى بوو و ريشوھ سىپى و درىژەكانى، بەپشتيا شۆر دەبووھە و دەكەوتە سەما، لەگەل ھەر جوولەيەكى ئەودا، دەتگوت لە خوارى بۆ سەرى و لە سەرى بۆ خوارى خۆى لە ئاسۆ دەسوو.

تەواو رموودەى داىكە كلوشيت بووم. ھەرکە بىدار دەبوومەوھ، دەچووم بۆ ژوورى خەياتتەكە. دەمبىنى، مەقەلئەكى بچووكى لە بەر پىيى خۆى داناوھ و مژوولى دروومانە. ھەرکە دەگەبىمە ژوورەوھ، مەقەلئەكەى (ھىتەر) ھەلدەگرت و لە بەردەم منا دايدەنا تا لەو ژوورە گەرە و سارد و سەر بە جەمەلۆنەدا سەرمام نەبىت. دەگوت: " ئەم مەقەلئە گەرمت دەكاتەوھ، نايلئى خوينەكەت بچاىى. "

له حالئیکا به قامکه دريژ و خواروخيچه کانی جلکه کانی دهگرت و بو دروونی ريک دهخستن، به دهم دروومانه وه چيروکی بو دهگوتم. چونکه تهمه نی هه بوو، عهينه کی له چاو دهکرد، چاوی له ژير شووشه ئهستور و زه پهبينه کانی عهينه که هيه وه زور گه وره وغه ريب دياربوون، له دوو چاو دهچوون.

حیکایه تی به جگار زوری پیبوو، له وه زیاتری پیبوو که مندالیکی وه کو من بیری بمینی، ئیدی دلی مندالانه ی من، رمووده ی روحی گه وره و پر شه هامة تی ئه و ژنه هه ژاره بووبوو. هه موو ماجه را و بویه ر و واریقاته کانی گونده که ی بو دهگيرامه وه. له وانه : حیکایه تی ئه و چیله ی، له گه وره که ی هه لاتبوو، به یانبیه ک له هه نبه ر ئاشه که ی " پروسپیرمالی " دا دوزیبوو یانه وه که ره ق راوه ستابوو ته مه شای په روانه دارینه کانی ئاشه که ی ده کرد! یان حیکایه تی ئه و هیلکه هیه ی که له لای زهنگی کلئساکه دا دوزرابوو وه و که س نه یزانی چ بالنده یه ک ئه و هیلکه هیه ی له وینده ر کردبوو، یان حیکایه تی سه گه که ی جان جان پیلاس، که پانتولی خاوه نه که ی دوزی بووه وه. خاوه نه که ی پانتوله که ی خوی که به هوی بارانه وه ته ر بووبوو، له به ر ماله که ی خویدا هه لخت بوو تا هیشک ببیته وه و یه کیک به ویدا ره ت بووبوو و پانتوله که ی دزی بوو، سه گه که هه ر ده گه ره که که ی شاره دییه که ی دابوو ژیر پیوه و پانتوله که ی دوزی بووه وه و هینابوو یه وه. کلوشیت ئه م بویه ر و واریقاته سادانه ی هینده به ئاو و تاو بو دهگيرامه وه، که له دلی منا هاوتای دراما نه مر و، به یته گه وره و پر ره مز و رازه کان و ئه و ئه فسانانه ی ده کرده وه که داستان بیژان دایده هین و ئه وانه ی دایکم شه وانه بوی دهگيرامه وه، به هچ جورئ په ند و حیکمه ت، ده وه مه ندی و بالکیشی ئه م حیکایه تانه ی نه بوو که ئه م ژنه دیهاتیه بوی دهگيرامه وه.

روژیک، دوا ی ئه وه ی هه موو دانی به یانیم به دم گوینگرتنه وه له حیکایه ته کانی دایکه کلوشیت به سه ربه ر، پاشان له گه ل خزمه تکاره که دا چووم بو بیشه ی هالت، که که وتبووه پشت مه زرای نواپره وه و باده مم کو کردبووه وه، حه زمکرد دووباره بچم بولای دایکه کلوشیت، هه موو ئه مانه م جوان جوان له بیر، وه کو ئه وه یه دوینی روویاندا بیت..

ئه و روژه، هه رکه ده رگای ژووری خه یاتیه که م کرده وه، سه یرم کرد خه یاته پیره که، له لای کورسییه که یه وه به دمه که وتبوو، روخساری پوو له ئه رزه که بوو، باسکه کانی کرابوونه وه و هیشتا ده رزه که به ده ستیکه وه بوو و کراسیکی منیش به ده سته که ی دیکه یه وه بوو، له پال کورسییه که دا، له ناو ژووره که دا که وتبوو. لاقیکی، و ابزانم لاقه دريژه که ی بوو، به گوره و ییه کی سپیه وه، له ژیر کورسییه که دا دريژ بووبوو، عهينه که که ی که میک له ولاتره وه له بن دیواره که دا که وتبوو و ده بریقایه وه. به دهم هاواره وه و به غاردان له وینده ر وه ده رکه وتم و دوا ی چه ند خوله کیک بوم به دیارکه وت که دایکه کلوشیت مردوه.

هه رگیز ناتوانم ئه و هه لچوونه قول، به ئازار و ترسناکه ی که دلی مندالانه ی منی داگرت، وه سف بکه م. به ئه سپایی بو ژووری پیشوازی چووم و له سووچیکی تاریکا و له سه ر کورسییه کی گه وره ی کونا دانیشتم و ده ستم به گریان کرد. هه لبه ته ماوه یه کی زور له وینده ر مامه وه، چونکه دنیا تاریک بوو و شه و داهات.

له ناکاوا، به چرایه که وه خو یان به هوله که دا کرد، به لام منیان نه بینی، من گویم له داک و بایم بوو که ده گه ل پزیشکی که دا، که به ده نگیا ناسیمه وه، قسه یان ده کرد. تومه ز داک و بایم یه کسه ر پزیشکیان ئاگادار کردبووه وه و ئه ویش هوی بویه ره که ی بو روون ده کردنه وه، که من هه رم له بری قسه کانی نه ده کرده وه. پاشان پزیشکه که دانیشتم و په رداخی مه شروویان به پارچه یه ک پسکیته وه بو هینا. پزیشکه که قسه ی ده کرد و ئه وه ی ئه و ده یگوت له روحما نه خش بووه و تا له ژیاندا بم ناسردریته وه. ته سه ور ده که م، بتوانم هه مان ئه و وشانه ی ئه و که ئه و

به‌کاری دهبردن، وه‌کو خۆی، بئ زیاد و بئیکه‌م دووباره بکه‌مه‌وه. ئه‌و ده‌یگوت: " داماو خۆت ژنی! ئه‌مه‌ یه‌که‌م مشتته‌ری من بوو، یه‌که‌م رۆژ که‌ گه‌ییمه‌ ئه‌م گونده، هه‌رکه‌ خۆم به‌ خه‌سته‌خانه‌که‌دا کرد، له‌ حالئیکا هه‌یشتا ده‌ستم نه‌شۆردبوو، هاواریان بۆهه‌ینام، که‌ بویه‌ریکی مه‌ترسیدار، پڕ مه‌ترسی رۆویداوه. تومه‌رز لاقی ئه‌و شکابوو و هانایان بۆ من هه‌ینا. لاقی زۆرخراپ شکابوو. ئه‌وکاته‌ ته‌مه‌نی هه‌قده‌ سالان بوو، کیزئیکی زۆر جوان بوو، یه‌جگار جوان. من هه‌رگیز سه‌ره‌بوردی ئه‌وم نه‌گه‌یرواته‌وه، تا ئیستا عه‌بدهل به‌شه‌ر له‌ زاری نه‌ژنه‌وتووم. جگه‌ له‌ من و که‌سیکی دی، که‌ ئیستا له‌م گونده‌ ناژی، که‌سی دی به‌ حیکایه‌تی ئه‌م ئافره‌ته‌ نازانیت. ئیستا که‌ مردووه، ئه‌گه‌ر بشی گه‌رمه‌وه‌ کیشه‌ نییه‌.

له‌و زه‌مان و رۆژگاره‌دا، پیاویکی گه‌نج که‌ یاریده‌ده‌ری مامۆستا بوو و کورئیکی قۆز و سیما جوان و قه‌د و قه‌لافه‌تیکی سوپاییانه‌ی هه‌بوو، تازه‌ بۆ ئه‌م گونده‌ هاتبوو، هه‌موو کیزانی گوند چاویان له‌وبوو، به‌لام ئه‌و ئاوړی له‌ که‌سیان نه‌ده‌دایه‌وه، ئه‌مه‌ جگه‌ له‌وه‌ی که‌ له‌ باباگرابو که‌ به‌رپۆه‌به‌ری قوتابخانه‌که‌ و به‌رپرسی ئه‌ویش بوو و هه‌میشه‌ تووره‌ و ترۆ ده‌هاته‌ به‌رچاو، زۆر ده‌ترسا.

باباگرابو، له‌و رۆژگاره‌دا " هورتانس " خشیکی، ئه‌مه‌ی که‌ توژی له‌مه‌پیش له‌ مالی ئیوه‌دا مرد و دوا‌ی ئه‌و واریقته‌ به‌ کلوشیت ناسرا و ناوی ده‌رکرد، بۆکاری خه‌یاتی راکرتبوو.

یاریده‌ده‌ری مامۆستا، هه‌ستی کرد که‌ که‌یفی به‌م کیزه‌ جوانه‌ دیت و وادیاره‌ کیزئیش هه‌زی لیه‌تی، ئه‌نجام قه‌راری ژوانی له‌ کیزئ وه‌رگرت، قه‌راریان وابوو، له‌ دوا‌ی کاری خه‌یاتی رۆژانه‌ و که‌ شه‌و داها‌ت، له‌ عه‌ماری قوتابخانه‌که‌دا که‌ له‌ قاتی دووه‌م بوو، یه‌کدی بدین.

کیزئ له‌ دوا‌ی کاری رۆژانه‌ وای نیشاندا‌بوو که‌ گوايه‌ بۆمال ده‌رواته‌وه، لی له‌ جیاتی ئه‌وه‌ی به‌ پلکانه‌کاندا داگه‌رئ و له‌ مالی گرابو وه‌ده‌رکه‌وئ، به‌ پلکانه‌کاندا هه‌لگه‌رابوو و خۆی به‌ عه‌ماره‌که‌دا کردبوو و چاوه‌روانی عاشقه‌که‌ی کردبوو، کورپه‌ی گه‌نج زوو خۆی گه‌یانده‌بووه‌ ژوانگه‌که‌. له‌ کاتئیکا که‌ سه‌رگه‌رمی رازونیا‌زی عاشقانه‌ و نه‌وا‌زشتی کیزئ ده‌بئ، له‌ نا‌کاوا ده‌رگای عه‌ماره‌که‌ ده‌کرئته‌وه‌و سه‌روسه‌کو‌تی به‌رپۆه‌به‌ری قوتابخانه‌که‌ په‌یدا ده‌بی‌ت و ده‌پرسی‌ت: " سی جیبر، تۆ لیره‌ چ ده‌که‌ی؟ "

مامۆستای گه‌نج، له‌ حالئیکا هه‌ستی ده‌کرد گه‌رفه‌تار بووه، به‌ شپه‌زه‌یی گوتی: " هاتووم، له‌ سه‌ر پووشه‌کان که‌می ئیسرا‌حه‌ت بکه‌م، جه‌نابی گرابو! "

عه‌ماره‌که‌ گه‌وره‌ و زۆر تاریک بوو و " سی جیبر " کیزه‌ی گه‌نجی ده‌دایه‌ دوا‌وه‌و لئکا لئکا ده‌یگوت: " برۆ له‌وینده‌ر خۆت بشاره‌وه‌! دوور نییه‌ وه‌زیفه‌که‌م له‌ ده‌ست بده‌م. حالئ هه‌ی؟ خۆت وه‌شیره‌! "

به‌رپۆه‌به‌ری قوتابخانه‌که‌، که‌ گوئی له‌و چپه‌چپه‌ بووبوو، دووباره‌ گوتی: " وادیاره‌ به‌ته‌نیا نیت. "

- با، هه‌ر خۆم جه‌نابی گرابو.

- نه‌خه‌یر به‌ ته‌نیا نیت، له‌گه‌ل یه‌کئکا قسان ده‌که‌یت.

- نه‌خه‌یر به‌ته‌نیا جه‌نابی گرابو.

پیره‌میرد گوتی: - ئیستا ده‌رده‌که‌وئیت.

دەرگاځه ی به کلیل داخست و چوو بۆ قاتی خواروهه تا مۆم بینیت. کابرای گهنج، وهکو هر گهنجیکی کهم ئەزمون دپه شوکی، ترسی زال ده بیت، له یه کبینه ده لیت:

- خیرا خۆت بشاره وه! ده تۆزیته وه، نان براوم ده کهیت و کاره کهم له کیس ده دهیت. خیرا که، خۆت وه شیره!
دهنگی بادانی کلپه که له ناو قفله که دا دیته گوی.

هورتانس، به هه شتاو خۆی گه یانده بهر په نجه ره که، که ده پروانیه سهر شه قامه که، به په له کردیه وه، به چپه و نازایانه گوتی: - که ئەو رۆیی، وهره له خواروهه هه لم بگره وه.

ویه کسه ر خۆی هه لدا یه خواروهه. گرابو که سی نه دۆزییه وه و به چه په ساوی گه راپیه وه. دوا ی چاره که سه عاتیک ئاغای سی جیبر هات بۆلای من و حال و حیکایه ته که ی له سیری تا پیازی بۆ گێرامه وه. کچه ی گهنج که له نهۆمی دوومه وه خۆی هه لدا شت بوو، له پای دیواره که دا که وت بوو، نهیده توانی له جیبی خۆی هه ستیت. له گه ل سی جیبردا چووم به سوراغییه وه. سی جیبر، ده گریا ئەمما گریان و من ئەو کیژه بهخت ره شه م، که لاقی راستی له سی شوینه وه شکابوو و ئیسقانه کانی له گوشته که یه وه هات بووه ده ری، بۆ ماله که ی خۆم هینا. بارانیکی تووند ده باری. کیژئ هیچ گله ییه کی نه ده کرد و ته نیا له بهر خۆیه وه ده یگوت: - سزای خۆم وهر گرت. ئەمما سزا!

که سیکم نارد که دا و بابی کیژئ ئاگادار بکاته وه، پیوانی ئیسعاف بانگ بکات تا یارمه تیم بدن، ئیدی بۆ ئەوه ی مه سه له که سرپۆ بکه م، حیکایه تیکم دروست کرد که گوا یه گالیسکه یه کی خیرا له بهر ماله که ی منا لئی داوه و هه له اتوو و باوه ریان به قسه که م کرد و پۆلیس یه ک هه یقی ته واو بیهوده به دوا ی ئەنجام ده ری ئەو ر وودا وه دا گه را.

به لئ ئەمه حال و حیکایه ته که بوو، من ده لیم ئەم ژنه، یه کیکه له و ژنه قاره مانانه ی، که جوانترین کارین قاره مانانه یان لیده وه شیته وه.

ئەو پیاوه تاقه عه شقی ئەو بوو. به کچی له دنیا رۆیی. بابایه ک بوو پارسا، روحیک بوو گه وره، ئینسانیکی فیدا کارو بهرز و به ریز بوو، ئەگه ر له راده به ده ر به دل م نه بوا یه، ئەم حیکایه ته م بۆ ئیوه نه ده گێرپیه وه، ئەو چیرۆکه ی که له هه موو ته مه نما بۆ هیچ که سیکم نه گێرا وه ته وه. هه لبه ته خۆتان ده زانن بۆ...

پزیشکه که بیده نگ بوو بوو. دایکم ده گریا، باو کم هه ندئ شتی ده گوت که من به باشی لئی حالی نه ده بووم. پاشان ئەوان رۆیشتن و من له سهر هه ردوو چۆکان، له سهر کورسییه که دانیشتبووم و ده گریام تا ئەوه بوو گویم له دهنگی نامۆی هه نگاوین قورس و ناهاوئا هه نگ بوو له سهر پلیکانه کانه وه ده هات.

جه نازه که ی دایکه " کلوشیت " یان هه لده گرت و ده یان برد.

مارکی دو فومرول

روجر دوتورنوئیل، له نیو جهمعی دۆستانیا، لاق له سهر لاق له سهر کورسییه ک پۆنیشتبوو. جگهرهیهکی بهدهستهوه بوو، ههر سا ناساتی مژیکی لیدهدا و گهوالهیهک دووکهلی له دهمیهوه دهردهدا و بیرهوهرییهکی دهگیراهوه.

له دهوری خوانی شینوی دانیشتبووین که نامهیهکیان هینا. باوکم نامهکهی ههلهچری. دهمار و ئهخلاقى ئهوم دهناسی که دهتگوت وهکیلی پاشای فهرهנסا بوو. من ناوم نابوو دۆنکیشۆت، چونکه دوازه سالی تهواو بهگژ ئاشهبايهکانی کۆماری دا چووبوو، بیئهوهی که بزانیته داشداری بوربۆنهکانه یان ئورلیانهکان. ئهمرۆ ئهوه تهنیا ئورلیانهکانی قهبووله، چونکه جگه لهوان کهسی دی نییه. به ههرحال ئهوه خۆی به یهکهمین جهنتلمانی فهرانسهوی، ناودارترین، به دهسهلاتترین پیاوی سیاسی و سهروکی حیزب تهسهور دهکات و وهکو سیناتۆریک که له لیخستن نهیهت، تهخت و تاجی پاشایانی دراوسی به رهوتهنی وفانی دهزانیت.

ویزای ئهوهش دایکم روحی ئهوه، روحی سهلهتهنهت و مهزهب، دهستهپراستی خودا له سهر زهوی و دژمنی ناحهزان.

بهلی کاتی که خهریکی شینوخواردن بووین، نامهیهکیان هینا. باوکم کردیهوهو خویندیهوه. ئهوسا تهمهشایهکی دایکمی کرد وگوتی: " براهته له سههرمهراگیه. " رهنگ به پرووی دایکمهوه نهما، رهنگی تهواو ههلبزرکا. بهدهگمهن له مالی مهدا باسی لاله م دهکرا. من ئهوم ههر نهدهناسی، تهنیا له خهلاکم بیستبوو که ژیانیکی بی سهروبه دهگوزهرینی و ئههلی رابواردن وههوهسبازییه. ئهوه که ههموو سهروهت و سامانی خۆی له رای ژنبازیدا به ههدهر دابوو، نها دهگهله دوو ماشقهدا له ئاپارتمانیکی بچووکا له شهقامی مارتیرا دهژیا.

دهربارهی ئهوه که ئهندامی کۆنی ئهنجوومهنی بالای فهرهנסا و سههرههنگی جارانی سوپای سوارهبوو، دهیانگوت نهباوهری به خودا بوو نه به شهیتان. ئهوه که له بوونی ئهوه دنیا بهگومان بوو، له ههموو شتیکا هیندهی زیدهپرۆی کردبوو، که بووبوو به زامیکی قوول و بهسووی له دلی دایکمدا.

دایکم گوتی: - پل! کوا نامهکه م بدهیه.

کاتی که ههموو نامهکهی خویندیهوه، منیش چاویکم پیدا خشاندا. ناوهپرۆکی نامهکه بهمجوره بوو:

" جهنابی کۆنت! پیموایه پیویسته ئهوهتان پیرابگهیهنم که ژن براههکته، مارکی دوفومرول له حالی مردنایه. ئهگه دهتانهوی پئ و رهسمی مهزهبی بۆ ئهنجام بدن، ئهوا من ئاگادارم کردویتهوه، دواپی گلهی نهکهی. کارهکرتان میلانی. "

باوکه به ئارامی گوتی: - دهبی ئهمه بههههه وهربگیریت. من به هۆی ئهوه پیگهیهوه که ههمه، پیویسته له دوا ساتدا به دیار براههتهوه بم.

دایکم گوتی: - دهپرۆم بابا پوقیرون دههوزمهوه و راویژی لهگهله دهکه م و پاشان لهگهله روجر ویاروی قهشهدا، دهچم به سوواخی براههکهوه. پل! تو مهیه، لیتره بمینهوه! نابی گوشارت بکه ویتتهسهه. ژنیکیش دهتوانی و دهبی بتوانی ئه م کارانه بکات، بهلام بۆ سیاسهتوانیکی وهکو تو و له پلهوپایهی تودا مهسهلهکه فهرق دهکات. رهقیبیک زورچاک دهتوانی باشتترین کاری تو، دژی تو بهکار بیینی.

باوكم گوتى:-- هق به تويه گيانه. نهوكاره بکه!

دواى يهك چارهك، بابا پوفيرون، خوى به ژوورى ميوانا كرد. مهسهلهكه شهن وكه و كراو له ههموو پرويهكهوه خرايه بهر گفټ وگو، چونكه ماركى دوڤومرول، يهكيك بوو له كهسايهتیه ناودارهكانى فرهنسا، نهگه به بې نهجامدانى پى وپهسمى مهزهبى بمریت، به دلنیايييهوه، دهبيت به عهيبهيهكى گهوره بو نه شرافان و خانهدانان بهگشتى و بو كوټ تورنوڤيل بهتاييهتې. لهم حاله دا لامهزه بهكان سهردهكهون و، پوژنامه گومرايهكان، ده مانگى تهواو له مبارهيهوه قسان دهكهن و ناوى دايكم ديته زران و بابم له ريگهى نووسينه سوسياليستى يهكانهوه بهد ناو دهبيت.

بويه يهكسهر جهنگيكي مهزهبى پهسند كرا، جهنگيک كه دهبوايه له لايهن بابا پوفيرونهوه، واتا قهشهى نهندام ورديلهى، قهلهو و خاوين كه ههميشه بوني عهترى ليدههات بهرپا بكري دژى ماموريكى راستهقينهى كليساى گهوره له گهركيكي نه شرافى و دهوله مهند نشيندا.

گاليسكه يهك هات و نيمه ههر سيكمان واتا: دايكه، قهشهكه و من بو نهجامدانى پى وپهسمى مهزهبى لاله م كهوتينه پى.

برپارمان وابوو كه هوه لچار مه دام ميلانى، نووسهري نامه كه كه نازانم سه رپه رشتياري ماله كهى لاله م بوو يان كاره كهرى بوو، بدنين.

له ههنه بهر خانويهكى كهوت نهومي دا دابه زيم و خوم به دالانكي تاريكدا كرد، كه زور بهزه حمهت توانيم شويني ده رگاوانه كه بدوزمه وه. ده رگاوانه كه به بيتا قهتې وه لامي دامه وه. پيمگوت:-- بيزه حمهت مه دام ميلانى گاز بکه!

- نايناسم!

- به لام من نامه يهكى نهوم پيگه يشتووه.

- ده شيت، به لام من نايناسم. نهو كه سهى كه تو تا قيبى ده كهى ده رگاوانه؟

- نه خير، رهنگه كاره كهر بيت. خوى نامهى بو ناردووم.

- كاره كهر؟... كاره كهر؟ رهنگه هى ماركى بى. بچو بو نهومي پينجه م ده رگاى دهسته چه پ.

ههركه سو راخى كاره كهر كه م وه رگرت، ئيدى ده رگاوانه كه ههنديك كرايه وه و دايه نه رمكيشى و تا دالانه كه له گه لما هات، نه م ده رگاوانه پياويكى رپوه لهى لاوازي ريش چه رموو بوو، هه لس وكه وتى سه نكين بوو وسه روسيماي له جانكوش (مجبور و خزمه تگوزارى كليسا) ده چوو. به هه له داوان، به پليكانه دوور و دريژ و پيچاوپيچ و چه سپناكه كه دا، كه زاتم نه ده كرد ده ست به محه جهره كانيه وه بگرم، چوومه سه ري و سى جارم له ده رگاى سه متى چه پى نهومي پينجه م دا.

ده رگا يهكسهر كرايه وه، ژنيكى زل وزه لام به جلكى چلكنه وه، له حالكا ده ست له سه ر سينگ وه ستابوو، له ئاستانهى ده رگا كه دا پهيدا بوو.

به ده م مينگه مينگه وه گوتى: چيت ده وي؟

- تو مه دام " ميلانى " ت؟

- بهلى.

- من ويكونت " تورنوڤيل " م.

- ئه ها، فهرموو.

- ئه وهى راستى بى... دايكم و قه شه كهك له خواره وه چاوه پروانن.

- زورچاكه! برو له دوويان. به لام ئاگات له دهرگاوانه كه بيت.

من چوومه خواره وه، له گه ل دايكم و قه شه كهك دا گه رامه وه، هه ستم ده كرد كه دهنگى پيى كه سيكى ديكه له دوامه وه دى. هه ركه خويمان به مووبه قه كهك دا كرد، ميلانى كورسى بو دانانين و دانيشتتين و به چوار قولى كه وتينه شيره ت و راويژ. دايكم پرسى:- حالى خراپه؟

- بهلى خانم. له وه ده چى دوا دوايى بى.

- ئاماده يه پيشوازي قه شه بكات؟

- ها!... باوه ر ناكه م.

- ئه دى من ده توانم بيدينم؟

- بهلى خانم... ته نيا تو... كچه كانى له لايه.

- كام كچانه؟

- راستت ده وي... ماشقه كانى.

- ئه ها!

دايكم به ته واوه تى سوور بوو بووه وه. قه شه كه چاوانى نوقانديبون. بابته كه م به لاوه سه ير بو، گوتم:

- ئه گه ر هه وه لجار من بچمه لاي، به ره فتار و به رخورده كه يا هه ندئ شتم بو دهرده كه وي ت و ده توانم قه ناعه تى پييكه م.

دايكم كه پهى به و شه يته نه ته نه ده برد كه له تويى قسه كانى مندا بوون، گوتى:- باشه كورم.

له م كاته دا دهرگا يه ك قه بوو و يه كيك هاته دهره وه. ژنيك بانگى كرد:- ميلانى!

كاره كه ره قه له وه كه له جئى خوئى راپه رى و به رسقى دايه وه:

- مادموزيل كلير، چى بووه؟

- به په له هيلكه ورؤن ئاماده بكه!

- هه ر ئيستئا مادموزيل.

ميلانى پرووى بؤلاى مه وه رگيئرا وگوتى:

- ئه مه جو ره هيلكه ورؤنيكه به په نير كه ئه م خانمانه وه كو عه سره خواردن بو سه عات دوو ده يانه وي.

میلانی، بلهز هیلکهکانی له ناو کاسهیهکدا شکاند و دهستی به شلهقاندنیان کرد. من به پلیکانهکاندا سه‌رکه‌وتم و بۆ ئاگادار کردنه‌وه‌ی هاتنی خۆم، له زه‌نگم دا.

میلانی ده‌رگاکه‌ی کرده‌وه و منی له ژووری چاوه‌روانیا دانیشان و رۆیی تا لاله‌م له هاتنم ئاگادار بکاته‌وه. پاشان هاته‌وه‌و پێی گوتم که هه‌ر مه‌ ژووره‌وه...

کابرای قه‌شه‌ خۆی له پشت ده‌رگاکه‌وه‌ هه‌شار دا تا له گه‌ل یه‌که‌م ئاماژه‌ی منا به‌دیار بکه‌وی. هه‌لبه‌ته‌ من به‌دیتنی لاله‌م (لاله، لالۆ، خال، خاله، برای دایک) غافلگیر بووم. پیاویکی خوشگوزهران، زۆر قۆز، به‌هه‌یه‌ت و بۆشناغ بوو. به‌حاله‌تی نیمچه دانیشتنه‌وه له سه‌ر قه‌نه‌فه‌یه‌کی گه‌وره‌ پالی دابووه‌وه. چه‌رچه‌فیک به‌ سه‌ر لاقیا درابوو، ده‌سته‌ درێژ و پانه‌کانی له سه‌ر ده‌سکین قه‌نه‌فه‌که‌ دانابوو. ر‌دینه‌ سپیه‌که‌ی به‌سه‌ر سینگیا که‌وتبوو، و مووه‌ سپیه‌کانی ده‌وری گوناکانی ده‌گه‌ل ر‌دینه‌ سپیه‌که‌یدا یه‌کانگیر ده‌بوو.

دوو ژنی گه‌نج، قه‌له‌و و کورته‌بالا، که‌ حاله‌تی به‌رگری له‌ویان، له هه‌ن‌به‌ر منا نیشانده‌دا، به‌چاوانیکه‌وه‌ که‌ جورئه‌ت و جه‌ساره‌تی کیزانه‌ تیااندا شه‌پۆلی ده‌دا، ته‌مه‌شای منیان ده‌کرد. ته‌نووره‌ و بلوزی ناو مالیان له‌ به‌ر بوو و قۆل و باسکیان ر‌ووت بوو. قژه‌ ره‌شه‌کانیان به‌پشتیاندا دار‌ژابوو. نه‌علی ر‌ۆژه‌لاتیان له‌پیدا بوو که‌به‌ داوی زی‌رین گۆلدۆزی کرابوو و له‌ گۆزینگی پێ به‌ سه‌ره‌وه‌ ئاوریشم بوو.

ته‌پله‌کیک، که‌ په‌رده‌یه‌کی به‌ سه‌ردا درابوو، چه‌ند قاپ و په‌رداخیکی به‌سه‌ره‌وه‌ بوو، دوو چه‌تال و دوو چه‌قۆی له‌ سه‌ر دانرابوو و بۆ عه‌سره‌ خوانه‌که‌، واته‌ بۆ هیلکه‌ و ر‌ۆن به‌ په‌نیر ئاماده‌بوو.

لاله‌م، به‌ ده‌نگیکی کز، لی خویا گوتی:

- سلاو کو‌ری خۆم. تازه‌ بۆ دیداری من دره‌نگه‌. ئاشنایه‌تی ئیمه‌ زۆر ناخایه‌نیت.

من، به‌ ده‌مه‌لالکیوه‌ گوتم:- لاله‌گیان، خه‌تای من نییه‌.

به‌رسقی دایه‌وه:- نه‌خیر، ده‌زانم. خه‌تاکه‌ زیاتر هی باب وداکته‌. ئه‌وان چۆن، باشن؟

- خراپ نین، سوپاس. که‌ زانیان تۆ نه‌خۆشیت، منیان نارد تا بزاتم چۆنیت.

- ئه‌ها! ئه‌دی خۆیان بۆ نه‌هاتن؟

من ته‌مه‌شایه‌کی دوو کچه‌که‌م کرد و به‌کاوه‌ خۆ گوتم:- لاله‌گیان ئه‌وان گوناحیان نییه‌. نه‌یانده‌توانی بۆ ئیره‌ بین. بۆ ئه‌وان زه‌حمه‌ت بوو.

پیره‌میر، هیچی نه‌گوت، لی ده‌ستی منی له‌ نیو ده‌ستی خۆی نا. ده‌ستم له‌نیو ده‌سته‌ لاواز و سارده‌که‌ی ئه‌ودا بوو و ته‌مه‌شام ده‌کرد.

ده‌رگا کرایه‌وه. میلانی به‌خۆ و هیلکه‌ و ر‌ۆنه‌که‌وه‌ وه‌ژوورکه‌وت و له‌ سه‌ر ته‌پله‌که‌که‌ی دانا. جووته‌ ئافره‌ته‌که‌ خیرا له‌ هه‌ن‌به‌ر هیلکه‌ و ر‌ۆنه‌که‌ ر‌ۆنیشتن و بیئه‌وه‌ی ته‌مه‌شای من بکه‌ن ده‌ستیان به‌خواردن کرد.

گوتم:- لاله‌گیان، بۆ دایکم له‌ ئامیزگرتنی تۆ شادمانیه‌کی گه‌وره‌یه‌.

له‌بن لیوانه‌وه‌ گوتی:- منیش هه‌ز ده‌که‌م.

ئەو قەسەيەي کرد و بیدەنگ بوو. هیچ قەسەيەک نەبوو بیکەم. هیچ دەنگیک جگە لە دەنگی بەرخوردی چەتالەکان بە قاپە چینییهکانا و جوولەي سووکی دەمی ئەو دوو ژنە بە دەم جووینی خواردنەکەووە هیچ دەنگیکي دی نەدەهات.

لەلایەکی دیکەووە، یارۆی قەشە کە لە پشتی دەرگاکیووە ئاگاداری بیدەنگیەکی ئیمە بووبوو، وای وینا دەکرد نۆرەي ئەو هاتوو، لیبرا کە وەژووربکەووی و دەرگاکی کردوو. لالەم بەرادەيەک بەدیتنی ئەو راپلەکی کە هەوولجار تەواو حەپەسا و بەجۆری زاری داچەقاند لە تۆوایە دەیویست یارۆی قەشە قووت بدات. ئەوسا تا زاری گرتی و لە ناخی ناخەووە هاواریکرد وگوتی: - تۆ چ دەکی لیبرە؟

یارۆی قەشە کە دنیای زۆر دیتبوو، بەو هەلوێستانە راھاتبوو، بیئەوێ خۆی شلوی بکات، دەهاتە پیشەووە و دەیگوت:

- من لە لایەن خوشکەکەتەووە نێردراوم جەنابی مارکی. ئەو منی قری کردوو. جەنابی مارکی ئەو زۆر خوشحال دەبی ئەگەر...

لئ مارکی گوئی نەدەگرت و لە حالیکە دەستی بەرز دەکردوو، دەرگاکی بە جوولەيەکی تراژیک و بەشکووە نیشاندا و بە هانکە هانک و بە توورەيی گوتی:

- لیبرەووە بڕۆنە دەری. بۆ دەرەووە! ئیو دەری پوحن. بۆ دەرەووە! دزی بی شعور بۆ دەرەووە! ئیو دەرگای مردن دەکەنەووە.

یارۆی قەشە و من بە هەشتاو بەرەو دەرگاکی چووین. من لە گەل قەشەکەدا پاشەکشەم دەکرد و دوو ژنە کورته بنەکە، هیلکە و پۆنەکیان بە نیوچلی رەها کرد، لەم لا و ئەولای قەنەفەکی لالەمەووە وەستابوون و باسکیان گرتبوو تا هیوری بکەنەووە لە هەنەبەر زەمینەسازی تاوانکارانەي خانەوادی وئاین دا، بەرگری لەو بکەن. یارۆی قەشە و من چووینە مووبەقەکە بۆلای دایکم و میلانی دووبارە کورسی بۆ داناین و گوتی: - من دەمزانی ئەو رەوشە دیتە ئاراو. پیویستە رینگەيەکی دیکە وەدۆزین.

دووبارە کەوتینە شیرەت وراویژ. هەریەکە باوەر و بۆچوونیکمان هەبوو، دایکم بۆچوونیک، قەشەکە بۆچوونیکي دی و من بۆچوونیکي جیاواز لەوانم هەبوو. نزیکەي نیوسەعاتیک بەمجۆرە بووری کە لە ناکاوا دەنگی جیگورکی قەنەفەکە، تیکەل بە هاواری لالەم کە زۆر ترسناکتر بوو لە هاوارەکانی پیشتری، بەرز بوووەو و هەر چوارمانی ناچارکرد کە لە جیی خۆ هەستین.

لە پشت دەرگا داخراوەکانەووە گویمان لیبوو کە دەیگوت: - بۆ دەری... بۆ دەری... هەي نانەجیبانە... هەي فەشەکرانی بەد رەسەنینە... بۆ دەرەووە... بۆ دەرەووە...

میلانی بە پەلە هاواری بۆ مە کرد. من غارم دا. دوو پیاو یەک لە دواي یەک، لە هەنەبەر لالەمدا کە لە توورەبيیدا، نیوہ ئاخیزیکی کردبوو و تەقريبەن هەستابوووە سەرپییان و جوینی دەدا، دەتگوت چاوەروان بوون کە لالەم لە توورەبيیدا بمریت. من بەیەکەم نیگا و تەمەشای چاکەتە درێژو پووتە درێژە ئینگلیزی و حالەتی مامۆستا ئاسای، یەکیک لەو دوو پیاو و هەروەها بە دیتنی یەخەي رەق و بۆینباخی سپی، قژی نەرم و پوخساری سادەي کە لە

پروخساری پیاوانی روحانی دهچوو، بۆم به دیارکەوت که هەبێ و نەبێ دەبێ پیشه‌وایه‌کی مه‌زه‌بی پروتستان بێت. پیاوه‌که‌ی دی، ده‌رگاوانی خانووه‌که‌ بوو، که تاقیبی مه‌ی کردبوو و شکستی مه‌ی بینی بوو و بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌م خیره‌ بۆخۆی بکات، چووبوو به‌ دوا‌ی قه‌شه‌که‌ی خۆیدا.

له‌وه‌ ده‌چوو لاله‌م له‌ داخا شیت بووبی. هه‌رچه‌نده‌ دیتنی قه‌شه‌ کاتۆلیکه‌که‌، واتا قه‌شه‌ی ئابا و ئه‌ژدای مارکی دوفومرول، ئه‌وی که‌ خودانی بێرکردنه‌وه‌یه‌کی ئازاد ولامه‌زه‌ب بوو، تووره‌ کردبوو، به‌لام دیتنی قه‌شه‌ پروتستانه‌که‌ی له‌مه‌ر ده‌رگاوانه‌که‌ به‌ ته‌واوه‌تی ده‌هری کردبوو.

من بازوی هه‌ردوو پیاوه‌که‌م گرت وه‌ینده‌ به‌ تووندی ده‌له‌کم دانه‌ ده‌ری ژووره‌که‌ که‌ کاتی له‌ دوو ده‌ریه‌که‌ی سه‌ر ڕیگای ژووره‌که‌ی لاله‌م وپلیکانه‌که‌ی که‌ بۆ ده‌ره‌وه‌ ده‌چوو، تیپه‌ڕین، دووچه‌لان هینده‌ به‌تووندی به‌یه‌کدا که‌وتن، خه‌ریک بوو له‌ هه‌وت شوینته‌وه‌ ملیان بشکی. پاشان خۆم گه‌یاندوه‌ نیو مووبه‌قه‌که‌ تا ده‌گه‌ل دایکم و قه‌شه‌که‌دا شیره‌ت وراویژ بکه‌م.

لی میلانی به‌ په‌شو‌کاوی وه‌ژووره‌که‌وت وگوتی: - خه‌ریکه‌ ده‌مری... خیرا وهرن... که‌وتوته‌ ئاویکه‌... خه‌ریکه‌ ده‌مریت...

دایکم له‌ جیی خۆی ڕاپه‌ری. لاله‌م درێژاودرێژ له‌ ئه‌رزه‌که‌دا که‌وتبوو و جووله‌ی نه‌ده‌کرد. پیموایه‌ هه‌ر ئه‌وساته‌ مردبوو.

حالی دایکم له‌وکاته‌دا غه‌ریب بوو. یه‌کراست چوو بۆلای ئه‌و کیژانه‌ی که‌ به‌دیار جه‌نازه‌که‌ی لاله‌مه‌وه‌ چۆکیان دادابوو و هه‌ولیانده‌دا به‌رزی بکه‌نه‌وه‌. به‌ غروور و به‌وپه‌ری تواناوه‌ هینده‌ به‌ شکۆوه‌ که‌ هیز نه‌بوو ڕیگای بگری، ده‌رگاکه‌ی پێ نیشان‌دان و گوتی:

- ئیستا نۆره‌ی ئه‌نگۆیه‌ که‌ ده‌رکه‌ون.

ئه‌وان بێ هیچ نا‌ره‌زاییه‌ک و ته‌نانه‌ت بێئه‌وه‌ی ورته‌یان لێوه‌بی وه‌ده‌رکه‌وتن. ده‌بێ ئه‌وه‌ش بلیم که‌ من به‌ هه‌مان تووندی که‌ قه‌شه‌که‌ و ده‌رگاوانه‌که‌م به‌ پال وه‌ده‌رنا، ئه‌وانیشم وه‌ده‌رنا.

به‌لێ، بابا پواقیرون هه‌موو ته‌شریفات و دوعا و نزی ئاسایی بۆ لاله‌م ئه‌نجام دا و دوعای خیر و پاکبوونه‌وه‌ی گوناچه‌کانی بۆکرد.

دایکم که‌ به‌دیار براکه‌یه‌وه‌ چۆکی دادابوو، هۆن هۆن ده‌گریا. له‌ ناکاوا دایکم هاواری کرد:

- منی ناسییه‌وه‌. ده‌ستی گو‌شیم. دل‌نیام که‌ منی ناسییه‌وه‌ سوپاسی کردم. خودایا زۆر شوکر! ئه‌مه‌ شادییه‌کی گه‌وره‌یه‌ بۆمن!

دایکه‌ی دامام، نه‌یده‌زانی که‌ ئه‌م سوپاسه‌ له‌ کێوه‌یه‌ و ده‌بێ بۆ کێ ئه‌نجام بدریت.

لاله‌میان له‌ سه‌ر ته‌خته‌خه‌وه‌که‌ ڕاکشان‌د. مردبوو.

میلانی گوتی: - خانم هه‌چمان نییه‌ پێیدا بده‌ین. هه‌موو چه‌رچه‌فه‌کانمان هی ئه‌و کچانه‌یه‌.

من دهمروانییه ئەو هیلکه وپۆنه‌ی که به نیوه‌چلی مابوووه، له هه‌مان حالدا، ریک چه‌ندم دل پیوه‌بوو بگریم و پیکه‌نم، ئەوه‌نده‌ش دلم به خوارده‌وه بوو. هه‌ندیجار هه‌ندی ساتی سه‌یر وه‌ستین غه‌ریب له ژیاندا چیده‌بیت. به‌لئ، ری وپه‌سمیکی به‌شکوومان بو به‌ریکردن وناشتنی جه‌نازه‌که‌ی لاله‌م ئەنجام دا وپینچ وتار له سه‌ر گوپه‌که‌ی خویندرایه‌وه. سیناتۆر بارون کرواسیل، له وتاره‌ پپ ستایشه‌که‌ی خویدا دووپاتی کرده‌وه که هه‌میشه دوا‌ی قوناغی گومرایی، خوا بو روحی به‌شه‌ر ده‌گه‌رپته‌وه. هه‌موو ئەندامانی حیزبی سه‌لته‌نه‌تخوازن و کاتولیکان، وتارین پپ سوۆز و گودازی نایاب و له وه‌سف نه‌هانگیان پیشکه‌ش کرد. ئەمانه‌ ده‌باره‌ی مه‌رگیکی جوانی پاش ژیانیکی گومرا ده‌دوان.

ئىيليس

يارۆى جووتيار، له ههنبهر پزىشكهكه و بهديار ئه و ژنهوه كه له حالى مردندا بوو، وهستا بوو. پيرهژن، ئارام، گوپرايه ل گويى له قسهكانى وان دهگرت. ئەم پيرهژنه تهمهنى ههفتا و دوو سال بوو، له ئاويلكه دا بوو و چيوای له ژياندا نه مابوو.

ههتاوى مانگى تهموز له پهنجهرهكه و دهركاگراوهكه وه له ناو ژوورهكهى دها و تيشكه داغ و گهرمهكهى، زهوى قاوهيى، چه سپناك و پىخوستى پاتاوهى چوارنه وهى گوندييانى ئاكنجى ئەم ژوورهى گهرم دهكرد. بايهكه بۆن و بهرانهى مهزراكان، گيا و روهك و گه نمان و ئه و گه لايانهى كه له قرچهى گهرماى نيوهرۆدا ههله پىروكان، دهگه ل خويدا دينا. كلۆ، بهههلهبزه و دابهز، دهشتهكهيان له دهنگى خو پركردبوو. هه مهمه مهى كلۆكان، ريك وهكو دهنگى ئەو كلۆدارينانه وابوو كه له ههراجه بازار و دهلالخانهكاندا به مندالانيان دهفرۆشت.

- هونوره، تۆ ناتوانى داىكت بهم حاله وه به جيبيلى. چونكه له غه رغه رهايه و كهس نازانى لهم دهقيقه يه وه تا دهقيقه يه كى دى رهوشى چۆن دهبي و چى ليديت! له سهر مردنه!

جووتيارى غه مگين گوتى:

- ئاخىر ناكري حاسلاته كهم له و گوره رها بكه م. ماوه يه كى زوره له عاردى كه وتوو وه وهكو خوى ماوه ته وه و هه واكهى خو شه، تۆ ده لى چى دا يكه؟

پيرهژن، هه رچه نده له حالى مردندا بوو، به لام هيشتا حيرس و ته ماعكارى فهره نساويانى باكوور له روهيا مابوو، به جوولهى چاو و برو تى گه ياند كه بچيت به لاي دره و و كو كردنه وهى به روه بوومه كه يه وه و قيروسيا له م كه له گيانه لا و ئاو زينگدايه.

لى پزىشكه كه، كه تووره بووبوو، پى به عارديدا كوتا و گوتى:

- تۆ چه يوانى. گوى بگره! من ريگاي ئەم كاره ت نادم. ئەگه ر زور زه روورى ئەمرو بچيته دره و و به رو بووم و حاسلاته كه ت بدورييه وه و كو بكه يته وه، ئەوا برو راپه بدوزه وه و داواى لينكه كه په رستارى داىكت بكات. ده بي ئەم كاره بكه يت. گويت ليمه؟ ئەگه ر به گويم نه كهى، وه ختايه ك نه خوش كه وتى، نايه م به لاته وه، تا وهكو سه گ بتويى. گويت ليه؟

يارۆى جووتيار كه كابرايه كى دريژدا هو لى سست و خاو بوو، تيامابوو له ترسى پزىشكه كه و له ره زىلى و رژدى خويا نه يده زانى چ بريارىك بدات، دوودل و شپىزه، له دلى خويدا حيساب و كيتابى ده كرد و به دهم مينگه مينگه وه گوتى:

- باشه به كرى گرتنى راپه وهكو په رستار، چه ندى پاره تيده چى؟

پزىشكه كه هاوارى كرد: - من چوزانم، په يوه ندى به ژماره ي ئه و رۆژانه وه هه يه كه له خزمه تى تۆدا ده ميتى. ئەو مامه له يه له گه ل خويدا بكه! سه يره! به لام من دهمه وئى له زهرفى يه ك سه عاتى ديكه دا ليره ئاماده بيت، گويت ليه؟

كابرا، ئاقيبه ت بريارى خو ي دا: - ده رۆم. ده رۆم. تووره مه به جه نابى دكتور.

پزیشکە، له حالیکە دەچوو دەری، گوتی:

- دەزانی؟ پەرستار بەکری بگره! چونکه که من توورە دەبم ئیدی خۆم پێ کۆنترۆل ناکری ها!

هەرکه یاروی جووتیار به تەنی مایهوه، چوو به لای دایکەوه و به پراویژیکێ نهرم گوتی:

- له سەر داوای ئەو دەپۆم راپه دەدۆزمهوه. تا من دهگه پیمهوه ئاگات له خۆت بی.

ئەویش له مال وەدەرکهوت.

راپه پیرهژنیکێ ئوتوچی بوو که پەرستاری نهخۆشانی له حالی مەرگی گوندهکه و دەوروبهری گوندهکهی دهکرد. پاشان هەرکه مشتەرییهکانی ئەویان له کفنهوه دەپێچا و ئیدی لێی نهدههاتنه دەرەوه، ئەویش بۆ شوینی خۆی دەزفربیهوه، دەستی دەدایه ئوتوکهکی و جل و بهرگی زندووهکانی ئوتو دهکرد. ریک و هکو چون سیویک که یهک سال مابیتهوه و چرچ بووبیتهوه، بهو ئاوايه چرچ بووبوووه. ژنیک بوو نارەسەن، رژد، چرووک و زۆر تەمه‌عکار. به جۆری کۆمابوووه، دهتگوت به هۆی ئوتوکردنی بهردهوامهوه به هۆی دانه‌وینهوه به سەر جلهکاندا، که مەری شکابوو. دهیانگوت زۆری کهیف به دیتنی دیمەنی ئەوانه دههات که دهکهوتنه گیانه‌لا و ئاوزینگان. ئەو جگه له باسی ئەو خەلکه جۆراوجۆرانە‌ی که شایه‌دی مەرگیان بووبوو و پەرستاریانی کردبوو، هیچ باسینکی تری نه‌دەزانی.

جا باسه‌کانی هەمیشه وهکو چون کابرایه‌کی راپچی به تهنگان به ئاو و تاو باسی راپ و شکاری خۆی دهکات، بهو ئاوايه و به هەمان ئاو و تاو ده‌گێرایهوه.

کاتی که هونوره بونتان گه‌ییه مالی راپه، ئەو مژوولی ئاماده‌کردنی ئاو بوو، تا جلکی خەلکی گونده‌که ئاوپرژین و ئوتو بکات.

یاروی جووتیار گوتی: - عەسرت به‌خیر. حالت باشه؟

راپه، رپوی تیکرد و گوتی: - زۆر باشم. تو چونی؟

- من باشم، به‌لام دایکم باش نییه.

- دایکت؟

- به‌لێ دایکم.

- چیه‌تی؟

- خه‌ریکه دهمریت.

پیرهژن، دهسته‌کانی له ئاوه‌که دهره‌ینا. دلۆپه زولال وشینباوه‌که تا کۆتایی نینۆکه‌کانی داده‌خزی و ده‌چۆرایه‌وه ناو ته‌شته‌که‌وه.

پیرهژن، خیرا و دل‌سۆزانه پرسی: - یانی حالی بهو راده‌یه بی‌حاله؟

- دکتور گوتی چوار پینه‌ی بکه‌ی جاریکێ دی هه‌ناسیته‌وه.

- ئەدی ته‌گبیر؟

هونوره دوودل ما. دهبوو زهمینه بۆ پیشنیازه که ی خۆی فهراهه م بکات، به لئ، وشه ی گونجاوی بۆ نه دههات. بۆیه له ناکاوا هاته قسان.

- به چه ند له ئیستاوه تا دهمریت په رستاری ده که یته؟ تو به خۆت ده زانی که من که سیکی ده ستکورت. من ته نانه ت ناتوانم کاره که ریک رابگرم. هه ر بۆیه رۆژی دایکم به م رۆژگار ه گه ییوه. دایکه داماو ه که م زۆری زه حمه ت ده کیشا و ماندوو دهبوو. له هه فتا و دوو سالی خۆیا به ئەندازه ی ده که س کاری کردوو.

راپه، به راپوژیکی جدی و به دهنگیکی بهرز به رسقی دایه وه:

- دوو نرخ هه یه. رۆژی چل سوو و شهوی سی فرانک که ئەم نرخه تایبه ته به دهوله مەندان و، بیست سو بۆ رۆژ و چل سو بۆ شهو بۆ خه لکانی دی. تو ئەم نرخی دووهم بدهیه.

لئ کابرای جووتیار له فکران رۆچوو بوو. ئەو دایکی خۆی باش ده ناسی و دهیزانی چه ند تووند و تۆل، به هیز و خۆراگره. دوور نه بوو ئەم حاله، به پیچه وانه وه ی بۆچوونه کانی پزیشکه که وه، هه شت رۆژ بخایه نیته.

ئه وس، به راپوژیکی بنجبر گوتی:

- چه زده که م بزانه له ئیستاوه تا کۆتایی، چه ندت دهوی. ئیدی کئ ده زانی که ی دهمری؟ دکتوره که ده لیت زۆری به به ره وه نه ماوه، به م زوانه دهمریت. ئەگه ر وایی قازانجی تۆیه و زهره ری دایکه، به لام ئەگه ر تا ماوه یه کی زۆر بمینی، ههنگی قازانجی دایکه و زهره ری تۆیه.

په رستاره که که غافلگیر بوو بوو، ته مه شای کابرای کرد. پیره ژن تا نها ئەو جوړه مامه له یه ی نه کردبوو. دوودل بوو و دهیویست خۆی له و داوه نه دات. پاشان گومانی په یدا کرد که نه بادا بیان هوی فریوی بدن. بۆیه گوتی:

- تا دایکت نه بینم، ناتوانم هه یچ بلیم.

- دهی باشه، وه ره بیبینه.

پیره ژن، دهسته کانی وشک کردنه وه ویه کسه ر دوا ی ئەو که وت. له ریگا هه یچ قسه یه کیان نه کرد. پیره ژن، به خاوی و ورد ورد ری ده کرد، که چی یاروی جووتیار، به دم ههنگاوی هه راره وه به جوړی ری ده کرد، ده تگوت به سه ر جوگای ئاره وه باز ده دات.

ئه و چیل و گاو و گۆتالانه ی له کیلگه کانداه و تیبوون، له گه رما کلافه بوو بوون و به خورتی سه ریان هه لبری و بۆ ئەو جووته که وتنه بۆ ره بۆر، ده تگوت داوا ی ئالیک و گیای تازه ده که ن.

هونوره بوتان، له نزیکي ماله که ی خویان له بن لیوانه وه گوتی: - ناشی مردبیت؟

به راپوژی دهنگیا دیار بوو که له دلی خۆیدا چه زی لیبوو مردبیت. لئ پیره ژن نه مردبوو. به پشته خه و تبوو و دهسته کانی له سه ر چه رچه فه وه نه وشه یه هندییه که دانابوو، دهسته کانی ئەوهنده لاواز بوون له لاوازا ناشیرین ده رده که وتن، گری گریاوی له دهستی چه یوانیکی سه یر ده چوو. رۆماتیزم، ماندوویه تی به رده وام و کاری به رده وام، شیوه یان گۆری بوو.

راپه، له تخته‌خه‌وه‌که چووه پيشه‌وه‌و ته‌مه‌شای پيره‌ژنی نه‌خوشی کرد. نه‌بزی گرت، ده‌ستی به‌سینګيا هینا، گویی له هه‌ناسه‌ی گرت، بؤ ئه‌وه‌ی گویی له ده‌نگی بئ، به‌دهم قسانه‌وه چهند پرسیاریکی لیکرد، دواى ئه‌وه‌ی بؤ چهند ساتیک لئی راما، له مالّه‌که وه‌ده‌رکه‌وت. هونوره‌ش دواى که‌وت، بؤچوونی پیاوه دروست بوو. پیره‌ژن نه‌ده‌گه‌ییه شه‌وئ. یاروی جووتیار پرسى:- ها چؤنت بینى؟

په‌رستاره‌که به‌رسقى دایه‌وه:

- دوو سئ پوژیکى پنده‌چیت. ده‌بئ شه‌ش فرانکم بده‌یتئ.

یاروی جووتیار هاواریکرد:

- شه‌ش فرانک! شه‌ش فرانک! ده‌زانى چهند زوره؟ من دلنیاټ ده‌که‌م که ئه‌وپه‌رئ پینچ شه‌ش سه‌عاتى دى ده‌ژئ.

یاروی جووتیاره‌که و په‌رستاره‌که، ماوه‌یه‌کی زور به‌تورپه‌ی گه‌نگه‌شه‌یان کرد. یاروی جووتیار بیرى له‌وه ده‌کرده‌وه که ئه‌گه‌ر په‌رستاره‌که قاییل نه‌بیت، زه‌مان تیپه‌رئ وه‌موو به‌روبوم وحاسلاته‌که‌ی به‌ته‌نئ نه‌دوریته‌وه، چ ده‌قه‌ومئ. سه‌ره‌نجام خوی په‌کلایى کرده‌وه‌و گوتئ:

- باشه. شه‌ش فرانک تا ئه‌وکاته‌ی جه‌نازه‌که‌ی له‌ عاردى هه‌لده‌گرین.

- باشه. شه‌ش فرانک.

هونوره به‌هه‌شتاو بؤلای کیلگه گه‌نمه‌کانى پوئى، که له‌ سه‌ر عاردى و له‌ ژیر هه‌تاوه داغه‌که‌دا مابووه‌وه. یاروی په‌رستار خوی به‌ماله‌که‌دا کرد. که‌ره‌سته‌کانى له‌گه‌ل خویدا هینابوو، چونکه هه‌ندیچار وپرای په‌رستارى نه‌خوشى هیلاک، بؤخوی یان به‌زیاذه کرئ، کارى بؤ ئه‌و خانه‌واده‌یه ده‌کرد که بؤ په‌رستارى به‌کرییان گرتبوو. راپه له‌ ناکاوا پرسى:- داکى بونتان! رپئ وپه‌سمى مه‌زه‌بیان بؤ کردووی؟

پیره‌ژنى ديهاتى به‌ ئاماژه‌ی سه‌ر تینگه‌یاند که نا و راپه که ژنیکی دیندار بوو، به‌هه‌شتاو رابوو.

- ئه‌ی خودا. شتى وا نه‌بووه و نابئ. پئویسته بچم به‌ سوراغى قه‌شه‌وه.

هینده به‌په‌له به‌ره‌و مالى قه‌شه‌ پوئى که ئه‌و مندالانه‌ی له‌ مه‌یدانه‌که‌دا بوون، ئه‌ویان بینى که وه‌کو ئه‌سپ به‌ یورغه ده‌رپوئى، هه‌ستیان کرد که بویه‌ریکی خراپ روویداوه.

قه‌شه‌که زوو به‌زوو به‌کراسه خامه‌ ناسک و سپیه‌که‌یه‌وه، له‌ حالیکه که کورپژگه‌یه‌ک له‌ دوايه‌وه زه‌نگوله‌ی لیده‌دا تا تیپه‌رپوونی خواوه‌ند به‌و ده‌شته‌ داغ و خاموشه‌دا رابگه‌یه‌نئ، په‌یداوو.

ئو پیاوانه‌ی که له‌ دووره‌وه مژوولى کاربوون، کلاوه گه‌وره‌کانیان له‌ سه‌ر داگرت، بیجووله له‌ جئى خو وه‌ستان و به‌دهم چاوه‌روانییه‌وه وه‌ستان تا جله سپیه‌کانى قه‌شه‌که له‌ پشت مه‌زرایه‌که‌وه له‌چاو ون بیت.

ژنه مه‌لؤنیره‌کان، بؤ ئه‌وه‌ی نیشانه‌ی خاچ بکیشن، راست راده‌وه‌ستان. مریشکه په‌شه‌کان، سرک وترساو لاقیان هه‌لده‌برئ وخویان هه‌لده‌دایه‌ ئه‌و چال و په‌نایانه‌ی له‌و ناوه‌دا بوون و جوان خویان تاقت ده‌کرد.

جوانو ئه سپيک که به ناو ميژگه که دا ده سووپرايه وه، که چاوی به جله سپييه کانی قه شه که که وت ترسا و به دهم هه لتيزان و جووته وه شانده وه به دهوری خويدا ده خولايه وه. ئه و کورپيژگه يه ی که ده گه ل قه شه که دا بوو و جلکی سووری له به ردا بوو، به هه شتاو رپي ده کرد و قه شه که که کلاويکی چوارگوشه ی که شيشی له سهر بوو و، سه ری دانه واندبوو وله دواي ئه وه وه ده رپويی و له بن ليوانه وه ويژد و دوعای ده خویند.

راپه، ته و او کومابووه وه، وه کو ئه وه بوو بيه وي سوجه به ريت، ده سته کانی، وه کو چو ن له کليسادا و له کاتي نزا و دوعادا، جووت ده کرين، تیک ئالاندبوو.

هونوره له دووره وه ئه وانی بينی و پرسى: - چي بووه؟

په رستاره که به ده نگیکی ره وان به رسقى دايه وه:

- خوا بولای دايکت ده بات.

جووتياره که، ئه مه ی به لاوه ئاسايی بوو و گوتی: - زورچاکه وخه ريکی کاری خو ی بوو.

داکی بونتان، ئيعترافی کرد و داواي بوردن ی کرد. ئیدی هه موو رپي و په سمیکی بو ئه نجامدرا. قه شه که رپويی و هه ردوو ژنه که ی له و کوخته په رپووته دا، که هه وايه کی ناخوشي هه بوو، به ته نیا به جي هيشت.

راپه، که وته هه لسه نگاندن ی ره وش ی نه خو شه شره که. له خو ی ده پرسى: - ئاخو ماوه يه کی زور به م ره وشه وه ده ژی؟

به ره به ره رپوژ ئاوا ده بوو. شنه بايه کی فينک خو ی به کولبه که دا ده کرد، په رده بچو وکه کانی په نجه ره کان که له بنه رته دا سپی بوون و هه نووکه زه رد بوو بوون و مي شى دنیا له سه ری هه لنيشتبوو، به نه رمی ده جولايه وه، ده تگوت ده يويست وه کو روحي پيره ژن راپه رپي، له شه قه ی بال بدات و له وينده ر بروت.

پيره ژن، بي جولو له، به چاوانی ئه بله قه وه، وه ک بليی به بي موبالاتی چاوه روانی مه رگی حه تمی خو ی بوو، مه رگی که دوا که وتبوو. ناله ی کزی ئه و له ئه و کيدا که هاتبووه وه يه ک، گيرابوو. دياربوو به و زووانه ده مرد و جه سته ی ژنيکی بچو وک که هيچکه س داخی بو مردنه که ی نه ده خوارد، له و گو ره ده ما.

که شه و داها ت، هونوره ها ته وه. که ها ته ديار ته خته که ی دايکی، سه يری کرد هيشتا ماوه. هونوره، وه ختايه ک که هيشتا پيره ژن زه مينگير نه بوو بوو، پرسى: - حالت باشه؟

پاشان، له حالیکا که راپه ی مه ره خه س ده کرد، پيی گوت:

- سبه ينی سه عات پينجی به يانی لي ره به!

پيره ژن به رسقى دايه وه: - سبه ی سه عات پينج!

راپه، له گه ل رپوژ هه لاتا ها ته وه. هونوره، به ر له وه ی بو سهر کيلگه که ی بروت، خه ريکی خواردنی شو ربای، ده سپوختی خو ی بوو.

په رستاره که پرسى: - دو يشه و چو ن گو زه را؟

جووتيارهكه بهرسقى دايهوه:- تا بهياني چاوم ليك نهنا.

- زورچاكه، ههنووكه برؤ بو سهر كارهكهت.

جووتيارهكه روي.

راپه، به نيگه راني و دلتهنگي، له پيرهژنهكه نزيك بووهوه كه به هه مان حالهوه، بهچاواني ئهبلهقهوه، دهستي نابوونه سهر چه رچهفهكه و له جيگادا كهوتبوو.

په رستارهكه، واي هه ستركد كه رهنگه ئه م رهوشه دوو يان چوار و ته نانهت هه شت رؤژ به و ئاوايه به ردهوام بيت و ترسيك دلي رژدي ئهوي گوشي. زور له و مامهلهيه و له و پيرهژنهيه كه به ته ما نه بوو به و زووانه بمرئت، تووره و نارازي بوو. ويراى ئه وهش له سهر كارهكهيه خوي به ردهوام بوو و به رقهوه ته مهشاي داكي نونتاني دهكرد.

هونوره، بو فرائين، بومال هاتهوه. له كاتي گه رانه وهدا خو شحال دههاته به رچاو. گهنمهكهيه له هه و مه رجيكي باشدا درويته دهكرد.

راپه ناربهحهت بوو. ههر خولهكيك كه تيده پهرى، به لاي ئه وهوه زه مان و پارهيك بوو كه له ويان دهدي. خوليايه كي شيتانه هاني دها كه دهست بنيت هه ردي ئه م ماكه ره و ئه م پيره ژنه گيان سهخت و كه لله شهقه و هه ناسه ي، كه وهخت و پاره كه ي ئهوي دهدي، له بهر بپرئت. پاشان بيري له مه ترسيه كاني ئه م كاره كرده وه و بپرؤكه يه كي ديكه ي به ميشكا هات. له تهخته خه وه كه نزيك بووه وه و پرسى:- تو تا ئيستاي ئيبليست ديتووه؟
داكي بونتان به ئارامي گوتي:- نا.

په رستارهكه، كه وته گيرانه وه ي هه ندي چيرؤكي سامناك بو پيره ژن، تا روي بي توانا و سستي ئه و هينده ي دي بتوقيني.

دهيگوت ئيبليس، چند خولهكيك به رله گيانداني نه خو شاني كه سيره، خوي پييان نيشانده دات. گسكيكي به دهسته وه يه، مه نجه ليكي به سه ره وه يه، هاوار دهكات، ده قيژيني، هه ركه سي بيديني ئيدي زراوي ده توقى و دواي چند ساتيكي كورت دهمرئت. راپه، ئه وسا ناوي هه موو ئه و كه سانه ي ريزكرد كه پاره كه ئيبليس خوي نيشاندا بوون، له وانه : جوزفين لوازيل، ئولالي رايته، سوفي پادايينو و سيراфин گروسپيه.

داكي بونتان، كه ته واو شپرز هه بو بوو، خوي ته كان دها، دهستي راده وه شانده هه وليده دا سه ري وه رچه رخيئي، تا بني ژوره كه بديني.

راپه، له ناكاوا هيدي هيدي له تهخته خه وه كه دووركه وته وه. چه رچه فيكي له گه نجه كه هه لگرت و له خوي وه پيچا. مه نجه ليكي، كه سي پايه ي كورتي هه بوو و چه مي بوونه وه، له سهر نا. پايه كاني مه نجه له كه له سي شاخ ده چوون. گسكيكي به دهسته وه گرت و به دهستي چه پ، سه تليكي سپي هه لدايه هه وا، تا به تووندي بكه ويته سهر ئه رزه كه.

سه تله كه كهوت به كورسيه كه دا و كه وته سهر ئه رزه كه ودهنگيكي ترسناكي لي به رز بووه وه. په رستاره كه چه رچه فه كه ي له خوي دامالي و خوي به پيره ژن نيشاندا. راپه، له حالكا كه رهفتاري ترسناكي دهكرد، له پشت

مه‌نجه‌له ستيله‌كه‌وه كه روخساری داپوشی بوو ده‌یقیژاند و وه‌كو شه‌یتانیکی چه‌پهل به گسكه‌كه‌ی ده‌ستی، هه‌ره‌شه‌ی له پیره‌ژنه دیهاتیه‌كه ده‌کرد كه دوا ساته‌کانی ته‌مه‌نی خو‌ی به‌سه‌ر ده‌برد.

پیره‌ژنی داماو، كه له حالی مردنیدا بوو، به نیگایه‌کی شه‌یتانه‌وه، هه‌ولیکی له راده‌به‌ده‌ری ده‌دا كه هه‌ستیت و هه‌لیت. ته‌نانه‌ت شان و به‌رو‌کیشی له سه‌ر بالیفه‌كه به‌رزکرده‌وه و پاشان به‌ده‌م ئاهیکی قووله‌وه كه‌وته سه‌ر جیگا‌كه‌ی. ئیدی مرد. راپه‌به‌كه‌مالی ئیسرا‌حه‌ت هه‌موو شته‌کانی برده‌وه جیگای خو‌یان : گسكه‌كه‌ی له‌لای گه‌نجه‌كه، چه‌رچه‌فه‌كه‌ی له ناو گه‌نجه‌كه، مه‌نجه‌له‌كه‌ی له‌سه‌ر وه‌جا‌خه‌كه، سه‌تله‌كه‌ی له ناو وه‌تا‌غه‌كه و، کورسیه‌كه‌ی له پال دیواره‌كه دانایه‌وه. ئه‌وسا به‌مه‌علانی چاوه‌درشته‌کانی پیره‌ژنی دا‌خست. کاسه‌یه‌کی له‌سه‌ر ته‌خته‌خه‌وه‌كه دانا و ئاوی تی‌کرد و په‌رو‌یه‌کی پاک‌کردنه‌وه‌ی، كه‌به‌کومه‌دیه‌كه‌دا هه‌لو‌اس‌رابوو، له ئاوه‌كه هه‌ل‌کیشا. له سه‌ر هه‌ردوو ئه‌ژنو دانیش‌ت و به‌گه‌رم و‌گور‌ی كه‌وته خو‌یندنی دوعا و‌نزای تایبه‌ت به‌مردووان، كه به‌هوی پیشه‌كه‌یه‌وه، هه‌ره‌مه‌موی به‌ره‌وانی ئه‌زه‌ر بوو.

شه‌وی كه هونوره‌هاته‌وه، په‌رستاره‌كه‌ی بینی كه‌خه‌ریکی دوعا خو‌یندن بوو. هونوره، له دلی خو‌یدا حساب و‌کیتابیکی کرد و هه‌ستی‌کرد كه راپه‌ده‌یه‌وی بیست سوی زیاده‌ی لی‌وه‌ر‌ب‌گری‌ت. چونكه ته‌نیا سی‌روژ و یه‌ك شه‌و به‌دیار نه‌خوشه‌كه‌وه بو‌وبوو و کری‌ی ئه‌م ماوه‌کار‌کردنه‌ده‌یکرده‌پینج فرانک نه‌ك ئه‌و شه‌ش فرانکه‌ی كه ده‌بوا‌یه هونوره، بیدات به‌و.

پاشایان

کاپیتان کونت گارنس گوتی: ئاه! پیموایه دهتوانم سه‌ربهوردهو ماجه‌رای شیویکی شاهانه‌ی زه‌مانی جه‌نگ وه‌بیر بیتمه‌وه.

ئه‌وکاته سه‌رده‌سته‌ی سوپای سواره بووم و پازده رۆژ بوو که وه‌کو پیشقه‌ره‌ول و بو وه‌رگرتنی هه‌وال و زانیاری له ده‌قه‌ری ئه‌لمانیه‌کاندا ده‌سوراینه‌وه. شه‌وی پیشتر، چهند سه‌ربازیکی نیزه‌دارمان، به زه‌بری شمشیر کوشتبوو و سی نه‌فرمان له ده‌ست دابوو که یه‌کێکیان رودقیلی دامابوو. ئیوه به‌باشی " جوزیف رودقیل " تان دیته‌وه‌بیر.

به‌لێ، ئه‌و رۆژه فرمانده، فرمانی به‌من دا که ده سواره له گه‌ل خۆدا به‌رم، له گوندی پورترن که له ماوه‌ی سی هه‌فته‌دا، پینج چه‌لان شه‌ر و پیکدادانی تیادا بووبوو، ئیشک بگرم. ته‌نانه‌ت بیست خانوو به‌سه‌لامه‌تی دهرنه‌چووبوو و ته‌نیا دوازه که‌س له‌و گونده قه‌ره‌بالغه‌دا مابوونه‌وه.

ده سواره‌م به‌گه‌ل خۆخست و ده‌وروبه‌ری سه‌عات چوار که‌وتمه‌ری. سه‌عات پینج که ئیدی دنیا ته‌واو تاریک بووبوو، گه‌بینه ده‌وروبه‌ری گوند، به‌په‌له‌ چومه‌ پیشی و مارشام بینی، ئه‌و مارشایه‌ی که به‌خۆتان ده‌یناسن، هه‌مان پییر دو مارشا که مارتل ئوقلینی، کچه‌ جوانه‌که‌ی مارکی دومار ئوقلینی خواستبوو، به‌هه‌رحال فرمانم دایه که به‌ته‌نیا بو گونده‌که بروات و خه‌به‌رم بو بیئت.

ته‌نیا خه‌لکانی مته‌وه‌عم (داخواز) هه‌لبژاردبوو و هه‌مووشیان له‌ خانه‌واده و مالباتی نه‌جیب و خانه‌دان بوون، چونکه له‌ خزمه‌تی عه‌سکه‌ریا باشتر وایه که ئینسان سه‌روکاری له‌گه‌ل خه‌لکی بی سه‌روبه‌ر و گه‌جه‌ر و گوجه‌ردا نه‌بیئت. ئه‌م مارشایه وه‌کو ریوی زۆر باریکه‌له و به‌ده‌نی وه‌کو مار نه‌رم بوو. ئه‌م کابرایه وه‌کو چۆن تاژیه‌ک به‌بۆن که‌رویشکیک ده‌دۆزیته‌وه، به‌و ئاویه پروسیه‌کانی ده‌دۆزییه‌وه و له‌و ساتانه‌دا خه‌لکانیک بدۆزیته‌وه که به‌بی ئه‌و مه‌رگیان حه‌تمی بوو و، ئه‌گه‌ر له‌بنی ئه‌رزیشدا بووه خه‌به‌ر و باس به‌ده‌ست بینی، خه‌به‌ر و باسانیک که هه‌میشه دروست، لێ باوه‌ر نه‌کردنی بوو.

مارشا، دوا‌ی چهند خوله‌کیک گه‌رایه‌وه گوتی:

- وه‌زع باشه. سی رۆژه هیچ هیزیکی پروسه‌کان بیره‌دا تینه‌په‌ریوه. ئیره گوندیکی چۆله. ده‌گه‌ل ره‌به‌نیه‌یه‌کدا، که له‌ دیریکی چۆلدا په‌رستاری چوار پینج نه‌خۆشده‌کات، گفت وگۆم کرد.

فرمانی پیشه‌رویم دا و خۆمان به‌ شه‌قامه سه‌ره‌کییه‌که‌دا کرد. له‌ هه‌ردوو قۆلی چه‌پ و راستا، دیواری بی سه‌قف و سایپته که به‌ زه‌حمه‌ت و به‌ شیوه‌یه‌کی گونگ له‌ تاریکی شه‌وه‌که‌دا دیاربوو، ده‌بینرا. لی‌ره‌و له‌وی، له‌ پشت شووشه‌ی په‌نجه‌ره‌یه‌که‌وه پوناکیه‌ک ده‌بینرا. هه‌ندیک مالباتان به‌دیار خانوو نیمچه ویرانه‌کانی خۆیانه‌وه مابوونه‌وه. ئیدی ئه‌مانه‌یان زۆر دلیر و ئازا بوون یان له‌ راده‌به‌ده‌ر هه‌ژار و ده‌سکورت بوون. بارانیکی سارد دایکرد و پیش ئه‌وه‌ی جله‌کانمان ته‌ر بکات، ته‌زاندینی. لاقی ئه‌سه‌په‌کان له‌ سه‌ر به‌رده‌کان، شیلمان و که‌ره‌سته‌ی خانووکه‌کان ده‌خزی.

مارشا، به‌ پای پیاده، له‌ پیش هه‌مووانه‌وه، جله‌وی ئه‌سه‌په‌که‌ی به‌ده‌سته‌وه بوو و رینوینی ده‌کردین.

من پرسیم:- بۆ کویمان دهبهیت؟

بهرسقى دايهوه:- په ناگايه كى باش پينده زانم.

مارشا، زوو به زوو، له شه قاميكا، به رانېر خانوويه كى بچووك و دهوله مه ندانه كه باخيكى گهره ي به دمه وه بو، وه ستا.

مارشا، به سهر كو ميا هك چه و لمدا، كه له نزيكى محه جهره كان كه له كه كرابوو، بازي دا وبه پليكانه كاندا هه لگه را. به له قه و گوشارى شان ده رگاكه ي كرده وه، بڼه مؤميكي، كه هه ميشه له گيرفانيا بو، پيكر و ئيمه ي برده ناو خانوويه كى خوش و زور رازاوه وه و، ئه م كاره ي به متمان هيه كى ئه وتوه كرد كه ده تگوت سالانيك له و خانووه دا، كه يه كه مجار بوو ده يدت، ژيا بوو.

دو نه فرمان له ده رى را مانه وه. تا ئاگادارى ئه سپه كان بكن. مارشا به سهر بازيكى قه له وى، كه له دواى ئه وه وه بوو و " پوندرل " ي ناو بوو، گوت:

- ته ويله كه ده بى له ده سته چه پا بيت، له كاتى هاتنه ژوره وه دا ديتم. كه واته برؤ، ئه و ئه سپانه ي كه پيوستمان پييان نيبه بؤ ئه وينده ر ببه!

ئه وسا روويكرده من وگوتى:- ئه مر كه جه ناب!

ئه م پياوه قوشمه يه، هه ميشه منى سهر سام ده كرد. ويراى ئه مه ش پي كه نيم ووه لامم دايه وه:

- بابرؤم چه ند نه فه ريك بؤ ديده وانى دابنه م. دووباره له م جتيه دا ده تبينمه وه.

ئه و پرسى:- چه ند نه فه رت پيوسته؟

- پينچ نه فه ر. نه فه ره كانى دى، سه عات ده ي شه و ئه وان ده گوړن.

- زورچا كه، چوار نه فه ر بؤ من دابنه، تا خوار دنى شه و ئاماده بكن. منيش ده رؤم له كونه شه رابان ده گه ريم.

من دووباره شه قامه چوله كانم ته ي كرد و له ئاوايى وه ده ر كه وتم تا ماموره كانم دامه زرينم.

دواى نيو سه عات گه رامه وه. مارشا له سهر قه نه فه يه كى گهره ي مؤدى قولتير، كه دياره بؤ كه شخه يى روو كه شه كه ي لابر دبوو، پالى دابو وه. پتيه كانم به ئاگر گهرم ده كرده وه و جگه ريه كى زور په سند و نايابى ده كي شا كه بونه كه ي، ژوره كه ي پر كرده بوو. به ته نيا بوو، ئانيش كه كانى دادابوونه سهر ده سكى قه نه فه كه، سهرى بر دبووه ناو يه خه كه يه وه و گو ناكانى سوور هه لگه رابوون، چاوه كانى ده دره وشانه وه. له ژوره كه ي ته نيشته وه ده نكي قاپ و ئامانى خوار دن ده ات.

مارشا، به دهم خه نده يه كى خوشه وه گوتى:

- عاله. شه رابى " بور دو " له كولانه مريشكيك و شامپانيام له ژير قالد رمه كاندا دوزيبه وه و په نجا شووشه شه رابى سپيم، كه به راستى شه رابه نه گالته، له نيو بيستان و له ژير دار هه رمييه كا كه له بهر روناكى فانوسه كه خوار هاته بهرچاوم، دوزيبه وه. بؤ شيويش دوو مريشك، قازي ك، مراوييه ك، سى كو تر و

توكايەك كە لە قەفەزىكا دۆزىمەو، لە سەر ئاگرەو خەرىكە دەكولت. ئەم مەرز و بۆيە، شوپىنىكى زۆرچاكە.

لە بەرانبەر ئەودا دانىشتبووم، گرى موغەيرىيەكە لووت و گوناكانى داغ دەكردم. پرسىم: ئەدى ئىزنگت چۆن پەيدا كرد؟

بە ئارامى گوتى: ئىزنگىكى زۆرچاكە. لە راستىدا سوودم لە گالىسكەكەى ئاغا وەرگرت! ئەو بۆيەيەى لە تەختەكەيان داو، ئەم گر و بۆنە خۆشەى ئىجاد كردوو. خانوويەكى چاكە.

من پىدەكەنىم، چ جانەوهرىكى سەير بوو!

ئەو گوتى: ئەوئى ئىمە دەيكەين پاشايەتى و سەلتەنەتە. هەناوى قازەكەم پر كردوو، لە پاقلە. تەنيا لە شاژنمان كەمە. حەيفى!

لەكدا لىكدا دەيگوت و دەيگوتەو: حەيفى! باشە بە ئەقلى تۆ چ بكەم؟

- برۆ پەيداي بكە.

- چى پەيدا بكەم؟

- ژن.

- ژن؟ ئەو تۆ شىتت. من بە بى هىچ قولاخ و رىنمايەك، شەرابى سپىم لە ژىر دار هەرمىيەك و شامپانىم لە ژىر قالدەرمەكانا دۆزىيەو. بۆ تۆ تەنورەيەك نىشانەيەكى بى چەند وچوونە كە لە رىگەيەو ژن بدۆزىتەو. دۆستى ئازىز هەرە تاقىب بكە!

هيندە بەجدى ئەو قسەيەى كرد كە تيامبووم ئاخۆ بە جدىەتى يان شوخى دەكات.

وئلامم دايەو: دەيدۆزىتەو مارشا، گرىو دەكەى؟

- من هەرگىز لە كاتى خزمەتا گرىو ناكەم.

- بەلام شەيتان، دەتەوئ لە كوئ سؤراغى ژن بكەم؟

- بە دلى خۆت. خۆ هىچ نەبى دەبى دوو سى ژن لە گوندەكە مابنەو. برۆ بۆن بكە، بە بۆن بياندۆزەو و بيانەينە.

مارشا گوتى: رىنمايىت دەوئ؟

- بەلى.

- برۆ قەشەكە بدۆزەو!

- قەشە. بۆ؟

- بۆ نانى ئىوارى دەعوەت بكە و تكاى لىيكە كە ژنىك لەگەل خۆيدا بينىت.

- قەشە! ژنىك! ها! ها! ها!

مارشا، بە جدى گوتى:

- ئەمە پىكەننى ناوئ! بىرۇ يارۇى قەشە بدۆزەوہ! وەزە و حالى خۇمانى بۇ باسبکہ. دەبى خۇمان زۆر نىگەران نىشانبدەين. ئەوسا دىت. پىى بلى بە کىمانى ژنىک، ھەلبەتە ژنىكى شايستەمان گەرەکہ چونکہ ئىمە پياوانى ئەشراف و نەجىمزادەين. دياره ئەو دەبى ئەو ژنانە بەباشى بناسىت کہ ھاتوچۇى کلىساکہى ئەو دەکەن. ئەگەر ژنىكى ئاوا ھەبىت و تو رۇلى خۆت بەباشى بگىرپىت، ئەو نىشانتى دەدات.
- مارشا، ئەوہ تو چ دەلىى!
- گارنىسى ئازىز تو دەتوانى ئەم کارە بەباشى بکہىت. کارىكى زۆر عەجىبىش دەردەچىت. ئىمە دەزانين چۆن بژين و ھەلس وکەوت و رەفتارى ئەشرافانەش بەلەدين. ھەردووکمان بە قەشەکہ بناسىتە! بىھىنە پىکەنن، ختووکەى سۆزى بدە، وای لىبکہ بەزەبى پىماندا بىتەوہ! فرىوى بدە، وادارى بکہ برپار بدات!
- نا، ئەمە نەبووہ و نابىت.

دووبارە، لە قەنەفەکہ نزىک بووہوہ و زىرەکانە وەکو ئەوہى خالى لاوازى من بزانى، گوتى:

- تو بىرى لىبکہوہ! بىھىنە بەرچاوى خۆت کہ ئەم کارە چ دەنگدانەوہىەكى لە ناو سەربازەکانى دىدا دەبىت. لە ناو ھەموو سوپادا دەبى بە داستانى سەر زاران و شۆرەت و ناوبانگىكى زۆر گەرە بۇ تو پەيدا دەکات.

من دوودل بووم و خۆم بە دەستى رۇوداوہکان سپاردبوو. ئەو پىداگرى کرد:

- گارنىسى ئازىز! تو فەرماندەى فەوجى. ھەر تو لەم گوندەدا دەتوانى برۇى بۇ کلىسای گوند. تکات لىدەکہم ھەرە! پياوى چاکبە برۇ! لە دواى جەنگ ئەم بوىەرە، لە شىوہى چىرۇکدا لە گوڤارى دوو جىھاندا بلاودەکہمەوہ، قەولت دەدەمى، بە قەولى پياوان. تو ئەم قەرزەى سەربازەکانت لە سەرە، چونکہ ئەوہ يەک مانگە بە پىيان دەيانگىرپىت.

بە دەم ھەستانەوہ پرسىم: - باشە مالى قەشە لە کوئىيە؟

- خۆت بکہ بە يەکہەمىن شەقامى دەستە چەپدا. لەوى کۆلانىک ھەيە، کلىسايەک لە کۆتايى ئەو کۆلانەدايە و مالەکہى قەشە بە تەنىشت کلىساکہوہىە.

لەو دەمەدا کہ وەدەرکہوتم، گازى کرد:

- بۇ ئەوہى ئىشتىاي بچولتى، پىرستى خواردنەکہى بۇ رىز بکہ!

بە ئاسانى خانوہ چکۆلەکہى يارۇى قەشەم لە تەنىشت کلىسا گەرەکہدا دۆزىيەوہ. دەرگاکہ نە زەنگى ھەبوو نە دەرگاژەنەى پىوہ بوو، بۆيە بە ناو لەپ لە دەرگام دا، دەنگىكى بتەو لە ژوورەوہ پرسى: - كىيە؟

من وەلامم دايەوہ: - سەردەستەى فەوجەکانى سوپاي سوارەم.

گويم لە دەنگى وەرچەر خانى کلىلى دەرگاکہ بوو، قەشەيەكى ورگ زەلامى سىنگ پانى، دەست گەرە کہ لە ئاسىنەکانىوہ ھاتبوونە دەرى، دەرگای کردەوہ. کابرايەكى خاکی دياربوو. ئىکلامىكى عەسکەرەم بۆکرد.

- سه لآو جه نابی که شه.

ئه و که له به لآیه کی ناگهانی یان میملیکی به ره لآا ترسابوو، به دهم زهرده خه نه وه وه لآمی منی دایه وه:

- سلآو دۆستی من، فهرموو.

دوا به دوا ی ئه و، خۆم به ژووریکا کرد، که به ته خته ی سوور چپوفه رش کرابوو، ئاگریکی کزی بی ره ونه قی تیا ده سووتا، به ته واوه تی له و ئاگره جیاواز بوو که مارشا کردبوویه وه.

خولکی دانیشتنی کردم و پاشان گوتی: - ئه مرئ، خزمه تی به من بکری؟

- جه نابی که شه، جارئ ریگه بده با خۆمت پی بناسیتم.

ناسنامه که ی خۆم نیشاندا. لئی وهرگرم و به ئارامی خویندییه وه:

- کۆنت گارنس.

من له سه ری پۆیشتم.

- جه نابی که شه ئیمه له م گونده دا یازده که سین، پینچ پیشقه ره ول وشه ش نه فهر که له مالیکی نه ناسراوا گیرساوینه ته وه. شه ش نه فهره که به مجوره یه: خۆم که ئه وه تام لیره و " گارنس " م ناوه. پییر دو مارشا، لودئیک پوندل، بارون دتریلیس، کارل موسولینی کوری نیگارکیشیکی به نیوبانگه و جوزیف هیربون که سازقان و موزیکزانیکی گه نجه. من له لای ئه وان وه هاتووم، تا به ناوی ئه وان و خۆمه وه تکات لیبکه م، گه وره مان بکه تی و نانی ئیواره مان له گه ل بفرمووی. شیوه که مان شاهانه یه جه نابی که شه و ده مانه وی به حوزووری جه نابت هینده ی دی خوشی بکه ی.

یاروی قه شه (که شه) به دهم زهرده خه نه وه له بن لیوانه وه گوتی:

- به بۆچوونی من، ره وشه که باش نییه وکه یف وشادی هه لئاگری.

من به رسقم دایه وه: - قوربان ئیمه هه موو پۆژی له شه رداین. له زهر فی یه که هه یفدا چوارده که سمان لیکوژراون و سیانی دی دویشه و گیانیان سپاردوو. ئیدی ئیمه هه موو ساتی گه مه به ژیانی خۆ ده که ی. ئایا هه قی ئه وه مان نییه، جار جار که می شادی بکه ی؟ ئیمه فه ره نسین، چه زمان له پیکه نییه و ئه م هونه ره مان هه یه که له هه موو شوینی پییکه نین. باوانی مه له پای قه نار هه ش پییده که نین! ئه مشه و دلمان پیوه یه که میک ده گه ل خه لکانی ماقوول و سه نگیندا نه که ده گه ل گه هر و گوجه راندا، به خوشی بژین. له مه به ستم تیده گه تی؟ ئایا ئه م ویست وچه زه ی ئیمه گوناچه؟

یه کسه ر به رسقی دایه وه:

- هه قی خۆتانه براده ری ئازیز، من به که مالی مه یل ده عوه ته که تان قه بوول ده که م.

و به ده نگی به رز گوتی: - هیرمانس!

پیره ژنیکی دیتھاتی کۆماوه، زبر وناحهز هات وپرسی:

- چ کاریکت ههیه؟
- کیژم ئەمشه و لیره شیو ناخۆم.
- ئەدی له کوئ شیو دهخۆیت؟
- له گهڵ برادهرانی سوپای سوارهدا...

حهزم دهکرد بلییم: " کارهکه ره کهت له گهڵ خۆتا بینه " تا قه لافهتی مارشا بدینم، لی جورئه تم نه کرد.

گوتم: - له نیو هاوکارهکانی ئیوهدا، له گهڵ ئەوانه ی که له نیو گونده کهدا ماونه ته وه، ئایا ره به نیک یان ره به نیته یه که ههیه که ئەویش ده عوهت بکه م؟

هه لوه سته یه کی کرد. له فکران راچوو وگوتی:

- نه خیر، ههچ ره به نیته یه که م پی شک نایهت!

پیداگرم کرد.

- ههچ کهس؟ پهیدای بکه ن جه نابی که شه (قه شه)! ئاماده بوونی ژنان، ره ونه ق به کۆر و مه جلیسه که مان ده به خشیت. ئایا له م گونده دا، نانه وایه، عه تار، سه عاتچه که، دارتاشیک یان ده رمانسازیک له گه ل ژنه کهیدا پهیدا نابیت؟ ئیمه شیویکی باشمان ده گه ل شه رابا هه یه و خۆش حال ده بین ئەگه ر بیره وه ریه کی خۆش له دوا ی خۆمان بو خه لکی ئەم گونده به جیبیلین.

که شه که، موده تیکی زۆر له فکران راچوو و پاشان به گۆساختی گوتی: - ههچ ره به نیته یه که شک نابه م.

پیکه نین گرتمی وگوتم:

- جه نابی قه شه! ئیمه شیویکی شاهانه مان هه یه و به بی شاژنیک به دلّه وه نانوو سیئت. بزانه یه کیک بدۆزه وه!
- ئایا لیره دا شاره وانیکی به ژن، یاریده ده ریکی شاره وانیکی ژندار یان راویژکاریکی شاره وانی ژندار یان مامۆستایه کی به ژن نییه؟
- نه خیر، هه موو ژنه کان رۆیشتوون.
- یانی له م مهرز و بویه، تا قه ژنیکی ئازای بورژوا ده گه ل میرده که یا نییه؟ به شداری له م زیافه ته دا بکات، به تایبه تی له م بارودۆخه دا بو ئەوانیش ده بیته بۆنه یه کی خۆش.

لی کابرای قه شه له ناکاوا که وته پیکه نین. پیکه نینیکی هینده تووند که ئازای به دهنی له گه لیا ده هه ژی. پاشان هاواریکرد:

- ها، ها، یا مه سیح. یا مریه می مقه ده س. ده توانم کیشه که تان چاره سه ر بکه م. چاره ی کاره که ی ئەنگو به دهستی منه!... ها! ها! ها! رۆله کانم، بزانه چه ند پیده که نین. به لی پیده که نین و ئەو ژنانه ش خۆش حال ده بن. به راستی خۆش حال. ها، ها. له کوئ په ناتان گرتووه؟

ناونیشان و ئه دره سی خانووه که م پیگوت.

له مه به ستم حالی بوو و گوتی:

- زور چاکه. ئه وه مولکی جه نابی برتن لاقاییله. نیو سه عاتی دی به چوار ژنه وه له وی ده بم. ها، ها، ها
چوار ژن!!!...

قه شه که و من، به پیکه نینه وه وه درکه وتین. ئه و له من جیا بووه وه و دوو باره ی کرده وه: - زور چاکه. نیو
سه عاتی دی ده گه مه مالله که ی برتن لاقیل.

من، به واقعی و ئه و په ری هه لچوونه وه بو مالله که گه رامه وه.

مارشا، هه رکه چاوی به من که وت پرسى: - ها شییری یان ریوی، ده بین به چند نه فه ر؟

- یازده نه فه ر. ئیمه شه ش سواره، له گه ل قه شه و چوار ژندا.

ته واو ده سه پاچه بوو. من سه رکه وتبووم. دوو باره ی کرده وه:

- چوار ژن؟ گوتت چوار ژن؟

- به لئى، وتم چوار ژن.

- یانی ژنی راستی؟

- به لئى ژنی راستی راستی.

- وه للا ئافه رین، هه زار ئافه رین بو تو!

- قه بوولمه، چونکه شایسته ی ئافه رینم و هیوته ریش.

ئه و له سه ر قه نه فه که رابوو، ده رگا که ی کرده وه و سه یرم کرد په رده یه کی سپی جوانیان داوه به سه ر میزیکى
گه وره و سى سه ربازی سواره به جلکی نیلییه وه، قاپ و په رداخان ریز ده کن.

مارشا هاواریکرد: - چند ژنمان له گه لدا ده بن!

هه رسی پیاوه که له حالیکا به هه موو هیزی خویانه وه هاواری شادییان ده کرد، ده ستیان به ره قسین کرد.
هه موو شتیك ئاماده بوو. سه عاتیك چاوه روانمان کرد. بوئی خوئی بالنده سووره وه کراوه کان، مالله که ی
پرکردبوو.

له په نجه ره که درا، هه موومان راپه رین. پوندرله قه له و به غار رویی تا ده رگا که بکاته وه و دواى که متر له یه ک
خوله ک، په به نیتیه کی ئه ندام وردیله، له ئاستانه ی ده رگا که وه په یدا بوو. ئافره تیکی مرده لوخ، ناحه زو شه رمن
بوو، په یتا په یتا سلاوی له و چوار سه ربازه سواره یه ده کرد، که مات و هیران و زهق زهق ته مه شای ئه ویان
ده کرد. له دواى ئه وه وه ده نگى ته قه ته قى چند عاسایه ک به سه ر چیوپوشی ژووره که وه هاته گوئى. هه رکه
په به نیتیه که هاته نیو هوله که وه سه یرم کرد که سى پیره ژن که سه ریوشی سپیان به سه ردا دابوو و هه ریه که یان
به جوړی ده له نگى، دوا به دواى یه ک هاتنه ژووره وه. یه کیك به لای راستا و یه کیك به لای چه پا ده له نگى و سى
خوشکی ته رکه دنیا که نه خوئی جوړاوجوړ پوکاندبوونیه وه و پیری ته واو شیواندبوونی وله به شه ریی

خستببون، به شهله شهل و به دهم لاق فریدانه وه، خوین ناساند. ئەو سی فەرتووسه له کارکه وتوانه تاقه کهسانیک بوون که له و دیره شهوانه پوژییبه دا، دهیانتوانی ریبکه ن و کاره نوژدارییهکانی ربه نیته سنت بنوا ئەنجامبدهن.

پیره ژنی یه کهم، به ره ولای ئەو سهربازانه چوو که به زهییان به ربه نیته کانداهاته وه. ئەوسا که دهره جهی مارشالیه که ی منی بینی گوتی: - جهنابی سهرهنگ (عقید) سوپاست ده کهم که بیرت له م ژنه داماو و بینه وایانه کردووته وه. ئەوانه هیچ خووشییهکیان له م ژیاندا نییه و ئەم دهعهوتهی تو بو ئەوان بهخته وهری و شانازییهکی گهرهیه بو ئەوان.

قه شه کهم بینی که له دالانه تاریکه که دا وه ستابوو و له کانگی دلوه پیده که نی. منیش که چاوم به قه لافه تی مارشا کهوت دهستم به پیکه نین کرد. پاشان کورسییه کهم بو ژنه پیروژه که دانا وگوتم: - فهرموو خوشکم. ئیمه زور خووشحالین که ئەنگو ئەم دهعهوته ناچیزه ی ئیمه تان قه بولکرد.

رهبه نیته ی تاین، سی کورسی له بن دیواره که هه لگرت وله هه نهر ئاگره که ی دانان و سی ربه نیته که ی له سهر دانیشاندن. عاسا و شاله کانی لیوه رگرتن و له سوچی که وه داینان. پاشان یه کی که له و ژنانه ی که هه رچه ند له ر و لاواز بوو، ورگیکی زهلامی هه بوو که بیگومان نه خووشی ئیسقای و ئاوبه ندی دهگه ل بوو، نیشاندا وگوتی:

- ئەمه دایه پومله که میرده که ی و کورپه که ی له دهست داوه، میرده که ی له سهربان کهوت و کورپه که ی له ئەفریقا مرد. ته مه نی هه فتا و دوو ساله.

پاشان ئاماژه ی بو دووهم، که ژنیکی زهلامی دریز بوو و سهری وهکو چه کوشی له ق به به رده وامی دهجولا، کرد وگوتی:

- ئەمیش دایه جان - جانه که ته مه نی شهست و سی ساله. دوا ی ئەوه ی له ئاگرکه وتنه وه یه کدا دهم وچاوی سووتا، بینای خوی به ته واوی له دهست دا و نیوه ی پی راستیشی سووتاوه.

سهره نجام سییه می نیشاندا ی که کورته بنه یه کی چاوخری له رزوک بوو، که بیلبله کانی گه و جانه به م لا و به ولادا ده سوورانه وه.

- ئەمه پوتوایه. ئەمه پاکیزه یه کی داوینپاکه! ته نیا چل ساله.

من به جووری کړنۆشم بو بردن له تو وایه له ری و په سمیکی شاهانه دا، ئەوانیان پیناساند بووم و پرو له قه شه که گوتم:

- جهنابی قه شه، تو پیاویکی بهرز و به ریزیت، ئیمه ئەم ئاشنایه تیه له چاوی تو دهزانین.

هه موو پیده که نین، ته نیا مارشا نه بی که تووره دههاته بهرچاو. له ناکاوا کارل ماسولینی به دهنگی بهرز گوتی:

- خوشکه سنت بنوا فهرموون!

ئهو و قه شه کهم وه پیش خو دان. پاشان باسکی دایکه " پومل " م گرت و بو ژووره که ی ته نیشتم برد. هه لبه ته کاریکی ئاسان نه بوو، چونکه زگه ئاوساوه که ی دهتگوت له ئاسن قورستر بوو. پوندرله قه له و، دایکه جان -

جانی که بؤ دۆزینه‌وه‌ی عاساکه‌ی بهم لاه به‌ولادا ده‌پۆیی، رینوینی ده‌کرد. " جوزیف هیربن " ش پوتوای، واته هه‌مان ئافره‌تی که حاله‌تیکی گه‌وجانه‌ی هه‌بوو، به‌ره‌و هۆلی نانخواردن ده‌برد، که پر بوو له بۆنی جۆره‌ها گۆشت.

هه‌رکه له هه‌نبه‌ر قاپه‌کان دانیشتین، خوشکه پوحانیه‌که، سێ چه‌لان ده‌سته‌کانی به‌یه‌کدا دان و ئافره‌ته‌کان به‌هه‌مان زه‌بت و په‌بتی سه‌ربازانیکه‌وه که له پێ و ره‌سمی ناوخویندنه‌وه‌ی سوپاییدا ده‌وه‌ستن، خیرا ئاماژه‌ی خاچیان کیشا. پاشان قه‌شه‌که به‌لاتینی و له ژیر لیوانه‌وه‌ نزای شوکرانه‌ی خویند. هه‌مووان دانیشتن. مارشا، که ده‌تگوت نه‌یده‌وه‌یست له‌م پێ و په‌سمه‌ ناله‌باره‌ی شیوه‌دا به‌شداری بکات، سه‌رقالی هینانی بالنده‌کان بوو.

من هاوارم کرد: - ئاده‌ی شامپانی. خیرا!

سه‌ری بوتلیکی شامپانی شلپ وه‌کو ده‌نگی ته‌قه‌ی ده‌مانچه‌ ده‌رپه‌ری. سێ سه‌ربازی سواره، وێرای مقاومه‌تی قه‌شه‌که و په‌به‌نیته‌که به‌خۆرتی، سه‌رو پیک شامپانیان ده‌رخواردی سێ ژنه‌که‌ دا.

ماسولینی که ده‌تگوت له‌ مالی خۆیدایه، ده‌گه‌ل هه‌موواندا به‌که‌یف و پوو‌خۆش بوو، زۆر خۆمانی ده‌گه‌ل دایکه پومل دا گفتم و گۆی ده‌کرد و پیره‌ژن وێرای نه‌خۆشی ئیسقای و ئاوبه‌ند و نه‌گه‌ته‌یه‌کانی دیکه‌ی هه‌ر پوو‌خۆش و گه‌شبین بوو. به‌ ده‌نگی ناسک که ده‌ستکرد ده‌هاته به‌رچاو، به‌رسقی ئه‌وی ده‌دایه‌وه. پیره‌ژن به‌جۆری به‌ شوخییه‌کانی هاو‌ده‌مه‌که‌ی ته‌نیشتی پیده‌که‌نی، وا ده‌هاته به‌رچاو له‌وه‌یه‌ زگه‌ زه‌لامه‌که‌ی له‌ هه‌ر ئان و ساتیکا له‌ جه‌سته‌ی جیا بیه‌ته‌وه‌و بکه‌وێته‌ سه‌ر میزه‌که. هیربن به‌جدی مژوولی مه‌ستکردنی ژنه‌ گه‌وجه‌که و بارون دتری بوو که هۆشیاری خۆی له‌ ده‌ست دابوو و پرسپاری ژیان و داب و نه‌ریتی نوژداری کلێسای له‌ جان - جان ده‌کرد.

خوشکه پوحانیه‌که (په‌به‌نیته) هاواری به‌ سه‌ر ماسولینی دا کرد که:

- ئا، ئا! تۆ نه‌خۆشی ده‌خه‌یت. ئاگات له‌ پیره‌ژن بی ئه‌وه‌نده‌ مه‌ی خه‌ره پیکه‌نین! تکایه‌ براده‌ر...

پاشان هه‌ستایه‌ سه‌رپێ و خۆی دا به‌سه‌ر هیربن دا تا ئه‌و په‌رداخه‌ پره‌ی که نابوو به‌ سه‌ر لیوی پوتوا و خه‌ریک بوو به‌ په‌له‌ ده‌یخوارده‌وه، له‌ ده‌ست به‌سه‌نیته‌.

قه‌شه‌که، که خه‌ریک بوو له‌ پیکه‌نینا ده‌خنکا و به‌ په‌به‌نیته‌که‌ی ده‌گوت:

- ئه‌مجاره‌ وازیان لی بینه! زه‌ره‌ری بۆیان نییه. وازیان لی بینه!

دوای خواردنی دوو مریشکه‌که، مراوییه‌که خورا و پاشان کۆتره‌کان و توکاکه خوران و ئه‌وسا نۆره‌ هاته‌سه‌ر قازه‌که که بۆن و به‌رامه‌که‌ی ژوره‌که‌ی پر کردبوو. پومل، به‌ ده‌م جم و جوله‌وه‌ ده‌سته‌کانی به‌یه‌کدا ده‌دان. جان - جان بۆ ساتیک وه‌لام دانه‌وه‌ی پرسپاره‌ جۆراوجۆره‌کانی بارونی قوتکرد و پوتوا هاواریکرد. هه‌موویان وه‌کو مندالانیک که بالۆن و میزه‌لانیان نیشانده‌ن که وتبوونه‌ هاواری که‌یف وشادی.

قه‌شه‌که گوتی: - رینگه‌ ده‌ده‌ن که من ئه‌م خواردنه‌ دابه‌شبه‌م؟ من وه‌ستای ئه‌م کارانه‌م.

- بیگومان، جه‌نابی قه‌شه.

رهبه نیته که گوتی:-- که میک په نجره که بکه نه وه! خوشکان زوریان گه رمایه. دلنیام که نه خوش ده که ون.

رووم کرده مارشا وگوتم:-- ئه و په نجره هیه بکه وه. لینگه ری با خوله کیک کراوه بی!

مارشا، په نجره که هی کرده وه. ئه و هه و ساردهی که هاته ژووره وه، گری مؤمه که هی خسته سه ما و، دووکه ل و هالاوی سوور بوونه وهی قازده که ی، که قه شه که به مه علانی و له حالیکا ده سمالیکی له مل به ستبوو، مژوولی کردنه وهی باله کانی بوو، بلاو کرده وه.

ته مه شای قه شه که مان ده کرد. قسه مان نه ده کرد، جووله ی وه ستایانه ی ده سته کانی قه شه که سه رنجی هه موومانی راکیشابوو. به دیتنی قازده قه له و و سوور بوو که که ئه ندامه کانی یه ک یه ک ده که وتنه ناو ئه و چه وراوه قاوه بییه ی که له بنی سینه که دا کوبو بوو وه، دووباره ئیشتیامان کرایه وه.

له ناکاوا، له میانی ئه و بیده نگیه وه که بالی به سه ر ئیمه ی نه وسندا کیشابوو، له دووره وه و له په نجره که وه دهنگی ده ستر پیژیکمان هاته گوی.

هینده بله ز هه ستام که کورسیه که له دوامه وه که وته سه ر ئه رزه که. هاوارم کرد:

- هه موو سواری ئه سپه کانتان بن! مارشا، تو چهند نه فهریک له گه ل خوتا ببه و برؤ خه بهر بیته وه! من لیرده ا چاوه روانم، تا پینج خوله کی دیکه بگه ریوه!

له و کاته دا که سی سوار، به یورغه، به ناو تاریکی شه وه که که وتبوون و دوور ده که وتنه وه، له گه ل دووان له نه فهره کانما، له هه نبر پلیکانه ی قیلاکه دا، به سواری ئه سپ وه ستابووین، قه شه که و رهبه نیته که و سی ئافره ته پارسا که، شپرزه و په شوکا و له په نجره که وه سه ریان ده رهینابوو و ته مه شایان ده کرد.

دنیا کر وکپ بوو، ته نیا چه په ی سه گی که له ده شته که وه ده هاته گوی. باران خوش بوو بوو وه و هه و زور سارد بوو. ئه سپیکم به دی کرد که به چوار ناله به ره ولای مه ده هات. ته نیا یه ک سواره ده گه رایه وه. ئه ویش مارشا بوو. هاوارم لیکرد:-- ها چ خه بهر؟

به رسقی دایه وه:-- هیچ. فرانسوا، جووتیاریکی پیری بریندار کردوه. پیره میرد ئاماده نه بووه وه لامی پرسیاری " بژی کی؟ " بداته وه و پرای ده ستوری ئیست، هه ر به ره و ئه و رپیوه. واخه ریکه بو ئیره ی دینن. ئیدی مه سه له که ئاشکرا ده بیت.

ده ستوورم دا که ئه سپه کان بو ته ویله که به رنه وه دوو سه ربازه که م نارد تا بچنه یارمه تی ئه وانه ی که به ریوه بوون. پاشان بو ماله که گه رامه وه.

قه شه که، مارشا و من، چه رچه فیکمان له ئه رزه که راخت تا برینداره که ی بخه ینه سه ر. رهبه نیته که ده سمالیکی درپی تا بو به ستنی برینی برینداره که به کاری بییت، لی سی ژنه که ی دی، شپرزه و په ریشان، به ترسه وه له سووچیکا دانیشتبوون.

له م کاته دا، رینگ و هوپی سه ره نيزان له که رخی جاده که وه هاته گوی. مؤمیکم هه لگرت تا ریگا بو ئه و پیاوانه ی له گه رانه وه دا بوون، پونا که بکه مه وه. ئیدی ئه وان به شتیکی نه رمه وه، دریژ و شووم که وادیار بوو جه سته ی پیاویکی ماندووی له حالی مه رگایه، له بهر ده رگا په یدا بوون.

برینداره که مان، خسته سهر ئه و لیفه و چه رچه فانه ی که بۆمان ئاماده کردبوو. دامان نا و، به یه که م نیگا بۆم ده رکه وت که له حالی مردندایه، گیانه لایه تی.

کابرای بریندار، خوینی هه لدینا، تفی ده کرد و خوین به لا لغاوهیدا ده هاته خواره وه. خلتانی خوین بوو. گۆناکانی، ردینی، قژه که ی، گهردنی و لیوه کانی ده نگوت له کوپه یه ک بۆیه ی سوورا هه لکیشرابوو. خوینه که مه یی بوو، به جوړی تیکه ل به گل و خۆل بووبوو که دیمه نیکی ترسناکی ده نواند. پیره میرد که جل و به رگیکی زهردی شوانکاره ی له بهر بوو، جار جار چاوه تاریک و گۆنگه کانی خۆی، که وه کو چاوین گیانه وه ریکی راوکراو، ماندوو و نیوه گیان و له سه رسامیا گه و جانه ده هاته بهرچاو، ده کردنه وه.

قه شه که هاواریکرد: ئاخ! ئه مه بابا پلاسیده. شوانکاره پیره که یه! ئه م بیته وایه که ره، گوپی له دهنگی ئیسته که نه بووه، ئاخ! خودایه. ئیوه ئه م به له نگازه تان کوشتوو.

ره به نیته که، جل و کراسه که ی داکه ندبوو و ده پروانییه ئه و کونه وه نه وشه بییه ی سهر ناوه راستی سینگی که خوینه که ی وه ستابوو وه. پاشان گوتی:

- تازه هیچ کاریکمان له ده ست نایه ت.

کابرای شوانکاره، که به ترسه وه هه ناسه ی ده دا و به دم هه ناسه دانه وه خوینی هه لدینا و له گه روویه وه تا بنی سییه کانی، قرخه قرخیکی به رده وام و شووم به رز ده بووه وه.

قه شه که، له بهرانه ریا وه ستا. دهستی راستی خۆی به رز کرده وه نیشانه ی خاچی کیشا و به دهنگیکی ئارام و به شکۆ، به لاتینی کۆمه لیک وێردی بۆ روحی خویند.

پیش ئه وه ی وێرد و دوعا که ی قه شه که ته واو ببیت، پیره میرد ته کانیکی سووکی دا. وه کو ئه وه ی شتیک له گیانیا بشکیته، ئیدی هه ناسه ی نه دا. کابرا مرد.

وه ختایه ک سهرم وه رگیرا، دیمه نیکی ترسناکترم له مهرگی ئه و پیرمی ره به دبه خته بینی. چاره و روخساری، سی پیره ژنه که به یه که وه چه سپی بوون، له ترسانا به جوړی مه سخ بووبوو، پیاو قیزی لیده کردنه وه.

لییان نزیک بوومه وه، لی ئه وان، وه کو ئه وه ی نیازی کوشتنیانم هه بی، ده یانویست خۆیان رزگاربه کن و ده یانقیژاند.

جان - جان که پییه سووتاو هه که ی به ته واوه تی له جووله که وتبوو، ته ختی زهوی بوو. سنت بنوا، وازی له مردوو هه که هینا و به هه شتاو به ره ولای پیره ژنه فه رتوس و زورهانه کان پۆیی و بیئه وه ی ته مه شایه کی من بکات یان قسه م ده گه ل بکات، شاله کانیانی دا به شانیا، عاساکانی دانه وه ده ستیان و پیره ژنه کانی به ره و ده رگا که پالدا، گه یاندیانیه ده ره وه و به گه لیان که وت و له تاریکی شه وه که دا ون بوون.

ئیدی گه بییه ئه و قه ناعه ته ی که ناتوانم تاقه یه ک سه ربازیان له گه لدا بنیرم، چونکه بچوو کترین رینگ و هۆری شمشیر یان سه رنیزه شیتی ده کردن.

قه شه که هه ر به و ده قه وه ته مه شای مردوو هه که ی ده کرد. دوا ی ماوه یه ک ئاوپی لای منی دایه وه و گوتی:

- که بویه ریکی ناخۆش بوو!

له بېشه په کدا

وهختایه ک که خه بهریان بؤ به پړیوه بهری شاره وانی هینا که ماموری شاره وانی به خو و دوو زندانییوه له بینای شاره وانی چاوه پروانی نه وه، هیشتا فراښی نه خوار دبوو.

به پړیوه بهر یه کسه بؤ نه ویندهر پړیوی و سهیری کرد که ماموری دهوری شاره وانی، دهری شار، واتا بابا هوشدور راوه ستاوه و زور به جدی له ژن و پیاوړی پوښته و په رداخ و به ته مه نی ده پروانی.

کابرا قه له و بوو. که پوویه کی سوور و قژیکی سپی هه بوو، پیر دهاته بهرچاو. ژنه که قه له و و به گور بوو، جل و بهرگی ناهنگی له بهر بوو. گوناکانی ده بریقانه وه و خپسه ی له و ماموره ده کرد که نه وانی ده سنگیر کردبوو.

به پړیوه بهری شاره وانی پرسى: - بابا هوشدور چ بووه؟

بابا هوشدور، حال و حیکایه ته که ی له سیری تا پیازی گپرایه وه.

به یانی وه کو هه میسه به نیازی چاودیری و سهردانی ده ورو بهری بېشه و لیره واری شامپیو، له مال ودهر که وتبوو و تا ناقاری نارژانتوی چووبوو... هیچ شتیکی نائاسایی له و ده قهره گه شتیاریه دا نه بوو، دنیا خوش بوو و گهنم له قهف و گولا بوو. له ناکاوا کوره که ی بیرودل، که خه ریکی بنکول و بندانه وه ی رزه که ی بووبوو، هاواری کردبوو: - نه های بابا هوشدور!... برؤ بؤ که نار بېشه که، له و شوینه دا که داره کانیاں بریوه ته وه، جووتی کوتر ده بینی که به هه ردووکیان سهد و سی سال ته مه نیان رانیوه!

نه ویش به پړی خویدا پړیوی بوو و خو ی به چره دارستانه که دا کردبوو. دهنگی هانکه هانک و گفت وگو ی بهرگوی که وتبوو و وای وینا کردبوو، که بویه ر و تاوانیکی دزیو به پړیوه یه. بویه به چوار چنگوله پړیوی بوو، بؤ نه وه ی تاوانباره که غافلگیر بکات، ئیدی نه م ژن و پیاوه ی به عه شقبازییه وه گرتبوو.

به پړیوه بهر، به شپرزهی ته مه شای تاوانباره کانیا ده کرد. پیاوه که شهست سالان و ژنه که به لای که مه وه په نجا سالان بوو. ناوی کابرای پرسى. کابرا به دهنگی کی کز و به زحمهت ده بیسترا، وه لامی دایه وه: - نیکولاس بورن.

- نه دی چ کاره ی؟

- له شه قامی مرتیری پاریس دووکانی خه رازیم (ورده فروش) هه یه.

- نه دی له و بېشه یه دا چیتان ده کرد؟

کابرا، له حالیکا سهری به سهر ورگه زه لامه که یدا دانه واندبوو و دهسته کانیا نابوونه سهر لاقی، جووله ی نه ده کرد.

به پړیوه بهر له سهری پړیوی: - نکولی له و قسانه ی ماموره که ی ئیمه ده که ییت؟

- نه خیر قوربان.

- که واته ئیقرار ده که ی؟

- به لی قوربان.

- هیچ بهرگریهک له خۆت دهکهی؟
- هیچ قوربان.
- باشه له کوئی ناشنایهتیت دهگهڵ ئەم ژندهدا، که شهريکه تاوانی تۆیه، پهيدا کردووه؟
- هاوسهرمه قوربان.
- هاوسهری تۆ؟
- بهلێ قوربان.
- یانی... یانی... ئیوه له پاریس بهیهکهوه ناژین؟
- ببوره قوربان، با بهیهکهوه دهژین.
- کهواته، بهپز، ئیوه شیتی تهواون که لیڤهدا، سهعات دهی بهیانی و بهبهرچاوی عاله مهوه، ئەو پهفتارهتان کردووه.

لهوه دهچوو، کابرای خاوهن دووکانی خهپازی له شهرمهزاریا، له تهریقیدا، له ئان و ساتدا له هۆرژنی گریان بدات...

به دهنگیکی نهوی گوتی: - ژنهکه م وای ویست. من پیمگوت که ئەم کاره نهشیاو، کاریکی گهوجانهیه، بهلام فایدهی نهبوو، بهخۆت دهزانی خاوهنکا ژن بهشتیکهوه بیگری، به ئامان و زامان دهستبهرداری نابیت و نابیت. یاروی بهپۆیه بهر، که چهزی له خهلی سهرراست و دۆغری بوو، پیکه نی وگوتی: - خۆزگه کارهکه تان پیچهوانه بوايه. چونکه ئەگه ر ئەو چهز و خهیا له کهی کۆنترۆل بکردایه، هه نووکه ئیوه لیڤه نه ده بوون. بۆرن تووربه بوو و پووویکرده ژنه که وگوتی:

- دهبینی، دهبینی بهم کارهت، ئیمهت کیشاوه ته کوئی؟ له کوئین؟ دهبی بچینه دادگا، دهبی لهم کاته دا، بهم ته مه نه وه، به سه ده می کارین نه شیاو و ناباوه وه، موغازه که مان دا بخهین، شته کانمان هه رزانفروش بکهین. باربکهین. باربکهین. ئیمه له کوئین؟

مه دام بۆرن هه ستا و بیئوهی ته مه شای میرده کهی بکات و بیهچ شه رم و شوپه بیهک و ته قریبه ن بیهچ دوو دلییهک به مجۆره که وه ته قسان: - خودایا! جه نابی به پۆیه بهری شاره وانی، من زۆر چاک ده زانم که کاریکی ناشیرینمان کردووه. ئایا ریگم ده دهیت که وه کو پاریزه ریک یان به کیمانی وه کو ژنیکی بیئه و، دا کوکی له خۆمان بکه م؟ هیوادارم که ئازادمان بکهیت تا بۆمالی خۆ برۆینه وه و له شه رم و شووره یی دادگا بخه له سین.

کاتی خۆی، وهختایهک که گهنج بووم، پۆژیکی یهک شه ممه، له م شاره دا ناشنایه تیم له گه ل جه نابی بۆردن دا پهيدا کرد. بۆرن کارمه ندی فروشگایه کی خه پازی بوو و من له خه یا تخانه یه کدا کارم ده کرد. ده لێی دوینی بوو. تا ئەو کاتانه یهک شه مموانم ده گه ل دۆستیکا به نیوی روزلوفیک به سهر ده برد، که هه ردوو کمان له خیابانی پیگال ئاکنجی بووین. روز، دۆستیکی کوپی باشی هه بوو، به لام من نا، من بی دۆست بووم. هه مان کوپ بۆ ئەو بیشه ولیڤه واره ی ده بردین. پۆژیکی شه ممه دۆسته که ی پوز به دم پیکه نینه وه مژده ی دامی که سبهینی، واته یهک شه ممه یه کیک له براده رهکانی له گه ل خۆیدا دینیت. له مه بهستی حالی بووم، لی به رسقم دایه وه که بیفایده یه. ئاخو من ئاقل و ئاغر بووم قوربان.

به‌لئ، سبه‌ینی ریزدار بورنم له ویستگه‌ی قیتاردا بینی. بورن ئه‌وکاتانه گهنجیکی زور شایسته وقوز بوو، لی من بریارم دابوو، که خوم به‌دهسته‌وه نه‌دهم و حورمه‌تی خوم بگرم، هر واشم کرد.

ئه‌نجام گه‌یشینه بیزون. هه‌واکه‌ی زور خوشبوو، له‌وه‌وایانه بوو که دل‌ی به‌شهری دینایه جوش. من وه‌ختیک هه‌وا خوش بیته، تائیس‌تاش وه‌کو جارن، گریانم دیت وکه له‌ناو ته‌بیعت و سروشتدا ده‌بم، به‌ته‌واوه‌تی عه‌قلم له‌دهست ده‌دهم. عه‌قل له‌حه‌وت کینوان ئاوا ده‌بیته.

سه‌وزه‌زار، می‌رگ، بالنده‌ی ئاوازه‌خوان، که‌رویشکه‌ی گهنم، ئه‌وه‌په‌ر‌ه‌سیلکانه‌ی به‌ز ده‌فرن، بونی گیا، خویندن و قوقوی که‌له‌بابان و گوله‌مینا، هه‌موو ئه‌مانه‌ شیت و شه‌یدام ده‌کن، مه‌ستم ده‌کن! وه‌کو کاریگه‌ریی و باندووری شامپانی له‌سه‌ر که‌سیک که‌فیری خواردنه‌وه‌ی نه‌بیته!

به‌لئ، هه‌واکه‌ی خوشبوو، رۆژیکی خوش، روناک، نه‌چاو له‌دیتنی تیر ده‌بوو، نه‌سییه‌کان له‌هه‌لم‌ژینی هه‌واکه‌ تیر ده‌بوون. روز و سیمون، به‌دریژیی رۆژه‌که‌به‌باوه‌شی یه‌که‌وه‌بوون و یه‌کتریان ده‌گه‌وزاند. که‌ئه‌وانم به‌وه‌حاله‌وه‌ده‌بینی دووچاری حالیکی سه‌یر ده‌بووم. جه‌نابی بورن و من بیئه‌وه‌ی چ‌قسه‌یه‌ک بکه‌ین، له‌دوای ئه‌وانه‌وه‌ریمان ده‌کرد.

کاتی که‌دوکه‌سه‌یه‌کدی نه‌ناسن، نازانن باسی چی بکه‌ن، هیچ‌قسه‌یه‌کیان بۆ نایته. ئه‌وه‌بریک شه‌رم‌ن بوو. که‌ده‌مینی نار‌ه‌حه‌ته، پیکه‌نینم ده‌هات. ئه‌نجام چو‌وینه‌ناو بیشه‌یه‌کی بچووکه‌وه.

بیشه‌که‌وه‌کو حه‌مام شیدار و نم‌سار بوو. هه‌موو له‌سه‌ر سه‌وزه‌گیایه‌که‌رۆنیشتین. روز و دۆسته‌که‌ی گالته‌یان به‌جدیه‌ته‌ی مه‌ده‌هات. تو‌هه‌له‌به‌ته‌تیده‌گه‌ی که‌من نه‌مه‌ده‌توانی به‌جۆریکی دی‌ره‌فتار بکه‌م. پاشان ئه‌وان به‌شیوه‌یه‌ک که‌وه‌کو ئه‌وه‌ی ئیمه‌هر له‌ویش نه‌بین، بی‌هیچ شه‌رم و شووره‌یه‌که‌یه‌کتریان له‌ئامیز گرت.

دوای که‌می‌که‌هه‌ندی راز و نیازیان کرد و بیئه‌وه‌ی هیچ‌شتیک به‌ئیمه‌بلین، هه‌ستان و له‌پشت هه‌ژگ و بژال و ده‌وه‌نه‌کانه‌وه‌ون بوون. ته‌سه‌ور بکه‌که‌من له‌هه‌ن‌به‌ر کوریکا که‌بۆ یه‌که‌مه‌جار ده‌مینی چم به‌سه‌ر هاتبوو. به‌پاده‌یه‌ک به‌ره‌فتاره‌که‌ی وان گیز بووبووم که‌به‌خوم نه‌وه‌ستام و سه‌ری قسانم کرده‌وه. پرسیری ئه‌وه‌م لیکرد که‌چ‌کاره‌یه.

وه‌کو ئیستا گوتم، ئه‌وه‌له‌فرۆشگایه‌کی خه‌رازیدا کاری ده‌کرد. یه‌ک دوو قسه‌مان ده‌گه‌ل یه‌کدا کرد. ئه‌م باب‌ه‌ته‌ خورنه‌تی پی به‌خشی. ویستی خۆمانه‌ره‌فتار بکات، به‌لام ریگه‌م نه‌دا، راست ناکه‌م بورن؟

جه‌نابی بورن، که‌په‌شیو و په‌ریشان سه‌یری پیلاوه‌کانی خوی ده‌کرد، هیچ‌به‌رسفیکی نه‌دایه‌وه.

ژنه‌ی تاین له‌سه‌ری رۆیی: - ئه‌نجام بۆی ده‌رکه‌وت که‌من کیژیکی سه‌لارو سه‌نگینم، ئیدی ره‌فتاریکی پیاوانه‌ی گرت‌به‌ر. له‌وه‌رۆژه‌به‌دواوه‌هه‌موو یه‌ک شه‌مه‌یه‌که‌ده‌هات. ئیدی زور عاشقم بوو و منیش زورم خۆش‌ده‌ویست. ئه‌وه‌کاتانه‌کورپکی یه‌جگار قوز و جوان بوو.

وه‌له‌حاسل مانگی ئه‌یلول شووم پیکرد و موغازه‌یه‌کمان له‌شه‌قامی مه‌رتیر کردوو. سالانیکی زور وه‌زعمان باش نه‌بوو قوربان. کاروبارمان باش نه‌ده‌مه‌شی و ته‌نانه‌ته‌مانده‌توانی شامپانی بکپین و ته‌رکمان کردبوو. له‌کاسبی و کاری بازرگانیا ئینسان بیری تری له‌سه‌ردایه. به‌شه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی بیر له‌قاسه‌ی پاره‌ده‌کاته‌وه‌بیر

له گول ناکاته وه. بهره بهره یی نه وهی پئی بحه سین، پیر بووین و بووین به خه لکانیکی نارامی نه وتو که ئیدی بیرمان له عه شق نه ده کرده وه. ئینسان تا نه زانی که کیماسی عه شقی هه یه، داخ ناخوات.

قوربان، نه نجام کار و کاسبیه که مان باشتتر بوو و له خه می ئاینده خه له سین، لی به دروستی نازانم که چ بویه ریک له بوونی مندا پرووی دابوو. ئیدی به ره به ره وه کو کیژیکی گه نج خه یالی بووم. که عه ره بانانی پر گولم ده بیینی به جاده کانا رهت ده بوون، گریان ده یگرتم و پروندک به چاوانما ده هاته خواری. که له سه ر کورسی یان پیشخوانی موغازه که داده نیشتتم و بوئی وه نه وشه م به سه ردا ده هات، دلّم به په له په ل ده که وت، له جیی خو هه لده ستام و هییدی هییدی ده چومه به رده رگا، تا له به یینی شیروانیه شیناوه کانه وه ته مه شای ئاسمان بکه م. وه ختایه ک که له ناو شه قامیکه وه ته مه شای ئاسمان ده که ییت، ئاسمان وه کو روبرایکی دریز ده نوینی که به پیچ و ده وره وه به سه ر پاریس دا ده بووری و په ره سیلکان وه کو ماسییان به ناویا تیده په پرن. هه لبه ته له ته مه نی مندا و بو ته مه نی من ئه م بیرانه گه وجانه یه! به لام ده لئی چی قوربان؟ کاتی ئینسان هه موو ته مه نی به کار به ریته سه ر، له ناکاوا بوئی ده رده که وئ که ده یوانی کارین دیکه ش بکات و له م پرووه وه داخ ده خوات و ژیوان ده بیته وه.

به لئی، هه ست به داخ و که سه ران ده کات. تو بیرری لیکه وه که بو ماوه ی بیست سالی ته واو ده متوانی وه کو ژنانی دی بچه بیته و ماچ و راموسان بده م. ئیدی خه یالی خه وتن له په نا دار و ده وه نانا ده گه ل که سیکا که خوشت ده وئ، زوری بو هینام! ئیدی ئه م بابه ته بوو به خه ون و خولیای شه و و پروژم. به نه ندازه یه ک چاوم ده برییه تریفه ی مانگ له ئاوه که دا که حه زم ده کرد خو بخره مه ئاوه که وه و بخنکیم.

له هه وه له وه جورته تم نه ده کرد له مباره یه وه له گه ل مسیو بورن دا قسه بکه م. ده مزانی گالته م پیده کات و بو ده زوو و ده رزی فروشتنم ده نی ریته! و هه لبه ته پیویسته نه وه ش بلیم که مسیو بورن هه رگیز به دره فتاری له گه لما نه کردوه. لی که له ئاویته دا ته مه شای خو م ده کرد، به باشی بو م به دیار ده که وت که منیش نه مده توانی کاری وابکه م، به دره فتاری له گه ل نه ودا بکه م.

ئیدی بریاری خو م دا و پیشنیازم بو کرد که به دوو قولی سه فه ریکی نه و شوینه بکه ین که یه که مجار له وینده ر ناسیاویمان په یدا کردبوو. ئیدی نه ویش به که مالی مه یل رازی بوو و نه م به یانییه ده وره به ری سه عات نو گه یشتینه ئیره.

لی کاتی که به ناو کیلگه گه نمه که که وتین، هه ستم کرد، به ته واوه تی گه راومه ته وه حاله ت و دوخه که ی جارن. دلی ژنان پیر نابیت! به راستی میرده که مم، به م حال و دوخه ی ئیستایه وه نه ده بیینی. به لکو وه کو جاری جارنم ده بیینی. سویند ده خو م قوربان. ئیدی هاروژابووم. له باوه شم گرت. له هه وه له وه وایده زانی نیازم خراپه، ده مه وئ بیکوژم و ته واو حه په سا. به رده وام ده یگوت: " نه م به یانییه شیت بووی. شیته... نه وه چیته؟ "

من گویم له قسه کانی نه و نه بوو. ته نیا دهنگی دلی خو م ده ژنه وت. نه وم برده ناو بیته که وه و ئیدی خو ت ده زانی... نه وه راستی مه سه له که یه قوربان، جه نابی به ریوه به ر.

به ریوه به ری شاره وانی که پیاویکی به هه ست بوو هه ستا. بزه یه کی کرد و گوتی: - خانم! برۆن به خیر، به خیر بچن و له ژیر هه ژگ و بژالان و ده وه نانا، خه یالتان ئاسووده بیت.

مالباتیک

چوومه دیدهنی " سیمون رادون " ی دۆستم که پازده سال بوو نه مبینی بوو. جاران، یه کییک بوو له دۆسته هه ره باش و هاو بییره کانم، یه کییک بوو له وانهی که شهوانی در یژم به ئارامی و خووشی له گه لیا به سهر بردبوو. له دۆستانهی که هیچم لینه دهشارده وهو هه موو رازیکی دلّی خۆم پیده گوت و له کاتی گفتم و گودا، بیرى ناسک، هۆشمه ندانه و دلگیرمان ده گۆرییه وه و له یه کدی حالی ده بووین و روحمان ئاسووده ده بوو.

به در یژایی ئه و سالانه هه رگیز لیکدی دانه برابووین. هه موو شتیکیمان پیکه وه بوو، ژیانمان، سه فه رمان، بیر کردنه وه مان و خه ونه کانمان هه ره هه مووی پیکه وه بوو، به عه شقی هاو به شه وه، مامه له مان له گه ل هه موو شتیکیدا ده کرد. هه مان کتیبانمان ده خوینده وه، هه مان هه ست ده ی خرۆشان دین، هه میشه به هه مان شت پیده که نین و خووشمان به دروستی نه مانده زانی که چما به تا قه نیگایه ک لیکدی حالی ده بووین..

ئه و زۆر له ناکاوا، ده گه ل کیژیکی شارستانی، قژ زه ردی لاوازی، چاوکالی ده نگ نزمی، سیما گه و جانده دا، که به نیازی دۆزینه وه و په یدا کردنی میرد بۆ پاريس هاتبوو، زه ما وه ندی کرد. ئه م کیژه، که یه کییک بوو له وه زاران بوو که لانه ی که خو بۆ شوو کردن ئاماده ده که ن، چۆن توانی بووی ئه م کورپه به هۆش و زیره که بخاته دا وه وه؟ ئایا که س سهر له م مه سه لانه ده رده کات؟ بیگومان دۆسته که م به ته مای به خته وه رییه کی ساده وشیرین و دوور و در یژی باوه شی ژنیکی میهره بان و وه فادار بوو و هه موو ئه مانه ی له نیگا کاله کانی ئه م کیژه قژ زه رده دا بینی بوو.

ئه و بیرى له وه نه کرد بووه وه که پیاویکی چالاک و چه له نگ، دل به ر و به جۆش و خرۆش، دوا ی ئه وه ی له هه لو یستی گه و جانه ی خو ی حالی بوو و ئاماده نه بوو خو ی له گیلی بدات، له هه موو ئه م شتانه بیتا قه ت ده بیت. ئاخۆ حالی چۆن بی؟ وه کو جاران سه رحال، زیته له، گه شبین، خه نۆل و به جۆش یان ژیانى شارستانی به ته وا وه تی خه وی لیخستوو و ته پاندوو یه تی؟ پازده سال زۆره، پیاو ده گۆری.

قیتاره که، له ویستگه یه کی بچوو کا وه ستا. وه ختایه ک که له قارگۆنه که هاتمه خواری، پیاویکی زۆر قه له و به گۆنای سوور و ورگیکی زه لامه وه، به باوه شی کرا وه وه، به گه رمی به ره و پیرم هات و هاواری کرد:- جورج.

من باوه شم پیداکرد، به لام تیمابووم ئه مه کییه. ئه وسا به په شوکاوی و له بن لیوانه وه گوتم: " سه یره لاواز نه بووی. " ئه و به دهم پیکه نینه وه گوتی:- به ته مای چیت؟ ژیانى باش، خوراکی خووش! شهوانى باش! ژیانى من بریتیه له خه وتن و خواردن!

ته مه شام ده کرد، له دهم و چاوه پانه که یا بۆ هیله جوانه کانی جاران ده گه رام. ته نیا چاوه کانی نه گۆرابوون، به لام نورین و نیگا کردنه کانی جارانم به دی نه کرد. له دلّی خۆدا گوتم: " ئه گه ر راست بیت که نیگا ئاوینه ی بیر کردنه وه ی به شه ر بی، ده بیت بیر کردنه وه ی ئه و، هه مان بیر کردنه وه و هزرینی جاران بی، نابی ئه و بیر کردنه وه یه بی که من ده مخوینده وه. "

ویزای ئه مه ش، چاوه کانی پر له شادمانی و خووشه ویستی، کسکه کسک ده دره وشانه وه. به لام ئه م دره وشانه وه گه شه ی که به ر له هه ر وشه و قسه یه ک زیاتر نیشاندهری به های روحه، له چاوانیا به دی نه ده کرا.

سیمون له ناکاوا گوتی: - ئه مانه منداله کانمن.

کچوللهیهی چوارده سالان که ئیدی ته قریبهن به ژنیکی ته واو ده ژمیردرا و کوریکسی سیازده سالان که جلکی قوتابخانهی له به ربوو، به شهرمهوه به ره و پیری من دههاتن.

من له بن لیوانه وه گوتم: - مندالی تون؟

به دهم پیکه نینه وه به رسقی دایه وه: - به لی.

- چهند مندالت ههن؟

- پینج دانه! سیانیان له ماله وهن.

ئه و قسهیهی دواپی به جوره غروور و شادمانی و سه رکه وتنیکه وه کرد و من له دلی خودا به زه بیم به حالیا دههاته وه و هه ستم به جوره نه فره تیکی گونگ ده کرد. نه فرهت له م به ره مهینه له خو رازی و ساویله که وه کو که رویشکی ناو قه فه زان، شهوانی له ماله کویستانیه که ی خویا، به مندال دروستکردن ده گوزهراند.

سواری گالیسکه یه ک بووین، خوی دهیناژوت، به ناو شاریکی خه مناکی خه والو و بی ره ونه قا تیپه رین که جگه له چهند سه گیک و دوو سی که ناس و کوچه مال، هیچ که س و هیچ شتیک به شه قامه کانیه وه نه بوو.

ههر تاو ناتاوی دووکانداریک له بهر دووکانه که یه وه کلاوه که ی له سه ری داده گرت و سیمون سلاویکی لیده کرد و ناوه که ی به من ده گوت. هه لبه ته ده یویست ئه وه بسه لمینی که هه موو خه لکی شاره که به ناو ده ناسیت. ئه وه م به خه یالدا هات که وا دیاره له بیری ئه وه دایه ببیت به پاریزهر، خه ونیک بوو که هه موو زنده به گورانی شارستانان، خه ویان پیوه ده بینی.

بله ز شارمان به جیهیشت و به گالیسکه وه خومان به باخیکدا کرد که زیاتر له پارک ده چوو. پاشان گالیسکه که له بهردهم خانوویه کی به بوجر و قه لایان وه ستا، که له کوشکانی سه دهکانی نافین ده چوو.

سیمون، به جوره خاکه پراییه که وه گوتی: " ئیره کولبه که ی منه. "

من به رسقم دایه وه: - جوانه.

ژنیک، له سه ر پلیکانه کانیه وه به دیار که وت. خویا بوو که خوی بو ئه م دیداره رازاند بووه وه و چهند رسته یه کی بو ئه م دیداره ئاماده کرد بوو. ئیدی ئه و کیژه قز زهرده خوینسارده نه بوو که پازده سال له وه پیش له کلینسادا دیتبووم، به لکو ژنیکی قه له و به جلکی پلیسی ئاوریشمه وه له به رانه رم وه ستا بوو. له و ژنانه بوو که هیچ کاتن ته مه نیان نایه ته مه زه نداندن وزانین. بی هیچ تاییه ته مندییه کی جه سته یی زه ق، خاو، بی روح و به دوور له هه موو ئه و شتانه ی که ده بی له ژنیکی جواندا هه ببیت. ته نیا دایکیکی قه له و و جه له بی ناچیز بوو، یانی مریشکیکی هیلکه که ر بوو، مریشکی له شیوه ی ئینساندا، مه کینه یه کی بیچوو سازی بوو، که جگه له مندالاری و ئاشپهزی بو هیچی دی دروست نه بوو بوو.

خیرهاتنی منی کرد و من خوم به دالانه که دا کرد. سی مندالی بچووک به گویره ی قه د و بالا، وه کو شاگردی خه یاتخانان که له کاتی سهردانی به ریوه به ری شاره وانیا، له بهردهمیا ده وهستن، به و ئاوايه به مه بهستی دیداری من به ریز وه ستا بوون.

- ئەمانە مندالەكانى دىكەتن؟

سىمون، بە پووى خۆشەو، ناساندنى: جان، سوفى و، گونتران.

دەرگای ھۆلەكە كرابوۋە. وەژوور كەوتم و لەو سەرى ھۆلەكە، لە ناو قەنەفەيەكا، شتېكم بىنى كە دەلەرزى. پېرەمېردىكى ئىفلىج بو.

مەدام رادون ھاتە پېشەو وگوتى: - ئەمە كالۆمە (بابا، باوگەورە، باپېرە، كال، كالۆ) قوربان. تەمەنى شەست و ھەوت سالە.

ئەوجا ھاوارى بە گوئى پېرەمېرە لەرزۆكەكەدا كرد: - ئەمە يەككە لە دۆستەكانى سىمون كالۆ. " پېرەمېرد ھەولېدا سلاو بكات، بە دەم دەست تەكاندەنەو، ھەندىك دەنگى نامەفھوومى لە گەروويەو دەرپەراند: " ئو، ئا، ئو، ئا. " من بەرسقم دايەو كە : " تۆ كەسىكى زۆر لەبەر دلانى قوربان. " خۆم دا بەكۆلى كورسىيەكدا.

سىمون، ھاتەژوورەو وپېكەنى: - تەعاروفت لە گەل كالۆدا كرد؟ پېرەمېردىكى زۆر ماقوولە. مايەى دلخۆشى و كەيفى مندالەكانە.

زۆر چلېس و نەوسنە، ھەرچىيەكى بەدەيتى دەيخوات، زۆرخۆرىيەكەى لەو دەدا نىيە، خواردن بەرگەى ناگرى. بە جورى دەروانىتە قاپە شىرىنيەكان، لە تۆ وايە تەمەشاي كىژان دەكات... باوەرناكەم لە ژياتتا شتى وا عەنتىكەت دىتې، پەلەمەكە تۆزىكى دى راستى قسەكانمت بۆ دەردەكەوئ.

ئەوسا، منى بۆ دەست وچا و شۆردن بۆ ژوورەكەى خۆم رېنوئىنى كرد، چونكە كاتى شام (شىو، شىف) نىك دەبوۋە. كە لە ژوورەكەى خۆما بووم، لە سەر پلىكانەكانەو گۆيم لە دەنگى پى بو. ئاورم دايەو، ھەموو مندالەكان، لە دواى باوكيانەو، بىگومان بۆ پېشوازى من ھاتبون.

ژوورەكەم دەپروانىە دەشتىكى پان و بەرىن كە لە ئوقيانووسىكى گيا، گەنم و جۆ دەچوو. ھىچ درەخت يان دەوھنىك نەدەبىنرا. كۆپىيەكى خەمناكى ئەو ژيانەى من بوو كە دەبوايە ماوھىيەك لەم مالا دە بە سەرى بەرم.

دەنگى زەنگىك بەرز بوۋە. كاتى شىو ھاتبوو. چومە خوارەو. مەدام رادون، بە شىوھىيەكى فەرمى قۆلى گرتم و بۆ ھۆلى نان خواردنى بردم. پېشخزمەتىك، قەنەفەكەى پېرەمېردى دەلەك دەدا. پېرەمېرد كە بە زەحمەت لە ھەنەر قاپەكەيدا گىرسايەو، بە نىگايەكى تامەزرۆ وكونجكاوانەو، چاوى بە يەك بەيەكى سىنيە شىرىنيەكاندا دەگىرا.

سىمون، دەستەكانى لىكى ھەلسون وپوويكرەدە من وگوتى:

- پىكەنىنەكەت مسۆگەر بو.

مندالەكان كە دەيانزانى، بەو زوانە نامىشى كالۆ چلېس و زۆر خۆرەكەيان، نىشانى من دەدرىت، دەستيان بە پىكەنىن كرد. بەلام دايكيان، تەنيا بە دەم شان ھەلئەكاندەنەو، سووكە بزەيەكى دەھاتى.

رادون، لە حالىكا كە دەستەكانى وەكو بلندگۆيەك بە دەمىيەو گرتبوو، پوو لە پېرەمېردەكە ھاوارىكر: - ئەمشەو قەيماغمان بەنان برنجىيەو ھەيە.

پرووی پر چرچ ولوچی پیره میرد، گه شایه وه و سهراپای به تووندیه کی زیاتره وه تهکان دا، تا من حالی بکات که تیگه یشتوو و خوشحاله.

همووان، دهستیان به شیو خواردن کرد. سیمون، له بن لیوانه وه گوتی: - ته مه شاکه!

کالو، هزی له سوپ و شوربا نه ده کرد و خوئی لیده بوارد، به لام له بهر ته ندروستی خوئی به توپزی دهیانکرده ده مییه وه و پیشخزمه ته که به زور مراکیکی پری ده کرده ده مییه وه. ئه و به هموو هیزی خوئی وه هه ناسه ی ده دایه وه، تا سوپ و شوربا که قوت نه دا و ئیدی سوپه که له ده مییه وه ده پرژایه سهر میزه که وجل و بهرگی ئه وانه ی ته نیشتی وه.

منداله کان له که یفان لوول ده بوون و ده تریقانه وه و بابیان له وان خوشحالتتر، دووباره ی ده کرده وه: - پیره میریکی سهیره.

به درژیایی موده تی نانخواردنه که، هه واسی همووان له لای پیره میرد بوو. پیره میرد به نیگای نه وسنی خوئی سینیه کانی سه رمیزه که ی هه په لووش ده کرد و به دهسته کانی که شیتانه ده له رزین، هه ولیده دا دهستیان بگه یه نیتی و بولای خوئی رایان بکیشیت.

ئه وان، بو ئه وه ی رابواردنه که ی خوئیان ده رچیت و هه ول و ته قه لا و له رزه له رزی پیره میز بو خواردنه کان و ئه و دنگ و هاواره نامه فهوم و گونگی له قولایی بوونیه وه، له چاوه کانیه وه، له لووتیه وه بو خواردنه که هه له دستا بدینن، به ئانقه ست سینی یه کانیان که میک دوورتر له وه وه، دانابوو. ده می یاروی پیره میرد ئوی ده کرد و لیکاهه که ی به سهر ده سماله که ی ده رژا و هموو خانه واده که به دیتنی ئه م عه زابه قیزه ون و ناخوشه ده هاتنه حال.

وه ختایه ک نان برنجیه که یان هینا، ته قریبه ن گوت بوو، له تامه زرؤییدا ده له رزی.

گونتران، هاواری به سهر پیره میردا کرد: - تو زورت خواردوو! به سه، ئیدی نابی له مه بخویت!

پیره میرد، که وته گریان، له حالیکا ئه و له جاران زیاتر ده له رزی، روندکی ده رشت، منداله کان پیی پیده که نین.

سه ره نجام به شه که ی خوئیان دایی. پیره میرد، به دم خواردنی یه که م پارووی گه وره ی شیرینییه که وه، ده نگیکی کومیدی له ئه و کییه وه ده رهینا و نزگه ره یه کی کرد و، وه کو ئه و مراویانه ی که پاروویه کی گه وره له ئه و کیان ده گیریت، که وته مله قوتی.

پاشان وه ختایه ک شیرینییه که ته وا بوو، وه کو مندالیک گرو بگری، پییه کانی له عاردی ده خشانند و داوای هی دیکه ی ده کرد.

من که له هه نبر، عه زابی ئه م بوونه وهره به له نگاز و قیزه ونه دا، هه ستم به به زه یی ده کرد و دم به حالی ده سووتا، بوی پارامه وه و گوتم: - که میکی دیکه ی بده نی!

سیمون به رسقی دایه وه: - نا، دوستی ئازیز. ئه گهر له م ته مه نه دا زیاده خوئی بکات نه خوشده که ویت.

بیده نگ بووم، که وتمه بیر کردنه وه له و قسه یه. چ ماقولیه تیکی تیا بوو! حیکمه ته که ی له چیدا بوو! له م ته مه نه دا! که واته ته نیا له بهر سه لامه تی خوئی، بو ئه وه ی نه خوش نه که وئ، له و تاقه له زه ته، له له زه تی خواردن، مه حرومیان

دهکرد. ئاخر ئەم پاشماوه فەرتوس و لەرزۆکه، سەلامەتی بۆچییه؟ ساغ بێ چییە و نەساغ بێ چییە؟! ئەوان بەو کارە عەمریان درێژ دەکرد. پۆژانی تەمەنی؟ چەند پۆژ؟ دە، بیست، پەنجا یان سەد؟ لەبەر ئەو؟ یان لەبەر رابواردنی خانەوادەکه؟

ئەو هیچ کاریکی لە ژيانی خۆیدا نەدەکرد. هیچی هیچ. تەنیا یەک حەز و یەک خۆشی بۆ مابوو، ئەویش خواردن بوو. بۆچی ئەم دوایین حەز و شادمانیەیان بە تەواوەتی پێ رەوا نەدەبینی؟

دەبوا یە ئەم حەز و شادمانیەیان پێ رەوا بدیتبا تا بیخەم و بە ئاسوودەیی سەری ناباوه. دواى ماوه یەک وەرەقبازی چووم بۆ ژوورەکهی خۆم تا بخەوم. تا حەزکەى خەمباربووم، خەمبار، خەمبار.

لەبەر پەنجەرەى ژوورەکه مەدا وەستام. دنیا کش و مات، جگە لە چەهچەهەى زۆر نەرم و خۆش و جوانى بەلندەیهک لە نیو لۆ و پۆپی درەختیکە وە هیچ دەنگیکى دى نەدەهات. وادیار بوو ئەم بەلندەیه، شەوانە بۆیە ئەو ئاوازی دەخویند تا مێچکەکهى خۆى که لە سەر هیلکەکانى هەلنیشتیوو، بلاوینى و سەرگەرم بکات و، من بیرم لە پینچ مندالەکهى دۆسته بینەواکەم دەکردە وە که نەها ناچار بوو، لە پال ژنە پەپووتەکهیا، بپرخینى.

میوانخانه

میوانخانهی " شورانباخ " ش، وهکو هه موو میوانخانه دارینه کانی سهر بهرزاییه کانی ئالپ و، نزیکه چاله به فره کان وئو باریکه ریگا تیشه لان و پرووته نانهی که لوتکه و زناری سپی کوجاره کان لیکدی جیاده که نه وه ریپوارانی گوزهرگای جیمی له خو دهگریت.

ئهم میوانخانهیه سالانه ته نیا شهش مانگ ههیه و کراوهیه و مالباتی جان هاو زهر، لهوی دهژین. ههرکه به فر دهکه وی، دۆل و دهره که پرده کات وئیدی ریگه ی سهرکه و تن بو زنار ولوتکه ی لویچ دهگریت و کهس ناتوانی بوی سهر بکه وی، ژنه کان و سهرگه قاری خانه واده که و سی کورپه که ی ئه ویندهر به جیدیلن و پیره میریکی ریئوین به ناوی گاسپار هاری، دهگه ل گهنجیکی ریئاس به ناوی ئولریچ کونسی و سهگیکی زهلامی کویستانی به ناوی سام، به دیار خانووه که داده نه ن.

ئهم دوو پیاه و سهگه که تا به هار له م زیندانه به فرینه دا دهژین. لهو خانووه دا، که جگه له بناری سپی بالمورن، هیچی دی لهو دهو روبه را به دی ناکری. بناره که به زنار ولوتکه ین بریقه دار، مکوم و له به فرا نقوم، گه مارو دراوه، هه مان ئه و به فره ی که خانووه چکوله کهش دهگریت، له سهر بانه که ی که له که ده بی، تا پای په نجه ره کان دیت و ریگای چوونه ژووره وه ی خانووه که دهگریت.

ئهو پوژه، پوژئی بوو که مالباتی هاو زهر به هو ی نزیک بوونه وه ی زستان و وهرزی بارانه وه بو لویچ ده زفرینه وه. جانتاکان و رستی سهگه کانیان له سی قاتران بارکرد و سی کورپه که ده یانناژوتن و که و تنه ری.

دایکیان، واته جان هاو زهر و لویزی کیژی به سواری قاتری چوارهم دوا ی ئه وان که و تن.

باوکیان، دهگه ل ههردوو پاسهوانی میوانخانه که دا که ده بویه مالباته که تا پایی هه لدی ره که به ری بکن، ری ده کرد.

له هه وه له وه به دوری ئه و ده ریچه قووله ی نیوان تاویره کانی به رانه ر میوانخانه که دا، که به سته بوی، سوورانه وه، پاشان به دۆلیکی رونا کدا تیپه رین، که له هه موو قۆلیکه وه زنار و قوله ین به فر گرتوو، سیبه ریان به سه را کرد بوو.

تیروژیک له روناکی خو، دره خشان و سه هؤلئامیز، دابووی له م بیابان و ده شته سپیه و پرشینگیکی هینده به تینی دها که چاوی ده خسته ریشکه و پیشکه. هیچ شوینه واریکی ژیان له م دهریای لوتکانه دا، هیچ ته فگه ری که له و ته نیاییه بی سنووره دا به دی نه ده کرا و هیچ دهنگیک، بیده نگیه مه نده که ی نه ده شله قاند.

ورده ورده ریئاسه گهنجه که که ئولریچ کونسی ناو بوو و سویره اییه کی لنگ دریز بوو، که و ته پیش بابا هاو زهر و گاسپار هاری، تا بگات به و قاتره دا (هیستر) که دوو ژنه که ی به سه ره وه بوو.

ئافره ته گهنجه که، ته مه شای ئه وی ده کرد، له تو وایه به چاوانی خه مینه وه ئه و بانگده کات. کچوله یه کی گوندی ئه ندام وردیله ی قژسوور بوو، گوئناکانی سپی ده تگوت چۆری شیره و قژه که ی به راده یه ک کال بوو، ده تگوت به هو ی ئه وه وه که ماوه یه کی زور له نیو به فر و به سته له کدا مابووه وه، کال بووه ته وه.

وهختايهك ريناسه (رينما، رين نيشاندر) سويسرييهكه له قاترهكه نزيك بووهوه، دهستی خسته سهر كه فهلی وريكردهكهی خاو كردهوه.

دايكه هاوزه، قسهی بؤ دهكرد وههموو راسپاردهكاني زستاني به وردی پیدهگوت و ناموزگاری دهكرد كه چی بكات و چی نهكات. كابرای سويسری ئەمه يه كه مجاری بوو له و بهرزييانه دا بمينيتهوه، به لام هاری ی پير چواردانه زستاني له ژير به فر و بهسته له كدا، له ميوانخانهی شورانباخ قه تاندبوو.

ئولريچ كونسى، به روالهت گويی له قسهكاني دايه هاوزه دهگرت، لی وادياربوو هوشی له قسهكاني ئەو نهبوو و چاوی له كيژه گه نهكه بوو. ههر تاو ناتاوی دهیگوت: - به چاوان مه دام هاوزه. به لام بیری له جییهکی ديكه بوو و پوخساری ئارامی بی ئاگا دیاربوو. گه یشتنه ده ریاچهی دوب، كه له قولایی دۆلیكدا گیرسابوووه و سهرهكهی ساف و بهرین بهستیووی. به دهسته راستا قوللهی دوبنهورن، به تیشه شاخه رهش و نووك تیژهكانيهوه، له كه نار چاله به فره مه زنهكاني " لومرن " وه كه دهیروانیه ویلدستروبل، خو نوینی دهكرد.

كه گه یینه بستوی جیمی (بستو: زینو، مله ی كیو) كه له ویندهرهوه سهره ولیژگه یهك به رهو لویچ شور دهبووهوه، له ناکاوا كوچارهكاني ئالپی دهقهری قه له كه دۆله قوول و بهرینهكهی جن لیكدی جودای دهكردنهوه، به دیاركهوت.

له دووری دوورهوه، لوتكه وزنارین سپی، نزم و بهرن، خر ویان نووك تیژ، كه له ژیر تیشکی خوردا دهرهوشانهوه، به دی دهكران. كوی ئەم لوتكانه " میشابل " یان ناوبوو و دوو زنجیره بوون: زنجیره كیوین ویسهورن و برانیهورن بوون. لوتكهی بهرز و قوچهکی سرشین كه خه لكانیکی زوری لی هه لدیرابوون و لوتكهی دان بلانچ كه شیوهیهکی سهیری هه بوو، دوو لوتكهی ئەم زنجیره چیا به بوون.

لویچ، له پای چیاكاندا، له ناو دۆلیکی گه وره دا كه له ته متومانیکي ترسناكا رۆچووبوو، ده بینرا. خانوه كان له ناو ئەم خه رهنده مه زنه دا، كه ده یكرده كو تایی ناوچهی جیمی و سهره تایی رن، له دهنكه چه و ده چوون.

هیسترهكه، له رهخی جادهكه یا، كه وه كو مار له ناو جهرگه ی كیوه كه دا پینچی ده خوارد و یه جگار خه یالاوی و جوان بوو، وهستا. جادهكه به دهوری كو سارهكهی سه متی راستا ده سوورایه وه و ده گه ییه گوندیکی بچووكی بناری كیویك كه به زهحمهت ده بینرا. ژنه كان خو یان هه لدا یه سهر به فره كه.

دوو پیره میتره كه گه یی بوونه وان. باب به هاوزه گوتی: - زورچا كه دۆستان. تا سالی دا هاتوو به خواتان ده سپیترم. مه ترسن!

بابا هاری دووباره ی كردهوه: - تاسالی دا هاتوو.

یه كتریان له هه میز گرت، پاشان دايه هاوزه و كچۆله كه ش دهس و بو سیان ده گه ل باب به هاری دا كرد. كه نوره هاته سهر ئولريچ كونسى، به گویی لویزای چپاند: " ئەوانه ی له و سهره ده میتنه وه فه راموش نه كه ن! " كیژی به دهنگیكي نه رم و میهره بان كه ئولريچ به مه زهنده له مه بهستی حالی بوو، به رسقی دايه وه: " بیگومان. "

جان هاوزه گوتی: - دهیسا خودا حافین، به خیر و سه لامهت.

له كاتیكا كه به بهر ده م ژنه كانا ره تده بوو، به سهره ولیژگه كه دا شور بووه وه.

ئیدی زوو به زوو ههرسیکیان له یه کهم پیچی جاده که دا که وتنه نه دیوی و دوو پیاوه کهش به ره و میوانخانهی شورانباخ که وتنه ری. شانبه شانی یه کدی و بیئه وهی چ قسه یه ک بکن، به حاوی رییان ده کرد. هه موو شتیکی ته واو بووبوو و ده بوایه چوار پینج هه یقان به ته نیا به سهر به رن.

پاشان گاسپار، که وته باسکردنی ژیانی خوی له زستانی رابردوودا. پار، ده گه ل میشیل کانول دا ژیا بوو. میشیل کانول ئیدی له وه پیرتر بوو که له عوییهی ئه م کاره بیت، چونکه له ته نیایی درێژخایه نا ئه گه ری هه ر بویه ریک هه بوو. ئه وان دوو چاری بیتاقه تی نه بووبوون، چونکه له یه که مین پوژوه ئه م کیشه یه یان به سه رگه رمی، یاری و کات به سه ربردن، چاره سه ر کردبوو.

ئولریچ کونسی، له حالیکا که چاوی بری بووه ئه رزه که و روحی له لای ئه وان به بوو که به ره و گونده که پوی بوون، گوئی له قسه کانی ئه و ده گرت.

زوو به زوو میوانخانه بچووکه که، که به زحمه ت ده بینرا، وه کو خالیکی ره ش به سه ر شه پوئیکی گه وره ی به فره وه، به دیار که وت.

وهختایه ک که ده رگا که یان کرده وه. سام، سه گه زه لامه که به هه شتاو به پیریانه وه چوو وه به ده وریانا که وته کلکه سووتی.

گاسپاری پیر گوتی: - ده ی کوری من، ئیدی هیچ ژنیکیان له ده ور نییه. ده بی مشوریکی خومان بخوین و شیو ئاماده بکه ین. ده ی تو په تاته کان پاک بکه!

هه ردووکیان له سه ر ته ختین دارین پوئیشن و که وتنه ئاماده کردنی شو ریا.

سبه ینی که له خه و رابوون، ئولریچ کونسی زور بیتاقه ت بوو، پوژه که ی لینه ده پوی. هاری پیر سیغاری ده کیشا و تفه که ی ده کرده کوانگه که وه. ئولریچ، له به ر په نجه ره که وه ستابوو و ته مه شای چیا به دره خشانه که ی به رانه ر خانوه که ی ده کرد. سه ره نجام ئولریچ کونسی، دوا ی نیوه پو له مال وه ده ره که وت، به ده م بیر کردنه وه وه له به سه ره اته خه مناکه که ی دوینی، شوین پیی ئه و قاتره ی هه لگرت که دوو ژنه که ی بردبوو و که گه ییه زینوی جیمی، به ده ما له ره خی هه لدیره که راکشا و چاوی برییه لویچ.

گونده که له ناوه ندی تاویره کانی ده ورو به ریا، هیشتا به فر داینه پو شی بوو، به لام کاژستانه کانی ده ورو به ری له ژیر چره به فر دا نقوم بووبوو. له وسه ره وه خانوو نه مانه کانی گونده که ، له راره وی چه و پوژی ناو چه مه نزاریک ده چوون.

کچوله که ی مالباتی هاوزه ر نها له ناو یه کیک له و خانوو که وه بیانه دا ده ژیا. کیتان خانوویان؟ ئولریچ کونسی، زور له وه دوورتر بوو که بتوانی خانوو کان لیکدی هاویر بکات. چه ند خو شبوو که ئیستا توانیای برواته خواره وه. لی خو ر له پشت قولله ی مه زنی ویلدسترو بله وه ئاوا بووبوو و ئولریچ کونسی به نا چاری بو خانوو که زقربیه وه. بابه هاری خه ریک بوو جگه ره ی ده کیشا. هه ر که هاو خانوو که ی بینی، پوئیشازی کرد که وه ره قبازی بکن. له ده وری میزیک و له به رانه ر یه کدی پوئیشن. ماوه یه کی زور بیست ویه کیان کرد، پاشان شیویان خوارد و لپی نوستن.

پوژانی دواتریشیان وه کو پوژی یه که م به سه ربرد، پوژانیکی هه تاو و سه رما و بی به فری تازه.

گاسپاری پیر، دوانیوه‌روانی به تهمه‌شای ئه‌و هه‌لۆ و بالنده ده‌گمه‌نانه به سهر ده‌برد که به سهر لوتکه و زناره سهر به به‌فره‌کانه‌وه ده‌فرین، لی ئولریچ، هه‌موو دوانیوه‌رۆیه‌ک ده‌چوو بۆ مله‌ی جیمی تا له‌وینده‌ره‌وه تهمه‌شای گونده‌که بکات، پاشان کۆنکان و دۆمینه‌یان ده‌کرد و بۆ ئه‌وه‌ی وه‌خته‌که‌یان به‌خۆشی لیبروات جارجار له سهر پاره‌یه‌کی که‌م گه‌مه‌یان ده‌کرد.

رۆژیک که هاری به‌یانی له پیش هاوریکه‌یه‌وه بیدار بوو بووه‌وه هاوریکه‌ی گاز کرد. هه‌وریکه‌ی بزۆن، تووند و سپی، به‌کری وکی به سهری‌اندا تیده‌په‌ری و سینه‌ره‌که‌ی به ده‌ورو به‌ری‌اندا ده‌خشی و به‌ره به‌ره ئه‌وانی ده‌خسته کونی ژووره‌وه و چوارده‌وریانی له به‌فرا سپی ده‌کرد. ئه‌م ره‌وشه‌ چوار شه‌و و رۆژ به‌رده‌وام بو.

ده‌بوايه ده‌رگا و په‌نجه‌ره‌کان دابخه‌ن و دالانی هه‌لبه‌کن و چه‌ند پلکانه‌یه‌ک دروستبکه‌ن تا بتوانن خۆیان بگه‌یه‌ننه سهر ئه‌م بۆدیه‌ سه‌هۆلینه‌ی که له موده‌تی دوازه‌ سه‌عات سه‌هۆله‌نداندا وه‌کو به‌رد ره‌ق بوو بوو. له‌م هه‌ل و مه‌رجانه‌دا ئه‌وان وه‌کو زندانیان ده‌ژیان و به‌هیچ کلۆجی له خانووه‌که نه‌ده‌چوونه ده‌ره‌وه. ئه‌م دوو پیاوه کاره‌کانیان له نیو خۆیاندا دابه‌ش کردبوو. ئولریچ کونسی کاری خاوی‌نکردنه‌وه و شۆردنی شته‌کانی ده‌کرد، دارشکاندنیش له‌ملی ئه‌و بوو، گاسپار هاری کاری ئاشپه‌زی و ئاگرکردنه‌وه‌ی له ئه‌ستۆ بوو، هه‌لبه‌ته به‌ده‌م ئه‌و کاره‌یه‌که‌های و یه‌ک نه‌وایانه‌وه کۆنکانیشیان ده‌کرد. ئه‌م دووانه‌ قه‌ت به‌شه‌ر نه‌ده‌هاتن و هه‌ردووکیان هیدی و به‌حه‌سه‌له‌ بوون، بی‌تاقه‌تی و بیزاریان ده‌رنه‌ده‌بری و قسه‌ی ناخۆشیان به‌یه‌کدی نه‌ده‌گوت، چونکه بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌و زستانه‌ له‌و چیا و چۆله‌ به‌سه‌ر به‌رن پێویستیان به‌ به‌رده‌باری و ته‌حه‌موول هه‌بوو.

جارجاریک گاسپاری پیر، تهنه‌گه‌که‌ی هه‌لده‌گرت و ده‌که‌وته تاقیبی بزنه‌کیویان. هه‌رچه‌نده بزنه‌کیویان له نزیکه ئه‌وان ده‌ژیان، به‌لام له نیو کاژستانه‌کانی ئه‌و ده‌ورو به‌رده‌دا، خۆیان ده‌شارده‌وه‌و به ئاسانی نه‌ده‌دۆزرانه‌وه. خۆ راوکردنی بزنه‌کیوییه‌ک، له میوانخانه‌ی شواریباخ دا به‌جه‌ژن و ئاهه‌نگیکه‌ گه‌وره ده‌ژمیردا، جه‌ژن و ئاهه‌نگی خواردنی گوشتی تازه.

رۆژیک گاسپاری پیر، لای به‌یانی به‌نیازی راو له مال و ده‌ره‌که‌وت. پله‌ی گه‌رمای ده‌ریی مال‌ه‌که هه‌شت بۆ ده‌پله‌ی ژیر سفر بوو. هه‌تاو هیشتا گزنگی نه‌دابوو که راوچی پیر، به‌نیازی دۆزینه‌وه‌ی نیچیر به‌ره‌و ویلدستروبل که‌وته‌ری.

ئولریچ که به‌ته‌نیا مابوووه‌وه، تا سه‌عات ده‌ی به‌یانی خه‌وت. ئولریچ هه‌ر به‌ته‌بیعه‌ت خه‌والو و خه‌وخۆش بوو، لی هه‌رگیز له حوزووری رینوینی پیرا که هه‌میشه زوو راب و سه‌رحال بوو، جورئه‌تی نه‌ده‌کرد زیاد له پێویست بنوویت.

ئولریچ، به‌کاوه‌خۆ ده‌گه‌ل سام دا، که ئه‌ویش شه‌و و رۆژی به‌ده‌م خه‌وتنه‌وه له به‌ر ئاگرا به‌سه‌ر ده‌برد، قاوه‌لتی کرد. دوا‌ی تیش‌ت و نانی به‌یانی هه‌ستی به‌خه‌مباری کرد، ته‌نانه‌ت ترسی ته‌نیایی دایگرت و هه‌ستی کرد پێویستی به‌کونکانه هه‌میشه‌یه‌که‌یه‌تی که خوی پێوه‌گرتبوو.

بۆیه، به‌نیازی پێشوازی دۆسته‌که‌ی که ده‌بوايه سه‌عات چوار بزقێته‌وه، له مال و ده‌ره‌که‌وت.

به‌فریکه ئه‌ستووور سه‌رانسه‌ری خه‌رهنده‌ و دۆله‌ قوول و قولله و لوتکه‌کانی داپۆشی بوو. فاسیله‌ی نیوان لوتکه‌کان، وه‌کو کووپه‌ی گه‌وره‌ی سه‌هۆل زه‌ده سپی ده‌چوونه‌وه‌و روناکییه‌کی ئه‌وتویان لیه‌رز ده‌بووه‌وه که چاوی ده‌خسته ریشکه و پێشکه.

ئولرېچ، سى ھەفتە بوو نەچچو بوو بۇ رەخى ئەو ھەلدېرەي كە لەوئىندەرەو تەمەشای گوندەكەي دەکرد. ھەزى دەکرد كە پېش بەستى ئەو رېگايەي بۇ ويلدستروبل دەرپۆي، بۇ ئەوئىندەر بروت. لويچ ھەنووكە كەوتبوو ژیئ بەفرەو و لە ژیئ بەفرا نەدەبېنرا و خانووەكان كە لە ژیئ بەفرا نوستبون، نەدەبېنران.

بە سەمتى راستا پېچى كردهو و بەرەو چالە بەفرەكانى " لومرن " سەرکەوت. بە ھەنگاوى ھەراو، كە عادەتى پياوانى چيانشىنە، رېي دەکرد و بە عاسا كانزاييەكەي بەفرەكەي كە وەكو بەرد رەق بوو بوو، تاقي دەكردهو و بە چاوه تيژەكانى دەپروانيە دوورى دوور و لە قولايى ئەو فەرشە بى سنوورەدا چاوى بۇ خاليكى رەش و بزوز دەگيئا.

وختايەك گەيىە پای چالە بەفرەكە، وەستا و لەخوى پرسى:- ئايا پېرەميرد رېگاي دۆزيو تەو؟

ئەوسا، بلەز و بە نيگەرانيەكي زياترەو، بەپېيان كەوتە لابردنى خرەكە بەردەكانى بەر چالە بەفرەكە.

نزيكى خور ئاوابوو. بەفرەكە سوورى دەنواند و بايەكى وشك و تەزى بەسەر بەفرە بلورينەكەدا دەھات. ئولرېچ، ھاوارىكى تيژ، لەرزوك و دوور و دريژى كرد و دۆستەكەي گازكرد. دەنگى لە نيو ئەو بېدەنگيە كوشندەيەدا كە بالى بە سەر كوچارەكەدا كيشابوو، تا دوورى دوور پۆي و لە نيو شەپۆلى بېجىوولە و قوولى بەفر و بەستەلەكەكەدا، وەكو قيژەي بالندەيەك بى و بە سەر شەپۆلى ئاودا پەخش بېتەو، بەو ئاوايە بلاو بوو ھەو.

ئولرېچ دريژەي بە رېگاي خو دا، ھەتاو لە پشت ئەو زنار و لوتكانەو كە ھېشتا روناكى ئاسمانيان بە سەرەو بوو، بەرەو ئاوابوو دەچوو، لى قولايى دۆلەكە سات بە سات تاريكتر دەبوو. لە ناكاوا ترسى لىنيشت. ھەستى دەکرد كە بېدەنگى، سەرما، تەنيايى و مەرگى زستانەي ئەو لوتكانە بەرەو ئەو ديت و چىواي نەمابوو كە خويىنې بەمەيى و لە جوولەي بخت، ئازاي بەدەنى وشك بكات و جوولەي لەبەر بېرېت و رەقى بكاتەو. بەغار بەرەو خانووەكە گەرايەو. واى بۇ دەچوو كە پېرەمير، لە غيايى ئەواو لە رېگايەكي ترەو بۇ مال گەراو تەو و ھەنووكە بەخوى و بزەنە كيويەكەو لە بەر ئاگرا دانىشتوو.

زوو بەزوو ميوانخانەكە بەديار كەوت. ھېچ دووكەليك لە خانووەكەو ھەلنەدەستا. ئولرېچ، تووندتر تاوى دا و دەرگاگەي كردهو. سام، بە ھەشتا و ھاتە پيشوازي، لى گاسپار ھارى پېر، ھېشتا نەزقري بوو ھەو.

كونسى، حايير و ھەپەساو، بە دەورى خویدا دەسوورايەو. دەتگوت چاوه پروانى ئەو بوو كە ھاو خانووەكەي لە سووچىكى پەنھانى خانووەكەدا بدۆزيتەو. ئەوسا ئاگرى كردهو و شورباي نايەسەر ئاگر. ھېشتا ھەر بەھيقي گەرانەو ھى پېرەميرد بوو.

ھەر سا ناستاي لە خانووەكە و دەدر دەكەوت و چاوى دەبېيە رېگا تا پېرەميرد بگەرېتەو. شەو داھات. شەويكى سپى كوستانى، شەويكى رەنگزەرد، شەويكى قور قوشمىنى درەخشان. دەتگوت بە دريژايى ئاسو، خاچىكى زەردباو ناسك لە پشت لوتكەكانەو دەكەوت.

پياوہ گەنجەكە پاشان گەرايەو، بە دەم گەرم كردنەو ھى دەست و لاقەكانىيەو، بېرى لەو بويەرانە دەكردهو كە لەگىن بوو رووبدەن.

دوورنیه لاقی گاسپار هاری شکابی، رهنه که وتیتته خه رهنديکه وه یان ههنگاویکی ههلهی نابیت و نه ژنوی شکابی و ئیستا له ناو به فرا که وتبی. له گینه سه رما که سیره ی کردبی و له پهل وپو که وتیت.

بیگومان پیره میزد، ترساو و سه رگه ردان، به هه موو هیزی خویه وه له بیدهنگی شه وه که دا هاواری کومه کی کردوه.

لی له کوئی؟ کوسار، به تایبه تی له وهرزه دا به راده یه ک به رین، سهخت و له ئاوه دانیه وه دووربوو که پازده بیست رینمای له زهبری پیویست بوو تا له ماوه ی ههشت رۆژدا، له م سه رزه مینه هه زار به هه زاره دا که سیک بدۆزیتته وه.

ویزای ئه مهش، ئولریچ کونسی بریاریدا که نه گه ر گاسپار هاری تا نیوه شه و و سه عات یه کی شه و نه گه رایه وه ده گه ل سام دا بروات به سو راغییه وه.

خوی بو ئه م کاره ئاماده کرد. به شی دوو رۆژ خواردنی خسته کۆله پشتیه که یه وه. عاسا کانزاییه کانی هه لگرت. په تیکی باریک، مکووم و دریژی له خویه وه ئالاند. ته مه شایه کی عاسا کانزاییه که ی کرد. ئه و ته وره شی که بو دروستکردنی جی پی له نیو به سه ته له کا پیویست بوو، تا قیکرده وه. ئه وسا چاوه پروانی کرد. ئاگره که له موغه یرییه که دا کلپه ی ده سه ند. سه گه زه لامه که له بهر روناکی و بلیسه ی ئاگره که دا وه نه وزی ده دا. سه عاته چالمه که به قه د دیواره که وه وه کو دلی ئینسان، به ریک و پیکی له چوارچیوه دارینه که یدا لی ده دا و چرکه چرکی ده کرد.

ئولریچ، گوئی بو ئه و دهنگانه هه لختبوو که له دووری دووره وه ده هاتن، هه رجاری که بایه که شیروانی و دیواره کانی ده له رزاند، به ده نی ئه ویش ده که وته له رزین.

سه عاته چالمه که نیوه شه وی راگه یاند. ئولریچ کونسی راجفری. ئه وسا به ترس و له رزه وه ئاوی به ئاگره که دا کرد و پیش ئه وه ی به ریبه که وی قاوه یه کی گه رمی خوارده وه.

وهختایه ک سه عاته چالمه که یه ک که رته لی دا، ئولریچ هه ستا، سامی بیدار کرده وه، ده رگای فه کرد و به ره و ویلدستروبل به ریبه که وت. له وکاته دا که به کومه کی په ته که، به تاویزه به فر گرتووه کاندای سه رده که وت، سه گه که له ره خی هه لدیزه که دا چاوه پروانی ئه و بوو. شهش دانه سه عاتی پیچوو تا گه ییه یه کی که له و لوتکانه ی که گاسپار زورجار بو راوی بزنه کیویان ده چوووه ئه وینده ر. و چاوه پروانی کرد تا خور هه لییت.

ئاسمانه که ی دیار سه ری ئه و به ره به ره رهنگی هه لده بوارد. له ناکاوا روناکییه کی سه یر که له خالیکی نادیاره وه، به تووندی ئوقیانووسی لوتکه سپیه کانی ده وره به ری داگرت، شه وقی دایه وه و به ئاسماندا بلاو بووه وه. به لام به ره به ره لوتکه هه ره به رز و زور دووره کان رهنگیکی ئامال سووری نه رمیان وه رگرت، له رهنگی گوشت ده چوو و هه تاوی سوور له پشت کیوه زه به لاه و دیوئاساکانی ئالپه وه به دیارکه وت.

ئولریچ کونسی که وته ری. وه کو راوچییه ک به کومه کوم ده رویی و به سه گه که ی ده گوت: - بگه ری! تا قیب بکه!

نها دووباره به چیا یه کاندای سه رده که وت و له کاتیکا چاوی به دۆل و هه لدیزه کاندای ده گیرا، جارجار به هاواریکی دوور و دریژ که زوو زوو له و ده قه ره به سه ته له ک و جه مه دیه دا خامۆش ده بوو، دۆسته که ی گاز ده کرد. هه ندیجار وای هه ست ده کرد که گوئی له دهنگیکه و گوئی به نه رزه که وه ده نا، به لام دووباره تی هه لده چوووه وه و دیسان

دهکه و ته وه بانگرنی دۆسته که ی. به لām هیچ وه لامینکی نه ده ژنه وت و شه که ت و ماندوو و نائومید داده نیشته. نزیکه نیوه رۆ فراقینی خوارد و خواردنی به " سام " ش که به ئەندازه ی ئەو شه که ت بوو دا و دووباره که وته گه پان.

که بوو به عه سر، ئەو هیشتا ده گه را، په نجا کیلومه تر ریگی له و کۆچاره دا ته ی کردبوو. چونکه زۆر له ماله که دوور که وتبووه وه و گه پانه وه ش زۆر زه حمه ت بوو و ههروه ها له وه شه که ت تر بوو که بتوانی ریپکات، کونیک له به فره که دا هه لکه ند و له گه ل سه گه که یدا خۆیان به ژیر ئەو لیفه یه دا کرد که ده گه ل خۆیدا بردبووی. هه ردووکیان خه وتن و له شیان تا سه ر ئیسقان جه مه دی بوو، به یه که وه چه سپاند.

ئولریچ، خه وی لینه که وت، رۆحی گیرۆده ی خه یالین ناخۆش بوو و ئازای به ده نی ده له رزی.

وه ختایه ک که له جیگا هه ستا، به یان ئەنگاوتبوو. ئەژنۆکانی وه کو لووله ئاسن ره ق بووبون و هه رکه گوئی له ده نگیک ده بوو، له ترسا زمانی ده به سترا و دلێ له هه یه جاندا ده له رزی. له ناکاوا بیر له وه کرده وه که ئەگه ر ئەم بایه له م کونه وه بیت ئەویش له م ته نیایی و ترس و له رزه ی مه رگا، ده مریت. له حالیکا به خورته وره ی خۆی به رز ده کرده وه، هه ولیده دا توانای خۆی به ده ست بیتته وه.

ئیدی به ره و میوانخانه که ده رۆی. به دم ریگردنه وه ده که وت وه له ده ستایه وه و " سام " یش که لاقینکی ده شه لی، دوا ی ده که وت. نزیکه ی سه عات چواری دوانیوه رۆ گه یینه وه شورانباخ. ماله که چۆل وهۆل بوو. ئولریچ، ئاگری کرده وه، نانیک خوارد و چوه ناو جیگا وه، به راده یه ک ماندوو بوو که بیر له هیچ نه ده کرده وه.

ماوه یه کی زۆر خه وت. خه ویکی قوول، لی له ناکاوا ده نگیک، هاواری که ئەوی بانگ ده کرد، خه وه قووله که ی زپاند وه خه وی هه ستاند. ئایا خه وی بینی بوو؟ ئایا له و جۆره هاواره سه یرانه بوو، که دینه خه ونی خه لکانی نیگه ران؟ نه. دووباره گوئی به هه مان هاوار زینگیه وه، هاواریکی له رزۆک که ده چوه کړکراگه ی گوئییه کانییه وه، له سه راپای جه سته یا ده نگی ده دایه وه. بیگومان که سیک هاواری ده کرد و به ناو ئولریچی گاز ده کرد. که سیک له وناوه و له نزیکه خانوه که بوو. گومانی تیا نه بوو. ده رگای فه کرد و تاهیز له گه روویا بوو هاواری کرد: - گاسپار، تۆی؟

که س به رسقی نه دایه وه. چ ده نگ، زه مزه مه و جووله یه ک له ئارادا نه بوو. هه ره یچ. شه و بوو و به فره که ره نگی بواردبوو. بایه کی ته زی، سه هۆلین که به ردی شه ق ده کرد و هیچ بوونه وه ریکی سه ر ئەو به رزاییه چۆلانه به رگه ی نه ده گرت، هه لیکردبوو، بایه کی وشک و کوشنده، که له بای داغ و گره ی بیابانیش کوشنده تر بوو. ئولریچ جاریکی دی هاواری کرد: گاسپار! گاسپار! گاسپار!

ئه وسا، به دم چاوه روانییه وه وه ستا. هه موو شتیک له و کۆساره دا وشک هه لاتبوو، جه مه دی بوو. له ناکاوا ترسی گه ییه سه ر ئیسقان. به قه له م بازیک خۆی گه یانده ناو خانوه که، ده رگای داخست، قفله کانی لیدان و پاشان له کاتیکا به دم سه رماوه هه لده له رزی که وته سه ر کورسییه ک. له وه ده چوو، ریک له و کاته دا که گوئی به هاواری دۆسته که ی زینگی بیتته وه، که به دم ئاوزینگه وه رۆحی ده رچووبی!

وه کو چۆن له زندوو بوونی خۆی یان له نان خواردنی خۆی دلنیا بوو، به و ئاوا یه دلنیا بوو که ئەو بویه ره پوویداوه. گاسپار هاری پیر، دوو رۆژ و سی شه وی له چالیک ناو دۆلکی قوولی عاسی دا، که سپیه تیه که ی له تاریکی سیاچالان شوومتر بوو، به دم گیانه لالا و ئاویلکه وه به سه ر بردبوو. به لی دوو رۆژ و سی شه و به گز

مه‌رگا چووبووه و له و ساته‌دا كه دهنگه‌كه بيسترابوو، پيره‌مي‌رد، له كاتيكا بي‌ري له دۆسته‌كه‌ي ده‌كرده‌وه، گياني سپاردبوو و روحي ئازادي به‌رهو ميوانخانه‌كه‌ي نشينگه‌ي ئولريچ له شه‌قه‌ي بالي دابوو به‌ دهنگي رازناميز و ترسناكي روحي ئه‌و مردووانه‌ي كه سه‌روساخت ده‌گه‌ل زندووان دا پيدا ده‌كهن، ئه‌وي بانگ كردبوو، هاواري بۆ ئه‌و بردبوو. ئه‌م روچه، به‌ بيدهنگي هاواري بۆ روحي بيتواناي كابراري خه‌وتوو بردبوو و بۆ دواچار خاترخوازي ليكردوو يان گله‌يي ليكردوو يان ناره‌زايي خۆي ده‌ربريوه كه وه‌كو پيوست به‌ هانايه‌وه نه‌چوو و سو‌راغي نه‌كردوو.

ئولريچ، هه‌ستي به‌ روحي ئه‌و له‌و ناوه، له‌ نزكي خۆي، له‌ پشت ئه‌و ده‌ر و ديواره‌وه ده‌كرد كه تو‌زي له‌ وه‌پيش داخرابوون. روحي پيره‌مي‌رد، وه‌كو بالنده‌يه‌ك كه به‌ شه‌واره ده‌كه‌وي و په‌روباللي له‌ په‌نجه‌ره‌ي روناكي ماليك هه‌لده‌سوويت، سه‌رگه‌ردان بووبوو و ئولريچ، له‌ حالتيكا كه وره‌ي به‌ردابوو، هه‌ستيده‌كرد كه ده‌يه‌وي له‌ ترسا هاواربكات. ده‌يوست هه‌ليت، لي زاتي نه‌ده‌كرد له‌ خانووه‌كه وه‌ده‌ربكه‌ويت. له‌ خۆي رانه‌ده‌بيني و به‌راستي له‌ وه به‌ دواوه دلي به‌ هيچ كاريكه‌وه نه‌بوو. تا ئه‌وكاته‌ي كه جه‌نده‌كه‌كه‌ي رينماي پير نه‌دۆزراوه و نه‌نيژرابا، تارمايي ئه‌و له‌ وناوه، له‌ ده‌وروبه‌ري ميوانخانه‌كه‌ دوور نه‌ده‌كه‌وته‌وه.

رۆژ بووه‌وه، كو‌نسي به‌ديتتي گزنگي هه‌تاوه‌كه كه‌ميك وه‌خۆهاته‌وه و جورئه‌تي په‌يدا‌كرد. خواردني بۆ خۆ ئاماده‌كرد. شو‌رباي بۆ سه‌گه‌كه‌ي ليتا. پاشان مات و خه‌مين، به‌ دليكي ره‌نجاوه‌وه به‌ دم بيركردنه‌وه‌وه له‌ كابراري پيره‌مي‌رد، كه له‌ سه‌ر به‌فره‌كان خه‌وي ئه‌به‌دي ليكه‌وتبوو، داناشت.

هه‌ر كه شه‌و بالي به‌ سه‌ر كوچاره‌كه‌دا كي‌شا، ترسين تازه سه‌راپاي هينايه له‌رزين. نها له‌ موبه‌قه تاريكه‌كه‌دا، كه به‌ ئاسته‌م، موميك روناكي كردبووه‌وه، به‌ هه‌نگاوي هه‌راو له‌م سه‌ره‌وه بۆ ئه‌وسه‌ر ده‌هات و ده‌چوو. گو‌يي هه‌لخستبوو، به‌ لكو ديسان گو‌يي به‌ هاواريكي ترسناك بزرينگيته‌وه كه بيده‌نگيه شوومه‌كه‌ي ده‌ريي خانووه‌كه به‌ره‌وينيته‌وه. به‌ راده‌يه‌ك خۆي به‌ته‌نيا و نه‌گه‌ت ده‌زاني وه‌كوي ئه‌وه‌ي هيچ به‌ني به‌شه‌ريك تا ئه‌و ساته به‌ته‌نيا نه‌بووي. به‌ تاقي ته‌نيا له‌م دنياي سه‌هۆلبه‌ندانه‌دا مابوووه‌وه. دوو هه‌زار مه‌تر به‌رزتر له‌ ئاوه‌داني و به‌رزتر له‌ مالي خه‌لكي، له‌ ژير ئاسماني سه‌هۆليندا، به‌ تاقي ته‌نيا! مه‌ليكي شيتانه داگيري كردبوو، له‌ سه‌راپاي نيشتبوو: مه‌يلي هه‌لاتن له‌ خانووه‌كه، ئيدي بۆ هه‌ركوييه‌ك وبه‌ هه‌رجوريك بيت. لي ته‌نانه‌ت زاتي ئه‌وه‌ي نه‌ده‌كرد ده‌رگاكه‌ش بكاته‌وه و دلنيابوو كه پيره‌مي‌ره مردووه‌كه ريي بيده‌گره‌يت تا له‌و بلندايبه‌دا به‌ ته‌ني نه‌مي‌نيتته‌وه.

ده‌ور و به‌ري نيوه‌شه‌و، له‌ كاتيكا ئه‌وه‌نده به‌ نيو ژووره‌كه‌دا هات و چۆي كردبوو و به‌ هۆي دلله‌راو كه و ترسه‌وه، شه‌كه‌ت بووبوو، ئه‌نجام له‌ سه‌ر كورسييه‌ك داناشت، چونكه له‌ ته‌خته‌خه‌وه‌كه‌ي، وه‌كو شوينيك كه رو‌حان هات و چۆيان به‌سه‌ره‌وه ده‌كرد، ده‌ترسا.

له‌ ناكاوا، هاواريكي تيز له‌ ناو جه‌رگه‌ي ئه‌و شه‌وه‌وه، جاريكي دي له‌ گو‌ييدا زرينگايه‌وه. هاواريكي له‌ راده‌به‌ده‌ر تيز، كه ئولريچ ده‌ستي برد تا رو‌حه‌كه بتارينئ و به‌ سه‌ر كورسييه‌كه‌وه به‌ پشتا كه‌وت.

سام، كه له‌ هه‌را و هه‌نگامه‌كه خه‌به‌ري بووبوووه‌وه، وه‌كو چۆن سه‌گان له‌ كاتي ترسا وه‌خۆ ده‌كه‌ون، به‌و ئاوايه كه‌وته و ده‌رين و سوورانه‌وه به‌ ده‌وري خانووه‌كه‌دا، تا بزاني مه‌ترسييه‌كه له‌ چيدايه.

وه‌ختايه‌ك گه‌ييه نزيكي ده‌رگاكه، به‌دم هانكه‌هانك و مړاندنه‌وه تووكه‌كاني ره‌پ بووبوون و كلكي راست بووبوووه‌وه، بۆني به‌ ده‌رگاكه‌وه ده‌كرد و چرنۆكي ليده‌دا.

کۆنسی که ته‌واو شپرزە بووبوو، هه‌ستایه‌وه، به پێیان کورسییه‌که‌ی راستکرده‌وه و هاواریکرد:

- نه‌یه‌یه‌ ژووره‌وه! نه‌یه‌یه‌ ژووره‌وه! ئه‌گه‌ر بێته‌ ژووره‌وه ده‌تکوژم ها.

سه‌گه‌که، که به هۆی هه‌ره‌شه‌ گریمانیه‌که‌وه هاپوژابوو، به ترسه‌وه له‌هه‌نبه‌ر ئه‌و دژمنه نادیاره‌دا که ئاغای هه‌ره‌شه‌ی لێده‌کرد، که‌وته وه‌رین.

سام، به‌ره به‌ره هیتور بووه‌وه. گه‌رایه‌وه لای ئاگردانه‌که تا وه‌ربکه‌وئ، لێ نیگه‌ران بوو، سه‌ری به‌رز گرتبوو، چاوه‌کانی پرشنگیان هه‌دا وده‌ی مراند.

" ئولریچ " ش که‌میک وه‌خۆ هاتبووه‌وه، لێ هه‌ستی به‌جۆره ترس و نیگه‌رانیه‌که ده‌کرد، بۆیه به ناو گه‌نجینه و خه‌لوه‌تیه‌که که‌وت تا شه‌رابی سه‌پی بدۆزیته‌وه. چه‌ند پێکیکی دوا به‌داوی یه‌کی هه‌لدا. بیرکرده‌وه‌ی گۆنگ و وره‌ی نزم ده‌بوو.

تایه‌کی ئاگرین به ده‌ماره‌کانیا ده‌گه‌را.

سه‌بینه‌ش هه‌چی نه‌خوارد و هه‌ر مه‌ی خواردوه‌وه و چه‌ند رۆژیکی دی به‌مه‌ستی و مه‌نگی به‌سه‌ر برد. هه‌رکه بیرى له گاسپار ده‌کرده‌وه، ده‌ستی به‌خواردنه‌وه ده‌کرد، تا مه‌ستی مه‌ست ده‌بوو و له سه‌ر عاردی ده‌که‌وت و هه‌ر له‌ویدا به ده‌ما، مه‌ست و نیوه‌مردوو و سه‌راپا سه‌ر ده‌مایه‌وه. لێ په‌نابردنه به‌ر ئه‌لکول بێفایده بوو، چونکه هه‌مان ئه‌و هاواره‌ی ئه‌وی گاز ده‌کرد، وه‌کو گولله‌یه‌که چه‌زی له مێشکی هه‌لده‌ستان و، بیداری ده‌کرده‌وه. به‌ده‌م له‌تر دانه‌وه خۆی به‌رز ده‌کرده‌وه، ده‌سته‌کانی بلاو ده‌کرده‌وه تا نه‌که‌وێت و هانای بۆ سام ده‌برد و سه‌گه‌که که ده‌تگوت وه‌کو خاوه‌نه‌که‌ی شیت بووبوو، په‌لاماری ده‌رگاکه‌ی ده‌دا، به چه‌رنۆک تیی به‌رده‌بوو، ددان و که‌لبه سه‌پیه‌کانی لێ گیرده‌کرد و " ئولریچ " ش به سه‌روگه‌ردنی خوار و مێشکی مه‌نگه‌وه، له جیاتی ئاویش مه‌شروبی ده‌خواردوه‌وه تا خه‌وی لێکه‌وێت و نیگه‌رانی و ترس و نا‌ئومیدییه‌که‌ی له بیر بچیته‌وه.

له ماوه‌ی سه‌ هه‌فته‌دا، هه‌رچی زه‌خیره‌ی قه‌خارنی هه‌بوو هه‌ره‌مه‌موی خواردوه‌وه، لێ ئه‌م مه‌ستیه به‌رده‌وامه، ده‌بووه مایه‌ی ترسیکی ئه‌وتۆ که ئیدی نه له بیرى ده‌چوووه‌وه و نه له کۆلی ده‌بووه‌وه . ئه‌و بیره به سوینیانه‌ی که له سۆنگه‌ی یه‌که مانگ مه‌ستی و ته‌نیایی په‌هاوه هینده‌ی دی زه‌نیان شیواندبوو، وه‌کو لاولاو له ناخی ناخی ئالابوو. ئیدی وه‌کو حه‌یوانیکی نیو قه‌فه‌ز، به ماله‌که‌یدا ده‌هات وده‌چوو. گوئی به ده‌رگاکه‌وه ده‌نا، تا گوئی له ده‌نگی ئه‌و که‌سه بیت که له پشت ده‌رگاکه‌وه وه‌ستابوو، له پشت دیواره‌کانه‌وه هه‌ره‌شه‌ی لێکات. دواى ئه‌وه‌ی ماندوویه‌تی زۆری بۆ ده‌هینا، خه‌وی لێده‌که‌وت، هه‌مان ده‌نگی ده‌بیسته‌وه. پاده‌په‌ری و به‌چه‌چکانه‌وه داده‌نیشت.

سه‌ره‌نجام شه‌ویک. به دوا تین و تاوه‌وه که پێی مابوو، به‌ره‌ولای ده‌رگاکه چه‌و، کردییه‌وه تا ئه‌وکه‌سه بدین که بانگی ده‌کرد و ناچارى بکات بیده‌نگی بکات.

کزه‌بایه‌کی ته‌زی به‌ده‌نی تا سه‌ر ئیسقان چایاند، دای له سه‌روچاوی. له ده‌رگاکه‌ی دا و دایخست، به سورگی دایخست به‌لام ئاگای له‌وه نه‌بوو که سام له ماله‌که چه‌وته ده‌ری.

پاشان به ده‌م له‌رزینه‌وه، شه‌واته‌کی خسته ئاگره‌که‌وه و بۆ ئه‌وه‌ی خۆی گه‌رم بکاته‌وه له به‌ر ئاگره‌که رۆنیشت. به‌لام له ناکاوا له ترسا که‌وته له‌رزین. یه‌کیک ده‌گریا و چنگی له ده‌رگاکه ده‌دا!

به ترسیکی زورهوه گوتی: - برۆ به لای کاری خۆتهوه!

نالیهکی دوور ودریژ و به سوی هاتهگویی. لهو دهمه دا ترسیکی به ترهف پاشماوهی ئەقلهکەشی برد. لیکدا لیکدا دووپاتی دهکردهوه: - برۆ!

چاوی به دهور و بهری خۆیدا دهگیرا تا گۆشهیهک وه دۆزی و خۆی تیا دا تاقت بکات. ئەو کهسهی له بهر دهرگا که بوو، هیشتا هەر دهگریا، به دهوری خانووه که دا دهسووراپیهوه و خۆی به دیوارهکانا دهکیشا. ئولریچ، به رهو کۆمه دییه دارینه که چوو که پر بوو له قاپ و ئامانان و ئازوو قه، تینی دایه خۆ و به هیز و توانایهکی میتابه شه رییه وه هه لیگرت و تا نزیک دهرگا که بردی تا له وئ بیکات به سهنگه ر. پاشان هه رچی قه نه فه و لینه و دۆشهک و کورسی هه بوو، هه ره مووی نایه سه ر یه ک و په نجه ره که ی، وه کو ئەوهی دژمنیک هیرشی بۆهینابی، گرت.

لی ئەو کهسهی که له ده ره وه بوو، به دهنگی بهرز که وته نالین و ئاخین، به جۆری که ئەمیش له ژووره وه که وته نالین.

شه وان و رۆژان بوورین، بیئه وهی ناله ی هه یچ یه کتیکان بپریت. ئەوهی ده ره وه به رده وام به دهوری خانووه که دا ده سووراپیه وه و به هه موو هیزی خۆیه وه چرنۆکی له دیواره کان دها وه ک ئەوهی بیه وئ کاو لی بکات. ئەوهی ناویشه وه، هه موو ره فتاره کانی رۆژانی پیشووی دووباره دهکرده وه، دانه وی بووه وه، گوئی دها به به رده کانه وه و به دم هاواریکی ترسناکه وه، وه لامي دهنگی ئەوهی ده ره وهی ده دایه وه. رۆژیک، عه سر بوو، ئیدی ئولریچ گوئی له هه یچ دهنگیک نه بوو. دانیشت. به راده یه ک شه که ت بوو بوو و ئازای تیک شکابوو که یه کسه ر خه وی لیکه وت.

وه ختایه ک خه به ری بووه وه، هه یچ شتیکی له بیر نه ما بوو. ده نگوت می شکی له ماوه ی ئەو خه وه دا، له هه موو شتیکی به تال بوو بووه وه. زۆری برسی بوو و نانی خوارد.

زستان کۆتایی هات، ئیدی گوزه رگای جیمی به که لکی هات و چۆ ده هات و مالباتی هاوزه ر، به نیازی گه رانه وه بۆ میوانخانه که یان که وتبوونه ری.

وه ختایه ک گه بیینه سه ره تایی هه ورازه که، ژنه کان سواری قاتره کان بوون و که وتنه باسی ئەو دوو پیاوه ی که گه وایه بۆ لای ئەوان ده چوون.

سه ریان له وه ده سوورما که بۆچی یه کتیک له و دوو پیاوه ی له میوانخانه که ما بوونه وه، چه ند رۆژی له مه پیش و به تایبه تی که ریگا کرابوو وه، نه ها تبووه خواره وه وهه والیکی چۆنیه تی گوزه راندنی زستانه که ی بۆ ئەوان نه هینابوو.

سه ره نجام گه بیینه میوانخانه که، هیشتا هه ر له ژیر به فرا بوو. ده رگا کان و په نجه ره که دا خرابوون و ته نکه دوو که لیک له دوو که لکیشی شیروانیه که وه ده هاته ده ری، بابا هاوزه ر سووکه ئومیدیکی به و دوو که له په یدا کرد. لی کاتی که نزیک بوونه وه، ئیسکه په یکه ریکی زه لام و به لادا که وتووی حه یوانیکیان له بهر ده رگا که دا بینی که دالاش گۆشته که یان خوارد بوو. به وردی ته مه شایان کرد.

دایه هاوزهر گوتی:- ده بی سام بی.

ئهوسا بانگی کرد:- هی، گاسپار!

هاواریکی تیژ له ناو خانووکهوه بهرز بووهوه. دهتگوت قروسکهی حهوانیکه. سی پیاو، یانی باوکهکه و ههردوو کورکههه وهولیاندا تا دهرگاکه بکهنهوه. بهلام بویان نهکرایهوه، له تهویله خالیهکهوه شیشیکی دریژیان هیئا وکیشایان به دهرگاکهدا. تهختهی دهرگاکه به قرچهقرچ شکا و پارچهپارچه بوو. ئهوجا دهنگیکی بهرز خانووکههه هیئایه له رهو ئهوان له بهینی خانووکههه و له پشت کومهدییه سه رنگونهکهوه پیاویکیان به پیوه بینی، پیاویک که قژه دریژهکهه به سهر شانیا رژابوو و ردینی کهوتبووه سهر سینگی، چاوهکانی ئاگرین و جلهکانی شر وشهپریو بوون.

کهسیان نهیانناسییهوه، لی لویز هاوزهر هاواریکرد:- ئه مه ئولریچه دایکه.

دایکه کهش، بوی ده رکهوت که ئه و پیاوه ویرای ئه وهی قژهکهه سی بووبوو، ئولریچه. ئولریچ ریگهه دان تا بیئه ژوورهوه، دهست بهودا بینن، لی بهرسقی هیچ پرسیاریکیانی نه دایه وه. دهبوايه بۆ لویچی بهرنه وه ولهوی پزیشکهکان معایه نه یان کرد و گوتیان ئولریچ شیت بووه.

کهس به چاره نووس و قهدهری گاسپاری نه زانی.

کچوله کههه خانه وادهه هاوزهرش، هاوینی بووری به هوی جوړه نه خوشییه که وه، که نیشانهه هه ره دیاری، سستی و بی حه واسی بوو و هۆکه شیان به سه رمای کۆساران ده زانی، گیانی سپارد.

ویل و بیکار

چل دانه رۆژی ته‌واو هه‌موو دنیاى بۆ دۆزینه‌وه‌ی کار دایه ژیر پیوه. زید وزاگه‌ی خۆی، واتا " ئاوارى " سه‌ر به ده‌قه‌رى مانشى به‌جیه‌شتبوو، چونکه له‌وى کار ده‌ست نه‌ده‌که‌وت. ئەم پیاوه بیست و حه‌وت سالان بوو، کورپیکى توکمه و سه‌رحال و زیتەل و چه‌له‌نگ بوو و له دارتاشخانه‌یه‌کا کارى ده‌کرد. دوو مانگیک بوو مالبات و که‌س و کارى به‌ خێویان ده‌کرد. کورپه‌ گه‌وره‌ی مالباته‌که‌یان بوو، به‌ درێژایى ماوه‌ی بیکارییه‌که‌ی، ده‌ست له سه‌ر ده‌ست و بیئیش و کار دانیشتبوو. زۆر ده‌ست کورت و نه‌بوو بوون، به‌زه‌حمه‌ت نان له مالپاندا په‌یدا ده‌بوو. هه‌ردوو خوشکه‌که‌ی کارى رۆژانه‌یان ده‌کرد، به‌لام ده‌ستمز و رۆژانه‌که‌یان که‌مبوو، جاک راندی که‌ گه‌نجیکى به‌هیز و توانا بوو، هه‌چ کاریکى نه‌ده‌کرد، چونکه کارى نه‌بوو و به‌راستی بووبوو به‌بار به‌سه‌ر خوشکه‌کانیه‌وه و ئەوان خه‌رجیان ده‌کیشا.

له‌ شاره‌وانیا ناوی نووسی بوو و سکرته‌یر و کاتبی شاره‌وانی پێی گوتبوو که‌ بروات له پایته‌ختا بۆکار بگه‌رێ. بۆیه به‌و نیازه هه‌رچی کارنامه و شاده‌تنامه و به‌لگه‌نامه‌ی هه‌بوو کۆی کردبووه‌وه. حه‌وت فرانکی هه‌بوو، ئەویشی نابوو ته‌نکه‌ی باخه‌لی، جووتی پیلایى زیاده و چاکه‌ت و پانتۆلیکی له بوخچه‌یه‌کی سپی نابوو به‌ سه‌رى دار عاسایه‌که‌یه‌وه کردبوو و دابووی به‌ شانیا و له ئاواى ده‌رچوو بوو.

رۆژان و شه‌وانی زۆر، به‌ بێ خواردن، جاده و رێگای دوور و درێژی ته‌ی کردبوو تا گه‌یی بووه ئەم مه‌رز و بویه نه‌هینی ئامیزه‌ی که‌ کریکاران له‌وینده‌ر کاریان په‌یدا ده‌کرد.

له هه‌وه‌له‌وه، حه‌زی کردبوو کارى دارتاشی بکات، چونکه بۆ خۆی پێشه‌ی دارتاشی بوو. لى روى ده‌کرده هه‌ر دارتاشخانه‌یه‌ک ده‌ستیان به‌ روه‌یه‌وه دهنه‌ و پێیان ده‌گوت تازه کومه‌لیک کریکاری خۆمان مه‌ره‌خه‌س کردوو و هه‌چ کاریکیان نییه‌ و ئیدی ئەویش که‌ تاقه‌تی چوو بوو و نه‌بوونی و برسیتی زۆری بۆهینابوو، لیبرا هه‌رکاریکی ده‌ست بکه‌وى ملی پیوه بنیت.

به‌لى، هه‌موو کاریکی ده‌کرد له‌وانه: بناغه‌دانه‌وه، کریکاری له ته‌ویلاندا، به‌ردتاشی، په‌رچکردنی دار و دره‌ختان، بیره‌ه‌لکه‌ندن، تیکه‌لکردنی گل و قسل، کۆکردنه‌وه‌ی ئیزنگان، شوانی په‌زان و شه‌و به‌ کیوان. به‌لام کرئ و مزى هه‌موو ئەو کارانه له‌ چه‌ند سوپه‌ک تیناپه‌رێ، به‌ کولله‌مه‌رگیش پێی نه‌ده‌ژیا، چونکه ده‌ستی ده‌دایه هه‌رکاریک، دواى دوو سێ رۆژ، خاوه‌ن کار و جووتیاران ته‌ماعیان تیده‌کرد و داویان ده‌کرد به‌ کرئیه‌کی که‌متر کاریان بۆبکات.

نها یه‌ک هه‌فته بوو هه‌چی ده‌ست نه‌که‌وتبوو. ئیدی ئەشته‌بای نه‌بوو، گیانی به‌و ژنانه بوو، که به‌ به‌ر ماله‌کانیاندا ده‌رپۆیی و له‌به‌ر ده‌رگاکیاندا ده‌وه‌ستا و لییان ده‌پارایه‌وه و ئەوانیش به‌زه‌بیان پێیدا ده‌هاته‌وه و تۆزى نانین ده‌دایى.

شه‌و داده‌هات. جاک راندل ماندوو، به‌ پێی کوتراو، سکی به‌تال، روه‌ی خه‌مبار و پێی په‌تی به‌ سه‌ر گیای که‌نار جاده‌که‌دا ده‌رپۆیی. چونکه پیلاره‌کانی به‌که‌لک نه‌مابوون، پیلاره‌کانی پێشتریشی ده‌مى بوو به‌که‌لک نه‌مابوون. ئەو رۆژه، شه‌مه‌یه‌کی ئاخ‌ر و ئۆخری پایز بوو. هه‌ورین چلکن، تووند و له‌زگین، به‌ده‌م ئەو بایه‌وه که‌ خۆی به‌ نیو دره‌خته‌کاندا ده‌کرد، به‌ ئاسمانا ده‌رپۆشتن. پێده‌چوو به‌و زووانه دایکاته باران. ده‌شت و ده‌ره‌که له‌ بولیلی ئیواره‌و شه‌وی یه‌ک شه‌مه‌دا چۆل بوو. لیرو له‌وى له‌ نیو مه‌زراکاندا باوه‌شه‌ پووشی به‌ستراو

وهكو كارگين زهره و سهير دهكهوتنه بهرچاو. ئه و زهويانهى كه بۆ سالى ئاينده كيلرابوون، چۆل و پووتهن دههاتنه بهرچاو.

راندل، برسى بوو، له و برسپهتیه حیوانیهى كه ورچان ناچار دهكات پهلامارى بهشهر بدن. ئه و كه تهواو كهسیره بووبوو، ههنگاوى ههراوى دهنه. تا زوتر رېگاكه تهى بكات. سهرى قورس بوو، خوینی دهجوڤشا. چاوانى سوور و ليوهكانى وشك بووبوون. دار عاساكهى له دهستيا دهگوشى و حهزىكى گونگ هانیده، بېكيشیت به سهريهكه م رېبواردا كه بۆمال دهگهرايهوه تا نان بخوات.

دهپروانیه ئه م بهرو ئهوبهري جادهكه، تا بهلكو چهند پهتاتهيهك، له دواى كيلانى زهوييهكان، له و ناوه مابنهوه و بياندۆزیتهوه. ئه گهر چهند پهتاتهيهكى دۆزيباوه، ئه و دار وچيلكه و چهوالى وشكى كو دهكردهوه، له چالیکا ئاگرىكى دهكردهوه و جوان دهپيرژاندى و بهگهرمى بهدهسته ساردهكانيهوه دهگرتن و سكى خوى پى تير دهكردى.

بهلام ئه و وهرز و وهرزى پهتاته نهبوو. وهكو شهوى پيشوو دهبا چهوهنهريك له كيلگهيهك ههلكهنى و به ددان دايكورژيت.

دوو رۆژى تهواو بوو، به دم خهيالهوه رپى دهكرى و به دهنگى بهرز قسهى دهگهله خويدا دهكرى. تا ئه و كاته ههريگيز بهجدى و بهدل و گيان و به رهچاوكردى توانا سادهكانى خويهوه، بىرى لهكارىك نهكردهبووهوه كه پى بژى. بهلام ئىستا ماندوويهتى، گهرانى بهردهوام و بچ ئاكام لهكار، دهست بهرووهنان، بهرخورد و مامهلهين خراب، شهوانى بچ لانهى، برسپهتى و، ئه و نهفرهتهى كه خاوهن مالاى سهبارت به خهلكانى وىل و بىكار ههيانبوو، ههموو رۆژى ئه م پرسيارهيان له زهينيا دووباره دهكردهوه: " بۆچى له مالهكهى خوتا داناسهكنى؟ "

خه مى دهستهكهوتنى كار، بهكار نههينانى دهست و بازووه بههيزهكانى، يادى داك و بابى كه له مالهوه دهژيان و هيج پاره و پولىكيان نهبوو، بهره بهره توورپهيان دهكرى... ههموو رۆژ و سهعات و خولهكيك ئه م توورپهيه زيادى دهكرى، له دلپا كهلهكه دهبوو، قالبى رستهى وهردهگرت و به توورپهيه دهكهوته سه زارى.

ئه م گهنجه، به خورتى خوى بكيش دهكرى، بهپىيه رووتهكانى ههنگاوى دهنه و بهتوورپهيه دهگوت: " ئهى رۆژگارى ناسازگار، ئهى بهدبهختى... ههى ناومىدى... ههى بهرازانى هوڤى! ليگهريين با برسپهتى به بهرچاوتانهوه مروڤىك بكوژيت... مروڤىكى دارتاش... ههى بهراز باوكينه... ئهسپى له باخهلهما سهوزهلى خانم دهليت... تهنانهت چوار سووم، چهند بچ كهماله له بهركا نيه... خهريكه بارانيش دادهكات... ههى بهرازينه!... "

له ههنبهر، ئه و بيداديهدا كه چاره نووس به بهشهرى رهوا دهبينى، له ههنبهر بيدادى بچ بهزهبيانهى سروشت دا، له ههنبهر ئه م دايكه كويز و كهردها، ههستى بهتوورپهيه دهكرى. به دم ددان چيركردنهوهوه، له پهستا و بى پسانهوه ئه ميهى دووباره دهكردهوه: " ههى بهرازانى هوڤى! " له و كاتانهدا كه خهلكى خهريكى شيوخواردن بوون، به تامه زرؤيبهوه، دهپروانیه ئه و دووكهله شينباوهى كه له دووكهلكيشى موبهقهكهيانهوه بهرزدهبووهوه، بيتهوهى بىر له هيج كارىكى نارهواى وهكو دزى و... ئه و شتانه بكاتهوه، پر بهدل حهزیده کرد خوى بكات به يهكيك له و مالانهدا و به دار بكهويته و يزهى ههموويان و ههموو خواردنهكهيان بخوات و ئه گهر بۆ يهك ژههيش بووه، تير بهسكى خوى بخوات.

به خوی دهگوت: " من هقی ژیانم نییه، ههقه خو بکوژم، چونکه من فهرامۆش کراوم تا له برسا بمرم. خو من هیچم له شیر حهرامانه ناوی جگه له کار، ئەگەر کارم وێدن، به دل و بهگیان دهیکهم... ههه به رازینه!"

ماندوویهتی جهسته و، نازاری برسیهتی وخه می دل وههای شیرزه کردبوو، وهکو مهست و سهرخۆشانی لیکردبوو، به لادا دههات و به خوی دهگوت: " نا، بوچی خۆم بکوژم. وهکو هه موو کهسیک مافی ژیانم ههیه. ئەم هه وایهه ههلی دهمژین، هی هه مووانه. کهواته کهس ههقی ئەوهی نییه له برسا بمکوژیت!"

باران دهباری، سه رما له کیشا نه بوو. وهستا، له بهر خۆیه وه گوتی: " چ نه گبه تیهک شانی گرتووم! له به دشانسی منا کار چووه ته قاتی، واچاکه بگه پیمه وه بۆلای خۆمان. به یهک مانگ ئەوسا دهگه مه وه... " به راستی ئەو به نیازی گه پانه وه بوو، چونکه پیی وابوو له زید و زاگهی خوی به کیمانی هه مووان دهیناسن و کهس به گومانه وه ته مه شای خوی و جل و بهرگه شر و شه پریوه کهی ناکات و باشتتر بوو له وهی لیره له م جاده و بانه بی کۆتاییانه وێل و سه رگهردان بسورپیته وه هه موو خه لکی لیی به گومان بن.

خو ئەگەر کاری دارتاشیشی دهستنه کهوت، ئەوا عه مه له ، گه چکاری، به ردشکینی دهکات و پۆژی فرانکیک پهیدا دهکات و به هه ژاری دهگه ل خۆشکه کانیا دهژی.

ئهو پریاسکانه ی له بوخچه که یا مابوونه وه، ده ری هینان و له ملیه وه پیچان تا ریکه له و باراناوه سارده بگری که به پشت و به سینگ و بهرۆکیا دهچۆرپایه وه، به لام ئەوهش دادی نه دا. دوا ی ماوه یه کی کهم نازای له ئاوی بارانه که هه لکشا و ته مه شایه کی خه مینی دهو روبه ری خوی کرد، نا ئومید و حه په ساو نهیده زانی رووبکاته چ په نایه ک تا بارانه که خۆشده کاته وه.

به ره به ره شه و داده هات و بالی به سه ر کیلگه و مه زراکاندا ده کیشا. له دووری دووره وه، له نیو میرگه که دا، تارماییه کی به دی کرد. چیلک بوو، به سه ر جوگای که نار جاده که دا په رییه وه و بیئه وهی که بزانی چ دهکات، بۆلای چیله که رۆی.

گافی گه بییه نزیکه چیله که، حه یوانه که سه ره زه لامه که ی بۆلای ئەو وهرگتیا و ئەم بیری کرده وه که: " خۆزیا قاپیکم پی بوایه، ههنگی دهمتوانی بیدۆشم و که میک شیر بخۆمه وه. "

ئهم سهیری مانگا که و مانگا که ته مه شای ئەمی ده کرد. پاشان له قه یه کی تووندی به مانگا که دا کیشا و گوتی: -
رابه!

حه یوانه که به ئارامی هه ستا و ریگه ی به جاک دا که گوانی بگری. پاشان، له نیو لاقی حه یوانه که دا، یه ک ته خته له سه ر پشت راکشا و ماوه یه کی زۆر گوانی پر و گه رمی چیله که ی دادۆشیه ناودهستی و شیره که ی خوارد. تا وه کو شیر له و سه رچاوه زندووه وه هات، خواردییه وه.

لی بارانه سارده که تووندتر بوو، دهشت و دهره که تا چاو هه تهر دهکات، چۆله وانی بوو. هیچ په ناگایه ک دیار نه بوو. سه رمای بوو، له دووره وه روناکی په نجه ره ی مایک له نیو دار و دره ختانه وه دیار بوو. جاک به عه زه ته وه ته مه شای ئەو روناکییه ی ده کرد.

مانگا که، به که له شی قورس و زه لامی خۆیه وه دووباره له سه ر ئەرزه که خه وته وه. به دیار مانگا که وه وهستا. وهکو وه فایه ک که ئەوی تیر کردبوو، که وته نه وازشی سه ری. ئەو هالا و هه ناسه گه رمه ی له هه ردوو کونه

لووتی چیله که وه، دههاته ده ری، وهکو دوو فواره ی ئاوی گهرم، دهیدا له سه ر وچاوی جاک و به و شه وه سارده گهرمی ده کرده وه. له دلی خویدا گوتی: - له لای ئەم حه یوانه وه سه رمات نابیت.

دهسته کانی له ژیر سینگ و دهسته کانی حه یوانه که ئالاند تا به گهرمی له شی حه یوانه که گهرمی ببیته وه. ئیدی له م بهینه دا وای به خه یالدا هات که شه و له باخه لی نمساری چیله که دا رۆژ بکاته وه. بویه به دوا ی شوینیکی رهحه تا گه را و هه نیه ی نا به و گوانه پر شیرده وه که توزی له وه پیش به کامی دل شیرده که ی خواردبوو. شه که ت و کفت بوو، زوو به زوو خه وی لیکه وت.

چه ندین جار، که پشت وزگی چایی بوون، له خه و بیدار بووه وه، هه رجاری دوا ی ئه وه ی به شیک له به دهنی به سینگ و به رۆکی حه یوانه که گهرم ده بووه وه، به شیکی تری به دهنی که به سه رمای شه وه که چایی بوو، به به دهنی حه یوانه که وه ده چه سپاند و که توزی گهرمی ده بووه وه، دووباره هیلاک و ماندوو خه وی لیده که وته وه. له دهنکی به هیزی خویندنی که له بابیک خه به ری بووه وه. جاک هه ستا. سپیده له ئەنگاوتندا بوو. باران خو شی کردبووه وه و ئاسمان سایه قه و سامال بوو.

مانگا که، دم وقه پۆزی نابوو سه ر ئه رزه که و، ئیسراحه تی ده کرد. جاک، دانه وییه وه و دهسته کانی نانه سه ر ئه رزه که تا هه ردوو کونه که پوو هه تهر و درشته کانی ماچ بکات و پیی بلی: " ئە ی چیلێ ئازیز... تا دیداریکی دی به دوعا، تو ئە گه رچی ئاژه لی، به لام له زور به شه ران میهره بانتری... خودا حافیز... "

ئه وسا پیلاره شه ره کانی له پیکردن و که وته ری.

دوو سه عاتیک ری کرد، زور ماندوو بوو، ناچار لایدا و له ناو سه وزه گیایه کدا دانیشته.

ئیدی رۆژ ته واو هه لکشابوو، زهنگی کلێساکان که وته لیدان. پیاوان به جل و به رگی سبی و ژنان به کلاوین سپیه وه، هه ندیک به پیاوان و هه ندیک به سواری گالیسکه به به رده میا رهت ده بوون و خو یان به کلێسا که دا ده کرد. شوانیکی که ته ی زه لام به برکه یه ک په ز و سه گیکی زه لام و دره وه به لایا تیپه ری، دیاربوو په زه کانی بو له وه ر ده برد. راندل هه ستا، چوه به رده می و به ریزه وه سلای لی کرد و گوتی: -

- ئه ری من بابایه کم خه ریکه له برسا ده مرم، کاریکت نییه بو تی بکه م؟

یاروی شوان، به ته وس و توانجه وه گوتی: - کارم له کو ی بوو! ده کری تووشی هه ر به ره لالا وه ره چی په رچییه ک ببه و کاری بو پهیدا بکه م.

یاروی دارتاش، سه ری له به رخو نا و گه رایه وه و له شوینه که ی خو ی دانیشته وه. ماوه یه کی زور به و ده قه وه دانیشته، به ئومیدی ئه وه بوو پیاویکی باش، پوو خو ش و میره بان به ویدا رهت ببیت ورووی لیبنی که کاریکی ویدات.

ئه نجام کابرایه کی پو شته و په رداخ، پالتو له بهر، زنجیریکی زیڕ به گیرفانی ئیله که که یه وه شو ر بوو بووه وه، دیاربوو، که سیکی خانه دان و ده وله مه نده، به ویدا هات. جاک چوه پیشی، سلای کرد و گوتی: - دوودانه مانگه، له کاریک ده گه رییم و کارم ده ست ناکه وی. تاقه پولیکم له به رکا نییه.

كابرا به پۆزیکهوه بهرسقی دایهوه:- دهبوايه ئه و داخویانهت که له ناو شارا ههلواسراوه، بخویندباوه. گهدایی و پارسهکی له قهلهمرهوی ئه م شارهدا قهدهغهیه. ئه وهش بزانه که من فرمانداری ئه م شاره م، ئه گهر زوو گۆرت له م ناوه گوم نه کهیت، فه رمان دهده م که بتگرن.

جا ک راندل، که زور پهست بووبوو، له بن لیوانه وه گوتی:- جا کوا، ئه گهر دهستگیرم بکه ن، به کیمانی له برسا نامرم.

راندل، گه پرایه وه قهراخ جوگایه که و لینی دانیشته وه. دوا ی چاره که سه عاتیک دوو جه ندرمه، به دیار که وتن، به دووقوئی و شانبه شانی یه کدی و، به کلاو خود و چه ک و قایش و قروش و دوگمه ی کانزایی زه رده وه، که ده تگوت بو ترساندن ی تومه تباران و خه لکین یاساغ و قاشقونج و، راونانیان، له بهر تیشکی هه تاوه که دا ده دره وشانه وه، لوژ لوژ دههاتن.

یاروی دارتاش، له فیکه ی خو ی حا لی بوو، زانی به دوا ی ئه وا هاتبوون. لی له جیی خو ی نه ده بزووت. له ناکاوا هات به سه ریا که به گژیاندا بچیت، تا دهستگیر بکریت وتوله ی خو ی بکاته وه. جه ندرمه کان بیئه وه ی خو شلو ی بکه ن و وابنوینن که ئه ویان دیتوه، به ههنگاوی عه سکه ری سه نگین و هاوسه نگ، که له پیکردنی قاز دهچوو، نزیک دهبوونه وه. پاشان له ناکاوا، وهختایه ک به به رده می ئه وا ره تیبوون، وایان نواند که تازه ئه ویان بینی. راولهستان و به نیگایه کی هه ره شه ئامیز تییان روانی. جه ندرمه ئه قده مه که چوو ه پیشه وه و پرس ی:- تو چ ده که ی لیره؟

- ئیسراحت ده که م.
- له کوینده ره وه دیی؟
- جا له کو یوه نایه م! ئه گهر ناوی هه موو ئه و شار و ئاوه دانیه تان بو بژمیتم که پیناندا تی په ریوم، به یه ک سه عات ته واو ناییت.
- ئه دی بو کو ی ده رویت؟
- بو شاری ئاقاری.
- ئاقاری له کو ییه؟
- له مانشه.
- زید و زاگه ی تو یه؟
- به لی.
- بو له وی ده رچوویت؟
- بو دوزینه وه ی کار.

جه ندرمه که، به روویه کی گرژ وته وسامیزه وه، گوتی:

- هه موو ئه م ته مه ل و ته وه زه ل و ویل و بیکارانه هه مان ئه م قسه یه ده که ن، له کار ده گه ری ن، من له م قسه نه م زور بیستووه.

پاشان له سه ری رو یی:- ئه دی ته سکه ره و کارنامه ت هه یه؟

- به لئی همه!

راندل، ته سکه ره و ئه وراقه کانی، که له بهر کۆنی ته و او سو بوون و شرپ و ور بو بوون، له بهر کی دهرهینا ودانی به جه ندرمه که. جه ندرمه که، به حینجه ئه وراقه کانی خوینده وه و، وه کو ئه وهی که سیک پیی رابواردبی، به نارهبازییه وه، ئه وراقه کانی ویدایه وه و دوای سووکه هه لوه سته یه که دووباره پرسه:

- باشه پارهت پییه؟

- نه خیر.

- هیچ؟

- هیچ.

- ته نانهت یه که سووش؟

- یه که سو " ش.

- ئه دی به چی دهژی؟

- به و کومه که ی که خیرومه ندان له رای خوا دهمدهنی.

- که واته سوال ده که ی؟

راندل بیباکانه گوتی: - به لئی، هینده ی بتوانم.

لئ جه ندرمه گوتی: - من به تاوانی سوال و به ره لالی، سه رگه ردانی و بیکاری و سو پانه وه له جاده و پانه کاندایه دستگیرت ده که م و فه رمانت پیده که م که دوام بکه وی!

یاروی دارتاش له جیی خوی رابوو و گوتی: - به دلئ تو، هه رچونت گه ره که به چاوان.

خیرا که و ته نیو هه ردوو جه ندرمه که و وه کو ئه وان قه لافه تیکی عه سکه ری له خوگرت و گوتی: - زورچاکه بو زندانم بیهن! هه رنه بی په نایه که ده بیته له م بارانه م پیا ری زیته.

به ره و ئه و ئاوه دانیه چون که شیروانیه کانی، له نیو دار و دره خته گه لا رژاوه کانه وه دیار بوون.

وه ختایه که گه بیینه شار، وه ختی نویت و نزای نیوه رۆ بوو، مهیدانه که له خه لکیدا جمه ی ده هات، که زوو به زوو به دوو ریز ئه م بهر و ئه و بهری جاده که یان گرت بو ته مه شاکردنی تاوانباره که، که کومه لیک مندالی هاروژاو دوای که و تبوون. پیاوان و ژنان به چاوی نه فره ته وه ته مه شای ئه م پیاوه ده ستگیرکراوه یان ده کرد که له نیوان دوو جه ندرمه دا بوو و بو زندان ده برا، پر به دل حه زیان ده کرد به ردبارانی بکه ن، به چرنۆکان تی به ربین و پیستی که ول بکه ن، بیخه نه ژیر پی له قه وه و پان و پلیشی بکه نه وه. هه رییه که قسه یه کی ده رباره ده کرد، یه کی ده یگوت پیاوی کوشتوو. قه سابیک که جاران سه ربازی سواره بوو سوور بوو له سه ر ئه وهی که سه ربازی فیراره. تووتن فرۆشیک پیی و ابوو که دهیناسیت و هه مان کابرا به یانیه که سکه یه کی قه لبی په نجا سانتیمی به ئه و دابوو. مسگه ریک به که مالی دلنایی ئه وی به و بکوژه هه لاتوو هی مه دام مالیه ده زانی، که شه ش دانه مانگ بوو پۆلیس له سو راغیا بوو.

کاتی راندل وجهندرمهکان گه‌یشتنه هۆلی کۆبوونه‌وه‌ی که‌لانتەری، فه‌رمانداری بینی که له پشت میزی کۆبوونه‌وه‌که دانیشتبوو.

فه‌رماندار هاواری کرد: به‌هه! به‌هه! به‌هه‌لّای پیناوس! پین نه‌گوتی چه‌پست ده‌که‌م، ده‌تخه‌مه زندانه‌وه! ده‌ی براده‌ری جه‌ندرمه بیژه بزاین، حال و حیکایه‌ته‌که‌ی چیه‌ی؟

جه‌ندرمه‌که به‌رسقی دایه‌وه: - جه‌نابی فه‌رماندار کابرایه‌کی ویل و به‌ره‌لّای و بیکاره‌یه! نه کار و ده‌رامه‌تیکی هه‌یه، نه پولیکی له به‌ره‌کدایه. به سه‌ده‌می گه‌دایی و بیکاری ده‌سگیرکراوه، ئه‌وراق و ناسنامه‌ی قانونیشی هه‌یه.

کابرای فه‌رماندار گوتی: - کوا ئه‌وراقه‌کانیم نیشانبدن!

فه‌رماندار ئه‌وراقه‌کانی وه‌رگرت، خویندیه‌وه و دایه‌وه ده‌ستی، ئه‌وسا فه‌رمانی دا: - کوا له‌شی بپشکن!

هیچیان نه‌دۆزییه‌وه. فه‌رماندار که وادیاربوو گومانی په‌یدا کردبوو، له جاکي پرسى: - ئه‌م به‌یانیه‌یه له و سه‌ر ئه‌و جاده‌یه چیت ده‌کرد؟

- له کار ده‌گه‌رام.

- کار له و شه‌قامه گشتیه‌ی؟

- ده‌ته‌وی له کوئی بوه‌ستم، ده‌ته‌وی خو بدمه‌ په‌نایه‌ک یان بچمه‌ ناو بی‌شه‌یه‌که‌وه و کار خوئی به‌ره‌و پیرم بیت؟

جاک و فه‌رمانداری شار، به‌رق و چاوی دژمنه‌وه ته‌مه‌شای یه‌کیان کرد. فه‌رماندار، هیچ پاساو و بیانویه‌کی بو زندانی کردنی جاک نه‌دۆزییه‌وه. بو‌یه گوتی: - ئه‌مجاره ئازادت ده‌که‌م، لئ ئاگاداره جاریکی دی له سه‌ر جاده و بان نه‌تینم.

یاروی دارتاش به‌رسقی دایه‌وه: - خوژگه زندانیت بکردبام. مردم ئه‌وه‌نده ئه‌م جاده دوور ودریژانه بدمه ژیرپیوه و له برسانا قۆره‌ی سکم بی.

فه‌رماندار، به‌تووندی گوتی: - ده‌مت تیکنی. بیبره‌وه!

ئه‌وسا فه‌رمانی به جه‌ندرمه‌کان دا:

- ئه‌م پیاوه به‌رن له ده‌ره‌وه‌ی شار به‌ره‌لّای بکه‌ن، با بو زید و مه‌فته‌نی خوئی برواته‌وه.

جاک گوتی: - به‌لای که‌مه‌وه شتیکم ویده‌ن با بیخوم، له برسا لاکه‌ی سه‌رم دیت.

فه‌رماندار، تووره بوو: - هه‌ر له‌مه‌مان که‌م بوو، نۆبه‌تی ئه‌وه‌یه خواردنیش ویده‌ین، خیرا هه‌یدئ گوم به له‌به‌رچاوم.

لئ راندل، به‌راویژیکی مکوم گوتی: - ئه‌گه‌ر ئازادم بکه‌ی تا له برسا بمرم، وه‌کو ئه‌وه‌یه به‌خوت ناچارم بکه‌ی که سه‌رپیچی بکه‌م.

فهرماندار ههستا بوو، دووپاتی کردهوه: - خیرا بیبهن! تا تووره نه بووم.

دوو جه ندرمه که، قوئی یاروی دارتاشیان گرت و به پال بردیان، یاروی دارتاش هیچ بهرگریه کی نه کرد. له شار وه درکه وتن، جووته جه ندرمه که به دووسه دمه تریک له دهریی سنووری شارا ره هایان کرد. جه ندرمه نه قدمه که گوتی: - برۆ، جاریکی دی له م شارهدا نه ت بینمه وه.

راندل، بیئه وهی چ قسه یه ک بکات و بزانیته کیوه دهروات، ملی ریگای گرت. نزیکه ی چاره که سه عاتیک، بیست خوله کییک، گیژ وویژ بیئه وهی بیر له هیچ بکاته وه به جاده که دا ریی کرد.

لی له ناکاوا، که به بهر خانوویه کی چکوله دا رته دهبوو و، په نجه ره که ی کرابووه وه، بونی گوشتا و نهوسی هاروژاند و ناچار له بهر ماله که دا وهستا.

له ناکاوا برسیه تیه کی بی ئامان، کوشنده و شیتانه له پهل وپوی خست: له زگ بوو که وهکو به ره لایه کی بی سه روبه ر له پال دیواری ماله که دا بکه وی. به دهنگیکی بهرز وشه پانی گوتی: - خودایا! خوزگه توزی خواردنیان دده می.

به دار عاسا که ی که وته لیدانی دهرگا. کهس به دهنگییه وه نه هات. تووندتر له دهرگای دا و هاواری کرد: - نه های مالی، کهس له ماله؟ دهرگا فه که ن.

هیچ دهنگیک نه بوو، له په نجه ره که نزدیک بووه وه، به دهست پالی به په نجه ره که وه نا وهه وای په نگاهه ی ژووره، نمسار و پر له بونی گوشتاوی گهرم و گوشتی کولاو و که له رم، به ره و هوا سارده که ی دهره وه هوپوژی هیئا.

یاروی دارتاش، به ته کانیک خوی هه لدایه ژووره وه. دووقاپ له سه ر میزیک بوو. دیاربوو خاوه ن مال بو ری و ره سمی نویژ ونزا رویی بوون و خواردنه که یان له سه ر ئاگره که دانابوو. گوشتاوی به تامی یه ک شه ممه، دهگل گوشت و سه وزه واتا.

نانیکی تازه، له ناو تاچه یه کی سه رووی موغه یرییه که دا، له نیوان دوو بوتلا که دیاربوو پر بوون، چاوشارکیی دهگل ده کرد.

راندل، هه وه لجار دای به سه ر نانه که دا، وهکو داخ له دلک که ئینسانیک پارچه پارچه بکات، نانه که ی له ت کرد و نه وسا به تامه زرویی که وته خواردنی، پارووی گه وره گه وره ی دته پانده دهمییه وه و به په له قووتی ددها. بون و به رامه ی گوشتاوه که به ره ولای موغه یرییه که ی بکیش کردو دوی نه وهی سه ری قاپله مه ی گوشتاوه که ی هه لدایه وه، چنگالکی پیدا کرد و پلیکی گه وره ی گوشتی گویره که ی دهره یئا. پاشان پر به قاپه که ی به رده می که له رم، گیزه ر وپیازی دهره یئا و له سه ر میزه که داینا و له هه نبه ریا دانیشته و گوشته که ی، وهک نه وهی له مالی خویدا بیت، کرد به چوار له ته وه و شانی له خواردن قایم کرد. وهختایه ک ته قریبه ن هه موو گوشته که و به شیک له سه وزه واته که ی خوارد، ههستی به تینوویه تی کرد وچووه سو راغی یه کییک له بوتله کانی سه ر موغه یرییه که.

ههرکه په رداخیکی پر کرد، یه کسه ر زانی که فه خارنی نه لکولییه. گرینگ نه بوو. گهرمی ده کرده وه و دهماره کانی دهبوژانه وه. ئازای گهرم داها ت و سه رمای له بیر برده وه.

زۆر خۆشبوو، چونکه زۆر له میژ بوو نهیخواردبووهوه. پهرداخیکی دیکه ی پرکرد و به دوو قوم هه لیدا و دوای تۆزیک ههستی به خۆشییهکی زۆر کرد، دهتگوت خۆشییهکی زۆر له دل و دهر وونی گه رابوو.

دهستی به خواردن کردهوه، به لام ئەمجاره یان به هیواشی و به ئارامی پارووه که ی دهجوو و به له زهته وه نانه که ی له گوشتاوه که هه لده کیشا. ئازای به دهنی، به تایبه تی ته ویلی، که خوینه که ی هاتبوووه جۆش، گری گرتبوو.

له ناکاوا له دووره وه دهنگی زهنگی کلێسای هاته گوی. پری و ره سمی دوعا ونزا ته واو بوو. غه ریزه یه کی غه ریز ترس، ئەو غه ریزه ی خۆپاریزییه ی که هه موو بوونه وه ریک له کاتی تالوکه و مه ترسیدا ئاگادار ده کاته وه، یاروی دارتاشی، وه خۆهینایه وه. پاشماوه ی نانه که ی له گیرفانی ناو، بوتله فه خارنه که شی له گیرفانه که ی تری ناو به هه شتاو خوی گه یانده بهر په نجه ره که و ته مه شایه کی خوار و ژووری جاده که ی کرد. جاده که هیشتا چۆل بوو، له په نجه ره که وه خوی هه لدا یه دهری و که وته ری، لی له جیاتی ئەوه ی به جاده که دا بکه ویتته ری، به نیو کیلگه ومه زراکاندا، به ره و بی شه یه ک، که له دووره وه دیار بوو، ملی نا.

هه ستیده کرد که به هۆش، به هیز، شادومان و له کاره که ی خوی رازییه. به راده یه ک له شی سووک بوو بوو، که به سووکه ته کانیک به سه ر په رژی نی مه زراکاندا بازی ده داو ئاودیو ده بوو.

هه رکه گه ییه بی شه که، دووباره بوتله که ی له گیرفانی دهره ینا و به قومی گه وره و به دهم نان خواردنه وه، دهستی به خواردنه وه کرد. سه ره نجام خه یال بوو، به رچاوی تاریک و ئەژنۆکانی سست بوون. هه لیکرده گۆرانی کۆن:

ئاه! چینی تووه فه رهنگی

چه ند باشه

چه ند باش!

نها، به سه ر گیای چر و نمسار یان و شکا رییده کرد، ئیدی پیکردن، ئاره زووی مندالانه ی ته قله لیدان و سه رموقولاتی، له ناخیا زندوو کردبووه وه.

ته کانیکی دا، ته قله یه کی لیدا، هه ستایه وه، هه مان کاری دووباره کرده وه، له نیوان هه ر ته قله یه ک وهه ر ته قله یه کدا، هه مان گۆرانی دووباره ده کرده وه:

ئاه! چه ند خۆشه چینی تووه فه رهنگی

ئاخ چه ند چاکه

چه ند چاک!

له ناکاوا خوی له که نار جاده که دا بینیه وه و کیژیکی زه لامی له وسه ر جاده که وه به دیکرد، کیژه که له وه ده چوو کاره که ری و له شار بگه ریته وه، دوو سه تل شیری به م سه ر و به وسه ری داریکه وه کردبوو و دابووی به شانیا.

راندل، دانه وی بووه وه، به چاوانی ئاگرینه وه، وه کو چۆن سه گیک ته مه شای هه وێرده یه ک ده کات، به و ئاوا یه ته مه شای کناچه که ی ده کرد.

کیزه که هستی پیکرد. سه‌ری هه‌لبری و به‌دهم بزه‌وه گوتی:

- ئه‌وه تۆبوی که گۆرانیت ده‌گوت؟

یاروی دارتاش، هیچ به‌رسفیکی نه‌دایه‌وه و وێرای ئه‌وه‌ی قوولی چاله‌که‌ی نیوان ئه‌و و کیزئی له شه‌ش پینان زیاتر بوو، بازیکی به‌سه‌را دا. کیزئی که له ناکاوا ئه‌وی له به‌رده‌م خۆیدا بینی، گوتی: یا مه‌سیح! ترساندمیت!

لئ راندل گویی له هیچ نه‌ده‌بوو، مه‌ست و دیوانه ئه‌مجاره دوو چاری تاسه و ئاره‌زوویه‌کی خراتر له برسیه‌تی بوو بوو. ئه‌لکول و ئاره‌زووی پیاوانه‌ی که دوو مانگ بوو سه‌رکوت کرابوو، هه‌وانه‌وه‌ی له‌به‌ر هه‌لگرتبوو، ئیدی گه‌نجاتی، هیژ و هه‌موو ئه‌و مه‌یل و ئاره‌زووانه‌ی که ته‌بیعه‌ت له به‌ده‌نی به‌هیژی پیاواندا دایناوه، له بوونیا بیدار بوو بوونه‌وه و هارووژابوون و گرویان لیگرتبوو.

کیزئی لئی دوور ده‌که‌وته‌وه، ترسیکی زۆر له روخساری، چاوانی و زاری نیوه‌کراوه و ده‌سته بلاوه‌کانیا به‌دی ده‌کرا.

کورپی تاین، شانی کیزه‌که‌ی گرت و بیئه‌وه‌ی تا‌قه قسه‌یه‌ک بکات، پالئیکی به‌کیزئیوه نا و هه‌لیدایه سه‌ر جاده‌که. کیزئی سه‌تله‌کانی به‌ردا، شیره‌که رژا و سه‌تله‌کان به ته‌ق و هوپ به‌سه‌ر جاده‌که‌دا غل بوونه‌وه. پاشان قیزاندی، لئ که‌زانی هه‌چکه‌سی له‌و دووره ده‌سته فریای ناکه‌وی و به‌هانایه‌وه نایه‌ت و دلنیا‌بوو که یارۆ نیازی کوشتنی نییه، راده‌ست بوو. نه زۆر ته‌قه‌لای کرد و نه توورپه‌ بوو، چونکه کابرا به‌هیز و تووند وتۆل بوو. کابرای گه‌نج که به هۆی ئه‌و په‌لاماره‌وه که میک ئاره‌زووی دامرکابووه‌وه و له کاره‌که‌ی خۆی شپرزه و ده‌سته‌پاچه بوو بوو، تا هیژ له لاقیا بوو پیی وه‌غارپیه نا و کیزئی له دواوه که‌وته به‌ردبارانی. چه‌ند به‌ردیکیشی ویکه‌وت.

ماوه‌یه‌کی زۆر رایکرد، پاشان هه‌ستی به ماندوویه‌تیه‌کی بیپیشینه کرد. زرانیه‌کانی به ته‌واوی سست بوون و باری جه‌سته‌یان نه‌ده‌برد. زه‌ینی ئالۆزکابوو و یادگه‌ی له کارکردن وه‌ستابوو و نه‌یده‌توانی بیر له هه‌چ شتیک بکاته‌وه.

له‌بن دره‌ختیکدا رۆنیش‌ت. دواي پینج خوله‌ک خه‌و بریدییه‌وه. هایم و هه‌یران له خه‌و راپه‌ری، چاوانی هه‌لینان، چاوی به کلاوه سی شاخه‌کانی ئه‌و دوو جه‌ندرمه‌یه که‌وت، که دانی به‌یانی تووشیان بوو بوو. به دوو قوولی به‌سه‌ریا دانه‌وی بوونه‌وه و ده‌سته‌کانیان ده‌به‌ست.

جه‌ندرمه ئه‌قده‌مه‌که گوتی: - ده‌مزانی که دووباره ده‌ستگيرت ده‌که‌مه‌وه.

راندل، بیئه‌وه‌ی چ به‌رسفیک بداته‌وه، هه‌ستا. ئه‌گه‌ر بچووکتین جووله‌ی بکردبا، دوو جه‌ندرمه‌که دارکاریان ده‌کرد، ئیدی کار له کار ترازابوو و که‌وتبووه داوی ئه‌وانه‌وه. نیچیریک بوو که‌وتبووه چنگی راپوچپانی بی ویزدانه‌وه. راپوچپانیک که بۆ زیندانیان ده‌برد و ئیدی ئازادیان نه‌ده‌کرد.

جه‌ندرمه‌که ئه‌مری کرد: - بکه‌وه‌رئ.

که‌وته‌رئ. به‌ره به‌ره شه‌و، به ده‌م خۆر له زه‌رده‌ی ئیواره‌ی پاییزه‌وه، قورس و شوم خۆی ره‌پیش ده‌خست.

دواي نیوسه‌عاتیک گه‌بینه ئاوه‌دانیه‌که.

دهرگای هموو مالهکان کرابووهوه، چونکه همووان لهه بویهر وپیشهاتانهی دوایی ئاگادار بوون. پیاوان و ژنانی دیهاتی هموو تووره، وهکو ئهوهی کهسیک مالی دزی بن و خراپهیی دهگهل کردبن، دهیانویست بهچاوی خویمان کابرای قهره بهخت بدینن و جنیوبارانی بکهن.

ئهه رهوشه له یهکهه مالی شارهوه تا بینای فهرمانداری، که فهرماندار لهویندهر چاوهروانی توله کردنهوه بوو لهکابرای ویل و بیکار، بهدی دهکرا.

ههرکه فهرماندار ئهوی بینی، له دوورهوه هاواریکرد:

- ها، بهرهلالای پیخاوسی سهرگردان، دیسان پهیدا بوویتهوه!...

فهرماندار که به دهگهن، خوشحال دهبوو، به شادمانیییهوه دهستهکانی لیکدی ههلهدهسوو ودهیگوت:- من پیمگوتوووه... پیمگوتوووه کهجاریکی دی له جاده وبان نه بینریت.

ئهوسا به شادمانیییهکی زورهوه گوتی:

- ئا! بهرهلالا، بهرهلالای چهپهل! بیست دانه سال چهپسی دهکیشیت، ههی نارپهسهنی پیخاوس!

خا ھیرمە

بە راستى شىتان زۆر سەرنجم رادەكىشن. ئەمانە لە دىنباھەكى نەينى ئامىزى خەيالى سەيردا دەژين، ھەرچىيەكىيان لە سەر زەويدا دىتوۋە، ھەر ھەموو ئەو شتانەى حەزىيان لىكردوۋە، ھەموو ئەو كارانەى كىردوۋيانە، لە دىنباھە شىتايەتى خۇدا، لە قالبى بوونىكى خەيالىدا، دووبارە دەستى پىدەكەنەۋە، دووبارەى دەكەنەۋە. بوونىك لە سەرۋى ھەموو ئەو ياسايانەۋە كە فەرمانرەۋايى ھەموو دياردە و پروداۋەكان، ئەندىشە و خەيالى ئىنسان دەكەن.

بەلای ئەوانەۋە مەھال بوونى نىيە. ناواقىعى بوون، ھىچ مانايەكى نامىنىت و دىنباھەى بوونەۋەران و كايىناتى خەيالى، دەگۆرى، دەبى بە دىنباھەكى پايدارو ھەمىشەيى. ئەوان (شىتان) خو بە شتە مېتافىزىكىكەنەۋە دەگرن. لەمپەرى كۆنى لۆژىك، دىۋارى كۆنى ئاۋەز، بەلگە و بىبانوۋى كۆنى ئەندىشە و ھىزان و ئاۋەزى ساغلام، تىك دەشكىن، ويران دەبن و لە ھەنبەر خەيال و خەيالىدانى ئەۋاندا كە ئازادانە لە دىنباھەى بى سنوۋرى خەيال پەرۋەرىدا، دەسۋرپىنەۋە، تىك دەپژىن و ھىچ سنوۋر و لەمپەرىك نامىنىت، ئەوانە بە تەكان وقەلەمبازى ئەفسانەيى و بى ھىچ كۆسپ و تەگەرەيەك بەرھەپپىش تاۋ دەدەن. بۇ ئەم جۆرە كەسانە ھەموو شتىك پرودەدات ولەگىنە پرودات. ئەوان ھىچ ھەۋلىك نادەن بە سەر پروداۋەكاندا زال بن. كۆنترۆلى بكن، مقاومەتەكان تىك بشكىن و لەمپەرەكان سەرنگون بكن. بۇ ئەوان ئەۋە بەسە كە لە رىگەى ھەۋەسىكى خۆسەرانە و خەيالىيەۋە، بىن بە دۆتمىر، بە ئىمپىراتۆر يان خۇدا، بىن بە خاۋەنى ھەموو سەرۋەت و سامانى دىنا و ھەموو شتىكى دلخۋازى ژيان، لەزەت لە ھەموو مەيل و ئارەزۋەكان بىين و، ھەمىشە بە گۆر و تىن، جوان، گەنج و خۆشەۋىست بن. تەنبا ئەۋان دەتوانن لە دىنباھە ختەۋەر بن، چونكە شتىكىيان لانىيە ناۋى واقىع و واقىعيەت بى. من حەزەكەم و ھەكو دانەۋىنەۋە بەسەر گەرداۋىكا كە، توفانىكى نادىار لە قولايىدا بە سەر سەرچاۋەيەكى نادىاردا ھەلدەقولىت، بەو ئاۋايە لە روھى سەرگەردانى ئەوانە نىك بىمەۋە.

بەلام دانەۋىنەۋە بە سەر ئەم درز و كەلەن و سەرچاۋانەدا بىفايدەيە، چونكە نازانين سەرچاۋەى ئەم ئاۋە كويىە و بۇ كوي دەروات و جگە لەمانەش، لەو ئاۋە ناچىت كە لە دىنباھە واقىعيدا ھەيە و دىتنىشى شتىكى ئەوتۇمان تىناگەيەنىت.

نىكبوونەۋە لە روھى شىتان بە كەلكى ھىچ ناىەت، چونكە سەيرترين ھەزرىن وان، بە گشتى جگە لەو ھەزراۋەى كە تا نەھا دۆزراۋنەتەۋە و ناسراۋن ھىچى تر نىن و تەنبا لەبەر ئەمە غەرىبن كە ئاۋەز كۆنترۆلى نەكردوون و رىكى نەخستوون. سەرچاۋەكەيان ھەۋەسبازى و سىكسە، ئەمە غافلگىر و حايرمان دەكات، چونكە چۆنىەتى ھەلقولىنى ئەم بىرە سەير و حىرەت ئەنگىزانە لە سەرچاۋەكەى خۆيەۋە نابىن. بىگومان ئەۋەندە بەسە كە بەردىكى بچووك فرى بدرىتە ناۋ ئەم ئاۋەۋە تا ئەو جۆش و خرۆش و ھەلقولىنە بىتە ئاراۋە. وپراى ئەمەش شىتان ھەمىشە ماىەى سەرنجن بۇ من، بەرەو خۆيان رامدەكىشن، ھەمىشە بىئەۋەى بەدەستى خۇم بى، بە سەدەمى ئەم رازە تەقلیدیەى شىتايەتەۋە، بۇلای ئەۋان دەگەرپىمەۋە.

بەل، رۆژى كاتى چوۋ بوومە سەردانى ئاسايشگايەكى شىتان، ئەو پزىشكەى كە دەگەلم بوو و رىنوۋىنى دەكردم، گوتى: - فەرموۋ! دەمەۋى شتىكى بالكىشت نىشانىدەم.

دەرگای ژووریکې کردهوه که ژنیکې تیاوو، تهمه نې نژیکه ی چل سالتیک دهوو، جوانیش بوو، له سهر موبيله يه کی گوره دانیشتبوو و ئاوینه يه کی بچووکې به دهسته وه بوو، به نیگه رانی و وازوای ته مه شای پرو و پوخساری خو ی ده کرد.

ژنه ی تاین ههرکه ئیمه ی بینی، هستا، به هه شتاو بو ئه و سهری ژوره که پوی. تا سهرپوشه که ی، که له سهر کورسییه که که وتبوو، هه لگرت و به دیقته بیدات به سهر و پوخساری خویدا. پاش ئه وه ی به جووله ی سهر سلاره که مانی سنده وه، گه رایه وه سهر شوینه که ی خو ی.

پزیشکه که گوتی: - ئی. ئه م به یانییه حالت چونه؟

ژنه ی گورین، ئه یکی قوولی هه لکیشا:

- ئاخ، خراپه، زور خراپه قوربان، چال و چرچ ولوچه کانی دهم وچاوم پوژ به پوژ زیاتر ده بن.

پزیشکه که به قه ناعه ته وه به رسقی دایه وه: - نا، نا، من دلنیا ت ده که م که تو سه هوی.

ژنه که، له پزیشکه که نژیک بووه وه تا به چیه پی بلیت:

- نه خیر من دلنیا م. ئه م به یانییه پتر له ده چالم ژمارد، سی دانه له سهر گونای راست و چوار دانه له سهر گونای چه پ و سیان له سهر هه نیه م. به راستی ناشیرینه! دزیوه! ئیدی روم نایه دهم وچاوم نیشانی چ که سیک بده م. نا، نه خیر، ته نانه ت به کوره که شم، تازه تیاچوم، لیوومه ته وه. بو هه تا هه تابه شکل و شیوه م گوراوه.

که وته سهر موبيله که و له کولی گریانی دا.

پزیشکه که کورسییه کی هه لگرت و له لای ئه وه وه پونیشت و به پراویژیکې میهره بان و دلدانه وه ئامیز گوتی:

- زور چاکه. کوا دهم وچاوت به من نیشانبده. دلنیا ت ده که م که هیچ نییه. به عمه لیاتیکی بچووکې که ی و داگردن شتاقیان به دهم وچاوته وه ناهیل م.

ژنه ی تاین بیئه وه ی چ قسه یه که بکات، سهری نه خیری با دا.

پزیشکه که ده یویست دست بو سهرپوشه که ی به ری، لی ژنه ی تاین هیند به تووندی به هه ردوو دهستان، ریگه ی له دهستی ئه و گرت، که قامکه کانی، له قامکه کانی پزیشکه که گیربوون. دکتوره که بو ئه وه ی وره ی به رز بکاته وه و دلنیا ی پی به خشیت پی گوت:

- ته مه شا، تو زور چاک ده زانی که من هه موو جارئ ئه م چال و کونیه نارپه سه نانه، نایه لم. ئه وانه ی له چارم کردوون، ئیدی سهر هه لئاده نه وه. ئه گه ر به منیا ن نیشان نه دهیت، ناتوانم چاریان بکه م.

ژنه که، له بن لیوانه وه گوتی: - بو تو ده توانم سهرپوشه که م لابه م، لی سه باره ت به م به ریزه ی که له گه ل تویه، نایناسم.

- ئه ویش بابایه کی پزیشکه، که له منیش با شتر چاره سهرت ده کات.

سەرەنجام سەرپۆشهكەى له سەر دەم وچاوى لابرڊ، لى له ترسا، له شەرما، شەرمى ئەوھى كه سەر وسىماى دەركەوتبوو، گەردنى تا ئەو شوئىنەش كه كراسەكەى داىپۆشى بوو، سوورى سوور بووھو. چاوى داخستبوون، دەم وچاوى جارئ بە چەپا و جارئ بە راستدا وەرەگىرا، تا خۆى له نىگای مە بدزىتەوھو بە دەمەلالكىوھ دەىگوت: - زۆرم پىناخۆشه كه رىگەم دان بەم رەوشەوھ بمىين. بەراستى ناخۆشه، حەياچوونە، نا؟ ناخۆشه!

من كه حەپەسابووم، بە سەرسامى لىمدەروانى، چونكه هىچ پەلەيەك، نىشانەيەك و تەنانەت جىگا برىنىكىش بە رۆويەوھ نەبوو. ژنەى تاین، له حالىكا كه هىشتا چاوى دانەواندبوو، رۆويكرده من وگوتى:

- بەرپىز، من لەكاتى پەرستارى كۆرەكەما، بەم دەردە گرانە موبەتەلا بووم. من ئەوم نەجات دا، بەلام رۆخسارى خۆم له دەست دا. من جوانى خۆم بەو بەخشی، بە كۆرە بەلەنگازەكەم. بە ھەرحال من ئەركى خۆم جىبەجىكرڊ. وىژدانم ئاسوودەيە. تەنيا خودا دەزانى چ ئازارىك دەكىشم.

پزىشكەكە، فلچەيەكى ناسكى شىنباوى له بەركى دەرھىنا و دەىگوت: - رىگام بدە با كارى خۆم بكەم. ھەموو ئەوانەت بۆ لادەبەم.

ژنەكە، گۆناى راستى برده پىشەوھ و دكتۆرەكە بە ئەسپاى فلچەكەى بە رۆومەتيدا دىنا. دەتگوت دەيەوى خالى بچووكى رەنگىن له سەر رۆومەتى دابنىت. ھەمان كارى له سەر رۆومەتى چەپىشى كرد. ئەوسا نۆرە ھاتە سەر چەناگە و ھەنيەشى و ئەوسا ھاواری كرد: - تەمەشاكە! ھىچى پىوھ نەما، ھەر ھىچى ھىچ.

ژنەى تاین، دەستى دا ئاوئىنەكە وماوھەيەكى زۆر، بەدەيقەتتىكى قوول، بە حەوسەلەيەكى زۆر و ھەولئىكى دەرروونىيەوھ، بە نىيازى دۆزىنەوھى شتىك بە رۆو و رۆخسارى خۆيەوھ، تەمەشای ئاوئىنەكەى كرد.

- نەخىر، زۆر ديارنىيە. زۆر منەتبارى تۆم.

پزىشكەكە ھەستا. خواحافىزى له ژنەكە كرد ومنى وھپىش خۆى دا. ھەرکە دەرگاكەى داخست گوتى:

- حەزدەكەم چىرۆكى سەيرى ئەم ژنە قەرەبەختەت بۆ بگىرەمەوھ.

ئەمە نىوى مەدام ھىرمەيە. زۆرجوان، نازفرۆش، مەكرو، زۆر ژياندۆست بوو. يەككىك بوو لەو ژنانەى كه له دنيادا جگە له جوانى وخۆنواندن و دلرفىنى، ھىچ خەمىكى تریان نىيە، تا لەو رىگايەوھ، خەلكى بخەنەژىر ركىفى خۆيانەوھ و نازيان بەسەردا بكەن. ھەمىشە له خەمى پاراستنى تەرۆبرى خۆ، چاودىرى رۆو و رۆخسار، دەست، ددان و ھەموو ئەندامى لەش و لاریانن، تا خۆيانى پىوھ بنوئىن و خۆيان بە سەر خەلكىيەوھ بابدەن.

كه كۆرئىكى بوو، ئىدى بىوھژن كەوت، كۆرەكەى وەكو كۆرى ھەموو ژنانى خانەدان و ئەشرافزادە گەورە بوو. كۆرەكەى خۆشەوئىست. كۆرە گەورە بوو وئەو پىر بوو. ئايا ئەم ژنە بەقەيرانى ناچارىدا تىپەرى بوو؟ نازانم. ئايا وەكو زۆر ژنى دى، ھەموو بەيانىيەك بە سەعاتان تەمەشای پىستى خۆى نەكردبوو؟.

پىستىك كه جارن زۆرناسك، گەش و رۆشن بوو و ھەنووكە ژىر چاوەكانى بەرە بەرە و بە ئاستەم چرچ دەبوو و ھەزاران ھىلى بارىكى، كه هىشتا نەدەبىنران، تىدەكەوت، بەلام رۆژ بەرۆژ ومانگ بە مانگ قوولتر دەبوو. ئەمە بەجارئ له رۆوى دەرروونىيەوھ وىرانى دەكرد، تىكى دەشكاند. ئايا ئەوھى بىنى بوو كه چرچە درىژەكانى سەرھەنيەى، ئەم توله مارانە كه ھىچ ھىزىك له پىشەرەوى نەدەخستن، لەپەستا و بىپسانەوھ، بە شىوھەيەكى خاو

به لام حه تمى گه وره ده بوون؟ ئايا دوو چارى ئەشكه نجهى ناله بارى ئاوينه بووبوو؟ ئەو ئاوينه دەسك زيوهى كه ژنان دواى ئەوهى به توورپهى فرپى دهنه سه رمیزه كه، ناتوانن برپاربدن كه بهو دهقه وه وازى لیبینن و زوو به زوو دووباره دهستی دهنن، تا له نزيكه وه له نزيكى نزيكه وه نيشانه كانى پيرى خو بدینن. ئايا هه موو رۆژيک پازده بيست چه لان، به خوړپاي و بيهيچ هۆيهك هۆلى ميوان و دوست و ميوانه كانى به دم گفتم و گو وگه نكه شه وه به جي نه هيشتبوو و نه چووبوو ژووره كهى نهۆمى سه ره وه و ده رگاي له خوڤى دانه خستبوو و به كه مالى ئيسراحت جاريكى دى ته مه شاي جهرىانى ويران بوونى پيستی خوڤى نه كردبوو، كه به ره به ره ده چرمى و په ژمرده ده بوو؟ و به نا ئوميدى ته مه شاي ره وتى ئارامى نه خو شيه كهى خوڤى كه گوايه هيشتا چ كه سيك پي نه حه سيا بوو، لى خوڤى باش باش هه ستى پي ده كرد، نه كردبوو؟ شوينى تووندترين هيرش و قوولترين گازى پيرى له پوخسارى خويدا دهناسى و به دى ده كرد و ئاوينه كه، ئاوينه چكوله دەسك زيوه كه نده كارپيه كهى خوڤى، شتى ناخوشى بهو ده گوت، چونكه ئاوينه قسه ده كات، پي ده كه نى، په لار داويت و پروداوه كانى ئاينده، هه موو بهد به ختیه به دهنى و ئەشكه نجه ده روونيه كانى تا رۆژى مردن، كه رۆژى ئازادى ئەو ده بى، بهو ده لیت.

ئايا گريا بوو؟ حايير و حه په ساو، كه وتبووه سه رچۆكان، هه نيهى به عارديدا سووبوو، دوعا و نزاى كردبوو؟ دوعا له بهر قاپى ئەوهى كه ئەم بوونه وهر و كايه تاته ده كوژيت، گه نجاتيان پى رهوا نابيينى، مه گه ر هه ر پيرريان پى رهوا بدینى، دهنه گه نجريان پى رهوا نابيينى، ئەگه ر رهوا شى بدینى، بۆ ئەوهيه زور زوو لیبان بسه نيته وه. ئايا له بهر قاپى و ده رگاي ئەو نه پارابوو وه كه كارىك بكات كه هه رگيز ده رهق به كه س نه يكردبوو، سه باره ت بهو بكات؟ و اتا تا دوا رۆژى ژيانى، جوانى، خشكوكى، ته ر و برى، شهنگولى و دلرپينى له و نه سه نيته وه؟

ئايا پاشان، دواى ئەوهى بوى ده ركه وتبوو كه بيهوده له نه ناسينكى دلرهق، بيخه م و خه يال ده پارپته وه و له حالتيكا گازى له بازووه كانى ده گرت، له سه ر فه رشى ژووره كان نه تلابوو وه، ناوچه وانى به موبيله كاندا نه كيشابوو و هاوارين ترسناكى نا ئوميدى له گه روويا نه خنكابوو؟

بيگومان ئەم ئازارانهى چه شتبوو، چونكه ئەم واريقاتهى به سه ر هاتبوو:

رۆژى له ته مه نى سى و پينج سالي دا، كورپه كهى كه پازده سالان بوو، نه خو ش كهوت و پيش ئەوهى جوړى نه خو شيه كهى ديارى بكن، له جي دا كهوت. ئەو قه شهيهى كه سه ره رشتى ده كرد، به دياريه وه ده مايه وه وه يچ كاتى به جي نه ده هيشت، مه گه ر ئەو كاتانهى كه خا هيرمه، داني به يانى و داني ئيواره بۆ هه والپرسى كورپه كهى بۆ ئەويندهر ده هات.

خا هيرمه، به يانى به جليكى ره شى خه وه وه، خه ندان و له بۆنى عه ترا هه لكشاو ده هات و له بهر ده رگاوه ده پيرسى: - ها جورج باشتريت؟

كورپه نۆ لاو، سوور، به دم چاوى هه لماساوه وه، به دم تاوه به رسقى ده دايه وه: - به لى دايكه جوانه كه م، كه مى باشترم.

خا هيرمه، چه ند ساتيک له ژووره كه ده مايه وه و پيكي ده كرد، ته مه شايه كى شووشهى ده رمانه كانى ده كرد. ئەوسا له ناكاوا به دهنگى به رز ده يگوت: - ئاه! كارىكى گرینگ و زور به په له م له بيرچوو وه، به هه له داوان خوڤى له ويندهر نه جات ده دا و بوينكى خو شى عه تر و تفاقى ئارائيشى له دواى خوڤى به جي ده هيشت. ئيواران، به جليكى

یه‌خه‌کراوه‌وه، به‌ه‌شتاوتر له‌دانی‌به‌یانی‌ده‌هات، چونکه‌همیشه‌په‌له‌ی‌بوو‌و‌ته‌نیا‌ئه‌وه‌نده‌ی‌وه‌خت‌ه‌ه‌بوو‌که‌بیرسیت: - ئی، پزیشکه‌که‌چی‌گوت؟

قه‌شه‌که‌به‌رسفی‌ده‌دایه‌وه: - هیشتا‌دیارنییه‌خانم.

به‌لی، شه‌ویک، قه‌شه‌که‌گوتی: - خانم‌کورکه‌ت‌نیشانه‌ی‌ئاوله‌و‌خوریکه‌ی‌لی‌به‌دیار‌که‌وتوو.

خاهیرمه‌له‌ترسا، قیژه‌یه‌کی‌کرد‌وه‌ه‌لات.

وه‌ختایه‌ک، سبه‌ی‌به‌یانی‌کاره‌که‌ره‌که‌ی‌چوو‌بۆلای، هه‌ستی‌کرد‌بۆنی‌تووندی‌قه‌ندی‌سووتاو‌دی، سه‌یری‌کرد‌خانمه‌که‌ی‌چاوه‌کانی‌کراونه‌ته‌وه، رۆخساری‌له‌بیخه‌ویدا‌زهرده‌لگه‌ر‌ابوو‌و‌له‌نیگه‌رانیا، له‌ناو‌جیگا‌که‌یدا‌هه‌لده‌له‌رزی.

هه‌رکه‌په‌نجه‌ره‌دارینه‌کانی‌ژوو‌ره‌که‌کرانه‌وه، خاهیرمه‌پرسی:

- حالی‌جورج‌چۆنه؟

- ئاه‌خانم! ئه‌م‌رۆ‌هیچ‌باش‌نییه.

خاهیرمه، تا‌نیوه‌رۆ‌له‌جیگا‌نه‌هاته‌ده‌ری‌و‌پیده‌چوو‌ئه‌ویش‌نه‌خۆش‌بیته. دوو‌هیلکه‌ی‌له‌گه‌ل‌فینجانی‌قاوه‌دا‌خوارد. پاشان‌له‌مال‌وه‌ده‌رکه‌وت‌و‌خۆی‌به‌ده‌رمانخانه‌یه‌کدا‌کرد‌وه‌ه‌ندی‌ک‌زانیا‌ری‌و‌رینمای‌یه‌له‌مه‌ر‌چۆنیه‌تی‌پیشگیری‌له‌بلا‌بوونه‌وه‌ی‌ئاوله‌(خوریکه)‌وه‌رگرت.

ئیواره، به‌چه‌ند‌شووشه‌ده‌رمانیکه‌وه‌هاته‌وه‌ویه‌کسه‌ر‌خۆی‌به‌ژوو‌ره‌که‌یدا‌کرد‌وده‌رگا‌که‌ی‌له‌سه‌ر‌خۆی‌داخست‌و‌که‌وته‌هه‌لسوونی‌ده‌رمانی‌دژه‌ئاوله، له‌به‌ده‌نی‌خۆی.

قه‌شه‌که، له‌ژوو‌ری‌نانخواردن‌چاوه‌روانی‌ئه‌و‌بوو. خاهیرمه‌که‌چاوی‌به‌و‌که‌وت، به‌ده‌نگی‌کی‌نیگه‌ران‌و‌هارووژاو‌پرسی: - حالی‌چۆنه؟

- باش‌نییه، دکتۆره‌که‌زۆر‌نیگه‌رانه.

خاهیرمه‌که‌وته‌گریان، چونکه‌زۆر‌به‌خه‌مه‌وه‌بوو، نه‌یتوانی‌هیچ‌بخوات. سبه‌ینی، ده‌مه‌و‌به‌یانی، حالی‌کورکه‌ی‌پرسی. کورپه‌باش‌نه‌بووبوو‌و‌خاهیرمه، هه‌موو‌رۆژه‌که‌ی‌له‌ژوو‌ره‌که‌ی‌خۆیدا‌که‌پر‌بوو‌له‌دوو‌که‌لی‌ده‌رمانانی‌سووتاندن‌و‌بۆنی‌دیکه، به‌سه‌ربرد.

له‌لایه‌کی‌دیکه‌وه‌کاره‌که‌ره‌که‌ی‌ده‌یگوت، به‌دریژایی‌ئه‌و‌عه‌سه‌ره‌ده‌نگی‌نالین‌و‌ئاخین‌له‌ژوو‌ره‌که‌ی‌ئه‌و‌نه‌پراوه.

یه‌ک‌هه‌فته‌ی‌ته‌واو‌به‌م‌ئاوایه‌بووری. خاهیرمه، هیچ‌کاریکی‌نه‌ده‌کرد‌جگه‌له‌وه‌ی‌که‌ده‌ورو‌به‌ری‌نیوه‌رۆ، یه‌ک‌دوو‌سه‌عاتان‌به‌مه‌به‌ستی‌هه‌وا‌گۆرکی‌له‌مال‌وه‌ده‌رده‌که‌وت.

ئیدی‌سه‌عات‌به‌سه‌عات‌هه‌والی‌کورکه‌ی‌وه‌رده‌گرت‌و‌که‌به‌هه‌والی‌خرابی‌ره‌وشی‌ئه‌وی‌ده‌زانی، هۆن‌هۆن‌ده‌گریا.

پوژی یازدهیم، لای بهیانی، وهختایهک قهشهکه بهروخساری جدی ورهنگی ههلبزرکاوهوه خوی به ژوورهکهی خاهیرمهدا کرد و بیئهوهی له سهر ئه و کورسییه دانیشیت که خاهیرمه پی نیشاندا، گوتی: - خانم حالی کورهکهتان زور خراپه و ههزدهکات بتیینی.

خاهیرمه کهوته سهر چوکان و هاواریکرد: - ئه خودایا! خوی گهوره! من ههرگیز جورئهت ناکهم. خودایا، خوی گهوره فریام بکهوه!

یاروی قهشه له سهر قسهکهی خوی پویی وگوتی: - خانم، دکتور هیوایهکی کهمی به چاکبوونهوهی ههیه. جورج چاوهروانی تویه!

ئهوسا له ژوورهکه وهدهرکهوت.

دوای دوو سهعات، وهختایهک کورهی گهنج ههستی به نزیك بوونهوهی مهرگی خوی کرد، جاریکی دی داوای دایکی کرد. قهشهکه دیسان چوو بۆلای خاهیرمه، هیشتا له سهر ئه ژنویان کهوتبوو، بهدهم گریانهوه دهیگوت: - نا، نامهوی، نامهوی، زور دهترسم... خهریکه زیره دهکه... نامهوی...

قهشهکه، ههولیدا بیهینیهته رهدا، ورهی بخاته بهر و دهگهله خویدا بیبات، بهلام فایدهی نهبوو، قاییل نهبوو و نهبوو، به پیچهوانهوه تووشی قهیرانیکی عهسهبی تووند بوو، که خاهیرمهی خسته ناله وگریانیکی بهکول، که کولی گریانی له جوش نهدهکهوت.

وهختایهک پزیشکهکه زقری بووبوهوه، لهم خهساردییه تووره بووبوو و گوتبووی که به خوی دهروات و خاهیرمه بهخوشی بی یان به ترشی، بۆلای نهخوشهکه دهبات، لی وهختایهک به ههرجۆریک خاهیرمهی ههستاندبوو تا بۆ لای کورهکهی بیبات، خاهیرمه، بهجۆری خوی به دهرگاکهوه چهسپاندبوو که پزیشکهکه نهیتوانی بوو له دهرگاکهی بکاتهوه. سههرهناج پاش ئهوهی دکتورهکه وازی لیهینابوو، ئیدی کهوتبووه سهروای دکتورهکه و به بیانوی ئهوهی که ژنیکی بهدبهخته، داوای بوردن لیکردبوو.

- ئاخ! ئه و نامری. پیم بلین که نامریت. تکات لیدهکهم به ناوی منهوه پی بلی که من خوشم دهوی، دهپیهرستم.

کورهی گهنج کهوتبووه ئاویکه و چونکه ههستی دهکرد دوا دواپیتهی پارایهوه که دایکی ناچاربکهن که مالاوایی لییکات. بهلام کورهکه به وهستهوه، که زوربهی نهخوشانی له حالی مردنا، ههیانه، پهی به ههموو شتیک بردبوو، زهینی بۆ ههموو شتیک دهچوو، دهیگوت:

- ئهگه دهترسیت بیته ناو ژوورهکه، تکای لییکه که تا بهر ههیاونهکه و تا بهر پهنجهرهی ژوورهکم بیته تا بهلای کهمهوه بییدینم، ههچهنده ناتوانم دهست له ملی بکهم، با بهنیگایهک خاترخوازی لییکه م.

پزیشکهکه وقهشهکه جاریکی دی بۆلای ژنهی تاین چوون و دلنیاان کرد، که:

- گهر شووشهی پهنجهرهکه له نیوانیاندا بی، هیچ خهتیریکی له سهر نابیت.

خاهيرمه، خۆي جهم و جۆر كرد، سهري له نيو ههردوو دهستي نا. بوتلئى نمهكى بچووكى به دهسته وه گرت، سى شهقاويك به بهر ههيوانه كه دا چووه پيشه وه و پاشان له ناكاوا، دهم و چاوى له نيو دهسته كانيا شارده وه و نالاندى:

- نا، نا، من ههركيز ناوهرم بيدينم... ههركيز... شهرمه زارم... زور دهترسم. نا، ناتوانم.

ويستيان به خورتى بيبه، به لام چنگى له محه جهره كان گير كرد و له ناله يهكى ئه وتوى دا كه هه موو ريبوارانى سه ر جاده كه، چاويان برييه سه ره وه.

نه خۆشه بيحاله كه، به دهم چاوه روانيه وه چاوى برى بوونه ئه وديوى په نجه ره كه. به دهم چاوه روانى مردنه وه، به ته مابوو بۆ دوا جار رۆخسارى ميهره بان، خۆشه ويست و پيرۆزى داىكى بدينيّت.

ماوه يهك به دهم چاوه روانيه وه مايه وه وشه و داها. ئه نجام، روى بۆلاى ديواره كه وه رگيپا و ئيدى هيچ قسه يهكى نه كرد.

كه رۆژ بووه وه ئه و مردبوو و بۆ سبه ينى خاهيرمه شيتت بووبوو.

سه‌یوان

خا ئوریل، ژنیکی رژد و ر‌ه‌زیل بوو. تاقه یه‌ک سه‌وشی " پاره‌یه‌کی زور ب‌ج بایه‌خی ف‌ه‌ره‌نسیه " له چاو بوو، ه‌ه‌رچییه‌کی ده‌ست ب‌که‌وتایه کوی ده‌کرده‌وه. ه‌ه‌لبه‌ته کاره‌که‌ره‌که‌ی که ب‌و ک‌رینی پ‌ی‌ویستی مال‌ه‌که ده‌چووه بازار، زوری ئه‌زیه‌ت ده‌خوارد و ئاغای ئوریل، به‌زه‌حمه‌تیکی زور ده‌ی توانی پاره‌یه‌ک له خا ئوریل و‌ه‌ر‌ب‌گری‌ت. ه‌ه‌رچه‌نده حالیان باش بوو و‌من‌دالیان نه‌بوو، لی خا ئوریل که ده‌بیینی پاره سپییه‌کان له گیرفانی ده‌ردینن، و‌ه‌کو ئه‌وه‌ی برینیک ب‌که‌ویته دل‌ی، به‌و ئاوايه ه‌ه‌ستی به‌ نازاریکی راسته‌قینه ده‌کرد و‌ه‌ر ر‌وژئی خ‌ه‌رجییه‌کی ناچاری، با که‌میش با، ه‌اتبا پیشی، ئه‌وشه‌وه به‌نیگه‌رانییه‌کی زور‌ه‌وه ده‌خه‌وت.

ئاغای ئوریل، دایمه به‌ هاوسه‌ره‌که‌ی ده‌گوت:

- ژنه‌که هه‌قه بریک ده‌ست و‌دل کراوه‌تر بی. چونکه هه‌میشه ده‌رامه‌تمان له خ‌ه‌رجیمان زیاتره.

خا ئوریل به‌رسقی ده‌دایه‌وه :- که‌س نازانی ئاینده چی له ژیر سه‌ردایه. سه‌روه‌تی زیاده سه‌رناشکین...

خا ئوریل، ژنیکی چل ساله‌یه، و‌ردیله، ر‌ه‌نگ و‌ر‌وو سیسه‌له و‌ چرچه‌له، بزبو، پاک و‌خاوین و‌به زوری تووره و‌ تووند خوو بوو.

می‌رده‌که‌ی هه‌میشه گل‌یی لی‌ده‌کرد، که زوری ده‌چه‌وسینیته‌وه‌و پاره‌ی ناداتی. دل‌نیا‌بوو که ئه‌م ر‌ه‌زیلیه‌ی ژنه‌که‌ی، گران له سه‌ر ئه‌و ده‌که‌ویت و‌ ده‌یکات به‌ گه‌پ‌جاری ئاشنا و‌بیگانه، به‌ که‌سیکی عه‌ز‌ه‌تی.

ئاغای ئوریل، کارمه‌ندی ف‌ه‌رمی و‌ه‌زاره‌تی جه‌نگ بوو، ته‌نیا له‌به‌ر دل‌ی ژنه‌که‌ی و‌ ب‌و ئه‌وه‌ی ده‌رامه‌تی سالانه و‌بی سوودی مال‌ه‌که زیاد بکات، له سه‌ر ئه‌و‌کاره مابووه‌وه.

ئاغا ئوریل، دوودانه سال بوو، به‌ چه‌تر و‌ سه‌یوانیکی پینه‌کراوه‌وه، که مایه‌ی ته‌وس و‌توانج و‌ پیکه‌نینی هاوکاره‌کانی بوو، ه‌اتوچوی دایه‌ره‌ی ده‌کرد. ئه‌نجام که له ته‌وسخن و‌پلاری هاوکاره‌کانی بی‌تاقه‌ت بووبوو، حه‌وجه به‌ خا ئوریل بوو که چه‌تریکی نو‌یی ب‌و‌ب‌گری‌ت. هاوسه‌ره‌که‌ی ئاغای ئوریل، له ر‌وژنامه‌دا چاوی به‌ ئاگاداری و‌ داخو‌یانی موغازه‌یه‌کی گه‌وره‌ که‌وت، ئه‌مه‌ی به‌ه‌ل زانی، چوو چه‌تریکی به‌ هه‌شت فرانک و‌ په‌نجا سوو ک‌ری. کارمه‌نده‌کان، به‌ دیتنی ئه‌م چه‌تره، که له پاريسدا، ه‌ه‌زارانی و‌ه‌کو ئه‌وه‌یان فری‌ده‌دا، ده‌ستیان به‌ پیکه‌نین و‌ ته‌وس و‌ توانجان کرد و‌ ئوریل، زور به‌مه‌ قه‌لس و‌ دل‌گران بوو، نازاری ده‌چه‌شت. چه‌تره‌که هیچی نه‌ده‌هینا، ه‌ه‌ر به‌ ناو چه‌تر بوو. له ماوه‌ی سی هه‌یفا له کارکه‌وت و‌ ئیدی ئه‌م شته له و‌ه‌زاره‌تخانه‌که‌دا، بوو به‌ داستانی سه‌رزاران. ته‌نانه‌ت کردیان به‌ گ‌ورانیه‌ک و‌ له سه‌روخواری بی‌نا گه‌وره‌که‌دا ده‌گوترا و‌ ده‌گوترایه‌وه. ئوریل، که تووره‌ بووبوو، داوای له ژنه‌که‌ی کرد که چه‌تریکی تازه‌ی ئاوریشمی ناسکی به‌ بیست فرانک ب‌و ب‌گری‌ت و‌ وه‌سلی ک‌رینه‌که‌ی بداته‌وه به‌ خوی.

ژنه‌که‌ی چه‌تریکی هه‌ژده فرانکی ک‌ری و‌ له حالیکا له حه‌یفا سوور بووبوووه‌وه، که دایه ده‌ست می‌رده‌که‌ی گوتی:- به‌لای که‌مه‌وه ده‌ب‌ج ئه‌م چه‌تره به‌شی پینج سالت بکات.

ئوريل، سەرکەوتتوان، شەخسىيەتتىكى دىكەي لە دايەرە پەيدا کرد. شەوئى كە بۆمال زقريبەو، ژنەكەي بە نيگەرانييەو تەمەشايەكى چەترەكەي کرد و پىي گوت:- ئاگادار بە شتى كائوچويى بەرنەكەوتت، چونكە كائوچو، ئاوريشم دەدرى. ئىدى دەبى خۆت ئاگات لىي بى. چونكە بەم زووانە چەترىكى دىكەت بۆ ناکرم.

خا ئوريل چەترەكەي بە دەستەو ەرت، دەستى بە دوگمەكەيدا نا، كرايەو، كەوتە ساف كرنى چرچ ولۆچەكانى، لى لە ناكاوا حاير و حەپەساو دەستا. كونيكي گەورەي بازنەيى وەكو دراويك لە ناوہندى چەترەكەدا بە دياركەوت! شويىنى سووتانى جگەرە بوو. خا ئوريل كەوتە مينگەمينگ وگوتى:- ئەمە چيىە؟

مىردەكەي، بىئەوہى تەمەشاي بكات، بە كاوہخۆ گوتى:- چى، چيىە؟ دەتەوئى بلئى چى؟

خائوريل، لە توورەيى و پەستىدا، ەناسەي سوار بووبوو، قسەي بۆ نەدەكرا.

- تۆ... تۆ... تۆ چەترەكەت سووتاندوو... تۆ... تۆ شىتى. تۆ دەتەوئى مالويرانمان بكەيت!

ئاغاي ئوريل، لە حالىكا ەستىدەكرد، رەنگى ەلبىزكاو، ئاورىكى لاي ئەوى دايەو وگوتى:- ئەو تۆ چ دەلىيت؟

- دەمەوئى بلئىم چەترەكەت سووتاندوو. فەرموو تەمەشاي بكە!

بە ەلەداوان بۆلاي ئەو چوو و ەر بۆ توورەكرنى ئەو كونە بچووكەكەي لە بەر لووتيا راگرت.

ئاغاي ئوريل، لە ەنەبەر ئەم كارەساتەدا تەواو پەشوڪابوو وبە پەلە وبە شيوەيەكى نامەفھوم قسەي دەكرد.

- ئەمە... ئەمە چيىە؟ نازانم! من ەيچ كارىكم نەكردوو. ەيچ. سوئند دەخۆم كە نازانم ئەمە چيىە. من... ئەم چەترە...

ئىستا خائوريل، بۆلەبۆلى دەكرد:

- من گريو دەكەم كە لە دايەرە، گالئەبازيت كردووہو بۆ خۆنواندن لە بەرچاو ھاوکارەكانت، چەترەكەت ەلداوہ.

ئاغا ئوريل بەرسقى دايەوہ:

- تەنيا يەك جار ەلەمدا، ئەويش بۆ ئەوہى پىيان نىشانبدەم كە چەند جوانە. تەنيا يەك جار، باوہر بكە.

لى خا ئوريل، لە حەژمەتاندا پىي بە عارديدا دەكوتا و يەكيك لەو شەرانەي نيوان ژن وميگردانى بەرپاكرد، كە بۆ پياو لە توپبارانى مەيدانى شەر ترسناكترە.

خا ئوريل، بە پارچە ئاوريشمىك كە لە چەترە كۆنەكەي كردبووہو و رەنگەكەشى جيابوو، پىنەيەكى لە چەترەكە داو بۆ سبەينى ئوريل بە تەرىقى، چەترە پىنەكراوہكەي ەلگرت و لە مال وەدەرکەوت. چەترەكەي لە دۆلابى ژوورى كاركردنەكەي خۆي دانا وەوليدا، وەكو ەندىك بىرەوہرى ناخۆش فەرامۆشى بكات و بىرى لىنەكاتەوہ.

لی ئیواره، هیشتا به تهواوهتی له دهراگهوه نه هاتبووه ژوورهوه، ژنهکهی چهترهکهی له دهست راپسکاند، هه لیدا تا سهیری بکات، له حالیکا له ترسی به دشانسیهکی چاوه پروان نه کراو، هه ناسهی تهنگ بووبوو، چند کونیکی له چهترهکه دا بینی که جیگای سووتان بوو، وهکو ئه وه بوو که چهترهکه یان خستیته بهر پزیسکی پایپ. ئاغای ئوریل، تهواو سه غلهت بووبوو. هیچ چاره یه کیش نه بوو.

خا ئوریل، بیئه وهی ورته بکات و له حالیکا له وه تووره تر بوو که بتوانی قسه یه ک بکات، سهیری چهترهکهی دهکرد. ئاغای " ئوریل " ش بیری له زهره ره که ده کرده وه و گه وجانه، به ترس وله رزه وه، حایر وحه په ساو، به واقعی وره وه له جیی خوی وه ستابوو.

ئه وسا ته مه شای یه کدیان کرد. ئاغای ئوریل چاوانی داخستبوو و له نزیکه وه ده پروانیه چهتره کونکونه که که ژنه کهی هه لیدا بووه به رده می. پاشان خا ئوریل، له هه ره تی تووره بییدا دووباره، خوی کونترۆل کرد و گوتی: - ئاخ، هه ی سه پله! هه ی نار په سه ن! تو به ئانقه ست وات له م چهتره کردوو و ده ته وی پاره به من خه سار بکه ییت. ئیتر چه تر به چاو نابینیت... دیمه ن و به زمه که جاریکی دی دهستی پیکرده وه. دوا ی چاره که زیرانیکی سه ره نجام ئاغای ئوریل، توانی مه سه له که پروون بکاته وه، سویندی خوارد که ئاغای له م مه سه له یه نییه و سه ری لیده رناکات و ئه م واریقاته ته نیا به هوی به دخوایی یان تۆله ئه ستینییه وه پرویدا وه. له م کاته دا دهنگی زهنگی ده رگا رزگاری کرد. دۆستیک بوو که بو شیو بو مالی وان هاتبوو.

خا ئوریل، حال و حیکایه ته کهی بو گپرایه وه و گوتی که چهتریکی تازه بو میرده کهی ناکریت و ده بی به بی چه تر بییت. دۆسته کهی ئاغا ئوریل، که وته گهنگه شه ی مه سه له که که:

- خانم! خو گومانی تیا نییه که نرخ جلهکانی له هی چهتره که زیاتره، له م حاله دا، واته ئه گه ر چهتری نه بییت، جلهکانی خه سار ده بن.

ژنه ی تاین که هیشتا هه ر تووره بوو، به رسقی دایه وه:

- زورچاکه، با چهتری پیشخزمه ته که ببات. ئاماده نیم چهتریکی نویی ئاوریشمی بده می.

ئاغای ئوریل، که گوپی له و قسه یه بوو، شپرزه بوو:

- له م حاله دا ئاماده م ئیستیقاله بکه م، به لام به چهتری پیشخزمه ته که وه ناچم بو دهوامی وه زاره تخانه.

دۆسته کهی ئاغای ئوریل به رده وام بوو:

- بییه نه لای وه ستا با بهریکی تازه ی تینگریت. زوریش گران ناکه وی.

خا ئوریل، به پهستی و مینگه مینگه وه گوتی:

- به لای که مه وه ده بی هه شت فرانک هه قی ئه م به رتیگرتنه تازه یه بده م. هه شت فرانک و هه ژده فرانک

ده کاته بیست وشه ش فرانک. بیست و شه ش فرانک بو چهتریکی! ئاخ ئه مه شیتییه!

دۆستهكهى ئاغاي ئوريل له ناكاوا بىرۆكهيهكى بۆهات كه هيچى تينهدهچوو:- ههولبدن بيمه پارهكهى بدات. به دانياييهوه كۆمپانياكاني بيمه، قهرهبووى ئه و ئاگره دهكاتوه كه بهربووته مالهكەتان، قهرهبووى نرخى شته سووتاوهكانتان بۆ دهكهنهوه.

ژنهى تايىن كه گوڤى له و پيشنيازه بوو، به ئاشكرا هيور بووهوه و ماوهيهكى كه م دهبيرهوه چوو و به ميژدهكهى گوت:- سبهينى پيش ئهوهى بۆ دهوامى وهزارهتخانه برۆيت، دهچيت بۆ نووسينگهى كۆمپانيايى ماترنيل و حال وحيكايهتى چهترهكهى خوتيان بۆ دهگيرپيتهوه، داوا دهكهى بۆتى ببژيرنهوه.

ئاغاي ئوريل، لهرزىكى كوت وپرى ليهاهت.

- ههركيز شتى واناكه م. ئاخىر ههژده فرانك كهى زهرههه، خو به م زهرهه نامرين.

سبهينى به توورهيى له مال وهدهركهوت. خو شهبهختانه ههوا خو شبوو. خا ئوريل كه به تهنيا له مالهوه بوو، ههچى دهكرد ئه وههژده فرانكهى له دل دهرنهدهچوو. چهترهكهى له سه م ميسى ژوورى نان خواردن دانابوو، به دهوريا دهسوورپايهوه وئەقلی به هيچ چارهسهريكا نهدهشكا.

پيشنيازي سهردانى كۆمپانيايى بيمه، به بهردهوامى ختووكهى زهينى دها، بهلام جورئتهى نهدهكرد روو به پرووى نيگاي بهتوس و توانجى ئه و پياوانه ببپتهوه كه دهبووايه بچيت بۆلايان. چونكه له ههنبهه خهلكيدا شه رمن بوو. له خوتو خوڤرايى سوور دهبووهوه و ههركه قسهى دهگهه خهلكانى بيگانه و نهناسدا بكرديا، ههستى بهجوره له روودامانيك دهكرد.

ويڤراى ئەمهش، داخى له دهستدانى ههژده فرانك وهكو برينيكى قوول ئەزیهتى دها. نهیدهويست لهوهى پتر بيري ليبيكاتهوه، بهلام كه ئەم زهرههه بىردهكهوتهوه، به تهواوتهى پهريشان دهبوو. له م حاله دا تهگبيري چ بوو، دهبووايه چ بكات؟

كات دهبوورى و ئه و هيچ برياريكى پينهدهدرا. سه رهنجام له ناكاوا وهكو ترسنوكيك كه بى پهروا دهن و قىروسيا دهكهن، زاتى وهبه رهاتهوه:- دهروم چى دهبى با ببپت.

لى دهبوا، له ههوه له وه چهترهكه ئاماده بكات تا بيكات به بهلگهيهك و به دشانسيهكهى خوڤى پى بسه لمينيت. شقارتهيهكى له سه ر ئاگرى موعه يرييه كه راگرت و ئاگرىكى به چهترهكه وه نا كه شه به قىكى به ئەندانهى ناوله پىكى تىكرد. ئەوسا به وريايى وپاريژهوه، ئەوهى له پارچهى ئاوريشمىنى چهترهكه مابوووه خسته تويى چهترهكه وه. شالهكهى دا به شانيا و كلاوهكهى له سه ر نا و به ههشتاو به ره و شه قامى ريقولى چوو كه كۆمپانيايى بيمه له وئى بوو.

بهلام تا نزيكتر دهبووهوه، ههنگاوهكانى خاوتر دهكردوهوه. ئاخى له وئى چ بلپت؟ چ وهلاميك بداتهوه؟

تهمه شاي ژمارهى خانووهكانى دهكرد. دهبووايه بيست و ههشت خانووى دى به جى بيلن. باش بوو، تا ئه و فاسيلهيهى دهبرى، دهيتوانى بىربكاتهوه. زياتر خوڤى دىر دهخست. له ناكاوا تهزوويهكى پيداهاهت، گه يى بووه كۆمپانيايى بيمه كه. به پيتين زيڤين له سه ر دهركا كه نووسرابوو: "ماترنيل، كۆمپانيايى بيمه شى شهوات." بۆ ماوهى خولهكيك به شه رم ونيگه رانييه وه راوهستا. ئەوسا به بهر دهركايى كۆمپانياكه دا رته بوو. دووباره زقڤييه وه و جاريكى دى به بهردهميا رته بوو و پاشان دووباره گه رايه وه.

سه‌ره‌نجام به‌خۆی گوت: - خۆ من هه‌رده‌بێ بچمه ژووره‌وه، كه‌واته تا زووتر وه‌ژوور بكه‌وم باشتره.

لێ وه‌ختایه‌ك خۆی به‌ ساختمان‌ه‌كه‌دا كرد، هه‌ستیکرد كه‌ دلێ به‌ تووندی لێده‌دات. خۆی به‌ ژووریک گه‌وره‌دا كرد، كه‌ ژماره‌یه‌ك باجه‌ی زۆری به‌ ده‌ورانده‌وره‌وه بوو. له‌پشت هه‌ر باجه‌یه‌كه‌وه سه‌ری پیاویك دیاربوو، كه‌ له‌شی له‌سه‌ر كورسییه‌ك نقوم بووبوو.

پیاویك، كه‌ كۆمه‌لیك كاغه‌زی به‌ ده‌سته‌وه بوو. خائوریل وه‌ستا وه‌شه‌رمیکه‌وه گوتی: - ببوره به‌رێز. بێزه‌حمه‌ت له‌كۆی قه‌ره‌بووی شتێن سووتاو وه‌ربگرم.

پیاوه، به‌ ده‌نگیک گری به‌رسقی دایه‌وه: - نهۆمی یه‌كه‌م، به‌ ده‌سته‌چه‌پا. نووسینگه‌ی شه‌وات.

ئه‌و وشه‌یه، هینده‌ی دی شه‌رمه‌زاری كرد. چه‌زیده‌کرد تا زووه‌ خۆی ده‌ربازبكات وه‌یچ نه‌لێت. وه‌ختایه‌ك كه‌میک وه‌خۆهاته‌وه، به‌ هانکه‌هانك، كه‌ له‌ سه‌ر هه‌ر پلیکانه‌یه‌ك هه‌لوه‌سته‌ی ده‌کرد، سه‌رکه‌وت. له‌ نهۆمی یه‌كه‌ما چاوی به‌ ده‌رگایه‌ك كه‌وت و له‌ ده‌رگای دا. ده‌نگیک روون گوتی: - فه‌رمو!

خائوریل، وه‌ژوورکه‌وت، خۆی له‌ ژووریک گه‌وره‌دا بینیه‌وه كه‌ سی پیاوی بو‌شناخ و به‌هه‌یبه‌ت وه‌ستابوون و گف‌ت و گۆیان ده‌گه‌ل یه‌كدا ده‌کرد. یه‌كێك له‌ پیاوه‌كان پرسى: - چ فه‌رمایشیکت هه‌یه، خانم؟

خائوریل، كه‌ تیا مابوو و نه‌یده‌زانی چۆن كیشه‌كه‌ی خۆی عه‌رزبكات، به‌ده‌م مینگه‌مینگه‌وه گوتی: - من هاتووم... هاتووم... بو... بو... مه‌سه‌له‌ی شه‌واتیک.

پیاوه‌كه‌ زۆر به‌رێزه‌وه خولکی دانیشتنی كرد.

- بێزه‌حمه‌ت دانیشه. یه‌ك خوله‌کی دی دیمه‌وه لاتان.

پاشان، درێژه‌ی به‌ گف‌ت و گۆیه‌كه‌ی خۆی ده‌گه‌ل ئه‌و دووپیاوه‌ی دیدا، دا:

- به‌رێزینه‌ كۆمپانیا، سه‌باره‌ت به‌ ئیوه‌ ته‌نیا ده‌چیته‌ ژیرباری چوارسه‌د هه‌زار فرانك، بۆیه‌ ناتوانین به‌و داوایه‌ی ئیوه‌ قاییل بین كه‌ سه‌د هه‌زار فرانکی دیکه‌تان بۆ زیاد بكه‌ین. له‌ لایه‌کی دییه‌وه خه‌م‌لاندنی...

یه‌كێك له‌و دووپیاوه‌ هه‌لیدایێ و گوتی:

- ئه‌و بره‌ به‌سه‌ ئاغا. دادگاكان حوكم ده‌دن. جگه‌ له‌ ملدان هه‌یچ چاریکی دیکه‌مان نییه‌ و،

دواى چه‌ند جاریك خاترخوازی ته‌شرفاتی، وه‌ده‌رکه‌وتن.

خۆزیا ئه‌ویش (خائوریل) زاتی ده‌کرد و له‌گه‌ل ئه‌وانا ده‌چوو ده‌ره‌وه، هه‌لده‌هات و ده‌ستبه‌رداری هه‌موو شتیک ده‌بوو. به‌لام ئایا ده‌یتوانی؟

پیاوه‌كه‌ گه‌رایه‌وه و گوتی: - خانم، چ خزمه‌تیكتان هه‌بوو؟

ژنه‌ی تاین زۆر به‌ زه‌حمه‌ت گوتی: - هاتووم بو... بو ئه‌مه‌ی...

به‌رێزه‌به‌ری كۆمپانیاى بیمه‌كه‌، به‌ سه‌رسامیه‌کی ساویلکانه‌ روانیه‌ ئه‌وشته‌ی كه‌ به‌ ده‌ستی خائوریله‌وه

خا ئوریل، به دهستی له رزۆکه وه خهریک بوو کیفی چه تره که بکاته وه و دواى هه ولێکی زۆر، به تووندی چه تره شکاوه که ی کرده وه. پیاوه که به راویژیکی دلسۆزانه وه گوتی: - پیموايه زۆر داغان بووه.

خا ئوریل به دوودلییه وه گوتی: - بیست فرانکم پینداوه.

- به راست؟ ئەم چه تره؟

- به لێ، چه تریکی زۆر باش بوو. خۆزگه یه کهم رۆژ ده تبینی.

- دهی باشه. لێ نازانم ئەم چه تره چ په یوه ندییه کی به منه وه هه یه؟

خا ئوریل، دوو چاری نیگه رانی بوو. وادیار بوو ئەم کۆمپانیای بیمه یه نه توانی قهره بووی شتانی بچووک بکاته وه وگوتی: - به لام ئەم چه تره سووتاوه.

کابرا نکۆلی نه کرد: - دهی بینم، دیاره!

خا ئوریل، حه په سا بوو و نهیده زانی چ بلیت. پاشان له ناکاوا ههستی بهو حاله ی خۆی کرد وبله ز گوتی: - من خا ئوریلیم. ئیمه له لایه ن کۆمپانیای " ماترنیل " هوه بیمه کراوین و هاتووم که به های ئەم زهره ره م بۆ ببژیرنه وه.

و له حالیکه له وه دهترسا به رپوه بهری کۆمپانیاکه قاییل نه بیت، به په له له سه ری رۆیی: - من ته نیا داواى ئەوه تان لیده کهم که بۆم رپوکه ش بکه نه وه و بهرگیکی تازه ی تیبگر نه وه!

به رپوه بهری کۆمپانیاکه که زۆر ناره حهت بوو، گوتی:

- به لام خانم... خو ئیمه چه ترسا ز نین. ئیمه ناتوانین خۆمان گیرۆده ی ئەم جوړه کارانه بکه یین.

ژنه ی وردیله ههستی ده کرد، که دووباره متمانه ی به خو پهیدا ده کرد وه. ده بوا کۆلنه دات. ده بی بخره بتی، بۆیه بی هیچ ترسیک گوتی: - من ته نیا پارهی چاک کردنه وه که یم ده وئ. خۆم ده یبه مه لای وه ستا.

له وه ده چوو کابرا دوودل بی.

- خانم ئەمه به راستی پارهی کی زۆر که مه. تا ئیستا هیچ که سیک داواى قهره بوو کردنه وه ی ئەم شته بچووکانه یان لینه کردووین. باوه ر بکه که ئیمه ناتوانین دهسته سر، دهستکیش و په نجه وان، گسک، نه عله کۆن و هه موو ئه وشته بچووکانه ی که له گینه هه موو رۆژی بسووتین، قهره بوو بکه ینه وه.

خا ئوریل، سوور بووه وه و هه ستیکرد که توورهی له سه راپای ده نیشیت.

- لێ ئاغا، له هه یقی دوازه ی پاردا، به هۆی ئاگری موغه یرییه وه ماله که مان گری گرت که به کیمانی زهره ری پینچ سه د فرانکمان لیکه وت. ئاغای ئوریل داواى هیچ قهره بوویه کی له کۆمپانیاکه تان نه کرد. له بهر ئەمه هه قه بی چه ندوچوون، به های ئەم چه تره بۆ من ببژیرنه وه.

به پړيوه بهرې كۆمپانیاكه، كه ههستی به درۆكه ی ئه و كړدبوو، به دهم بزوه گوتی: - خانم راست بلئ! به راستی سهیره كه ئاغای ئوریل داوای قهره بووی زیانکی پینج سهد فرانکی نه كړدبیت و تو داوای قهره بووی زهره ری پینج شهش فرانکی چه تریك بكه ی.

خائوریل، خوی شلوی نه كړد و به رسقی دایه وه: - ببوره قوربان. زیانی پینج سهد فرانكه كه، له دارایی ئاغای ئوریل كه وتبوو، به لام زیانی هه ژده فرانكه كه، په یوهندی به دارایی خا ئوریل هه هیه، ئه مانه له یه كدی جیان. به پړيوه بهرې كۆمپانیاكه كه زانی به ئاسانی له دهستی خانم رزگار نابی و هه موو پوژكه ی لی به فیرو ده چیت، به نه به دلی پرسى:

- بیزه حمهت بوم بگیره وه كه بویه ره كه چون پوویدا؟

خائوریل، به متمانه وه كه وته گیرانه وه ی به سه ره اته كه.

- بویه ره كه به مجوره بوو: - له راره وی ماله كه ما، عه لاگه یه كی برونزیم هه یه كه چه تر و گوپال و ئه وشتانه ی پیوه هه لده واسم. ئه و پوژه داوای گه رانه وه م بۆ مائی، ئه م چه تره م به عه لاگه كه وه هه لواسی. ریک له سه رووی ئه م عه لاگه یه وه، تا چه یه كه هه یه كه موم وشخارته و ئه وشتانه ی تیا داده نم. دنكه شقارته یه كم دهره ئینا به لام هه لنه بوو. یه كیكى ترم دهره ئینا كه هه لبوو، لی یه كسه ر كوژایه وه. سییه مم هه لكرد، ئه م بویه ره ی لیکه وته وه.

جه نابی به پړيوه بهر قسه كه ی پیبری، تا ئه و بیروكه كه ی پی بلئ كه به میشكیا هاتبوو: - بیگومان ئه و دنكه شقارتانه حكومه تی بوون.

خا ئوریل، له قسه كه ی جه نابی به پړيوه بهر حالی نه بوو و له سه ری پویی:

- زور له گینه. ریک وه كو هه میشه، چواره مین دنكه شقارته هه لبوو و من مومه كه م هه لایساند و چووم بۆ ژووره كه م تا بخه وم. لی داوای یه ك چاره كه سه عات، بونی بوسوم به سه ردا هات. من هه میشه له ئاگر ده ترسم. ئه گه ر قه ت دوو چاری شهوات نه بووینا، هه ق نه بوو بترسم، لی داوای ئه و شهوات و سووتمانه ی بوم باسكردیت، ئیدی چاوترسین بووم. به لی... هه لده ستم له ژووره كه ده چمه ده ری. وه كو تاژی بون به هه موو شوینیکه وه ده كه م و سه ره نجام بوم دهره كه وی كه چه تره كه م خه ريكه ده سووتی. ره نكه دنكه شقارته یه كه كه وتیبته ناویه وه. ئه وه تا به خوت ده بینى ئه م چه تره چی به سه ر هاتوه...

جه نابی به پړيوه بهر، سه ر رسته ی قسه كانی گرته ده ست و پرسى:

- زیانه كه به چه ند فرانك ده قه بلینی؟

خا ئوریل بیده نگ بوو. زاتی نه كړد ژماره یه ك بلیت و پاشان كه ده یویست خوی خوارده و دلاوا بنوینی، گوتی:

- خوتان چاکی بكه نه وه. خوتان ئه م كاره بكه ن.

- نه خیر خانم، من ناتوانم. پیم بلئ چه ندت پاره ده وی؟

- به لام... به ئە قلم که... تەمەشا ئاغا. من نامەوی ئیحراجت بکەم. دەتوانین کاریک بکەین. من چەترە که م دەبەمە لای وەستایەکی چەتران تا پووکه شیکی تازە ی ئاوریشمی تی بگریت و وەسلی حیسابە که تان بۆ دینمە وە. ئەم کارەت قەبوولە؟

- زۆر چاکە خانم. قایلم. ئەمە بەلگە یەکی باشە بۆ ئەو سەندوو قە ی که قەرەبووت دەکاتە وە.

وکاریکی دایە خائوریل. کارتە که ی وەرگرت. ئەوسا هەستا و بە مەنوو نییە وە، لە ترسی ئەو ی نە با بەرپۆە بەرە که ژیان ببیتە وە، بە هەشتا و بەرە وەرگای چوونە دەر، پۆی.

خائوریل، هەنووکە بە هەنگاوی شادمانییە وە بە مەبەستی دۆزینە وە ی چەترسازیکی باش و بەسە لیکە، شە قامە که ی تە ی دە کرد. وەختایە ک که دووکانیکی دۆزییە وە، بە ئەقلی ئەو شوینی مشتەریانی دەولە مەند بوو، خۆی وەژووردا کرد و بە پووکی پرمتمانە وە گوتی: - پووکه شیکی ئاوریشمی زۆر چاکم بۆ لەم چەترە بگرە. باشتەرین پارچە ی لیبە. گویت لە نرخە که ی نە بی، بە لامە وە خەم نییە.

وتیهک دهرباره‌ی نووسەر و به‌ره‌مه‌کانی

دهمی ساله و اباوه که ژینامه وه‌لسه‌نگاندنی به‌ره‌مین نووسهران له هه‌وه‌لی کتیبه‌که‌وه‌و پیش ئه‌وه‌ی خوینەر دهست به‌ خویندنه‌وه‌ی چیرۆکه‌کان بکه‌ن، داده‌ن، لی پاچفه‌وانی (پاچفه‌وانی فارسی) ئه‌م کۆچیرۆکه‌، وای به‌باشتر زانی که خوینەر هه‌وه‌لجار، به‌ بۆچوونی خۆی و به‌ بیه‌یج پیش هه‌لسه‌نگاندن و داوه‌ریبه‌ک، بکه‌ویته‌ راقه‌ی چیرۆکه‌کان، توانای داهینه‌رانه‌ی خۆی بۆ دۆزینه‌وه‌و که‌شفکردنی راز و پرهمزه ئیستاتیکیه‌کان، لایه‌نه هۆنه‌ریبه‌کانی هونه‌ری چیرۆکنووسی، تازه‌گه‌ریبه‌کانی نووسەر وه‌روه‌ها بیرکردنه‌وه له تیمه و نیوه‌رۆکی چیرۆکه‌کان و له دوا ئه‌نجامدا راقه و هیرمونه‌تیکی به‌گویره‌ی توانا ئازادانه‌ی فه‌لسه‌فی و جفاکی له چوارچێوه‌ی به‌ره‌مه‌که‌دا، به‌کار به‌ریته‌، چونکه‌ یه‌که‌مین و گرنگترین پیوه‌ر و پیوانه‌ی هه‌لسه‌نگاندنی هه‌ر ده‌قیک، خودی ده‌قه‌که‌یه‌؛ رهاتن له‌ سه‌ر ئه‌م شیوه‌ خویندنه‌وه‌یه‌ بۆ ده‌قی ئه‌ده‌بی، داهینانی زه‌ینی خوینەر و له‌زه‌تی خویندنه‌وه‌ی ده‌ق زیاد ده‌کات.

بابه‌تی به‌ره‌می ئه‌ده‌بی، هه‌رچیه‌ک بی، یه‌که‌مین و، په‌نگه‌ گرینگترین فاکته‌ریک که‌ سه‌رنجی خوینەر و وه‌رگر راده‌کیشیت و ئاست و چۆنیه‌تی گه‌یاندنی په‌یامی نووسه‌ری پیوه‌ به‌نده، شیوه‌ و چۆنیه‌تی ده‌ربیرینی بابته‌که‌یه، که‌ ئه‌مه‌ش له‌ دوا ئه‌نجامدا بۆ شیواز و ستایل و سیاق و به‌ها ئیستاتیکیه‌کانی ده‌گه‌رپته‌وه‌. به‌لام ناتوانری بگوتری که‌ هه‌موو شتی که‌ له‌م فاکته‌ره‌دا چر ده‌بیته‌وه‌. له‌م قۆناغه‌ به‌ دواوه‌، فاکته‌ری دیکه‌ش له‌ دوا خویندنه‌وه‌ی وردی خوینه‌را بۆ به‌ره‌مین نووسه‌ر رۆل ده‌بینن. راسته‌ که‌ هیج به‌ره‌می که‌ کاریه‌ری هه‌ل و مه‌رجی میژوویی و کۆمه‌لایه‌تی خۆی به‌ده‌ر نییه‌ و له‌ بۆشاییه‌وه‌ چینه‌بووه‌. ته‌نانه‌ت به‌ره‌مین به‌هیز و نه‌میش له‌ هه‌وه‌له‌وه‌ ناسنامه‌ی خۆیان هه‌یه‌، به‌رواری له‌ دایک بوون و زید و شوینی له‌ دایکبوون و له‌ دوا ئه‌وه‌ ئه‌وسا گوزه‌رنامه و په‌ساپورتی په‌رینه‌وه‌ له‌ مه‌رزین کات و شوین به‌ ده‌ست ده‌هینیت. دیدگای فه‌لسه‌فی و جفاکی نووسهران، که‌ که‌م دابیژیک، په‌نگدانه‌وه‌ی هه‌ل و مه‌رجی میژوویی ژینانی ئه‌وانه‌، له‌ ئافرانندی به‌ره‌مه‌کانیانا، رۆلی حاشا هه‌لنه‌گریان هه‌یه‌.

کۆمه‌لگه‌، وه‌کو به‌هیزترین سه‌رچاوه‌ی ئیله‌هام و سه‌رۆ، ناتوانری ته‌نانه‌ت له‌ زه‌ینی ترین، له‌ سوریا لیستی ترین و مودیرن ترین به‌ره‌م، بیته‌ دابرا و هاویژکردن. هه‌رچۆره‌ هه‌ولیک له‌م باره‌یه‌وه‌ هه‌میشه‌ رۆو به‌ رۆوی کۆمه‌لیک هه‌فدژی و ناکوکی ده‌بیته‌وه‌.

نموونه‌ هه‌ره‌ دیاری ئه‌م حاله‌ت و دیارده‌یه‌ش، له‌ یاداشته‌کانی گوستاف فلوپیرا به‌ زه‌قی دیاره‌ که‌ خۆزیای ده‌خواست رۆمانیک " دهرباره‌ی هیج " بنووسیت.

گوستاف فلوپیر، نووسه‌ری فه‌ره‌نسی سه‌ده‌ی نۆزده‌، له‌ وه‌لامی لاپره‌سه‌نی و کونجکاوی خوینه‌رانی رۆمانه‌ به‌نیوبانگه‌که‌ی خۆیا، مه‌دام بوقاری، که‌ لییان پرسى بوو مه‌دام بوقاری راسته‌قینه‌ کییه‌؟ ده‌لیت: " ئه‌م چیرۆکه‌، به‌ته‌واوه‌تی ده‌ستکرده‌، بوقاری هیج واقیعه‌تیکی نییه‌. له‌م چیرۆکه‌دا نه‌ هیج دهرباره‌ی خۆم گوتوو و نه‌ دهرباره‌ی بوون وه‌سته‌کانم. "

به‌لام ئه‌م جۆره ئیدیعا قورس و خه‌یالییه‌، زۆر به‌رگه‌ ناگری و، ته‌نانه‌ت خودی فلوپیرش ناتوانی داکوکی لییکات. هه‌لبه‌ته‌ ئه‌مه‌ هه‌فدژی خودی هزرینی فلوپیره‌، ئه‌و نووسه‌ره‌ی که‌ یه‌کیک له‌ نوینه‌رانی ریبازی ریا لیزم و له‌ هه‌مان کاتدا باوه‌ری به‌ تیزی " هونه‌ر بۆ هونه‌ره‌ " . له‌ به‌ره‌مه‌کانی خۆیدا. لایه‌نی کۆمه‌لایه‌تی کاراکته‌ره‌کان

شیده کاتوه، به لام لهباری تیورییه وه، هیچ حسابیک بو ئه و لایه نه ناکات و له و پرووه ده لیت: " به بوچوونی من واقعگه رای و بایه خدان به واقعیته مهرجی سهره کی هونه ر نییه. هونه رییه ت و بایه خدان به لایه نی ئیستاتیکی ئامانجی سهره کی نووسه ره. "

به هه رحال، له نیو قسه په راگه نده و هه قده کانی فلوبیردا، سهره نجام ده گه یه نه ئه م رسته یه: " هه رچییه ک داده هینن، هه مووی واقیعه. دلنیا به! " فلوبیر ده رباره ی کاراکته ری ئیما بو قاری له رۆمانی مه دام بو قاری دا، ده گاته کۆمه لیک نه نجامگیری جوان:

" مه دام بو قارییه داماره که ی من بیگومان له هه مان ساتدا و له یه ک کاتدا، له بیست شاری فه ره نسادا ره نچ ده کیشیت و روندک ده ریژی. "

فلوبیر، ئه و کاته ی که له دیدگای فه لسه فه وه ره خنه له به ره مه که ی خو ی ده گریت، ده لیت: " ئیما بو قاری، خودی منه، خۆم. " (بروانه: شیرین دخت دقییان، منشا شخصیت در ادبیات داستانی، ناشر: مؤلف، پخش چشمه، ۱۹۷۱).

که سایه تی و شه خسیه تی تایبه تی خودی نووسه ریش، یه کیکه له و سهرچاوانه ی که ده شیت، بو تیگه یشتن و په ی بردن به راز و ره مزی ده قی به ره مه کانی، سوودی لیبته وهرگرتن.

کافکا، وه کو یه کیک له دیارترین نووسه رانی سوریا لیست ده لیت: " ئه گه ره ده خوازیت له م چیرۆکانه تیگه یته، ده بی له من تیگه یته، ده بی له من تیگه ی، پیویسته من بناسیت. ده بی بچپته ناو ژیان، که سایه تی، خه م و خه ونه کانی منه وه. " بروانه: ویل واریل دورانت، تفسیرهای زندگی، ترجمه ابراهیم مشعری، انتشارات نیلوفر، ۱۳۶۹).

میلان کوندیرا، که لایه نگری " رۆمانی نو ی " یه که کاراکته ری ئه ده بی به " حه قیقه تی گونجینراوی نا وینه یی " ده زانی، ده لیت:

" کاراکته ر، ئه وه نییه، بیی که سایه تیه کی وه کو بوونه وه ریکی زندووی ناو ژیان بخولقینی. کاراکته ر بوونه وه ریکی خه یالییه، که سایه تی و کاراکته ری من نه زمونگه راییه. " (بروانه: میلان کوندیرا، هنر رمان، ترجمه دکتور پرویز همایون پور، نشر گفتار، ۱۳۶۸).

هه ر میلان کوندیرا ده رباره ی رۆمانی (بار هستی) ده لیت: " کاراکته رانی ئه و رۆمانه ی که نووسیومه، ئه و ئیمکان و شیانانه ی منن که نه هاتوونه ته دی، بو یه هه ره مه مویانم هه رم خو شده ون و هه م هه راسان ونیگه رانم ده که ن. ئه وانه هه رییه کیکان له مه رزیکه وه گوزه ریان کردووه، که من ته نیا به ده وریا سووراومه ته وه، ئه وه ی من راده کیشیت ئه و مه رزه یه که پیندا تیپه ریوم، مه رزی که له و دیویه وه من بوونم نییه. " (بروانه: میلان کوندیرا، بار هستی، ترجمه دکتور پرویز همایون پور، نشر گفتار، ۱۳۶۸).

ره هه ندیکی دیکه ی هه لسه نگاندن و راقه ی ده قیک، په یوه ندی ئه و ده قیه، به به ره مه کانی تره وه. له وه یه به ره مه یکی ئه ده بی، ئیله ام و سه رو ی له به ره مه یکی پیش خو یه وه وهرگرتبی و له وه شه، بیته ئیله امبه خشی خولقاندی به ره مه ی دوا ی خو ی. له راستیا هه قده قی و ئینته رتیکستوال و شیکردنه وه ی پراکتیزه یی ده قین ئه ده بی، یه کیکه له سهرچاوه کانی هه ر ره خنه یه کی ئه ده بی.

به هه‌رحال، دهمه‌وئ له‌م کورته نووسینه‌دا، به‌گۆیره‌ی توانا ئه‌و لایه‌نانه‌شهن و‌که‌و ب‌که‌م.

ژيانی گی دو موپاسان

گی دو موپاسان، نووسه‌ری فه‌ره‌نسی له ۱۸۵۰/۸/۵، له‌کۆشکی ئه‌شرفی میرومانسینلی هه‌شت کیلومه‌تری دیپ، هاتووته‌دنیاوه.

لور دو موپاسان، دایکینکه‌که ده‌خوای کوره‌که‌ی به‌گۆیره‌ی داب و نه‌ریتی ئه‌شرفانه‌ی خۆی په‌روه‌ده‌بکات و ته‌ربیت‌بدات. بابی موپاسان له‌بنه‌ماله‌یه‌کی ئه‌شرفی نه‌بووه‌و بۆیه ژيانی خیزانداری ئه‌وان به‌سه‌ده‌می غروور و له‌خۆبایی بوونی ژنه‌و به‌ره‌للایی و سه‌ره‌ریاتی ژیراوژیری پیاوه، هه‌میشه‌به‌ئاژاوه‌و به‌شه‌ر و فه‌رته‌نه‌بووه، هه‌لبه‌ته‌له‌م هاماچ و که‌ش وه‌ه‌وايه‌دا، کوره‌ی هه‌ستیار، هه‌چ ئارامیه‌ک به‌خۆه‌نابینیت.

به‌ره‌به‌ره‌به‌سه‌ده‌می کیشماکیشی به‌رده‌وامی نیوان داک و باب، نیشانه‌کانی خه‌مینی و په‌شبینی له‌کوره‌که‌ی‌اندا، به‌دیار ده‌که‌ویت. کاتی له‌سالانی دواترا، بیری له‌سه‌رچاوه‌ی ئه‌و په‌شبینیه‌توونده‌ی، که‌وه‌کو هه‌وریک‌تاریک بالی به‌سه‌ر بیرکردنه‌وه‌یدا کیشابوو، ده‌کرده‌وه، هه‌مان ئه‌و ترسه‌له‌ناکاوانه‌ی وه‌یاد ده‌هاته‌وه، که‌له‌کاتی شه‌ر و ئاژاوه‌و بشیوینی هه‌راوه‌نگامه‌ی دایک و باوکیا، سه‌راپای داده‌گرت.

لور دو موپاسان، له‌نامه‌یه‌کا بۆ نزیکترین دۆستی خۆی، گوستاف فلوپیر، ده‌رباره‌ی کوره‌که‌ی ده‌لێت: " نه‌زه‌وقی هه‌چ شتیکی هه‌یه‌و نه‌حه‌زی له‌هه‌چ شتیکه‌. که‌سی خۆشناویتی و هه‌چ جو‌ره‌حه‌ز و خولیا و به‌رزه‌فپی و ئومیده‌واریه‌ک نانوینیت."

پێش‌ئه‌وه‌ی گی بگاته‌ته‌مه‌نی دوازه‌سالی، داک و بابی جیا‌ده‌بنه‌وه‌و سه‌ره‌رشتی ئه‌و به‌دایکی ده‌سپێردریت. کوره‌په‌یوه‌ندی خۆی ده‌گه‌ل بابیا ناچرینیت و هه‌وله‌دات له‌چوارچیه‌ی ماله‌وه‌رۆلی سه‌ره‌رشتیار بۆ دایکی و براکه‌ی ببینی به‌لام له‌و ماله‌دا که‌دایکی زۆر تووره‌و نیگه‌ران و ده‌م ده‌می مگیز و نار‌ه‌حه‌ت بوو و براکه‌ی به‌ره‌به‌ره‌نیشانه‌کانی جو‌ره‌ده‌روونه‌ریشیه‌کی لی به‌دیارده‌که‌وت، ته‌نیا مه‌فه‌ریک بۆ ئه‌م گه‌نجه‌خه‌مین و مه‌لووله، سه‌روشتی ئه‌و ده‌فه‌ره‌گوندیاتی و کیلگه‌و مه‌زرا، ته‌ر و په‌ره‌کانی بوو. به‌تایبه‌تی دیهاتیه‌کان به‌ژيانی په‌رچالاک‌ی خۆیان، گه‌مه‌ی مندا‌لانی گوند، نمایش و چه‌روکین ساده، به‌لام سه‌ره‌ریژ له‌حیکمه‌تی گونده‌واران، ئاوپه‌رژینی دل و ده‌روونیان ده‌کرد، ده‌یان بوژانه‌وه.

لور دو موپاسان که‌ده‌یویست کوره‌که‌ی زیاتر ده‌گه‌ل داب و نه‌ریتی جفاکی خۆیدا رابینی و ئاشت بکاته‌وه، ئیدی خویندن و فیزکردنی ئه‌وی به‌کابرایه‌کی قه‌شه‌سپارد. لی په‌ه‌شت و خووه‌کومیده‌کانی که‌شیشی ناوبراو، ته‌نیا ته‌بع و ته‌بیه‌تی ته‌نزئامیز له‌لای موپاسان په‌شازۆ ده‌کات.

له‌ته‌مه‌نی سیازده‌سالیدا، به‌ناچاری ده‌نیریه‌ته‌قوتابخانه‌ی مه‌زه‌بی یوفیتو، ساختمانه‌قه‌زه‌کان و هاماچی خه‌مناکی قوتابخانه‌که‌خه‌مینی و مه‌لوولی کوره‌زیاتر ده‌کات. ئه‌و که‌له‌مالی خۆیدا هه‌موو په‌رژیی خۆی ده‌شت، به‌ره‌به‌ره‌له‌چلکنی خۆی بیزار ده‌بیت. ئیدی بۆ ئه‌وه‌ی خۆی مژوول بکات ده‌که‌وینه‌تاقیبی ئه‌و کتیبانه‌ی که‌خویندنه‌وه‌یان له‌قوتابخانه‌دا قه‌ده‌غه‌بوو. ئیدی له‌سایه‌ی باندۆر و کاریگه‌ری فیکتور هوگودا، شیعیرین رۆمانتیک

داده‌نی. له و سه‌روبه‌نده‌دا، ماکی زه‌قی ئه‌ده‌بی له لا چیده‌بیته. چیرۆکین قه‌ده‌غه و پۆمانین خه‌یالی و، ترسناک و ئیرۆتیکی ده‌خوینیتته‌وه.

وادیاره شوخ‌یانی تووند و نوکته‌ین کومیکیش له‌م سه‌روبه‌نده‌دا، ده‌خزیتته سه‌لیقه‌ی ئه‌ده‌بی ئه‌وه‌وه. هه‌روه‌ها خویندنی ئه‌ده‌بیاتی کلاسیک، شیعره‌کانی راسین و پۆمانه‌کانی روسۆ له قوتابخانه و فیروونی زمانی یونانی، ده‌بنه‌مایه‌ی گه‌شه‌کردن و ده‌وله‌مه‌ندکردنی به‌هره‌ی ئه‌ده‌بی ئه‌وه.

لور دو موپاسان، کوره‌که‌ی له ته‌مه‌نی هه‌ڤده‌ ساڵیدا، که دووچاری خه‌مۆکی وسستی ئه‌عساب بوو، له قوتابخانه‌ی یوقیتو ده‌ردین، موپاسان، دوای چاره‌سه‌ر، له ساڵی ۱۸۶۸ دا ده‌چیتته قوتابخانه‌ی ئاماده‌یی شاری روین و له ۱۸۶۹ / ۷/۲۷ دا، به‌پله‌ی نایاب، شاده‌تنامه‌ی قۆناغی دووه‌می ناوه‌ندی له به‌شی ئه‌ده‌بیاتدا وه‌رده‌گریت و له هه‌مان شارا ئاکنجی ده‌بیته.

موپاسان، له روین ئاشنایه‌تی ده‌گه‌ل ئه‌دیبیکی چل وشه‌ش ساڵاندا به‌ نیوی لویس بویه په‌یدا ده‌کات. ئه‌م شاعیر ودراما نووسه‌ که له روین خه‌ریکی کتیب فرۆشتن ده‌بیته، زۆرشتی گرینگ له‌مه‌ر هونه‌ری نووسین و نووسه‌رانی فیرده‌کات و په‌مزی سه‌رکه‌وتنی ئه‌ده‌بی، واته‌ کاری به‌رده‌وام و کۆلنه‌دانی پچ ده‌ناسین. موپاسان له‌م قۆناغه‌دا به‌ کۆمه‌کی لویس بویه و گوستاف فلوییر که له لایه‌که‌وه نزیکترین ناسیاوی دایکی و له لایه‌کی دییه‌وه پازقان و مه‌حره‌می پازه‌کانی لویس بویه بوو، ده‌که‌ویته تاوتوینی به‌ره‌مه‌کانی بالزاک، زۆرشتیان لیوه فیرده‌بیته و زۆر به‌جدی ده‌ست به‌ نووسین ده‌کات.

موپاسان، له ئه‌کتوبه‌ری ۱۸۶۹ دا ده‌چیت بو پاریس، تا له به‌شی ماف دا درێژه به‌خویندن بدات، به‌لام هه‌لگیرسانی شه‌ری نیوان پروس و فه‌ره‌نسا، له خویندنی ده‌کات و په‌یوه‌ندی به‌ سوپاوه‌ ده‌کات و ده‌بی به‌ سه‌رباز. موپاسان، له‌و ژینگه‌یه‌دا، په‌ی به‌ فیل و ده‌هۆی سوپاییان و سیاسه‌توانانی سه‌ربه‌چینه‌ بالاکان ده‌بات و ئیدی له‌و ساڵانه‌دا تۆوی کینه‌ له‌وان و نه‌فره‌ت له‌ جه‌نگ، له‌ دل و ده‌روونیا چه‌که‌ره‌ ده‌کات و ده‌رویت، تۆویک که به‌ شیوه‌یه‌کی هونه‌رمه‌ندانه‌ له به‌ره‌مه‌کانیا ره‌نگه‌داته‌وه.

ساڵانی گه‌نجاتی ژیانی موپاسان له ژینگه‌ی ئه‌و بیروکراسیه‌ کارگیریه‌دا ده‌گوزه‌ری که به‌ سه‌ر سیسته‌می کارگیری پۆژدا زال بوو. هه‌وه‌لجار له وه‌زاره‌تی ده‌ریایی و پاشان له وه‌زاره‌تی فیترکردن وه‌کو کارمه‌ند داده‌مه‌زری و ده‌سته‌به‌کار ده‌بیته. هه‌لبه‌ته له‌م قۆناغه‌دا، زۆر بابه‌تی جو‌راوجۆر ده‌رباره‌ی ژیانی کارمه‌ندان وه‌کو تووژیکی فراوانی ورده‌ بورژوازی شاری، هه‌لده‌هینجی، که ده‌بنه‌ بابه‌ت وه‌وینی داهینانی گه‌لیک له شاکاره ئه‌ده‌بییه‌کانی.

به‌لام باری ده‌روونی موپاسان له نیو چواردیواری ته‌نگ و ژینگه‌ی تاچه‌تبه‌ری دایه‌ره و فه‌رمانگاندا، پۆژبه‌پۆژ خراتر ده‌بیته. خۆی له نووسینگه‌که‌ی خۆیدا به‌ زندانییه‌ک، دیلیکی ناچاری ده‌بینی و له نوڤه‌مه‌به‌ری ساڵی ۱۸۷۸ دا له نامه‌یه‌کیدا بو فلوییر ده‌نووسیت: " نووسینگه‌که‌ی من دۆزه‌خیکه‌ بوخۆی. "

که‌میگ دواتر، له نامه‌یه‌کی دیدا بو فلوییر، به‌مجۆره، سکالا وگازن ده‌کات: " من تا بینه‌قاقا له پۆخله‌واتا پۆچووم و له عه‌زاب و خه‌مین بی وینه‌دا نقوم بووم. "

له‌م قۆناغه‌ هه‌شت ساڵیه‌دا، دیسان تاچه‌ مه‌فه‌ری ئه‌و ده‌بیته به‌ سروشت و ته‌بیعه‌ت و ئه‌مجاره‌یان خوو ده‌داته پوباری سین و مه‌له‌وانی و به‌له‌مپانی و ئه‌مه‌ سوکنایه‌ک به‌ عه‌زابه‌ ده‌روونییه‌کانی ده‌به‌خشیت. ئه‌م قۆناغه

ئىلھامبەخشى گەلىك لەو چىرۆكە كورتانەيەتى كە دەربارەي بەلەمپرانى لە روبرارى سىن دا، نووسىونى. ھەندىكىيان رەنگدانەوھى تەواوى، رابواردن و خۆشگوزەرانىيە تايىبەتتەكانى خودى خۆين.

موپاسان، كە ھىشتا وپراي گرفتارىيە تووندە دەروونىيەكانى، ھەمان خولك و خوى لاسارانەي دەورانى قۇناغى ئامادەيى تىادا مابوو، بە كۆمەكى دۆست و بناژۆكانى گروپىكى نەينى دادەمەزىنى كە لە كۆرۈ مەجلىسەكانى خۇياندا شۇخى و سوعبەتى دزىو و ناپەسند دەكەن و ھەندىچار وەكو گروپە ماسۇنىەكان، بۇ وەرگرتنى ئەندام، پەنا وەبەر تاقىكردنەوانى پرمەترسى و كارەساتبار دەبەن، بەرادەيەك كە يەككە لە ھاوكارە ئىدارىەكانى موپاسان، مودەتتەك دواي ئەنجامدانى تاقىكردنەوھەكانى گروپە نەينىيەكە دەمرىت و موپاسان لە نامەيەكا بۇ كىژىكى ھەرزە و بەرەللا دەلەت: " وايان بلاوكردووتەوھە كە بە ھوى ئەزىيەت و ئازارەكانى ئىمەوھ، مردووه. "

ئەندامانى ئەم گروپە نەينىيە، دەست بە نواندىنى نامىشنىكى رەخنە ئامىزى بازارى بە نىوى " مالى توركىك بە پەرەي گولەباخ " دەكەن.

چىرۆكى نامىشنامەكە دەربارەي ساويلكەيى ژن و مىرئىكى گەنجە كە لە پشواندا، خۇ بە خانوويەكدا دەكەن و وادەزانن پانسىونە، لى خانووەكە لە لايەن كابرايەكى شەيتانپەرستەوھ بەرپۆھ دەبرى، دانىشتووەكانى دىكەي خانووەكە برىتىن لە : كەنيزەكىكى تورك، پىنەدۆزىك، قەموورىكى تورەوتپۆ، كاپىتانىكى خانەنشىن و خزمەتكارىكى ھەمەكارە، كە پىشتەر قەشە بووھ.

ئەو كارتى دەعوەتنامانەي كە بۇ تەمەشاقانانى نامىشكە قىدەكرىن، پرن لە شۇخىياتى بى پەردە و نەنگىن. نواندىنى نامىشنامەكە، دەبىتە مايەي حىرەت و بىزارى. فلوبىر ھاوار دەكات: " چەند سارد و سىر و بىتامە! " و ئەدموند گنكور، بە شايەدى دەوروبەرەكەي، دەيەوى بىزارى خوى لەمەر ئەم نامىشكە ئەنارشىستى و بى سەروبەرە بشارىتەوھ.

وادىارە تەنيا بلىمەتى و نىگاي تىژى موپاسان نايەلەت كە نووسەر بە تەواوھتى لە شۇخىياتى سەخىفدا غەرق بىت.

موپاسان، لەو ژىنگە كارگىرپەدا كە تيا دەژى، دەكەوئىتە تاوتوئى ژيانى خەلكانى پروتە و بى دەسەلات و لە نامەيەكدا بۇ دايكى دەنووسىت: " ھاوكات دەگەل ئەو چىرۆكانەمدا كە دەربارەي بەلەمپرانىن، كۆمەلىك كورته چىرۆكان دەنووسم بەم ناونىشانە: " بەدبەختىيە گەرەكانى خەلكانى بچووك. "

بوونى دۆستىكى وەكو فلوبىر، دەبىتە پالاوگەيەكى بەردەوام بۇ ھزر و نووسىنەكانى ئەو. فلوبىر ھەرچەندە پىكەنىنى بەلاسارى و سەرىپچىيەكانى دۆستە گەنجەكەي دى، بەلام باوهرى و ابوو، كە حەوت پەلى بە ھەنگلى ھەر جىئوفروشىكى پەردەردا داوھ و، ھەردوو دەستى لە پشتەوھ بەستووه. " و " بە جىئو و قسانى بى پەردە خوى سووك كردهوھ. " فلوبىر، موپاسان بۇ پاكى زمان ھاندەدات، بە خىلى رۆژنامەوان و نووسەرانى دەناسىنى و ھەولەدەدات داوھرىيە تووندەكانىيان دەرھەق بەو خاوبكاتەوھ.

فلوبىر، كە جەوانى بابردووى خوى لە موپاساندا دەبىنئىتەوھ، ھەولەدەدا ئەو لە تەمەلى و كات بە فىرۆدانى بىئوھدە دووربخاتەوھ و نەيەلەت بەكەوئىتە داوى جەلەبىيەتى بى ماناوه، چونكە فلوبىر بەم ئاوايە، وەسفى ژيانى خوى دەكات: " ژيانى ناچىزى من ھىندە بۆش و بەتال و يەكھاوى و يەك نەوايە كە لە نرخى نەبوودايە. "

ماموستا، موریده‌که‌ی خوی، به رازقان و مه‌هرمی رازه تاییه‌تیه‌کانی خوی ده‌زانیته و شه‌ویک ده‌گه‌ل ویدا، نامه تاییه‌تیه‌کان و یادگارییه‌کانی خوی ده‌سووتینیته. موپاسان له بیره‌وه‌رییه‌کانی خویدا ده‌نوووسیته که دۆسته پیره‌که‌ی، ده‌سته‌یه‌ک کاغز و پیلاویکی بچوکی سه‌مای ژنانه‌ی له نیو تفاقه‌کانی هینایه ده‌ری. گوله‌باخیکی وشکه‌وه بووی ئامال زهره، که له ده‌سته‌سپریکی ژنانه‌ی په‌راویز توریه‌وه پیچ‌رابوو و له ناو پیلاوه‌که‌دا بوو. موپاسان له پرووی هاوده‌ردییه‌وه ده‌گه‌ل ماموستا پیره‌که‌ی دا، ده‌لیته: "ئه‌مه‌یه ژیان، ژیانیکی گه‌وره یانی: زور شتین بیفایده که دینه سووتاندن، تیپه‌ربوونی رۆتینی رۆژگار، هه‌ندیک بیره‌وه‌ریان ده‌رباره‌ی کردارین په‌سند و پیاوانیک که به دریژی ژیان ئاشنایه‌تی ده‌گه‌ل په‌یدا کردوون، میهره‌بانی راستگۆیانه‌ی خانه‌واده‌یه‌ک گوله‌باخی وشکه‌وه بوو، ده‌سته‌سپریک و پیلاویکی ژنانه." "

له نامه‌کانی فلوبیره‌وه بۆ موپاسان، ئه‌وه ده‌خوینریته‌وه که قوتاییه‌که‌ی خوی به: "قوز، زیره‌ک، هۆشن، هه‌ستیار و رۆشنبیر " ده‌زانیته، لی له هه‌مان کاتدا هه‌ندیجار به لاسار و خۆسه‌ر و گرژ و مۆنی تۆمه‌تبار ده‌کات. فلوبیر که له هه‌وه‌لی رآ، له هه‌وه‌لین به‌رخورده‌کاندا، به‌هره‌ی ده‌گمه‌نی موپاسانی له‌وه‌دا دیتوو که زور به‌وردی وینه‌ی دیوی ده‌ره‌وه و ناوه‌وه‌ی ئاده‌میزادان ده‌گریته و هه‌میشه هه‌ولیداوه ئه‌و تاییه‌تمه‌ندیه " تاییه‌تمه‌ندی دیتن و هه‌ستکردن " له لای ئه‌و به‌هیز بکات. فلوبیر، هه‌رچه‌نده زور به‌خه‌می ساغله‌می و سه‌لامه‌تی موپاسانه‌وه بوو، به‌لام له نامه‌کانیا هه‌میشه داوای لیده‌کات که بیری خوی به‌شتی بیه‌وده و بی به‌ره‌وه به‌فیرۆ نه‌دات. فلوبیر، به‌رده‌وام به‌یندریژی و سه‌بر وحه‌وسه‌له له‌کاری نووسین دا، له یه‌ک رسته‌ی کورتدا خه‌ست ده‌کاته‌وه: "به‌هره شاتۆبیران گوته‌نی، جگه له کۆلنه‌دان و به‌یندریژی هیچی دی نییه."

له‌م باره‌یه‌وه موپاسان فی‌ری ئه‌وه ده‌کات که له سه‌ره‌تاوه، بزۆی و سه‌ره‌رپۆی و لاساری و نه‌سه‌ره‌وتی زکماکی خوی رام بکات، ئه‌وسا له هه‌نبه‌ر شته‌کاندا رۆنیشته و سه‌رنج و دیقه‌تی خوی وه‌کو مه‌کینه‌یه‌ک بخاته سه‌ر ئه‌و شتانه: "وه‌کو ئه‌وه‌ی بته‌وی ئه‌و لایه‌ن و حاله‌ت و نه‌ینگانه‌ی که هیچکه‌سیکی دی تا ئیستا نه‌یدیتوون و باسی نه‌کردوون، که شف بکه‌یت."

فلوبیر، به‌مجۆره باسی رازی وه‌سفکردن ده‌کات: "ئه‌و شته‌ی که ده‌مانه‌وی قسه‌ی ده‌رباره بکه‌ین، هه‌رچه‌یه‌ک بی، له یه‌ک ناو زیاتر بۆ دیاری کردنی، له یه‌ک فرمان پتر بۆ وه‌گه‌رخستنی، له یه‌ک سیفه‌ت پتر بۆ وه‌سفکردنی نییه."

به‌لام خاوه‌نی رۆمانی مه‌دام بو‌قاری. موپاسان له‌و مامه‌له‌یه‌ک لایه‌نه‌ی که گوايه رسته‌یه‌ک کۆکه‌ره‌وه‌ی ساده‌ی چه‌مکی هه‌موو وشه‌کانیه‌تی، دوور ده‌خاته‌وه و شیوه‌ی نووسینی پوخته و مکوم به‌مه‌رجی بنه‌رته‌ی ده‌لاله‌تی خویای وشه‌کان ده‌زانی: "نوو سه‌ر ئه‌و که سه‌یه که له کاری ته‌نه‌وع به‌خشین به حاله‌ته‌کانی یه‌ک ماده و بابه‌تی سه‌رکیشدا، زه‌به‌رده‌ست بی، توانای به‌سه‌ریدا بشکیت. ئه‌مه‌ش به ماندوو بوونی زور، گوی هه‌لخستن، بۆ ئه‌وه‌ی له چاوتر وکانیکا، جووله، رهنگ و تۆن و ئاهه‌نگی ئه‌و شته‌ی که بابه‌تی ده‌ربینه‌که‌یه، بگۆردیته."

فلوبیر، هانیده‌دا تا ده‌توانی خوی ماندوو بکات: "بگه‌ری! بابه‌تی دلخوازی خۆت ده‌دۆزیته‌وه."

نوێکارییه‌کانی موپاسان له هونه‌ری چیرۆکنوو سیدا و ئه‌و گۆرانه‌ی که له بونیادی چیرۆکی کورتا کردی، زاده و به‌ره‌نجامی ئه‌م هه‌ول و جسوجۆیه به‌رده‌وامه‌یه. فلوبیر، باوه‌ری و ابوو که شیوه‌ی کۆنی رۆماننوو سی، له گۆشه‌نیگای یه‌که‌م که سه‌وه، که له راستیا خودی نووسه‌ره، زور په‌سند نییه و له په‌ونه‌ق که وتوو، له‌مباریه‌وه

دەننوسىت: " ھونەرمەند دەپى لە بەرھەمەكەيا ۋەكو خودا لە ئەفراندندا، لەھەموو شوپىنىكا ھەبى ۋە ھەستى پىنكرىت، بەلام لە ھىچ شوپىنىكا نەبىرى. "

موپاسان، لە ژمارەيەك لە چىرۆكەكانى خۇيدا ئەم رېنمايىيە بەكار دەبات، دواى سالاھە كارىن حكومەتى، دەرەست خۇى بۇ كارى نووسىن تەرخان دەكات ۋ پتر لە سىسەد چىرۆكى كورت ۋ رۇمانى لە پاش بەجىدەمىتى. لە سالى ۱۸۸۷ دا چىرۆكى درىژى " ھورلا " دەننوسىت كە ئەمرو بە يەككە لە توحفە ۋ نموونە كلاسىكىە جوانەكانى ئەدەبىيات دىتە ژماردن. چوارسال دواى نووسىنى ھورلا، واتا لە سالى ۱۸۹۱ ۋە، بەرەبەرە نىشانەكانى دەرۋون پەرىشى لە موپاساندا، بە ديار دەكەوئت.

لە ۱۸۹۲/۱/۱، ھەولى خۇكوژى دەدات، بەلام سەرنارى ۋ لە ۱۸۹۲/۱/۶ دەبرى بۇ ئاسايشگايەكەى دكتور بلانش. كە ئىدى ھەرگىز لەوئىندەر نايەتە دەرى ۋ لە ۱۸۹۳/۷/۶ لە تەمەنى چل وسى سالىدا، كۆچى دواى دەكات. موپاسان، سەرەنجام بە دوايەمىن ئاموژگارى فلوبىرى ماموستاي خۇى كرد كە دەيگوت: " نووسەر نابى لە دواى مردنى، جگە لە بەرھەمەكانى، ھىچى تر لە پاش خۇى بەجىبىلىت! "

ناوھەرۆكى بەرھەمەكانى موپاسان

سروشەت:

موپاسان شەيدا ۋ ھەيرانى تەبىعەت بوو، ئەمە تەنيا كاردانە ۋەيەك نەبوو لە ھەنەبەر كول ۋ كوئانەكانى ژيان ۋ رۆتىنىياتى ژىنگەى كارەكەى، بەلكو زادەى نىگا ۋ نۆرىنى تىژو وردى ئەبوو، كە توانايەكى شاعىرانەى كەشف ۋ ۋەسفى جوانيەكانى تەبىعەتى پىبەخسى بوو.

ئو لە نورىنى موپاسانە ۋە بە رەمىزى ژيان دەژمىردىت. لە چىرۆكى " قىان " دا، بە مجورە ۋەسفى قۆپى مرداۋەكە دەكات: " شەيدايانە ئاوم خۇشەدەوئ. دەريا بە شكۆ ۋ جۇش ۋ خرۇشيبە ۋە، لە كوئىرۆل كردن نايەت. رۇخانەكان زور جوانن، تىدەپەرن، ھەلدىن ۋ دەگەپىنە ۋە، بەتايبەتى قۆپى ۋ مرداۋان كە بۇنى نائاشناى گيانە ۋەرانى ئاوى، تىادا ھەست پىدەكرى، جوانىيەكى دوو چەنانەى ھەيە. مرداۋ، دنيايەكى جيايە لە سەر روى زەمىن، دنيايەكى جياۋازە ۋ ژيانى تايبەتى خۇى ھەيە، ئاكنجيانى گوشەگىر ۋ ئەو رىبوارانەى كە لى دەپەرنە ۋە. دەنگان، ھەمە ۋ زەمزە ۋ بە تايبەتى رازى مرداۋ.

ھەندىجار ھىچ شتىك، لە قۆپى ۋ مرداۋىك بە ئاشوب تر، خورپەبار ۋ سەيرتر نىيە. باشە بۇچى ئەم تاپوى ترسە، بالى بەسەر ئەم دەشتە نەويە پر ئاۋانەدا، كىشاۋە؟ ئەو شتەى ۋادەكات كە مرداۋان لە سەرزەمىنانى خەيال ۋ ۋەھمىك بچىت كە رازىكى ناديار ۋ خەتەرناك لە خۇدا ھەشار دەدەن، رەنگە شەپۆل ۋ كەرويشكەى لەرزۆكى نەيجەزار، مەشخەل ۋ پزىسكى بزوز ۋ ناگەھانى سەير ۋيان بىدەنگىەكى قوول بى، كە لە شەوانى كپ ۋ خامۇشدا بال بە سەر مرداۋەكەدا دەكىشىت، ۋ يان رەنگە تەم ۋ مژىكى غەرىب بىت كە ۋەكو كفىنى مردوۋان، زەلان دەپوشىت يان جولەيەكى ورد ۋ ھەست پىنەكراۋى سووكە پىل ۋ شەپۆلانىك بى كە زور لە ئىسكە پەيكەرى

به‌شهران سهرتر بئ يان ته‌شبريق و بلاچه‌ي ئاسمان بئ كه ئەم ليكچوونه دينيته ئاراوه؟ ناشتيكي دي له ئارادايه. پازيكي زور قوولتر و گه‌وره‌تر له ته‌م ومژيكي خه‌ستا شه‌پول ده‌دات. ته‌نانه‌ت له پازي ئافراندينش. "

هه‌نديك له قاره‌ماناني چيروكه‌كاني موپاسان، ئاو به فاكته‌ريكي ئارامبه‌خش بو سوكتايي ده‌رد و ئازاره‌كاني خويان ده‌زانن و سوودي ليوه‌رده‌گرن. جان كه ئافره‌تيكي قاره‌ماني چيروكي " ژيانيك " ه به مه‌له له كه‌ناراوه‌كه دوور ده‌كه‌ويته‌وه و له نيو " ئاوه سارد، پوون و شينه مه‌نده‌كه‌يا ده‌ميينيته‌وه. به‌كومه‌كي رامان له و خه‌لوته و بينه‌نگيه‌دا، به‌شداري له هه‌موو هه‌يه‌جانه‌كاني بووندا ده‌كات. "

ئوليويه برتن له پوماني " به‌هيز وهك مردن " دا نيگاركيشتيكي بناف وده‌نگه كه دوا ساله‌كاني ته‌مه‌ن ده‌گوزهريني وبئ وه‌ي له ده‌ستي خويدا بئ، به‌نياز وئاره‌زووي تازه‌كرده‌وه‌ي پوژگاري گه‌نجايه‌تي، هه‌ز له كيژي ژنيك ده‌كات كه سالانيكي دوور ودريژ ماشقه‌ي خوي بووه. له گه‌رمه‌ي توف وزريانيك له هه‌ست و سووزين ناكوك و هه‌قدژا، كه ته‌واو ماندووي ده‌كات، سه‌فه‌ر ده‌كات بو هه‌مامين ئاوي گه‌رمي كانزايي ده‌روات و به شيوه‌يه‌كي كاتي هيور ده‌بيته‌وه.

به باوه‌ري موپاسان، ده‌ريا ماهيه‌تيكي ميياتي هه‌يه و ئارامي به پياوان ده‌به‌خشيت. له يه‌كيك له چيروكه‌كاني، پاره‌ماسي له ده‌ريادا، وه‌كو په‌مزي هه‌ولي دامركانده‌وه‌ي ناووميدي وبيزاريه‌كاني پياويكي عاشق نيشانده‌دا. له‌به‌ر ئەمه‌يه كه له مياني چيروكه‌كانيه‌وه هه‌سته‌ده‌كه‌ين كه ئاو جواني ژنان زياد و دوو چه‌نانه ده‌كات.

ژناني ئەشرفزاده، به‌هوي ئەوه‌وه كه به سه‌عاتان له بانوي ئاوي گولاودا ده‌ميينه‌وه، له ديد وپوانگه‌ي ئەوه‌وه به بوونه‌وه‌راني ده‌ريايي ده‌چن. هه‌روه‌ها ئەو ژنه گه‌نجانه‌ي كه له " كه‌ناراوه‌كاني روباري سين " دا جلكان ده‌شون، جوانيه‌كي ئەفسووناوي په‌يدا ده‌كهن. وسه‌ره‌نجام ئاو هه‌نديجار ئيلهامبه‌خشي ئەمان و ئەمنيه‌تيكي وه‌كو پزداني دايكه.

ئاو، له ديدى موپاسانه‌وه وه‌كو به‌شيك له بوون تا پوژي مردن به‌رده‌وامه. هه‌نديك له قاره‌ماناني چيروكه‌كاني، مردن له ئاويكي پاك و خاوينكه‌ره‌ويان پئ په‌سندتره له ژيانكي تاچه‌تبه‌ر يان نه‌نگين. ئيوت، له چيروكيكدا به هه‌مان ناو‌نیشان، كچوله‌يه‌كي پاكيزه‌و داوينپاكه كه له كه‌ناراوه‌كاني روباري سين گه‌وره بووه و چونكه ئاينده‌يه‌كي حه‌تمى فسق و فجور له‌به‌رده‌م خويدا ده‌بينى، بريكي زوري كلوروفورم هه‌له‌مه‌ژيت و ده‌كه‌ويته دنياي خه‌ون و خه‌يال‌وه وده‌بينى كه: " له‌سه‌ر كه‌شتيه‌كي گه‌وره دانيشتوووه و به‌سه‌رزه‌ميينيكي پر گول و گولزارد " به‌م لاو به‌و لادا ده‌روات.

له به‌ره‌مه‌كاني موپاسان دا، ليره‌و له‌وي، هه‌نديك وه‌سفين شادي به‌خشي مي‌رگ وچه‌مه‌نان، گول و بي‌شه و ليره‌واران به‌دي ده‌كرئ كه له هه‌ندئ ساتاندا، هه‌ستيكي به‌هيزي ژياندوستي به به‌شهران ده‌به‌خشيت. بو نمونه ديمه‌نه‌كاني سروشت له چيروكي " له بي‌شه‌يه‌كدا " بو كاراكته‌ره ژنه‌كه‌ي چيروكه‌كه، سه‌رده‌ماني گه‌نجايي له لا زندو ده‌كات‌وه، مه‌يلي له‌زه‌ت بيني له ژياني له‌لا ده‌مه‌زه‌رد ده‌كات‌وه.

قاره‌ماني " چيروكي تاپويه‌ك " كه پياوه، پيش ئەوه‌ي روو به رووي تاپويه‌كي ترسناك له كوشكيكي چول وهولدا بيته‌وه، له باوه‌شي ته‌بيعه‌تدا، جه‌زمه ده‌يگرئ: " پوژه‌كه‌ي خوش بوو، من به سواري ئەسپه‌كه‌م كه به په‌وته ده‌پويي به نيو مي‌رگ وسه‌وزه‌زاره‌كانا ده‌پويشتم و گويم بو ئاوازي كلانونان و ده‌نگي به‌ريتم و ئاهه‌نگيني به‌رخوردي شمشيره‌كه‌م به چه‌كمه‌كه‌مدا، گرتبوو. پاشان به ناو جه‌نگه‌ل و بي‌شه‌كه كه‌وتم و به پييان و

شانبه‌شانی ئه‌سپه‌که‌م که‌وتمه‌پری. لقی دره‌خته‌کان، سه‌روچاویان نه‌وازش ده‌کردم و جارجار گه‌لایه‌کم به‌ دوانه‌کانم ده‌پچری و به‌ تاسه‌وه‌ ده‌مجوو. له‌یه‌کیک له‌و شادمانیانه‌ی ژیاندا نقوم ده‌بووم که‌ سه‌راپای مروّف داده‌گریت، به‌لام هیچ دیارنییه‌ که‌ بوچی هه‌ست به‌م به‌خته‌وه‌رییه‌ پرجۆش و بی کۆتایی و ئه‌م سه‌رمه‌ستییه‌ به‌هیزه‌ ده‌گریت.

دیمه‌نه‌ سه‌روشتییه‌کانی دیکه‌ی وه‌کو چپاین سه‌ر به‌ به‌فر و دۆله‌ کپ و خامۆشه‌کانی ئالپ، له‌ چیرۆکی " میوانخانه " دا نه‌ک هه‌ر وه‌کو دیمه‌نین سه‌روشتی دینه‌ وه‌سفکردن، به‌لکو وه‌کو په‌مزیکی ترسناکی غه‌زه‌بی ته‌بیعه‌ت و زالبوونی به‌ سه‌ر چاره‌نووسی ئینسانی ته‌نیا و ته‌نیا بالدا، دینه‌ به‌رجه‌سته‌ کردن.

وه‌سفه‌ ترسناکه‌کانی موپاسان سه‌باره‌ت به‌ هه‌ندیک دیمه‌نان به‌ تایبه‌تی له‌ شه‌وا، وه‌ستایانه‌یه‌. له‌ چیرۆکی " قیان " دا، ده‌رباره‌ی شه‌ورپویی به‌ مرداویکی به‌سته‌له‌کا به‌ نیازی راوکردنی مراویانی قویی و مرداوه‌که، له‌ هه‌وه‌لین سه‌عاتانی سپیده‌دا، ده‌نووسیت: " له‌ هه‌وه‌لین هه‌نگاوه‌کانه‌وه‌ هه‌ستمکرد، که‌ تا مه‌غزی ئیسقانه‌کانم به‌ستوویه‌تی. یه‌کیک بو له‌و شه‌وانه‌ی زه‌وی له‌ جه‌سته‌یه‌ک ده‌چوو که‌ سه‌رما به‌ستییت. سه‌رماکه‌ی له‌ کیشا نه‌بوو، هیچ سه‌روه‌ بایه‌ک نه‌یده‌جولاند، بیده‌نگ و جه‌مه‌دی. ده‌تگوت به‌ دره‌ختان، پروه‌ک و گیا ومیرووانه‌وه‌ ده‌دات و له‌ جیی خو وشکی ده‌کردن. ته‌نانه‌ت ئه‌و چۆیله‌کانه‌ش که‌ له‌ سه‌ر چله‌کانه‌وه‌ ده‌که‌وتنه‌ سه‌ر ئه‌رزه‌ په‌قه‌که، له‌ سه‌رما په‌ق ده‌بوونه‌وه‌. هه‌یفۆک چه‌ماوه‌و په‌نگ زه‌رد، ده‌تگوت به‌ ئاسمانه‌وه‌ سه‌رگه‌ردانه‌ و له‌ زه‌بوونی خویا، ناتوانی ئاوابییت. ئیدی به‌ چه‌واوه‌ له‌ مۆله‌قا مابوو، خه‌مین وترساو، تریفه‌یه‌کی وشک و خه‌مناکی به‌سه‌ر دنیاا په‌خش ده‌کرد، هه‌مان ئه‌و پرته‌وه‌ مردوو به‌ په‌نگ و پرووه‌ی که‌ هه‌موو مانگیک، له‌ ئاخ و ئۆخری ته‌مه‌نی خۆیدا، له‌ ئاسمانه‌وه‌ به‌ سه‌ر ئیمه‌یدا په‌خش ده‌کاته‌وه‌. "

له‌ هه‌مان چیرۆکدا، دواي ئاگرکردنه‌وه‌ له‌ کولبه‌ سه‌هۆلینه‌که‌ که‌ به‌ ناوی چه‌شارگه‌ و په‌ناگی راوچپانه‌وه‌ دروستکراوو، ئه‌مه‌ ده‌خوینینه‌وه‌: " چومه‌ ده‌ری، له‌ سه‌رسامیا چه‌په‌سام. کولبه‌که‌مان شیوه‌ی به‌ری دارکاژیکی وه‌رگرتبوو و حاله‌تی ئه‌لماسیکی توحفه‌ی له‌ ناوجه‌رگه‌ی ئه‌و ئاگره‌وه‌ ده‌نواند که‌ له‌ ناکاوا که‌وتبووه‌ سه‌ر به‌سته‌له‌کی مرداوه‌که. له‌ ناو کولبه‌که‌دا، دوو شه‌کلی خه‌یالاوی، واته‌ تاژیه‌کانمان که‌ خویان گه‌رم ده‌کرده‌وه‌، دیاربوو.

لی هاواریکی غه‌ریب، هاواریکی سه‌رگه‌ردان، به‌سه‌ر سه‌رمانه‌وه‌ هاته‌گویی. پوناکی ئاگره‌که‌مان، بالنده‌ کیتییه‌کانی بیدار کردبووه‌وه‌. هیچ شتیکی وه‌کو ئه‌م یه‌که‌مین هه‌را و هه‌نگامه‌یه‌ی ژیانه‌، که‌ له‌ خالیکی نادیاره‌وه‌ ده‌ست پینه‌کات، بله‌ز دوورده‌که‌ویته‌وه‌ و له‌ هه‌واي تاریکا ده‌نگه‌داته‌وه‌و کاتی که‌ یه‌که‌مین پوناکی پۆژانی زستان له‌ ئاسۆوه‌ هه‌لدی، به‌گویی ده‌گات، من ناهاپوژیینیت. ئه‌م فریاده‌ هه‌لاتوو، که‌ هاوده‌نگی په‌رین فرنده‌یه‌کی کیتییه‌، له‌م سه‌عاته‌ سه‌هۆلنه‌دانه‌ی سپیده‌یه‌دا، ده‌لینی ده‌نگیکه‌ که‌ له‌ پوحی جیهانه‌وه‌ هه‌لده‌ستی. "

ترس، شیتاتی، مه‌رگ:

یه‌کیک له‌ بیره‌وه‌رییه‌کانی ده‌ورانی گه‌نجاتی موپاسان، ده‌گه‌رپه‌ته‌وه‌ بو ئه‌و هه‌وارگه‌یه‌ی که‌ناراوه‌کانی ئوترتا، که‌ بووه‌ته‌ مایه‌ی ئه‌وه‌ی که‌ بابته‌ و نیوه‌پروکی ترسناک بکاته‌ هه‌وینی به‌ره‌مه‌کانی.

موپاسان، له تهمه نى ههڅده سالیډا، به یانییهک که له ده ریادا ده بیټ، گوڼی له هاواری ده ریاوانه کان ده بیټ ویه کسه ده زانی که یه کیک له حالى خنکاندایه. یه کسه له به له مه که یه وه خوځی هه لده داته ئاوه که وه و پیاویکی مه ست ده ردینیتیه وه. بۆ سبه یینى، ئه م نه وچه وانه بۆ هه وارگه که ی ئه و پیاوه و دۆسته که ی ده عوه ت ده کړی. ئه م دووانه (خاوه نانی هه وارگه که) له زه ینى موپاسانى نه وچه وانا، شپوه ی کاراکته رانى خه یالى، نیوه جن و نیوه ئینسانى وه کو کاراکته رانى ناو به ره مه کانى ئیدگار ئالن پۆ په یدا ده که ن و هه وارگه وماله که یان، به حه شارگه ی رازین نه فره تبار و شووم ده زانى، جوانکارى و نیگار ه کانى سه ر دیواره کان هینده نه حس وترسناکن که موپاسان تا کو تایی ژیان باندوړ وکار یگه ریی ترسناکیان له بیر ناکات:

" ئه گه ر لیم به درۆ نه بى و به دروستی بیرم بیته وه، نیگار یکی نیلی، سه ری مردوویه کی نیشاندده که له نیو قه پیلکی هیلکه شه ی تانوکه یه کا، به سه ر ئوقیانووسیکی بى پایانه وه و له ژیر تریفه ی مانگیکا که روخساری ئینسانىکی هه بوو، سه رگه ردان بوو. "

و هه روه ها تابلویه کی دی که بریتى بوو له: " ده ستیکی بر د راوی قیزه ون که پیسته وشک و ماسولکه ره شه نیمچه رووته که ی پیوه مابوو و په له خوینتیکی کون به سه ر ئیسقانه سپیبه به فرئاساکه یه وه بوو. "

جوړه سایه وسپه ر یکی مه رگ و غوباری تاوان بالی به سه ر فه زای خانووه که دا کیشاوه. جووته خانه خوځی، به دم خوار دنه وه ی قه خارنى به قوه تی ئه لکولیه وه، قسه ی قوړ و بى ئه ده بانه یان ده کړد. بونیک که له بونی گوشتى برژاوی مه یموون ده چیت که پووی موپاسان ده تو زینیتیه وه و دواى تو زیک مه یموونیک له ده وری ئاماده بووان ده که ویته هه لبه ز ودابه ز. ره فتاری ئه و دوو پیاوه ده گه ل مه یمونه که دا به راده یه ک موپاسان په ست و بیزار ده کات، که یه کسه له وینده ره ه ل دیت.

پاشان ناوبانگی ناپه سندی ئه و دوو پیاوه له واری سادیزم و ئه و شتانه وه ده بیستیت.

هه رچه نده له به ره مه کانى موپاساندا هه ست به هیچ جوړه سادیزمیک ناکریت، به لام سل له وه سفی دیمه نانی ترسناک و ناخوش ناکاته وه.

موپاسان، زوړ چیروکی ده رباره ی مندالکوژان، تاوانکاران و بارى ده روونی وان له کاتى ئه نجامدانی تاواندا، نووسیوه. تاوانکارانى ناو به ره مه کانى ئه و، هه ندیکیان له قاره مانانى چیروکه کانى (مارکی دو ساد) ی نووسه ری فره نسى ده چن و زوړ به ی کات، به به لگه ین سه فسه ته ئامیزه وه، پاساو بۆ تاوانه کانى خوځان دیننه وه و ئیدیعای ئه وه ده که ن که ئه م کارانه ی ئه وان ده گه ل ته بیعه تدا که ویرانکار یکی له زه بره، تیکده که نه وه.

نووسه ر له چیروکیکی خویدا به ناو نیشانى " بى په رده " هه ندی پیاوی زبر نیشاندده دات که له زه تی جوان په روه رانه له تهمه شای له شی مندالیکی بیگه رد ده بین! ئه وانه وه کو میش ده وروخولی منداله که ده دن و ده لین: " میش به سه ر پیستی به ده نه وه چه ند جوانه. ژنانى جارن، نه هه قیان نه بوو، که خال له سه ر روومه تی خو دابنه. بۆچی ده سته ردارى ئه م عاده ته بوون؟

موپاسان، زوړ چیروکی ده رباره ی مه رگ و مردن و گوړستانان هه یه. بۆ نمونه قاره مانى چیروکی " گوړ "، گوړی ماشقه که ی خوځی هه لده داته وه تا جار یکی تر ئه و بوونه وهره نازه نینه ببینیتیه وه. " ویرای ئه مه ش سه ری تابووته که م هه لدا یه وه... ئه وم بینى. روخساری سپی، هه لماساو و ترسناک بوو، زیچکاو یکی ره ش به لا لغاوه یدا هاتبووه خواره وه. خوځی بوو! ترسیک دایگرتم. لى ده ستم برد و گیسوه کانیم لابر د تا روخساره شیواوه که ی له

خۆم نزيك بکه مه وه. له م کاته دا قير گرتيانم. به دريژايي شه وه که بۆني ئه و بۆگه نيبه و بۆني عه شقي دلداره که م، وه کو بۆني عه تري ژنيکي پاش عه شقبازي، ليم نه بووه وه و ده سته به ردارم نه بوو.

موپاسان، له سه فه ره کاني خويا سه رداني گورستاناني ژيرزه ميناني ئاپارتمه کونه کاني ده کرد.

له به ره مه کاني موپاسان جگه له ترسي مه رگ، ترس له شيت بوونيش هه يه.

نووسه ره له چيروکي "ژياني سه رگه رداني" دا، ويته ي پياويکي مه ست نيشانده دات که له ناخافلا له گورستاننيکي ژيرزه مينيدا خه وي ليده که ويته. نيوه شه و که بيدار ده بيته وه، سه ير ده کات هه موو ده رگاگان داخراون. به ياني سه ير ده که ن چنگي به محه جهره ي گورستانه که وه گرتووه و پاک ئه قلي له ده ست داوه.

ئولرپچ کونسي، رينماي گه نجی چيروکي "ميوانخانه" له ترسا، دين "شيت" ده بيت.

نووسه ره له سه ره تاي چيروکي "خا هيرمه" دا دنياي ده رووني نه خو شاني ده روون په ريش، به گه رد او يکي ترسناکي ناو چاليکي قولل ده شو به يني. سه رچاوه ي ئاوه که ي ديار و ئاشکرا نيبه. موپاسان به راستي ناتواني ده سته به رداري خوليا و که لکه له ي نزيک بوونه وه له شيتان بيت و سه رداني ئاسايشگاياني نه خو شاني ده رووني يه کيک بوو له خو وه کاني ئه و. ترسي شيت بوونيش له هه ندی به ره مه ي ئه ودا به دي ده کريت و له گينه به شيکيان په نگه ده وه ي ده رووني خودي نووسه ره بيت! براکه ي نووسه ره که دوو چاري ده روون په ريشي ده بيت، کاتي ده رگاگاني ئه و ئاسايشگايه ي لئ دا ده خه ن که قه راره له وي نده ر به وي نري، پي ده ليت: "ئه مه تو ي که شيتي!" به و رسته يه هينده ي دي ترسي شيت بووني له لا زال ده بيت.

له چيروکي "تاپو" دا گو تيار، که قاره مني چيروکه که شه له ته مه ني هه شتا و دوو سالي دا له کوري دو ستاني خوي دا، ده که ويته گيرانه وه ي بويه ريکي سه ير: "ئه م چيروکه به جو ري ده رووني ئالوزاندم و شپه رزه ييه کي هينده قولل، راز ناميز و سه يري لا دروست کردم که تا وه کو نها بو که سم نه گير او ته وه. من ئه م چيروکه م له قولاي ناديار ي بوونما، له و قولاييه دا که رازه به ئازار و نه ينيه نه نگينه کان و هه موو لاوازيه ئيقرار نه کرد نيه کاني بووني خو مني تيا ده شارينه وه، شار دو وه ته وه."

به سه ره اته که له و پوژوه ده ست پيده کات که ياروي گو تيار له هه ره تي لاويدا و له کاتيکا که بابايه کي سوپاي مه غروور و په شیده، له شه قاما تووشی دو ستی کي کون ده بيت که به شيوه يه کي سه ير، له هه وه لي جواني را پير و فه رتوس بووه و شوينه واري په نج و زه حمه تيکي زوري پيوه دياره. ئيدي بوي ده رده که وي که دو سته که ي، تازه هاوسه ره که ي، که زوري خو ش ويستووه و به خو شه ويستي خواستوويه تي، له ده ست داوه، ماله ئه شرافيه که ي خو ي که ليده بي به دو زه خ و تيايا ناحه ويته وه، به جي هيشتووه و له ئوتيلنيکي شاردا ده ژي. دو سته که ي داواي ليده کات که پياوه تيه کي له گه لدا بکات و بچيت بو ماله که ي و سي زه رفی له چه کمه جه ي مي زي کاره که يدا، به جي هيشتووه، بوي بينيت و بوي روون ده کاته وه که چاوي به رايي نادات جاريکي دي بو ئه و خانووه بچيته وه. گو تيار ي چيروکه که قه بوول ده کات ئه و کاره ي بو بکات، به سواري ئه سپ بو مولگه که ي دو سته که ي خو ي ده روات، خو ي به ساختمانه که دا ده کات، به و نيشانانه دا که پييه تي، ژووري ناقبري، که له تاريکي په هادا نقومه، ده دو زيته وه. په نجه ره کان ناکرينه وه. ناچار ده وه ستي تا چاوي به تاريکه که راديت، هه نگي ده که ويته گه ران و پشکين:

" مژوولی خویندنه وهی ناویشانی سهر زهرهکان بووم که له دواوه گویم له دهنگی خشهخشی ته ماسی شتیکی به به دهمنه وه، بوو، به گوته یه کی دی ههستم به خشهخشیکی کرد. دوا یه که خولهک ههستم به ختوکه یه کی ناخوش له سهر پیستم کرد. ترسان به ئەندازه یه که بیمانا بوو که شهرم به خۆدههات ئاور بدهمه وه. ئیدی زهری دووهم دۆزی بووه وه. که سیتیهم زهرم دۆزییه وه، له ناکاوا ئهتیکی بهرز وکه سهردار له لای شانمه وه هاته گویم... "

گوئیاری چیرۆکه که، ئاور ددهاته وه ژنیکی بهژن زرافی جل سپی دهبینیت. " لهزنیکی وههههه پیداهات که لهزگ بوو بکهوم. هیچکه سی تا خوی ئهوجوره ههسته ی نهجه پباندبی، ناتوانی لهم جوړه ترسه بیمانیه تیگات. وهکو ئهوه یه روحت بتویته وه. بهشهر وای لیدیته ههست به لیدانی دلی خوی ناکات. ئازای بهدنت وهکو ئیسفهنج نهرم دهبیته. دهلی ههمووشتیکی دهروونی بهشهر ههههه دینیت. من باوهرم به تاپویان نییه، بهلام له ههنبهه ترسی نهفرته ئهنگیز له مردووان، قهله می دهست وپام شکا و ورهه پوخا. "

تاپویه که داوای لیدهکات که گیسوه دریژهکانی بو شانیه بکات. چونکه ئالوسکان و تیکرژانی ئههه قژانه نهخوشیان خستوه و شانیه که ددهاته دهستی پیاوه که: " چما ئهه کارهه کرد؟ بوچی به لهززه لهزن، شانیه وگیسوه دریژهکانی ئههه بهدهسته وه گرت؟ گیسوانیک که ههستیکی سهیری به بهدهنه بهخشی، وهکو ئهه بوو که مارم بهدهسته وه گرتبی. "

پاش ئهوه ی قژه دریژهکه ی تاپۆکه شانیه دهکات ودههونیته وه، تاپۆکه سوپاسی دهکات و له تاریک و پروونی ژووره که دا ون دهبی.

قارهمان (گوئیاری) کاتی بو مالی خوی دهگه ریته وه، گومانی ئهوه ی لههه چیدهبیته که نهبادا بووبی به قهشمه ری خورافات و خهیلان و عهقه که ی له دهست دابیت، لی له ناکاوا، دهبینی چهند داوه قژیکی ژنانه له دهوری قوپچهکانی چاکه ته سوپاسیه که ی ئالاوه!

چیرۆکی تاپۆ ته نیا گیرانه وه ی بویه ریکی میتافیزیکییه، لههه پرووه وه له سنووری گیرانه وه یه کی ترسناک هیوه تر ناروات. لی له نیو به رهه مه ترسناکهکانی موپاساندا، " هورلا " یه کی که لههه چیرۆکهکانی که رهه ندی فهلسه فی ههیه. قارهمانی " هورلا " ش که له ههه ومه ریکی نائاساییدا دهژی، چهندین جار له ترساندا دووچاری ترسی شیت بوون دهبیته.

مردن، له چیرۆکی " هورلا " دا رهه ندی فهلسه فی له خو دهگریته. فهناپه زیری ئینسان، له وه دهچی به لای موپاسانه وه پرسیاریکی بی وهلام بی، ئینسان که له دیدی ئهوه وه بونیادیکی بهدنی نوستان وبی توانای ههیه و ههستهکانی زور له ههستین ههوانات لاوازتره. " مه رگی زوورههه؟ هه موو ترسیکی ئینسان لههه دیاردهیه وه ههله قولی. دوا ی ئینسان، هورلا دوا ی ئهه بوونه وه ره ی که دهشیت له ههه سهعات و له ههه خوله کی و بهههه جوړه بویه ریکی بمریته، بوونه وه ریکی هاتوه که نابی بمریته تا ئهه کاته ی که پوژ، سهعات و خوله کی مردن دیت، چونکه ئهه گه بیوه ته سنووری بوونی خوی. " وله کوئییدا قارهمانی چیرۆکی هورلا، مه رگ به ئاله تی دهستی بوونه وه ریکی دهزانی که لههه بههیزتره. موپاسان له چیرۆکی فانتازتیکی " هورلا " سوود له خورافات و خهیلاته باوهکانی نیو جه ماوه ری خه لک، له وانه: جنۆکه، دراکولا و میرده زمه و رموزن، وهرده گریته. بهلام "

هورلا " ته نیا کومه لیک وینه یین فولکلوری نیشان نادات، به لکو له واری سایکولوژی و فلسه فییه وه کومه لیک
پرسیار ده هاروژینیت.

له هه لسه نگانندی چیرۆکه فانتازیه کانی موپاساندا ده بی ئاماژه بو ئه وه بکری که له چینی تان وپوی بونیادی
چیرۆکه کانی، زور بالادهست و له زهبر بووه و وهستیانه کاریکی کردووه که راست بینه بهرچاو.

ئهم راست نماییه، زاراویه که، پیشینه ی دیرینی هه یه وله ئه ده بیاتدا باسکراوه و ده گه پیته وه بو ئه ریستو که
یه کیکی بووه له فه یله سوفه کانی یونانی کون که فه یله سوفانی سکولاستیکی سه ده کانی نا فین پشتیان به وه ده به ست
و هونه ری کلاسیکی ره گه زه کانی له بیره کانی ئه وه وه وه رگرتووه. هه لبه ته تیوری سینانی سه ده کانی نا فین، روح
و جه وه هری به ره مه کانی ئه ریستویان درک نه ده کرد. له ئه مپۆکه دووباره تیوری به یانی ئه ریستو باوی په ییدا
کردووه ته وه. رولان پارت، ره خنه گری هاوچه رخی فره نسی ئاماژه بو پیناسه که ی ئه ریستو، ده رباره ی راست
نمایی ده کات: " ئه وشته ی که بیرى عوام به راستی ده زانی و قه ناعه تی پییه تی. "

به لام بیرى عوام چ شتیک به راست و مومکین ده زانی، بارت بوچوونی ئه ریستو به مجوره ده خاته پوو: "
راست نمایه کی ناواقعی، له مومکین و واقعیکی نادرست، ناراست، به بایه ختره. "

ره خنه گران، ئه مپۆکه له بهر روشنایی زانستی سیمالوژی دا بوچوونی جیاوازیان ده رباره ی راست نمای
هه یه. بابه کی ئه حمه دی له کتییی (ساختار و تاویل متن، نشر مرکز، ۱۳۷۰) دا سه باره ت به بوچوونی تودوروف،
تیوری سینانی پووسی، ده لیت:

" به بوچوونی تودوروف، خالی گرینگ له تیوری ئه ده بی مودیرن دا جیاوازی نیوان دوو پرسیری سه ره کییه:
۱- ده قیک چوون مانای هه یه؟ ۲- چ مانایه کی هه یه؟ پرسیری یه که م ده مانگه یه نیته په یوه ندی نیوان فورم و مانا،
پرسیاری دووه م په یوه ندیه کانی ده ق به ره گه زه کانی ده ری ده قه وه ده گه یه نی. ته نیا به دوزینه وه ی وه لامیکی
ورد بو پرسیری یه که م ده توانی بگه یته ئه م خاله ی که هه ر پووداویکی ناو ده قی ئه ده بی (هه ر ره گه زیکی که
له ناو ده قه که دا هه یه) ته نیا له چوارچیوه ی ده قه که دا و به گویره ی ده قه که حه قیقه ت و واقعیته تی هه یه و له
ده قه که بترازی، له ده ری ده قه که دا ده گه ل واقعیته تی بابه تیدا تیکناکاته وه.

پرسیاری سه ره کی له واری راست نماییدا ئه مه یه: ئایا واقعیته تی ده ق ده گه ل ئه و یاسا و ریسیایانه دا تیک
ده کاته وه که ده قه که یان له خو گرتووه؟ راست نمایی، ده کاته قه ناعه ت هینانی خوینهر به گوتاری ده قه که. به م
پنیه خالی سه ره کی زاده ی نزیکى به ره مه له هه موو ئه وشتانه ی که له زهینی وه رگدا واقعی ده نوینی و
قه ناعه تبه خشه. بو نمونه قسه کردنی حه یوانات و نواندی کردار و رهفتارین به شه ری له حیکایه تی مندالاندا، بو
مندال راستمان، مایه ی باوه ری مندالانه. ژیان و په رچوووه کانی عیسا مه سیح له ئینجیلاندا بو ئه و که سانه ی که
باوه ریان به ریتماییه کانیته تی، راست نمایه. مه سخ بوونی به شه ر و بوونی میروو له دنیای کافکا راست نمایه،
قه ناعه تبه خشه، هه لبه ته به گویره ی واقعی ده قه که. "

هه ردوو چیرۆکی " هورلا " و " تاپو " نمونه ی نایابی به کارهینانی ته کنیکی راست نمایه له چیرۆکین فانتازیدا.
بونیادی ئه م دوو چیرۆکه و دارشتن و پیکه وه گریدانی به شه کانی به جوړی نیشان دراوه و ده ری، که راست
نمایی هونه ریان به رجه سه ته ده بیته.

"هورلا" له پرووی بونیاد و ناوهرۆکهوه، جوړه لیکچوونیکې له گه ل مهسخهکې کافکا و بووه کویرهکې سادقې هیدایهت دا هیه و له پرووی زهمن وسهردهمی نووسینهوه، دهکړی به پروتوتیبی ئهدهبی بو ئه و دوو بهرهمه وینا بکړی.

تهنز:

"گی دو موپاسان یهکیکه لهو نووسهرانه ی که جوړه چیروکیکی نوکتهئاسای داهینا. چیروکی کورتی له قهلهمروهی سنوورداری خهیا لپهروهیه بی قهید وشهرته هونهریهکانی چیروکهکانی ئیدگار د ئالن پو دهرهینا و بهرو واقیعیتهتی برد وخه لکی عوام وچینی بورژوای کوهمه لگه وفهرمانبه رانی شاریی کردن بهبابهتی چیروکهکانی خو ی. له زوربهی چیروکهکانیا رووداو هیه، رووداو یک پهیگیری دهکړی، بهبینئوهی هیچ ئه نجامگیریهکی دهرباره بکړی." (بروانه: جمال میر صادقی، ادبیات داستانی، انتشارات شفا، ۱۳۶۶، ص ۱۵۰).

سهبارت به تایبهتمهندیهکانی چیروکیکی نوکته ئاسا، گوتراوه که: " دهتوانی چیروکیکی نوکتهئاسا، بهسی تایبهتمهندی سهرهکی له چیروکیکی واقیعی جیابکریتهوه ":

۱ - تهوهری سهرهکی چیروکهکه رووداوکی ریکهوتهکی و دهگمهنه.

۲ - نهخشه وپلوتی مکوم و پایه داری نییه.

۳ - به زوری هیچ پهیامیکی نییه، بانگهشه بو هیچ پهیامیک ناکات.

خو ئهگه ئه تایبهتمهندیانه، به پیوهری چیروکیکی نوکتهئاسا دابنه، ئهوا بهشیکی زوری چیروکهکانی موپاسان، له خانهی چیروکیکی نوکتهئامیز دهچنه دهری و له قهلهمروهی چیروکیکی نوکتهئاسا جیان نابیتتهوه و ناگیرسینهوهو دهبی جاریکی دیکه و بو خوینه رین ئیرانی، شیواز و ستایلی ئه م نووسهره بخریته بهر وردهبینی لیکولینهوهوه.

سهرهتای تهنز له ئهدهبیاتی فهره نسیدا، بو سهدهکانی شازده وهه قدهیه می زاینی دهگه ریتهوه.

کومیدیا له هونهری شانوی دهورانی رینسانسی فهره نسیدا رولیکی گرینگی هه بووه. ئه م جوړه نمایشانه یان له گه ل چیروکی هه جو ئامیز و کومیدیا، هندی له نیوه روکی نمایشنامه میلیهکانی سهدهکانی ناقینهوه که له کوچه وبازاردا دنویزان وهه قرقی هونهری فهرمی و به دهر له تهنزی ئه و روژگارهیان پیدهکرا، وهرگرتووه و له چوارچیوهی یاسا ورپسای دراما نووسیدا، له هولهکانی شانودا نواندووه. کومیدیای کومیکی و مهسخه رهبازی دهوریکی گرینگی له پیشقه چوونی شانوی سهدهی هه قدهیه می فهره نسادا دیتووه و له بهرهمهکانی درامانوسانی وهکو پیرکونی و راسین دا گه بیوهته لوتکه.

مولیریش، به تهوزیف کردنی نیوه رکی وهکو پیسکه یی، بهغیلی و چاوچنؤکی، وهرچه رخانهی له کومیدیای فهره نسیدا دروستکرد. پاشان ئه م پاشخانه تهنزئامیزه بههیزه، زهمینهی بو بالزاک وزولا رهخساند که له بهرهمهکانی خویندا پهنا بهرنه بهر تهنزی کوهمه لایهتی. موپاسان وهکو میراتگری ئه م کهلتووری تهنزه، ئه م دیاردهیهی له قالبی چیروکی کورتا تهوزیف کرد و رهواجی پیدا. بهلام تایبهتمهندیهکانی تهنزی موپاسان چییه؟

بۆنمونه، چىرۆكى " سەيوان " بە دەۋرى تەۋەرى پروداۋىكى دەگمەن و رېكەوتەكىدا ناسورپىتەۋە، بەلكو بە دەۋرى پروداۋىكى پەمزىدا دەسورپىتەۋە و لە پاستىدا بە ئاگادار كىردنەۋەيەكى پىشۋەختە دەست پىدەكات: " خا ئوريل، ژنىكى رژد و پەزىلە. " ئەم ئاگادار كىردنەۋەيە بە ۋەسفى خائوريل تەۋاۋ دەبىت: " تاقە سوۋىيەكى لە چاۋ بوۋ، ئىدى ھىۋايەتى پارە كۆكردنەۋە بوۋ. ھەلبەتە كارەكەرەكەى كە بۆ كىرنى پىۋىستى مالاكە دەچۋە بازار، زۆرى ئەزىتە دەخوارد و ئاغاي ئوريل بە زەحمەتتىكى زۆر دەيتۋانى پارەيەك لە خائوريل ۋەربگرىت. "

تا ئىرە ھەرچەندە فاكترى ئىجادى تەنزەكە، واتا ژن و مىردە كۆمىدىيەكە، لەو نمونانە دەچىت كە لە چىرۆكانى نوكتەئامىزدا ھەن، بەلام لىرە بە دواۋە، خانم و ئاغاي ئوريل، ھەريەكەيان بە دىالۆگەكانى خۇيان، خۆ بە خوينەر دەناسىن و لۆژىكى دىالۆگەكە بەسەر بەرھەمەكەدا زال دەبىت. خوينەر سوۋىكى و چروكى و بوۋەلەيى ھەردوۋ كاراكتەرەكە تەنيا لە زمانى خۇيانەۋە دەژنەۋى و درك دەكات.

بۇنىدى ۋەستايانەى دەقەكە لەمەش ھىۋەتر دەرواۋ و كەسى سىنيەم، واتە دۆستە بورژوا ۋە دەست بەتالەكەى خانەۋادەكە و كەسى چوارم، واتا بەرپۆۋەبەرى كۆمپانى بىمەش، دىنە ناۋ ناۋانەۋەۋە لە چىرۆكەكەدا حوزور پەيدا دەكەن. ھەريەكىك لەم كەس و كاراكتەرەنە، نەك ھەر چىرۆكەكە دەۋلەمەندتر و ئايدىيە سەرەكى چىرۆكەكە ئاشكراتر دەكەن، بەلكو لە رېگەى بەرخوردانەۋە دەگەل خانم و ئاغاي ئوريل دا، پوناكى پتر دەخەنە سەر كەسايەتى وان. بە پەيداۋونى ئەۋان، فاكترى گەت وگۆ و دىالۆگ زياتر پىشەدەكەۋى و ئەكشىنى چىرۆكقانى بەرچەستە دەكات.

دىار نەبوۋنى سەدەمى سوۋتانى چەترەكە، فاكترىكى ئەندىشە ئەنگىزە، مايەى بىر كىردنەۋەيە. خوينەر لە لايەكەۋە، بەبى ئەۋەى لە چىرۆكەكەدا پىنى گوترايى، دىنەيە كە ھاۋكارانى كارگىرى جەنابى ئوريل، ھەر بۆ سوۋبەت و رابواردن، بە ئانقەست ئاگرى جگەرەيان بە چەترەكەۋە ناۋە و نىشانەكان گەۋاھى لە سەر ئەۋ بابەتە دەدەن. لى خائوريل، بابەتەكە دەئالۆزىنى و ھۆيەكى دەرىي ئەم چوارچىۋەيە دەخاتەپرو، كە ئەۋىش بۆخۆى گۆنگ و نەخۇيايە: " گرىۋ دەكەم كە لە دايەرە گالتهبازىت كىردوۋەۋ بۆ خۇنۋاندن، لە بەرچاۋى ھاۋكارەكانت چەترەكەت ھەلداۋە. "

ئەم پارادۆكسە، خەيال وروژىنە نەك ھەر لە چىرۆكى نوكتەئامىزا بەدى ناكى، بەلكو بە يەكىك لە تايبەتمەندىيەكانى بەرھەمى مۆدىرن دىتە ژماردن.

بەگوۋىرەى چىرۆكەكە، ئەۋەمان بۆ پروۋ دەبىتەۋە كە ئاغاي ئوريل چەند رۆژىك لەۋەپىش، ھەرچەندە بى دەسەلاتى خۆى لە ژيانى خىزاندارىدا ۋەشاردوۋە و بە پۋالەت، لە پىۋدانگى بالادەستىۋە ئەمر بە ژنەكەى دەكات كە چەترىكى ئاورىشىمى بۆ بىرپىت، كە بايى بەلای كەمەۋە بىست فرانكان بىت و لىستى حىسابەكەشى بۆ بىنىت، بەلام كاردانەۋەكانى ئاغاي ئوريل، لە دواى بىنىنى كۈنەكانى ناۋەۋەى چەترەكە، رېك پىچەۋانەى توانا و دەسەلاتە درۋىنەكەى چەند رۆژ لەمە پىشەيتى و پەردە لە پروۋى بى دەسەلاتى خانەۋادەيى ئەۋ ھەلەمەلىت.

بە شىۋەيەكى گشتى، چىرۆكى " سەيوان " بە ھۆى ئالۆزى و گۆنگى بۇنىدى خۇيەۋە، بە تەۋاۋەتى لەبازنەى چىرۆكىن نوكتەئاسا ھىۋەتر دەرواۋ و دەبىت بە كومىدىيە كاراكتەرەكان.

نمۇنەيەكى دىكەى چىرۆكە تەنز ئامىزەكانى مۇپاسان لەم كۆچىرۆكەدا، چىرۆكى " چالاۋە " كە تەۋەرىكى سادەى ھەيە تىمە و ئاميانى ئەسلى بەسەرھاتەكە ئەۋەندە سادەيە كە نە بايسى پىكەنەنە و نە پەيامىكى قوۋل

به خوینەر دەدات. به لām ئەم هەوین و تیمه ئەسلێه، واتا خنکانی پیاویک به هۆی شەری دوو ژنەوه له سەر مولکایه تی گۆلاویکی ناو پوبارهکه، له رینگه ی کاراکتەرسازی موپاسان و فاکتەری دیالۆگه وه وهکو رهگه زیکی پیشقه برنی رهوتی چیرۆکفانی، دهیکات به چیرۆکیکی ته نزامیزی ئاویتە به کومیدیا ی کاراکتەران.

له " چالو " دا به پیچه وانە ی " سهیوان " وه نووسەر هیچ زانیاریه کی پیشوه خته دەر باره ی کاراکتە رهکان نادات. نووسەر گو تیاریکی بی لایه نه که ته نیا حەرکه ته ئه وان له دادگادا وه سف دهکات: " هۆی مردنه که: لیدان و برینان. "

سه رۆکی داداگا دوا ی ئەو قسانه، لیو پولد روناری موبیله فرۆشی بانگ کرده شوینی شایه دهکان. "

له مه به دواوه نووسەر وه فادارانه گفت و گوکانی دادگا تۆمار دهکات و به کۆمه کی ریکخستنی دیالۆگین لیها توانه که له ناو جهرگه ی گێرانه وه که ی یارۆی تۆمه تبارا په نهانه و به تایبه ته به هۆی شیوه ی گێرانه وه ی به سه رهاته که له زمانی یارۆی موبیله فرۆشه وه، قالب و شیوه به چیرۆکه که ده به خشیت. لوتکه ی ته نزه که ریک له و ساته دایه که تۆمه تباره که، چۆنیه تی پوودا وه خه منا که که پرون دهکاته وه.

کاراکتەری چیرۆکه که به هیچ کلوجی ئاگای له ته نزه په نهانهکانی توپی قسهکانی ئەو نییه، خوینەر خۆی له هه نبر ته نزیکی بی چهند و چوندا ده بینیته وه:

" جه نابی سه رۆک ئەگەر فریا که وتبام، هەر ئەو کاته له ئاوه که م دەر دینایه وه، به لām ژنه قه له وه که ی دهر فته تی هی نا بوو و گه نم گردی مه یلی داگرتبو وه وه، بگره کویت دیشیت. ده زانم که نه ده بوو له و کاته دا که کابرا خه ریک بوو ده خنکا، من له خه می نه جاتدانی مه یلی دا بم. لی ویتام نه ده کرد که کابرا بخنکی. له دلی خوما ده مگوت رهنگه ئاوه که فینکی بکاته وه! "

کاتی که چاو به هه موو چیرۆکه ته نزامیزهکانی موپاساندا ده گێرین هه ست ده که یین که خالیکی هاوبه ش له نیو هه موویاندا هه یه که له چیرۆکین نوکته ئاسایان هاویر دهکات. له هه وه له وه چیرۆکه که وهکو جلیکی ئاوریشمین زه ییمان داده پۆشیت، به لām ریک له و ساته دا که ده خزینه ناو ئەم جلکه نه رم و ناسکه وه وهه ست به له زه ت ده که یین، میروویه کی چزوودار، که له توپی ئەو جلە دا خۆی مه لās داوه پیوه مان دەدات و چزه مان لیته له دستینی!

تایبه تمه ندی ئەم پیوه رانه ئەوه یه که له ناکاوا واقع به هه موو دزیوی و تالیه کانییه وه، له به رچاومانا به رجه سته ده بیته.

موپاسان له هه موو شوینیکا شوخی و ته وسخن ده بین: شوخی ته بیعه ت، شوخی ژیان، شوخی کۆمه لگه، شوخی مه خسه ره، عه شق، شوخی هه ژاری و شوخی مه رگ.

ئه وه ی که ده م و ده ست " مارکی دوفومرول " ده کوژیت شوخی کۆمه لگه یه. شوخی عه شقه که تراژیدیای " دایه کلوشیت " ده خولقینی، شوخی هه ژارییه که یه خه ی قاره مانانی چیرۆکی " گه ردانه " ده گری و شوخی (مه خسه ره ی) مه رگ که له چیرۆکی " پاشایان " دا له گه رمه ی مه جلیس و کۆری سوپاییه کاندای قوت ده بیته وه.

ژنان:

موپاسان، که یه کیکه له هه واداره دوو ئاته شه کانی جوانی ژنانه چ له پووی په هندی به دهنیه وه و چ له باری په هندی روحی و دهر وونیه وه، له هه مان کاتیشدا یه کیکیشه له و نووسه رانه ی که به هوی له قاودانی جه له بیته، فریوکاری، ناهوشیاری و نه و خویگانه بوونه زوره کیه یه ی که له لایه ن کومه لگه وه به سهر ژنان سه پینراوه، گومانی دژبه ری ژنان ده خاته سهر خوی.

" دایه کلوشیت " وه کو نمونه ی " قاره مانیکی په گه زی ژنانی دلاوهر " به رجه سته کراوه، له چیروکی " مالباتیک " دا، له دیدی پووشن بیریکه وه که چاوه پروانی فهره نگی ده وله مند و زیره کیسه له ژن، به راده یه ک ژنیکی خورده بورژوای شارستانی بهر پلار و ته وس و توانج ده دات که به مریشکی هیلکه کهری ده شو بهینن. موپاسان سه باره ت به وینه گرتنی کاراکته رانی ژن له چیروکانی: " سه یوان، چالو، مارکی دو فومرول " له هه ریه کیکیاندا به جوریک لایه نیکی خولق و خووی بورژوا وینه ده گری و به رجه سته ده کات.

موپاسان که به خوی سهر به چینی نه شرافزاده یه، چاوپووشی له ژنانی نه م چینه ش ناکات. له چیروکی " خاهیرمه " دا ژنیکی نه شرافزاده نیشاندده دات که هه موو خهم و خولیایه کی بایه خدانه به جوانی پوخسار و له ش ولاری، نه مه وای لیده کات که روحی دایکایه تی، له م وازوازیه دا به راده یه ک سست ده بیته که له ترسی نه وه ی نه با تووشی خوریکه (ئاوله) بیته، ئاماده نابی بجیته سه رینی کوره که ی که له گیانه لادایه. له چیروکانی: " جوزیف، رزگار بو، نیشانه " هه وه سبازی ژنانی نه م چینه به جوریکی ته نزامیز نیشاندده دات.

موپاسان، له پومانین (چیروکی ژیانیک و، به هیز وه کو مردن) به دوور ودریژی په یوهندی خیزانه وانی نه شرافی فهره نسایی ئاخر وئوخری سه ده ی توزه وینه ده گریته و زور به وردی باری دهر وونی ژنانی نه م خانه وادانه شیده کاته وه.

ژیانی پووسپیانیش له چیروکه کانی موپاساندا، جیگای تایبه تی خوی هه یه. هه ندیک له م پووسپیان، به مه به سستی ناسین وئاشنابوون له گه ل پیاوانی دلشکاو و ئازیز مرده، ئیواران بو گوپرستانه کان ده پون. له وی به جلکی په شی نه زیه تباری و سه ریووشی په شه وه، له سهر مه زاریک پوودهنیشن وهینده به کول و به جوش ده گرین که سه رنجی ریقینگان بوخو راده کیشن. وهختایه ک که پیاویکی تازیهار به نیازی ناسیاوی لیان نزیک ده بیته وه، خو ده بوریننه وه و خو ده گه یه ننه حالی چه قو و به مجوره زور زو نیچیری خویان ده خه نه داوه وه.

هه روه ها، موپاسان، لاری له وه نییه که پووسپیه ک له دهرانی شه ردا بگه یه نیته ئاستی قاره مانیکی نیشتمانی په روه ر. ژنه هه رزه و سووکه که ی ناو چیروکی " ته خته خه و " که له ترسنوکی مه عشوقه که ی خوی له هه نبر هیزین داگیرکه ر، په ست و تووره یه، جه سته ی ئالووده ی خوی ده کات به نه وزاری نه خوش خستنی سه ربازانی دژمن و به دلداره که ی خوی ده لیت: " ئا، تو کابرایه کی فشه که ری قوزی. من تو ده ناسم. برؤ! چاکت ده ناسم. من دلنیا ت ده که م که من له تو زیاتر، ئازار و زیانم به وان گه یاندووه. من! من له هه موو نه وانیه که تیپه که ی تو، کوشتوو یانن، زورترم لیان کوشتوووه. برؤ تا جاو هه رزانه بمره، هه ی ترسنوکی قه له زراوا! "

موپاسان، که دیته سهر وه سفی ژنانی کریکار وژیانی پر زه حمه تیان، نه لکولیزم و لاوازی به دهنیان نیشاندده دات. نه وان جوان نین و وه کو ژنانی نه شرافی دلرفین نین، چونکه ژنانی نه شرافی خوشخور و خوشگوزهرانن و به له ش ولاری خویانا راده گهن. موپاسان گوته نی ژنانی چینی کریکاری پاریس " کوپی ژن " ن وهر به پرواله ت ژنن. نه وانیه که به هوی هه ژاری و نه لکولیزمه وه، وه کو شیت دینه به رچاو، له هه مان کاتدا

زیرهک و زهین پۆشنن. له قسه وگوتاریاندا، قسهین سۆزداری به دی ناکریت. بهلام زیرهکی له بچووکتین گفت وگویندا بهدی دهکری. ئەم ژنانە، له گەل هەر پیاویکا که هەر سکيان تیربکات دهژین.

لئ موپاسان، له پشت ئەم وینه زبرهشهوه، گیانی ژنانەیان دەبینی که به تاسه و ئارهزوی به دایکبوونهوه، حالیان لیدی و جهزمه دهیانگری، بهلام ژیان واقیعی به دهگمەن ئەو دەر فەتەیان دەدات. کهم خوینی، نهخۆشی و پروداوین کار، زۆربهی کات ئەو ئارهزووانەیان لهبار دەبات، بهلام ئەوانەیی که بهو ئاواته دهگەن، دایکانی فیداکار و بهپیز دەر دهچن. مل به هەر کاریکی قورس و تاقەت پروکینهوه دهنەن تا منداڵەکانیان بهخێو وگهوره بکەن و بهخهیاڵ و له خهیاڵدانی خۆدا وهکو تاکیکی گرینگی کۆمه‌لگه بهرجهستهیان دهکەن، بۆ نمونه خاوهن پایهیهک له شارهوانی!

شەر و سیاسەت:

موپاسان، له هه‌لویستی دژە شەردا، له نووسەرانه نینه که پهنا به‌ریته بهر دروشم و هارووژاندن. له سەر وینه‌گرتنی خۆی به‌ردهوام ده‌بیت، شته‌کان نیشانده‌دات و حوکمی کۆتایی ده‌خاته ئەستۆی خۆینه‌ر.

چیرۆکی " پاشایان " به شیوه‌یهکی شاد دست پیده‌کات. له توێی لاپه‌ره‌کانی سه‌ره‌تای چیرۆکه‌که‌وه، شوینه‌واری جه‌نگ و شه‌ر، له و پرستانه‌دا که بۆ وه‌سفی گونده‌ چۆله‌که به‌کارده‌برین، به‌دی ده‌که‌ین، به‌لام هه‌شتا په‌هه‌نده تراجیدییه‌کانی جه‌نگ، نادیارن. چه‌ند رۆژیکه هه‌یچی هه‌یژیکي دژمن له و گوندانه‌دا نه‌بینراوه، گونده‌که به رواله‌ت ئەمن و ئەمانه. که‌واته ده‌کری شه‌وی به مه‌یگوساری وشادی و وه‌یته‌هه‌یت له حوزووری شارژنیکا به‌سه‌ر بیری! خۆینه‌ریش ده‌بی به شه‌ریکی خۆشباوه‌ری قاره‌مانانی چیرۆکه‌که.

به‌لام تراجیدیای بچووکی و گه‌وره‌ی شه‌ر، ته‌نیا له کاتی روو به‌روو بوونه‌وه‌ی هه‌یژه دژبه‌ره‌کانی یه‌کدی دا به‌ دیار ناکه‌وی. ریکه‌وتیکی ساده‌ی وه‌ک وه‌لامنه‌دانه‌وه‌ی شوانه‌ پیره‌ که‌ره‌که به‌ پرسیاره کومیدییه‌که‌ی " کئ بمری و کئ بژی؟ " ده‌شیت کاره‌ساتیک بئافرینی و جه‌نگ وشه‌ر به هه‌موو په‌هه‌نده ترسناک و ئەنتی مرۆقانه‌کانیه‌وه، نیشانده‌دات.

وه‌ختایه‌ک موپاسان، بۆ خۆیندنی ماف بۆ پاريس ده‌روات، شه‌ری نیوان پروس و فه‌ره‌نسا هه‌لده‌گیرسیت و ئەو به‌ناچاری و به‌خورتی بۆ روین ده‌به‌ن، به‌لام به‌ر له‌وه‌ی بگاته مه‌یدانی پیکادانی تووند و بی‌په‌رحمانه‌ی جه‌نگ، فرمانی پاشه‌که‌شه ده‌دریت. ئەو چونکه قوچاغیکی باش ده‌بیت، زه‌حمه‌تیکي زۆر ناکیشیت، لئ مه‌ترسیه کۆمیدییه‌که‌ی پاشه‌که‌شه‌که دواي تیکشکانه‌که له نزیکه‌وه ده‌بینیت.

موپاسان که به‌چاوی خۆی فی‌ل و ده‌هۆی سوپاییه‌کان ده‌بینی، به ته‌واوه‌تی لێیان وه‌ره‌ز و بیزار ده‌بیت و ناویان ده‌نیت " وه‌ستایانی به‌قه‌سابی کردنی به‌شه‌ران. " له چیرۆکی " به‌سه‌ر ئاوه‌وه " دا به‌مجۆره باسی په‌روه‌ده‌کردنی سه‌ربازان له لایه‌ن سوپاییانه‌وه ده‌کات:

" بیر له هه‌یچ نه‌که‌نه‌وه، هه‌یچ فی‌ر نه‌بن، هه‌یچ تینه‌گەن، هه‌یچ نه‌خویننه‌وه، به‌که‌لکی که‌س نه‌یه‌ن، له چلکني دا بۆگەن بکەن، له ناو قور و چلپاوا بخه‌ون، وه‌کو گیانه‌وه‌ران له حه‌یوانیه‌تی هه‌میشه‌ییدا بژین، شاران تالان بکەن، گونده‌واران بسووتین و خه‌لکی بخه‌نه سه‌ر ساجی عه‌لی. "

موپاسان له ههمان چيروکدا پيشنيز دهکات، هر دهولت و حکومتیک، جهنگ بهرپابکات، به تاوانی جهنگ له دادگایه کی بالادا دادگایی بکریت، لی سوپاییان له دیدی ئه وه وه، بووکه له ی شوومی دهستی سیاسه توانانن. موپاسان له سیاسه تیش بیزاره و له ژیانیا په یوه ندی به هیچ گروپیکی سیاسی فهره نساوه نه کردوه و قه ناعه تی وابوو که ئه وانه له خه می بهرژه وه ندی میلله تدا نین.

کاتی که له ههره تی شورهت و ناوبانگی خویدا بوو، به یانیک بلاو دهکاته وه و هه لویستی سهر به خوئی خوئی راده گه یه نیت:

" به سده می خو په رستی، به دنیهادی، یان په یوه وکردنی ریبازیکی ئایدولوژی، حه ز ده که م هه رگیز په یوه ندیم به هیچ حیزبیکسی سیاسیه وه نه بیته و هیچکس نه توانی به بیانوی ماستاو سارکردنه وه بو ئه م گروپ و دژایه تی ئه و گروپ سهرزه نیشتم بکات و ئه مه هه قی ئه وه م پیده دات که به قازانجی هه موو دوستانم، له ژیر هر ئالایه کا بن، بخه بتم."

یه کیک له تایبه تمه ندیه کانی گوشه نیگای موپاسان، دهرباره ی سیاسهت، ئه مه یه که جه ماوه ری خه لک به و میگه لانه ده زانی که هه رجاری کویرانه به لایه نگری له گروپیک ده جو لیندری.

له چيروکی "هورلا" دا دهنوسیت:

" جه ماوه ر میگه لیکی نه زانه. جاری زور گیلانه به سه بر و هه داره، جاری زور شوپشگیز و خروشاوه. پینان ده لین: شایي بکه ن! شادی ده گیزن. پینان ده لین: - برۆن شهر به دراوسیکانتان بفروشن! بی چه ند وچوون ده رۆن، پینان ده لین: دهنگ به سه لته نهت وپاشایان بدن! ده یده ن. پاشان پینان ده لین: دهنگ به کو ماری بدن! و ده یده ن."

له گینه، هه ل و مه رجی تایبه تی سده ی نوزده یه می فهره نسا که چه ندین گورانکاری سیاسی، کو ماریخو ازان، کو مۆنان و خانه دانانی سه لته نه تخوازی بوربونه کان، ئورلیان و بونا پارته کانی به خو وه بینی، ده وری له شه کل گیری ئه م جو ره بیرکردنه وه وه زرینه ی موپاساندا هه بوو بیت!

موپاسان، گالته ی به ماسۆنیه کانیش دیت و هیچ ئیحتوباریکیان بو دانانیت. ده پرسیت: " ئه وانه که لاف وگه زافی ئه وه لینده دن که له حکومت و تاکده سه لاتی دکتاتوری بیزارن، بوچی له سه ره تای دروستبوونی کو مه له که یانه وه خو یان به کو یخا وگه وره ی، هه موو پاشایانی سته مکاری ئه وروپا له قه له م داوه؟ "

کو مه لگه:

جیرارد دولاکاز دوتیه، ره خنه گری فهره نسی له سالی ۱۹۲۶ دا دهرباره ی موپاسان ده لیت: " هه رشتیکی مرو قانی و ئینسانی بیت بو ئه و و به لای ئه وه وه نامۆ نییه... نووسه ریکه هه ردوو لایه نی ده روونی و به دهنی مرو قان وینه ده گریت، ده روونی تاک به گویره ی رواله تیان وه سف ده کات و ده خو یینته وه. ئه مه یه کیکه له و فاکته رانه ی که کاراکته ره کانی ئه و؛ ئه و کاراکته رانه ی که ئه و مامه له یان له ته کدا ده کات و لیکدی جیا ده کاته وه. واته نووسه ر وینه ی تایبه تی و شه خسی هه ریبه کیکیان ده گریت، لی هه ندیجار وارپیکده که وئ که ئه م کاراکته ره تایبه تیه، له رووی هونه ریبه وه نوینه رایه تی چینیکی کو مه لایه تی و بگره مرو قایه تی ده کات."

بۆيە وھەر لەم پيۆھدانگەوھە کابراي جووتيارى قارھمانى چيرۆكى ئيبليس، رېك نمونە و نوينەرى جووتيارانى خورده مولکدارى فەرھنسايبە.

چيرۆكى " ويئل وبيکار " بە پرونى چارھنووسى چينى کريکار وينە دەگریت. لە چيرۆکەکەدا، بيکارى، ھەژارى و داماوى کريکارىكى دارتاش کە بە دواى کارا ويئل دەبى و لەزید و زاگەى خۆى ئاوارە بوو، لە ناچاریدا شان دەداتەبەر ھەرکارىكى قورس، وينەگيراوھ و بەرجەستە کراوھ. لە چيرۆکەکەدا بەراوردیک لە نيوان رەفتارى خەلکانى وھکو فەرماندار، کە کريکارە ويئل و ئاوارەکە وھدەر دەنەن و بەويئل و بەرھەللاى ناو دەبەن، لەگەل مانگايەکدا کە بەويپەرى دلأوايى و دلؤفانى سکی برسى و جەستەى چاييوى کريکارەکە تير وگەرم دەکاتەوھ:

نەجابتەى مانگاکە لە ھەنەبەر دلرھقى و ناميھرەبانى و دونيەتى پياويكى بؤشناخى وھکو فەرماندارى شار! ئەو ھەل و مەرجه دژوارانەى کە دینە رېگای يارۆى دارتاش، سەرھنجام بەرھو سەرپنچيانى دەبات و کار دەگاتە ئەوھى بيست سالى ھەرھتى لاوى خۆى لە زينداندا بەسەر بەریت و خوينەر لە خۆى دەپرسیت کە کەمتەرخەمى سەرھەکى لە کوئ سؤراغ بکرى؟

پاش ئەوھى کە نیکولای گوگول، لە چيرۆكى پالتودا، کەوتە بايەخدان بە بابەتى خەلکانى بچووک و تراجيدىاي ژيانى رۆژانەى ئەوان، ئيدى قەلەمپرھوى ئەدەبىياتى چيرۆکفانى لە دەستى ئەشرف و بورژوازی دەرچوو و وردە بورژوازی و بە تايبەتى بيدەستەکانيان، کە بەشیکى گەرھى کۆمەلگەى ولاتانى ئەوروپايان پيکدەھينا، جيگەى خۆيان لە ئەدەبىياتدا کردەوھ. دوستويفسکى، فلوبير، سالتیکوف شچدرين و بالزاک لە جوملەى ئەو نووسەرانە بوون کە لەو بواردە قەلەمرانيان کردوھ.

فەرمانبەرانى بچووکى حکومەتى و ژيانى خانەوادەبى ئەوان، بابەتى ھەندیک لە چيرۆکەکانى گى دو موپاسان پيکدەھينن. " سەيوان "، لەم کۆچيرۆکە و " گەردانە " لە جوملەى ئەو بەرھەمانەن. زۆر بەى ئەم چيرۆکانە بە دەورى يەک بابەتدا دەسورپينەوھ. پياوانى ئەم تويزە بەسەبر و ھەدار وقانيعن، بەلام ژنەکانيان، زۆر بەرزەفەرن و ، لە توانای خانەوادەبى خۆيان بەرزتر دەفەرن. ھەميشە لە خەمى دەولەمەندبووندان و چۆن بگەنە کۆر و ئەنجومەنە ئەشرفیەکان، بۆيە ھەميشە تراجيدىا دیتە رېگەيان. بەلام ئەم يەک بابەت، نەيکردووتە کارىک کە دیدى وردبين و داھينەرانەى نووسەر، لە ھەر يەکىک لەم چيرۆکانە جياواز نەبیت.

قارھمانى چيرۆكى " گەردانە " بەنيازى بەشداری لە ئاھەنگىكى ئەرستوکراتيانە، گەردانەيەکى دۆستىكى دەولەمەندى خۆى بە ئەمانەت دینیت. لى گەرانەکە ون دەبیت. ئيدى ژن و ميژد گەردانەيەکى ھاوشیوھى گەردانە ئەمانەتیکە بە پارەيەکى زۆر دەکەرن و ماويەکى زۆر بؤ دانەوھى قیستى گەردانەکە زەحمەت دەکيشن، بەلام دواى دانەوھى دواقیست، خاوەنى گەردانەکە پينان دەلیت گەردانەکە نا ئەسل بوو!

ميردانى ئەم جۆرە ژنانە ھەميشە گلەبىيان لە ژنەکانيان ھەيە وھەندىجار کاسەى سەبريان سەررپژ دەبیت. لە چيرۆكى " لە بەھاردا " وھسفيكى ناجۆر دەربارەى ھاوسەرى کارمەندىک دەخوينینەوھ: " ئەم ژنە لە بەيانىيەوھ تا شەوى جنيو دەدات و گوئ بە ھيچ نادات، ھيچ شتىک بەگوئيا ناچیت. ھيچ نازانيت و بەدەنگى بەرز وگوئ کەرکەر گۆرانى " موزت " دەلیت. (ئوف لە گۆرانى " موزت " ! چ بربەنگ کارىيەکى رۇحييە!) دەگەل رەژوو فرۆشەکەدا بەشەر دى، کار دەگاتە کوتەک کارى، مەسەلە تايبەتیکەکانى مالەوھ بؤ دەرگاوانەکە دەگيریتەوھ، نەپينىيەکانى ژوورى نووستن بؤ کارەکەرى ھاوساکەيان دەگيریتەوھ. ميردەکەى لەلای دەولەمەندە پارەدارەکان

سووک و ریسوا دهکات. چیرۆکی هینده گهوجانه، خهیاڵاتی بی مانا، دیدی ناقولاً و پیشداوهری هینده سهیر و سهمه ره له میشکی خۆیدا چندهکات که هه موو جارێ دواي گهت و گو دهگه ل ئه ودا، له نائومیدیدا دهست به گریان دهکه م، ئاغا!

موپاسان له نووسینیکیدا به ناویشانی " سه بارهت به خه لکی " ده باره ی کارمه ندانی حکومهت ده لیت: " پتویسته له سه ر ده رگای وه زاره تخانه کاند، ئه م رسته به نیوانگه ی دانته به خه ته درشت بیته نووسین: ئه ی ئه وانه ی دینه ئیره، هه موو ئومیدیکی خۆتان بخه نه لاوه! " و " له ده ور وه ره ی بیست و دوو سالیدا، دینه ئیداره، تا شه ست سالی ده مینه وه وه ده سته ردار ی نابن. به در یژای ی ئه م ده ورانه در یژه ه یچ بو یه ریک پرو نادا ت. هه موو ژیا ن له نووسینگه یه کی تاریکی کاردا ده بوور ی. هه موو رۆژی له هه مان شوینا. به گه نجی و له هه ره ته ی ئومیده واریا دینه ئیره و به پیری و نزیک له مردن، ئه و ی به جیدیلن. "

فلوبیر و موپاسان له مه سه له ی بیزاری له چینی سه رمایه دار ها وره ئی بوون. فلوبیر ده یگوت: " من هه رکه سیک کورت بین و بی ئه قل بی، به بورژوا ی ناو ده به م. "

فلوبیر، هه رچی حه ما قات، فیل و ده هو یان، نامیهره بان ی و بیدادیه ک هه یه له زا را وه ی بورژوا زیدا، خه سته ده کاته وه و کاتی که دیته سه ر دا وه ری، چونکه با وه ری وایه ئینسان به ته بیعه ته ی خۆی و له کانگای ناخی خۆیه وه بورژوا یه وه ره ئینسانی بیه و ی و نه یه و ی له تا وانه کانی ئه م چینه دا به شداره، ئاره زووی نابو ته ی و نه مانی تیره ی به شه ر ده کات! فلوبیر ده لیت: " کاتی که به هۆی تو وره بیمه وه له ده سته دنیا نا گری م، له داخ و کو فانداری دا ده ر شیمه وه. " له به ره مه کانی موپاسانی شدا هه مان هه ست شه پۆل ده دا ت.

موپاسان، به شیوه یه کی ریالیستی وینه ی ژیا ن ده گری ت، به لام له کاتی ئه نجام گیری فه لسه فیدا، ناتورالیزی ته وا و عه یاره که ئینسان به زاده ی ته بع و غه ریزه سه ره تاییه کان ده زانی و ناوی " حه یوانی دوو پیی " لیده نیت. به لام ئه م با وه ره وه کو ئه وزاریک به قازانجی چینه زه حمه تکیشه کان به کار نا بات و داده گزیته سه ر و گو یلا کی ئه وانیش.

له به ره مه کانی موپاساندا ه یچ ئومیده واریه ک به چاکبوونی ره وش ی گو ی زه وی به دی نا کری ت و هه وری ره شی ره شبینی و نائومیدی بالی به سه ر ئه م هه سا ره ida، که به رای ئه و به گه ردیله یه کی بچووک و نا چیزی گه ردوون دیته ژماردن، کیشا وه. شیوازی نورینی موپاسان بو حه تمیه ته کانی ژیا ن و کومه لگه که م دا بیژیک له هی فلوبیر ده چیت. مامۆستای پیر ده یگوت: " ئیمه، هه موومان له یه ک بیاباندا ی ن. که س به که س نییه و که س له ویتر تینا گات. "

تیبینی: رۆژی سی شه ممه ۲۰۲۱/۸/۳۱ له سلیمان ی، گه ره کی چوارچرای نو ی، له پا چقه ی ئه م به ره مه بوومه وه که له م سه رچا وه یه وه کردوومه به کوردی:

هورلا (داستان های کوتاه)، گی دو موپاسان، ترجمه: شیرین دخت دقیقیان/ نشر چشمه، تهران، ۱۳۷۳ (۱۹۹۴).

